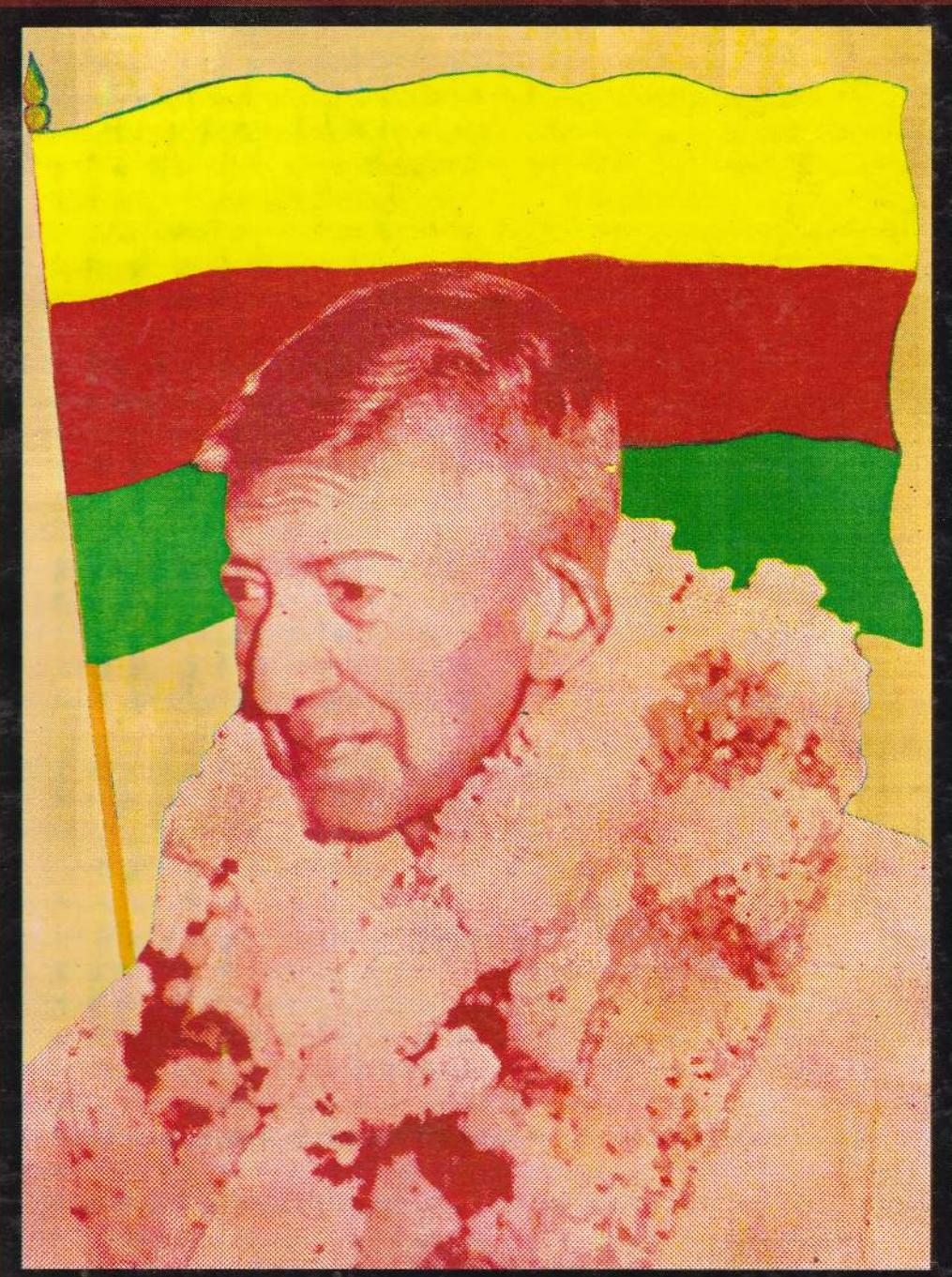

ஒல்தக நம் அரசுக் கட்சி

பவளவிழா மலர் 2009

OK ✓

A. KUMARATHAS
49 KALAIMAGAL
ARITALAI
HAFFNA

2010

CELEBRATING 50 YEARS OF INDEPENDENCE
Diamond Jubilee Volume

da

EXCELSIOR
JANUARY 1865
F. J. FAYE
107386

**இலங்கைத் தமிழ் அரசுக் கட்சி
பவள விழா மலர்**

2010

**ILANKAI TAMIL ARASU KADCHI
Diamond Jubille Volume**

క్రిం తెల్గుతి ప్రమాద కుటుంబం
శీఖా రఘురావు

SOLO

నాచిన లిమిటెడ ఆరాసు క్రిం

உள்ளே...

பக்கம்

* மலர்க்குழு உறுப்பினர்	
* தாய்நாட்டு வணக்கப் பண்	01
* தளபதியின் பாதார விந்தங்களில்...	02
* நுழைவாயில் ...	03
* கண்ணீராற் காத்தோம் கருகத் திருவளமோ?	05
* தமிழ்பேசும் மக்களின் விடவும் விடுதலையும்	07
* தமிழ் - முஸ்லிம் ஒற்றுமை - காலத்தின் தேவை	09
* சீரிழமைத்திறன் வியந்து போற்றுதுமே!	10
* தீர்க்கதரிசனமிகு தலைமைப் பேருரை	13
* இலட்சியப் பாதை	26
* உதித்தது உதய பானு	82
* இளைஞர்களை எதிர்கொள்ளும் முன்று சவால்கள்!	84
* இரு நூற்றாண்டின் கருவுலங்கள்	85
* வரலாறு பேசுகிறது	100
* பாராஞ்சமன்றில் அமர்ர் அயிர்தலீங்கம்	105
* 1952 - 1977 பாராஞ்சமன்ற உறுப்பினர் பட்டியல்	112

மலர்க்குழு உறுப்பினர்

- ❖ திரு. இரா. சம்பந்தன் - பா. 2
- ❖ திரு. மாதவ சோ. சௌந்தராசா - பா. 2
- ❖ பேராச்சியர் சி.க. சிற்றம்பலம்
- ❖ திரு. சி. வி. கே. சுவஞானம்
- ❖ திரு. அ. க. த. கிருஷ்ணராசா
- ❖ திரு. எஸ் ரி. அரசு

தந்தை செல்வா அவர்களை, இலங்கைக் கல்வி
கலை, பண்பாட்டுக் காப்புக் கழகப் பொது
செயலாளர் ஒன்றியர் பென்டிக்கற் அவர்கள் நேரம்
பார்த்து வரைந்த உயிரோவியம்.

தந்தை வழி

பேராச்சியர் சி. க. சுந்தரம்பலம்

மன்னைநாள் தலைவர்

இலங்கைத் தமிழரகுக் கட்சி,

யாழ்ப்பாணம்.

தந்தை செல்வநாயகம் அவர்களால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பெற்ற இலங்கைத் தமிழரகுக் கட்சி இன்று தனது வைரவிமாவைக் கொண்டாடுவதென்றால் இற்றைவரை தந்தையின் இலட்சியங்களைப் பல்வேறு சவால்கள் மத்தியில் சலிக்காது முன்னெடுத்துச் சென்ற அவரது சகாக்கஞும் தனையர்களும் இவர்கள் வழிநின்ற மக்களுமே காரணம் என்றால் மிகையாகாது.

தமிழ் அரசியல் கட்சிகளில் இத்தகைய பெருமைக்குரிய ஒரே ஒரு கட்சி இலங்கைத் தமிழரகுக் கட்சியே என்றால் அதுவும் மிகையாகாது.

தந்தையோடு கைகோர்த்து தோளோடு தோளாக நின்று பொறுப்புக்களைப் பகிர்ந்த கோப்பாய் கோமான் கு. வன்னியசிங்கம், இரும்புமனிதர். ச. எம். வி. நாகநாதன், வி. நவரத்தினம், கிழக்கு தந்த திருமலைச்செல்வம் என். ஆர். இராசவரோதயம், மட்டுநகர் தந்த செ. இராசதுரை, பட்டிருப்பு சி. மு. இராசமாணிக்கம் ஆகியோரின் பணிகள் இலகுவில் மறுக்கமுடியாதவை.

எனினும் தந்தையின் வாரிசாக சொல்லின் செல்வர் தலைவர் அ. அமிர்தலிங்கம் அவர்களின் சக்திமிக்க மேடைப் பேச்சுகளும், மக்களை ஈத்த திருமதி மங்கையர் கரசியின் உணர்ச்சி மிகக பாடல்களும் தந்தையில் அணிக்கு அணிசேர்த்தது மட்டுமன்றி, மக்கள் மனதில் தேசிய இனம், தாயகம், சுயநிரணய உரிமை ஆகிய கோட்பாடுகளை நிலைபெறவும் செய்தன. தந்தையோடு பணியாற்றிய தலைவர்களை மாயமானாகிய மந்திரிப் பதவிகள் கவரவில்லை.

சுகபோகங்களை மறந்து தம்மை அர்ப்பணித்து, இந்தத் தியாகிகளின் வேள்வித் தீ பின்வந்த தனையர்களுக்குக் கையளிக்கப்பட்டது.

தூர்திவித்வசமாக பக்குவமான முறையில் இக்கோட்பாடுகளைக் கையாண் டிருந்தால் தமிழினம் இன்றைய அவ்வத்தினைத் சந்தித்திராது என்பதையும் சுட்டிக் காட்டுவது அவசியமாகிறது.

மாறுபட்ட இச்சூழலிலும் இக்கோட்பாடு பற்றிப் பேசுவதற்கும் இதனைப் பேச்சு வார்த்தை மேடையில் முன்வைப்பதற்கும் தந்தையின் வழிவந்த தனையர்களின் பங்களிப்பை நன்றிடன் நினைவுகளுவது நமது கடமையாகிறது.

இன்றைய துன்பகரமான சூழலிலும் இத்தகைய ஒரு மாநாடு நடாத்தப்பட்டு விழாமலர் ஒன்று வெளிவருவதையிட்டு வாழ்த்துகிறேன்.

தந்தையின் தூரநோக்கு

பெ. கனகசுபாபதி

தலைவர்,
இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி
யாழ் மாவட்டக் கிளை சார்பாக.
யாழ்ப்பாணம்.

தந்தை செல்வநாயகம் அவர்களால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி இன்று தனது வைரவிழாவைக் கொண்டாடுவது என்றால் - அது, தந்தையின் இலட்சியமும் தூரநோக்கையும் காட்டுகின்றது.

தமிழரசுக்கட்சி ஆரம்பம் முதல் தனது இலட்சியத்திலிருந்து தவறாது செயல்பட்டமையால் ஸ்ட்சோப் ஸ்ட்சம் மக்களை தன்னகத்தே கொண்ட ஒரு கட்சியாக இருந்து வந்துள்ளது. இதற்கு முக்கிய காரணம் தந்தையின் சகாக்களும் அவர் தொண்டர்களுமே காரணம்.

தந்தை வழியில் நின்று செயல்பட்ட தொண்டர்களை பாராட்டும் அதே வேளை கட்சியின் வைரவிழா மாநாடு சிறப்புற நடைபெற வாழ்த்துகின்றோம்.

வெளுரிய விழாக்கானும் தமிழரசுக் கட்சி வாழ்க!

ஆவரங்கால் க. சின்னத்துரை
தமிழ் அரசுக்கட்சி முன்னாள் உபதலைவர்

தந்தை செல்வா அவர்களது தூய கனவுகளின் வருகையான தமிழ் அரசுக்கட்சி, தமிழ் ஈழத்தில் பல வெற்றிகரமான நினைவுகளை இருபதாம் நூற்றாண்டுப் பின்னரைப் பகுதி வரலாற்றில் வைடுரியத்தால் பதிவுசெய்து வைத்துள்ளது. சேர் பொன் இராமநாதன், இளைஞர் காங்கிரஸ், ஜி.ஜி. பொன்னம்பலம் ஆகிய தலைவர்களால் முடியாது போன அரசியல் பேரெழுச்சியை உருவாக்கிய பெருமை தமிழ் அரசுக் கட்சிக்கு உண்டு. மட்டக் களப்பான், மலைநாட்டான் என்று தமிழ் மக்களிடையே நிலவிய ஆழப்பதிந்த குறை பாட்டை நீக்கி ஈழம் வாழ் தமிழ் மக்கள் அனைவரையும் அரவணைத்துப் புதிய அரசியல் கலாசாரத்தை நிலைகொள்ள வைப்பதில் பெரு வெற்றி கண்டது. காலத்தின் கோலத்தை அனுசரித்து, தீர்க்கதறிசனமாக அஹிம்சை வழியைத் தெரிந்தெடுத்துக் களத்தில் இறங்கிப் போராடியது. அதனது முயற்சி தோல்வி என்று இன்றைய புதிய அரசியல் தலைவர்கள் பகிரங்க பிரசாரம் மேற்கொள்வதை அவதானிக்க முடிகின்றது. எதிரணியிலிருந்து போராடிய அரசியல் கலாசாரமே தமிழ் மக்களின் அத்தனை அவலங்களுக்கும் காரணம் என்று அவர்கள் எழுப்பும் குரல் கேட்கின்றது. மலைநாட்டு அரசியல் தலைவர்கள் அரை நூற்றாண்டுக்கு மேல் அரசோடு அண்டிப் போராடி அவர்கள் பெற்றது என்ன? தொன்னூறு சதவீத தோட்டத் தொழிலாளர்கள் இன்றும் ஸென்களில் சொல்லொண்ணாக கேவலத்துள் உழல்கின்றனர். செயல்புரிந்த கால கட்டத்துக்கு நூற்றுவீதம் பொருத்தமான அரசியல் கலாசாரத்தையே தமிழ் அரசுக்கட்சி முன்னெடுத்தது.

தமிழ் அரசுக் கட்சிப் போராட்டங்களின் வெற்றிகரமான விளைவுகளை இன்று வடகீழ் மாகாணங்களில் காணலாம். அரச நிர்வாக, நீதிமன்ற மொழியாக தமிழ்மொழி அமைந்துள்ளது. தரப்படுத்தல் மூலம் பல்கலைக்கழகத்துக்கு மாணவர்களைத் தெரியும் முறை அற்றுப் போகவும், திறமை - விகிதாசார முறையில் மாணவர்கள் பல்கலைக் கழகங்களுக்குத் தெரிவாகும் வழிமுறைகள் தோன்றவும் தமிழ் அரசுக் கட்சியே காரணமாகும். வடகீழ் மாகாணங்களை விழுங்கத் தொடங்கிய சிங்களக் குடியேற்றத் திட்டங்கள் இருபதாம் நூற்றாண்டு பின்னரைப் பகுதியில் புதிது புதிதாக இடம்பெறாது போகவும் தமிழ் அரசுக் கட்சியே காரணம். தமிழ் மக்களின் எல்லாப் பிரச்சினைகளையும்

தமிழ் அரசுக் கட்சியால் பூரணமாகத் தீர்க்கமுடியாது போனாலும், தமிழ் அரசுக் கட்சி வெற்றி கண்ட பிரச்சினைகள் பலவண்டு. அவை வரலாற்றில் பொன்னெழுத்துக்களால் பதிவாகும்.

பிஸ்மாக் போன்று தீர்க்கதறிசனமாக ஈழத் தமிழ் மக்கள் அரசியலை முன்னெடுத் தவர் தலைவர் அப்பாப்பிள்ளை அமிர்தலிங்கம் அவர்கள். மாவட்டசபை என்ற அரசியல் சதுரங்கத்தில் “நரியன்” என்ற சனாதிபதி ஜயவர்தனாவைப் பேய்க்காட்டிக்கொண்டு, ஈழத்துக்கு வெளியே தமிழ் மக்கள் விடுதலைக்கு வியூகம் வகுத்தவர் தலைவர் அமிர்த லிங்கம் அவர்கள். இந்திய உதவியோடு அவர் எடுத்த முயற்சி அன்னை இந்திரா காந்தி அவர்களது அகால மறைவோடு தளர்ந்து போனது. எனினும் அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் தொடர்ந்தும் “�ழத் தமிழ் மக்களுக்கு இந்திய உதவியுடன் விடிவு பெற்றுமுடியும்” என்ற பரிபூரண நம்பிக்கையோடு தனது முயற்சியை முன்னெடுத்தார். இதனை உணர்ந்து தமிழ் அரசுக் கட்சி தனது பாதைகளை வகுக்க வேண்டும்.

தமிழ் அரசுக் கட்சியின் வரலாறு புனிதமானது. அதனைப் பாராளுமன்ற கதிரை களைக் கைப்பற்ற மட்டும் பயன்படுத்தாமல், கவனிக்கவேண்டிய பொறுப்பு தமிழ் மக்களுக்கு உள்ளது. இன்னும் அதன் தனித்துவத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பு தமிழ் மக்களுக்கு உண்டு. தமிழ் மக்களை வழிநடத்திச் செல்லத் தமிழ் அரசுக் கட்சிக்குப் புதிய பாதை, புதுவடிவம், புதுதுணர்வு கொடுக்கவேண்டும். தலைவர் அமிர்த லிங்கம் அவர்கள் தீர்க்கதறிசனமாக மேற்கொண்ட அரசில் சாணக்கியம் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். அதுவே ஈழத் தமிழ் மக்களுக்கு விரைவான கேள்விக்கிடமற்ற விடிவு தரும்.

தமிழ் அரசுக் கட்சி வைடுரிய விழாக் காணும் இவ்வேளை விகற்பம் பேசுவோர் சகவாசத்துள் சங்கமித்துத் தனது தனித்துவத்தை இழக்காமல், தூய்மையாக நீண்டு நிலைத்து உழைத்து ஈழத் தமிழ் மக்களுக்கு அரசியல் சமூக பொருளாதார கலாசார விடிவு பெற்றுக்கொடுக்க வாழ்த்துகின்றேன்.

தாய்நாட்டு வணக்கப் பண்

- யராமஹம்ஸதாசன் -

வாழ்க
ஈழத் தமிழகம்

வாழ்க
இனிது வாழ்கவே

எடுப்பு

வாழ்க ஈழத் தமிழகம்
 வாழ்க இனிது வாழ்கவே
 மலைநிகர்த்திவ் வுலகில் என்றும்
 தலை நிமின்து வாழ்கவே.

முடிப்புகள்

அமிழ்தை வென்ற சிமாழியினள்
 அருள் கனிந்த விழியினள்
 அரிய பண்பு நிதியினள்
 அவனி மெச்சும் மதியினள்
 மமதை கொண்ட பகைவரும்
 வணங்கும் அஸ்பு விழியினள்
 வளரும் இருபத் தெந்துலட்சம்
 மக்கள் கொண்ட பதியினள்

- வாழ்க

வானம் பாடி போலமீன்
 கானம் பாடும் வாவிகள்
 மஸர்க் கணி குவங்கிக்கும்
 எழில் மிகுந்த சோலைகள்
 தேவும் பாலும் பாய்ந்திடச்
 செந்திநல் பொலியும் கழனிகள்
 தெய்வ கற்பகத் தருக்கள்
 உய்வு ளிக்கும் மாநிலம்

- வாழ்க

பட்டிப் பளை, மகாவலி,
 பயில் அருவிமுத் தாறுகள்
 பல வளங்கள் பொலியவே
 எழில் நடஞ்செய் துலவிழும்
 மட்டக் களப்பு, யாழ்நகர்,
 மாந்தை, வன்னி, திருமலை
 மகிழ்ச்சொடு மலைத் தமிழர்கள்
 மலரடி தொழும் இனியவள்

- வாழ்க

தளபதியின் பாதார விந்தங்களில்...

இலங்கைத் தமிழருக்கட்சி ஆரம்பித்து இன்று 60 ஆண்டுகள் பூர்த்தியாகின்றது. தியாக வரலாற்றையும் அறவழியையும் கைக்கொண்டு ஆரம்பம் முதல் இன்றுவரை தன்கூட்டதை மறக்காது, மறைக்காது நேர்மையுடனும் தீண்டிறல் திறத்துடனும் பல இடர்ப்பாடுகள், இன்னல்கள், வன்முறைகள் சுகலவற்றையும் தாங்கி சுடச்சுடச் சுடர் விட்டெரியும் பொன்னேபோல் மிளிர்ந்து நிற்கும் ஒரேகட்சி இலங்கையில் இலங்கைத் தமிழ் அரசுக்கட்சி ஒன்றுதான் என்பதில் தமிழ்பேசும் சமூகம் பெருமிதங்கொள்ள முடிகிறது.

ஒட்டு வாங்கவும் தெரியவேண்டும் வேட்டு(த) தாங்கவும் துணியவேண்டும். கட்சிகளுக்காக மக்கள் பலியாகக் கூடாது. மக்களுக்காக(க) கட்சிகள் பலியாகட்டும். அடிக்கடி கட்சிவிட்டு மாறுபவர்களை எந்த அரசியற் கட்சியும் ஏற்றலாகாது எனும் தத்து வத்தை காத்துவந்த அரசியற் கட்சி இலங்கைத் தமிழருக்கட்சி.

தன்னல மறுப்பினாலும் ஈடுணையற்ற தியாகத்தினாலும் தமிழருக்கட்சியைக் கட்டியெழுப்பி - காந்திய வழியில் கலங்கா நெஞ்சுடன் களாம்பலகண்டு - முப்பதாண்டு களாக முச்சுவிடாமல் பணியாற்றி "சுதந்திரத் தமிழ் ஈழம்" என்ற புனித இலட்சியத்தை யும், கூட்டணி என்ற ஒற்றுமை அமைப்பையும் உருவாக்கித் தந்துள்ள முதுபெரும் ஞானி - வாராதுவந்துதித்த ஒளிஞாயிறு - தமிழர் தந்தை முதறிஞர் செல்வா அவர்களின் புனிதத் திருவடிகளில்" வெளிவிழா மலர் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருந்தது.

இலங்கைத் தமிழருக்கட்சியின் வரலாற்றில் தந்தை செல்வா வழிநின்று தன்னுயிர் பறிக்கப்படும்வரை இம்மண்ணுக்காகவும் மக்களுக்காகவும் வாழ்ந்து மறைந்த இலங்கை எதிர்க்கட்சி தலைவராக இருந்த கட்சித்தளபதி, இலங்கைத் தமிழ் வாலிப்பகளை ஒன்றிணைத்து பெருவெள்ளமாக தமிழர் பிரச்சனையை உலகமயமாக்க உழைத்த உத்தமத் தலைவன் திரு. அ.அமிர்தலிங்கம் அவர்களது பாதாரவிந்தங்களில் இந்த மலரைச் சமர்ப்பிக்கிறோம்.

- மலர்க்குழு -

நுழைவாயில் ...

இலங்கைத் தமிழரசுக்கட்சி ஆரம்பித்து 60 ஆண்டுகள் நிறைவுற்றுள்ளது. பல்வேறு இடுக்கண்களைத் தாண்டி அதுவே இன்றும் இலங்கைத் தமிழ்பேசும் மக்களின் பற்றுக்கோடாகத் திகழ்கிறது. காந்திய நெறி அதன் தனிவழி் பெருவழி.

தமிழர் விடுதலைக்கூட்டணியை உருவாக்குவதில் தமிழரசுக் கட்சியின் பங்கு மகத்தானது. இருந்தும் தன்தனித்துவத்தை இழக்காமல் காத்துநிற்கும் பெருவிருட்சம். தமிழரசுக் கட்சி - இதன் ஆரம்பகாலத்தில் உணரப்பட்ட முக்கியமும் அவசியமும் இன்று அதனினின்றும் அதிகமாக தேவைப்படும் காலமிது. தாழ்வுற்று வறுமைமிஞ்சி விடுதலை தறிகெட்டுப் பாழ்ப்பட்டு நிற்கும் இலங்கைத் தமிழ்பேசும் மக்களை வாழ்விக்க வழிசமைக்க வேண்டிய மகத்தான பொறுப்பு இளைஞர் எழுச்சியிலேயே தங்கிற்கிறது. பெருங் கொலைவழியாம் போர்வழி துறந்து அதனிலும் திறன்பெரிதுடைத்தாய் அறவழிநின்று நாட்டுத் தொண்டாற்ற இளைஞர் சமுதாயம் முன்வரவேண்டும்.

அரசியல் என்றால் வேலைவாய்ப்பு அதை வழங்குவது என்னும் நிலைமை உருவாக இடமளித்தல் நாட்டுக்கு நல்லதல்ல. இந்த நிலைமை முற்றாக மாற வேண்டும். இந்நிலைமையிலிருந்து இளைஞர் சமுதாயத்தை மாற்றியமைக்க அரசியல், வரலாறு தெளிவாகத் தெரியவேண்டும். இந்த நிலைமையை ஓரளவுக்கேணும் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்பது மலர்க்குமுனின் பேரவாவாகும். இதன் விளைவே இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் பவளவிழா மலர் வெளியீடாகும்.

இம்மலர் இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் கொள்கை விளக்கத்தையும் நீண்ட வரலாற்றையும் கொண்ட கட்டுரைகளைத் தாங்கி வருகிறது. இந்தவகையில் இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் தாபகத்தலைவர் தந்தை செல்வா அவர்களின் தீக்கதரிசனமிகு ஆரம்ப உரையும் இந்த இலட்சியப்பாதையின் வரலாற்றை உள்ளது உள்ளபடி படைத்தளித்திருக்கிறார் அமரர் அமிர்தலிங்கம் அவர்கள். “இக் கட்சிகள் இரண்டும் ஒன்று சேர்ந்திருக்கும் இந்த நேரத்தில் தூர்த்திஷ்டம் மிகுந்த இப்பிளவைப் பற்றிக் குறிப்பிடுவது வேதனை தருவதாக இருந்தாலும், வரலாற்றின் கோவை விடுபடாதிருப்பதற்காக கூற வேண்டியவனாக இருக்கின்றேன்” என அமரர் அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் தமது கட்டுரையில் ஓர் இடத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவர்கள் இருவரதும் இரு பெருங் கட்டுரைகள்

கட்சியின் அங்கீரிக்கப்பட்ட ஆவணங்கள் என்பதில் மாற்றுக்கருத்திருக்கமுடியாது. இதனால் இவ்விரண்டு கட்டுரைகளும் இலங்கைத் தமிழரசுக்கட்சி 1974இல் வெளியிட்ட வெள்ளிவிழா மலரிலிருந்து மறுபிரசரம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

தற்போதைய நெருக்கடியுடன் தொடர்புட்டுள்ள பிரதான சம்பவங்களில் புகைப்பட ரீதியான, செய்தித்தொகுப்பு ரீதியான ஒரு பொழிப்பினை வழங்குகின்ற வகையில் சுமார் இருநூற்றாண்டுகளுக்கு மேலான ஒரு நீண்டகாலப் பகுதியைக் கொண்ட இம்மலரை அலங்கரித்து நிற்கும் இரு நூற்றாண்டின் கருவூலங்களைக் கடந்து செல்கின்றது. கண்ணரீ சிந்தும் சொர்க்கப்புரி வெளியிட்டாளர்களுக்கு எமது நன்றிகள். தமிழ்பேசும் மக்கள் படித்துப் பயன்பெற வேண்டும்.

மிகக் குறுகிய கால அவகாசத்தில் மலருக்குரிய வழமையான அம்சங்களுடன் இம் மலர் வெளியிடப்படுகிறது. இத்தகைய ஒரு சூழ்நிலையில் ஆசிச்செய்திகள், கட்டுரைகள், ஏனைய ஆக்கங்கள் வழங்கி உதவிய அனைவருக்கும், பாரதி பதிப்பகத்தாருக்கும் நாம் நன்றியுடையவர்களாவோம்.

இன்னுமென்ன தாமதம், வாருங்கள் உள்ளே செல்வோம்.

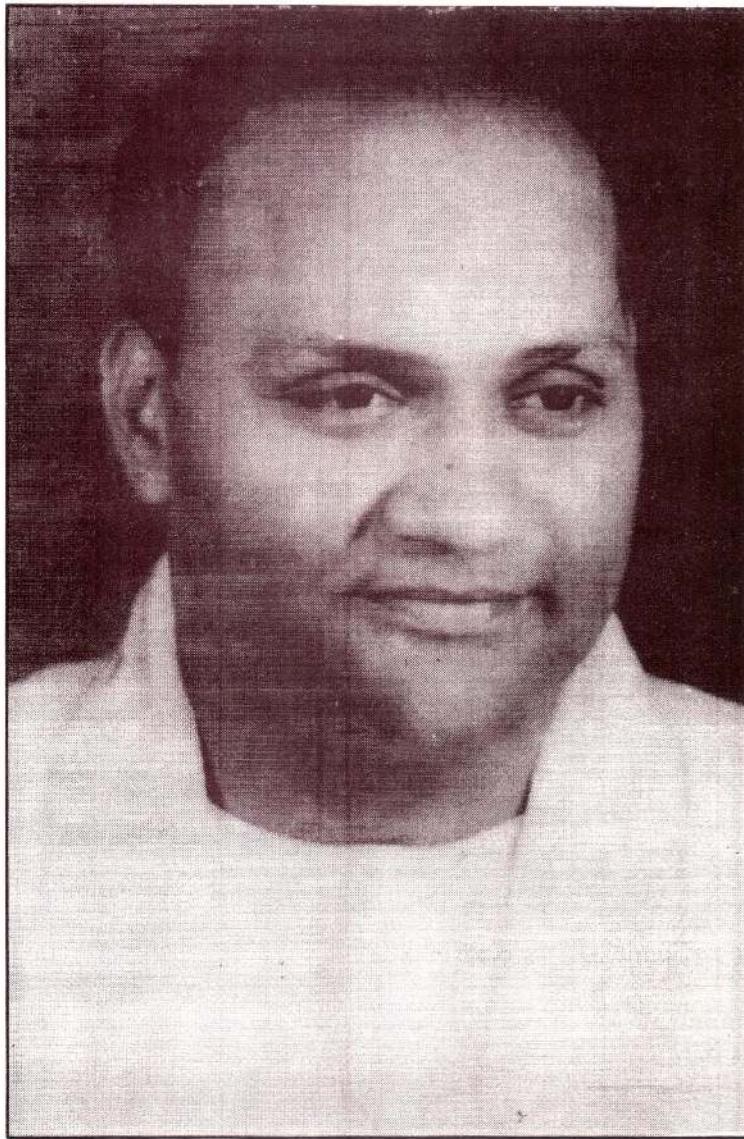
- மன்குமு

அறஞ்சிமுக்காது அல்லவற்றீக்கி மறன் இமுக்கா
மானம் உடையது ஸிரசு

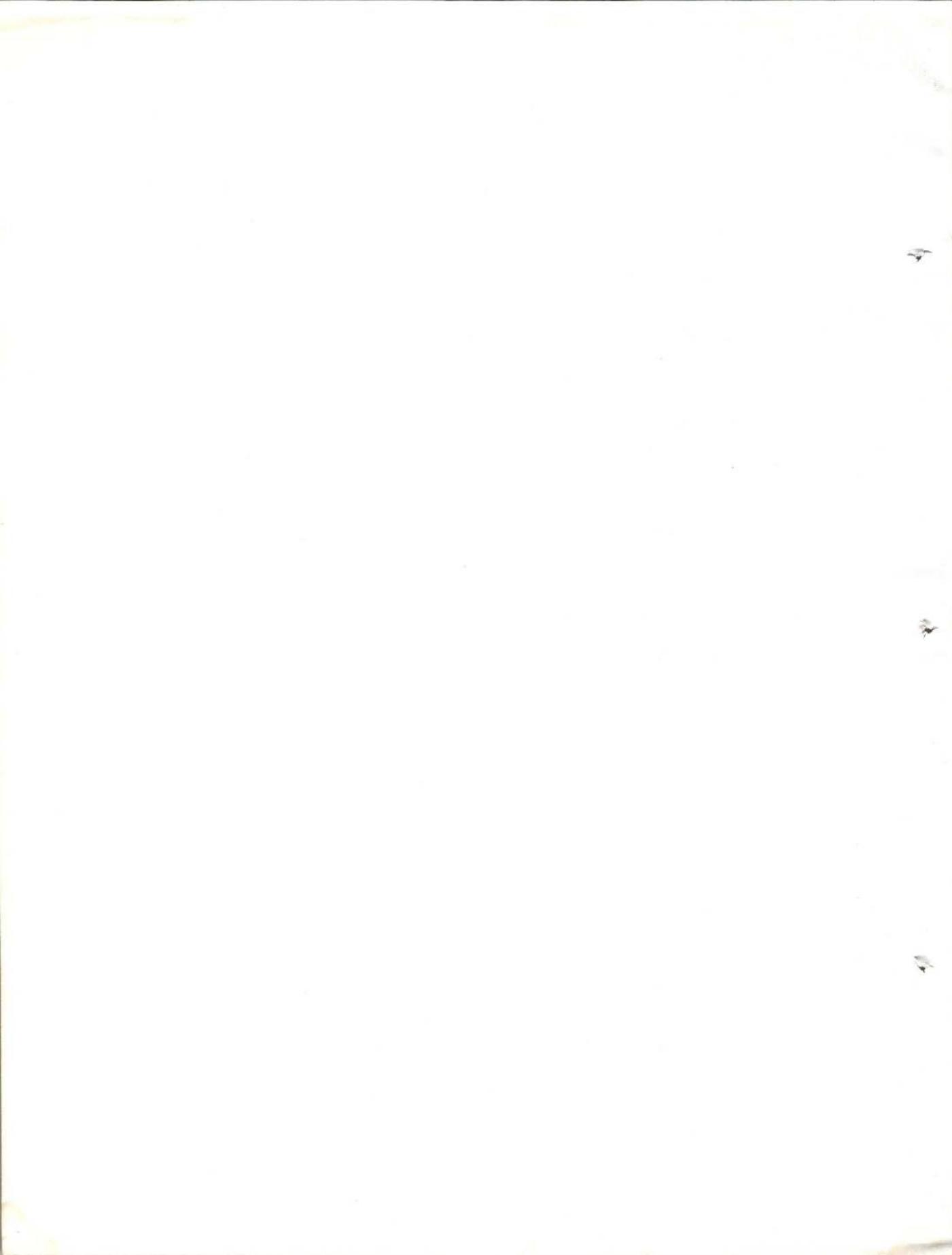
முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னாவன் மக்கடஞ்
இரையியன்று வைக்கப் படும்

காட்சிக்கு எளியன் கடுஞ்சிஶால்லன் அல்லனேல்
மீக்குறும் மன்னான் நிலம்

- தமிழ்மறை -

தலைவர் அ. அம்தங்கம்

கண்ணிராற் காதீதோமி கருகதி திருவளமோ?

இரா. சம்பந்தன் - பா. உ,
தலைவர், இலங்கைத் தமிழரக்குக் கட்சி

எதிர்காலச் சமுதாயம் இலங்கைத் தமிழ்ப்பேசும் மக்களின் சுதந்திரப்போர் எவ்வாறு நடந்ததென்பதை வரலாற்று முறைக்காகவாவது அறிந்து கொள்ளவேண்டியது அவசியம். 18.12.1949 இல் தமிழரக்கட்சி ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. அன்று தொடக்கம் சீரிமைகுன்றாது தமிழ்ப்பேசும் மக்களின் விடுதலைக்காக ஓய்வு சோர்வின்றி உழைத்து வரும் அமைப்பு தமிழகக்கட்சியேயாகும். அரசியல் போராட்டம் அகிம்சை வழியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு அது பல இன்னைகள் இடர்ப்பாடுகளை முகங்கொடுத்தபோது ஆயுதப் போராட்டம் முகிழ்த்தபோதும் தன்பணியை இடைவெளியின்றி இன்னுயிர்களைத் தியாகம் செய்து வளர்ச்சிப்பாதையில் நடைபோடுவது என்பது தமிழ்ப்பேசும் மக்களின் ஒரே பற்றுக்கோடாக அமைந்திலங்குவது தமிழ்ப்பேசும் மக்களின் ஒருமித்த ஆதரவும் அரவணைப்புமே காரணமாகும். காலத்திற்குக் காலம் தமிழ்ப்பேசும் மக்கள் ஆணையைப் பெற்று அதன்படி ஒழுகிய வரலாற்றின் கொள்கைக்காரர் என்பதை காலத்திற்கு காலம் நாம் மேற்கொண்ட பணிகள் துலாம்பரமாக எடுத்துக்கூறும்.

இத்தகைய தியாக வரலாற்றைக் கூறும் ஆவணப்பதிவு ஒன்று 1974 இல் இலங்கைத் தமிழரக்கட்சி வெள்ளிவிழா மலராக வெளிவந்தது. இலங்கைத் தமிழரக்கட்சியின் இந்த இடைக்காலத்தில் இளைஞர்கள் ஆயுதப்போராட்டம் ஆரம்பித்து வளர்ந்துவந்த காரணத்தில் இவ்விடைவெளியில் வெளிவந்திருக்கவேண்டிய அடுத்த மலர் (50 ஆவது ஆண்டு) வெளிவர காலம் கணிந்திருக்கவில்லை. இதனால் ஒரு சந்ததி எமது அரசியல் வரலாற்றை முழுமையாக அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பின்றிப் போய்விட்டது. இவர்களுக்கு தமிழரக்கட்சியின் வரலாறு புகட்டப்படவேண்டிய குழந்தை உருவாகியிருக்கிறது. இதனால் ஆரம்பகால வரலாற்றைக்கூறும் ஆவணமொன்று வெளிக்கொணர வேண்டிய தேவையிருந்தது. இந்தவகையில் வைரவிழாக் கொண்டாடும் இத்தருணத்தில் இலங்கைத் தமிழரக்கக்கட்சியின் வைரவிழாமலர் வெளிவந்திருப்பது சாலவும் பொருத்தமானதாகும்.

பழம்பெருமைகளை நினைவு கூர்தலில் தவறொன்றுமில்லை. கடந்தபோன சங்கதிகள் பல நல்ல வழிகாட்டிகளாகவும் படிப்பினையாகவும் அமையலாம்.

பிரித்தானும் அரசியல் தந்திரம்பற்றி பிரித்தானியரை நாமெல்லோரும் குறைசொல்லா நாள் இல்லை. இந்த நாட்டின் அரசியல் அமைப்பைப் படிக்கும்

போதல்லாம் இந்த என்னம் மனதை உறுத்துவதாகவே கொள்கிறோம். அந்நியன் அகன்ற பின்னும் இங்கு என்ன நடக்கிறது?

அவன் தன்னாட்சியை இலகுவாக்க பரித்தாண்டான். இனமோதல்கள் மூலம் எமது ஒற்றுமையை துடைத்தெறிந்தான். அந்த நிலைமை இன்று இல்லையா? தமிழ்ப்பேசும் மக்களைப் பொறுத்தவரை நான் பெரிது நீ பெரிது எனும் போக்கில் சுயநல் மேலாண்மையை வளர்க்க நாமே அவிழ்த்துவிட்ட நெல்லிக்காய் மூட்டையைப் போல தனித்தனியே நின்று எமது இனத்தின் வெற்றிக்கு இடர்ப்பாடாக நிற்கிறோம். எமது மக்களின் விடிவுக்கான செயற்பாடுகளில் ஒருமித்த கருத்துருவாக்கி பொதுவேலைத்திட்ட மொன்றில் இணையவேண்டிய நெருக்கடியான காலகட்டத்தில் இருக்கிறோமென்பதை சகலரும் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும் என விநயத்துடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

‘தன்னீர் விட்டோ வளர்த்தோம்
சர்வேசா! கிப்பயீரைக்
கண்ணீராற் காத்தோம்
கருகத் திருவளமோ?’

என சுகந்திரப்பயிர் கவிதையில் பாரதியார் சர்வேசனிடம் முறையிடுகிறார். இதனை உங்கள் எல்லோரிடமும் நான் முறையிட வேண்டிய நேரமிது.

பொழுது பலர்ந்தது; யாம் செய்தவத்தால்
புன்மை யிருட்கணம் போயீன யாவும்;
எழுபசும் பொற்சுடர் எங்கனும் பரவி
எழுந்து விளாஸ்கியது னரிவெனும் திரவி;
தொழுதுனை வாழ்த்தி வணாஸ்குதற்கு கிஸ்குடில்
தொண்டர் பல்லாயிரவர் சூழ்ந்து நிற்கின்றோம்’

‘இன்று பட்டால் உண்டுவாழ்வே - நம்மில்
ஒற்றுமை நீங்கின் அனைவர்க்கும் தாழ்வே
நன்றிகு தேர்ந்தெடில் வேண்டும் - இந்த
ஞானம் வந்தாற்பின் நமக்கிக்கு வேண்டும்?’

எனும் பாரதியார் சிந்தனையை மனங்கொள்வோம். வாழ்ந்து காட்டுவோம். வாரிர் என சகலரையும் அறைக்கவல் விடுத்து அழைக்கிறேன்.

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் கால்பா தறிவு.

- தமிழ்மறை -

தமிழ்பேசும் மக்களின் விடுதலையும்

மாவை சோ. சௌநாத்ராசா - பா. உ.
பாதுச்செயலாளர் இ. த. அ. கட்சி

இலங்கைத் தமிழருக்கக் கட்சி ஆரம்பிக்கப்பட்டு 60 ஆண்டுகள் நிறைவில் (18.12.2009) வைரவியா மலர் ஒன்றினை, வரலாற்று ஆவணங்களின் பதிவுகளிலிருந்து கவடுகளாய் வெளிக்கொண்டு வரவேண்டுமென்று தமிழருக்கக்கட்சி யாழ் மாவட்டக்கிளை தீர்மானித்துள்ளது. அம்முயற்சிகள் காலத்தின் தேவை கருதியவையாகும். அதனால் எம் பாராட்டுக்களையும் வாழ்த்துக்களையும் அனைவருக்கும் வழங்குவதில் மகிழ்ச்சி யடைகின்றோம்.

அத்துடன் இலங்கைத் தமிழருக்கக் கட்சியின் தேசிய மாநாடு 2010 தைத்திங்கள் 10 ஆம் திகதியில் யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெறுவதும் சிறப்பு அம்சமாகும்.

இலங்கைத் தமிழருக்கக் கட்சியைத் தொடங்கிவைத்து தந்தை செல்வநாயகம் அவர்கள் 1949 - 1951 களில் ஆற்றிய உரைகளும், 1973 இல் இலங்கைத் தமிழருக்கக் கட்சியின் 12 ஆவது மாநாட்டில் தலைவர் அமிர்தவிங்கம் அவர்கள் ஆற்றிய தலைமை யுரையும் வரலாற்றுத் திருப்புமுனையாய் அமைந்தன எனக் குறிப்பிடலாம். அத்தலைமை யுரைகளும் தீர்மானங்களும் தமிழ்பேசும் மக்களின் வரலாற்றுப் பின்புலத்தையும், தமிழ்த்தேசிய இனத்திற்கு உரித்தான சுயநிர்ணய உரிமையையும், தமிழ் - மூஸ்லீம் மக்கள் தம் தாயகத்தில் தம்மைத்தாமே ஆனால் சுதந்திர வேட்கையையும் பட்டவர்த் தனமாக வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. இவ்வரைகளே வட்டுக்கோட்டைத் தீர்மானத்திற்கும் போராட்டங்களுக்கும் வழிவகுத்தன.

1972 இன் பின் தமிழர் விடுதலைக்கூட்டணியும், 2002 இன் பின் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பும் தமிழ்பேசும் மக்களின் ஒற்றுமையையும். கொள்கை அடிப்படையையும், விடுதலை வேட்கையையும் பிரதிபலித்து நின்றன. இவ்விரு சந்தர்ப்பங்களிலும் கூட அவ்வமைப்புக்களில் இலங்கைத் தமிழருக்கக்கட்சி முக்கிய பங்காளியாக விளங்கி வந்துள்ளது. எதிர்காலத்திலும் தமிழ் - மூஸ்லீம் மக்கள் மத்தியில் ஒற்றுமையையும் கூட்டுத்தலைமையையும் உருவாக்கி ஒன்றுயட்ட சக்தியாகத் தமிழ்பேசும் மக்களின் விடுதலைக்கும் விடுதலைக்கும் அர்ப்பணிப்புடன் உழைக்க வேண்டிய பொறுப்பை சமந்து நிற்கின்றது.

தமிழ் லீக், தமிழ்க்காங்கிரஸ், தமிழருக்கக்கட்சி ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்திலும் தமிழர் விடுதலைக்கூட்டணி, தமிழ்த் தேசியக்கூட்டமைப்பு உருவாக்கப்பட்ட காலகட்டங்களிலும்

தமிழ்ப்பேசும் மக்கள் எதிர்நோக்கியிருந்த பேரவலங்களைக்காட்டிலும் கடந்த நான்கு ஆண்டுகளில் தமிழ்மொழி, தமிழ்ப்பேசும் மக்களின் தாயகம், தமிழ்ப்பேசும் மக்களின் வாழ்வரிமை, மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமைத்தத்துவம் என்பன பூண்டோடு அழிக்கப்படும் அளவுக்குப் பேரவலத்தின் எல்லையைத் தாண்டிவிட்டது. எஞ்சியிருப்பது குற்றுயிர்களே - வீழ்ந்து கிடப்பது தமிழர் தேசமே, புதைந்து கிடப்பது மக்கள் தியாகமே! தமிழ் இனத்தின் வரலாறு முழுவதும் கண்ணீராலும் செந்நீராலும் நிரம்பி அதுவும் போதாது என்று இலட்சோப இலட்சம் மக்களின் உயிர்களும் மானமும் மனிதநேயமும் பலிகொடுக்கப்பட்ட கறை படிந்ததாகவே மண்ணில் வீழ்ந்து கிடக்கின்றன. புதைகுழிகளுக்குள்ளும் சாம்பல் மேடுகளுக்குள்ளும், குற்றுயிராய் முட்கம்பிக்குள்ளும் கொடுரங்களைத் தாங்கி நிற்கும் ஆத்மாக்களின் அவலக்குரல்கள் எம்மைச் சூழ்ந்து நிற்கின்றன. இருப்பினும் பீனில் பறவை போல் எம்மக்கள் மீண்டும் உயிர்த்தெழுந்து நிற்கும் அவசியம் காலத்தின் கட்டாயமாகவும், வரலாற்றின் கடமையாகவும் உள்ளது.

இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட காலத்தில் ஆங்கிலச் சிறைக்கூடத்தில் செக்கிமுத்த சிதம்பரனார் வீழ்ந்து கிடந்தபோது சுதந்திரப்பாவலன் பாரதியின் பாடல் இந்நாளில் எத்துணைப் பொருத்தமானது பாருங்கள்.

தண்ணீர் வீட்டோ வளர்த்தோம் சர்வேசா - திப்பயிரை
கண்ணீரால் காத்தோம், கருகத்திருவளமோ?
எண்ணமெல்லாம் மெய்யாக எம்முயினுள் வளர்த்தெடுத்த
வன்னவளைக்கீரு மடியத்திருவளமோ?

இன்றும் எம் சுதந்திர விளக்கும், விடுதலைவேட்கையும் வீழ்ந்து கிடக்கவும் விடலாமா? இந்த நான்கு ஆண்டுகளிலும் நடந்தவை தொடர விடலாமா? என்று எண்ணிப்பாருங்கள்.

எம் மண்ணில் வீழ்ந்து கிடக்கும் எம் மக்களை மீண்டும் எழுந்து நிற்கவும், சிதறுண்டு போன உறவுகள் மீண்டும் ஒன்றுபட்டு வரவும், நாம் ஒன்றுபட்டு உழைக்கவேண்டியது காலத்தின் கட்டாயமாகும்.

தமிழ்ப்பேசும் மக்களின் விடிவும், விடுதலையும் என்ற கொள்கையடிப்படையில், மக்கள் தம்மைத்தாமே தம் தாயக தேசத்தில் தன்னாட்சி செய்யும் இலட்சியத்திற்காக அனைத்துச் சக்திகளையும் இணைத்துக்கொண்டு எம்மை அர்ப்பணித்து உழைப்போம் என உறுதி பூணுவோம். தேவையேற்படுமிடத்து நாம் ஐனநாயக வழிமுறைகளில் மக்கள் போராட்டங்களை முன்னெடுக்கவும் தயாராவோம்.

ஒற்றுமையே எம்பலம், எல்லோரும் வெற்றிபெற வேண்டும் என்பதே எம் எண்ணம், தமிழ்ப்பேசும் மக்கள் தம் நிலத்தில் தம்மை ஆளவேண்டும், வாழுவேண்டும் என்பதே எம் இலட்சிய தாயகம் என்ற அடித்தளத்தில் நின்று எதிர்காலத்திற்கான தீர்மானங்களையும் திட்டங்களையும் நிறைவேற்றுவோம்.

தமிழ் - முஸ்லிம் ஒற்றுமை காலத்தீர் தேவை

ஜனாப் ஆர். எம். இமாம்
பாரானுமன்ற உறுப்பினர்

இலங்கை தமிழரசுக் கட்சி அதன் ஆரம்ப காலம் தொடக்கம் இன்றுவரை தமிழ் - முஸ்லிம் உறவில் மிகுந்த அக்கறை செலுத்தி வந்துள்ளது. தமிழரசுக் கட்சியின் வரலாற்றை உற்று நோக்கின் கட்சியின் ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே வட - கிழக்கு முஸ்லிம்கள் ஆதரவளித்து வந்துள்ளனர்.

கிழக்கு மாகாணத்திலிருந்து தோன்றிய அரசியல்வாதிகளான கேட் முதலியார் காரியப்பர் தொடக்கம், முஸ்தபா அஹ்மது முஹம்மது அலி, மறைந்த ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தலைவர் மார்ஹாம் எம். எச். எம். அஸ்ரப் வரை தமிழரசுக் கட்சியின் கொள்கைகளில் பற்றுக் கொண்டவர்களாக விளங்கியதுடன், தங்கள் அரசியல் வாழ்க்கையை தமிழரசுக் கட்சியிலேயே ஆரம்பித்தனர் என்பதோடு அவர்களில் அநேகமானோரை பாரானுமன்ற தேர்தல்களில் நிறுத்தி பாரானுமன்ற உறுப்பினர்களாக வெற்றி வாகை குட வைத்தனர் என்பதை வரலாறு கூறும்.

வட மாகாணத்தைப் பொறுத்தவரை யாழ்ப்பாணம், மன்னார், வவுனியா, மூல்லைத் தீவு மாவட்டங்களில் முஸ்லிம் பிரமுகர்கள் பலர் தமிழரசுக் கட்சியில் மிகுந்த பற்றுள்ளவர்களாக விளங்கினார்கள். இவற்றுக்குச் சான்றாக் தமிழரசுக் கட்சியால் நடாத்தப்பட்ட பாதயாத்திரை ஸ்ரீ இலக்க போராட்டம், சத்தியாக்கிரகம் என்பவற்றில் வட மாகாண முஸ்லிம்களின் பங்களிப்பு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

மேலும், தமிழரசுக் கட்சியின் ஸ்தாபகர் தந்தை செல்வா அவர்கள், தமிழ் மக்களின் போராட்டம் வெல்லப்படும்போது, அதில் முஸ்லிம்களும் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும் என்ற உயரிய கொள்கையை வலியுறுத்தி வந்துள்ளார். மேலும் புத்தளம் பள்ளிவாசலினுள் ஆயுதப் படையினரால் முஸ்லிம்கள் கொல்லப்பட்டபோது, பாரானுமன்றத்திலுள்ள சகல முஸ்லிம் பாரானுமன்ற உறுப்பினர்களும் மௌனிகளாகவிருந்த வேளையில், இச்சம் பவத்தை துணிந்து பாரானுமன்றத்தில் கூறி உலகுக்கு வெளிக்காட்டிய பெருமை தந்தை செல்வா அவர்களையே சாரும். இதனை முஸ்லிம்கள் இன்று வரை நன்றியுடன் நினைவு கூருகின்றனர்.

தற்போது நாட்டில் அரசியல் குழ்நிலையில் தமிழ்பேசும் மக்கள் ஒரு இக்கட்டான காலகட்டத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். இச்சந்தரப்பத்தில் இரு தமிழ் பேசும் இனங்களான தமிழ், முஸ்லிம் மக்களது ஒற்றுமை காலத்தின் தேவையாகும். இதனை உணர்ந்து எது மக்கள் செயற்பட வேண்டுமென வேண்டிக் கொள்கிறேன். மேலும் தமிழரசுக் கட்சியின் வைர விழா வெற்றி பெற வாழ்த்தி, எல்லாம் வல்ல இறைவனையும் பிரார்த்தித்து விடைபெறுகின்றேன்.

சீரியமைத்திறன் வியந்து போற்றுதுமே!

திரு. ஆ. க. இராசேந்திரன்
முன்னாள் தலைவர்
யாழ் மாவட் அபிவிருத்திச் சபை.

இலங்கைத் தமிழரக்கு கட்சியின் மணிவிழா மலருக்கு செய்தியொன்றினை வழங்கு வதில் பெருமகிழ்வடைகிறேன்.

ஒர் அரசியற் கட்சியானது தூய்மையான கொள்கையையும், சீரிய செயற் பாட்டையும், அர்ப்பணிப்பான சேவையையும் கொண்டு தான் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தும் மக்களின் நலனில் இடையறாத அக்கறையும், தொடர்ச்சியான ஈடுபாடும் கொண்டிருக்க வேண்டும். இவ்வகையில் எமது கட்சியின் நிலை என்ன என்பதனை மீளாய்வு செய்வதற்கு இது ஒரு நல்ல தருணம் என எண்ணுகிறேன்.

இலங்கைத் தமிழரக்கு கட்சி இலங்கை வாழ் தமிழ் பேசும் மக்களின் அரசியல், பொருளாதார, சமூக மேம்பாட்டை ஊக்குவித்து அவர்தம் இருப்பை உறுதி செய்வதற்காக ஆரம்பிக்கப்பட்ட கட்சியாகும். கட்சி ஆரம்பிப்பதற்கு உடனடிக் காரணமாக இந்திய வம்சாவழியினரின் குடியுரிமை, வாக்குரிமை பறிக்கப்பட்ட சம்பவம் அமைந்திருந்தாலும் உண்மையில் அதனையும்விட முக்கியமாக

- அ) இலங்கைத் தமிழ்பேசும் இனம் அரசியல் உரிமையும் ஆழமும் உரிமையும் பெற்று பெரும்பான்மைச் சமூகத்துடன் சமாந்தரமான இனமாக வாழ வேண்டும்.
 - ஆ) தமிழ் பேசும் இனம் பிரதேச வேறுபாடுகளைக் களைந்து ஒன்றுபட்ட இனமாகத் திகழ வேண்டும்.
 - இ) தமிழ்பேசும் இனம் சமய வேறுபாடுகளுக்கு அப்பால் ஒரு தேசிய இனம் என்ற உணர்வு பெற்று வாழ வேண்டும்.
 - ஈ) தமிழ்பேசும் இனம் தனது பாரம்பரியமான பூமியில் தனது தனித்துவத்தை இழக்காது சுதந்திரமாக வாழ வேண்டும்.
 - உ) தமிழ்பேசும் இனம் சமூகக் குறைபாடுகளைக் களைந்து சாதி வேற்றுமை அற்ற இனமாக திகழ வேண்டும்.
 - ஹ) தமிழ்பேசும் இனம் தமது பொருளாதார வளத்தைப் பாதுகாத்து சீரும்சிறப்புமாக வாழ வேண்டும்.
- என்பனவற்றை முன் நிறுத்தி உருவாக்கப்பட்ட கட்சியாகும்.

இந்தக் கொள்கைகளை வெற்றிடுப்பதற்கு சரியான அரசியல் சிந்தாந்தம் கூட்டாட்சி (சமஷ்டி)த் தத்துவம் என்பதனையும் அதற்கான வழிமுறை அகிம்சை வழி என்பதையும் உறுதியாக வெளிப்படுத்திய கட்சி தமிழரசுக் கட்சியாகும்.

சுதந்திர இலங்கையின் அரசியலானது ஜனநாயகம் என்ற போர்வையில் பெரும் பான்மையினரின் சர்வாதிகாரமாக அமைந்தது. இந்தச் சிங்கள, பெளத்த மேலாதிக்க கொள்கைகளுக்கு எதிராக குரல் கொடுத்து தமிழ்பேசும் இனத்தை பாதுகாப்பதற்கு தொடர்ச்சியாக நடவடிக்கை எடுத்த கட்சி தமிழரசுக் கட்சியாகும். இந்தவகையில் பிரசா உரிமைச் சட்டத்திற்கு எதிராகவும் தனிச் சிங்களச் சட்டத்திற்கு எதிராகவும் தமிழரசுக் கட்சி எடுத்த நடவடிக்கைகளும், போராட்டங்களும் உதாரணங்களாகும்.

புத்தளம் பள்ளி வாசலில் இலங்கை காவற்படை துப்பாக்கி குடு நடாத்திய போது உடனடியாகவே அதற்கு எதிராக குரல் கொடுத்த கட்சி தமிழரசுக் கட்சியாகும்.

தமிழர் பாரம்பரிய பிரதேசமாகிய வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் சகல மக்களும் குறுகிய பிரதேச வேறுபாடுகளை மறந்து ஒரே இனமாக கட்டுக் கொப்புடன் வாழ வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்து அதனை பேணிப் பாதுகாப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை ஆரம்ப முதலே எடுத்த கட்சி தமிழரசுக் கட்சி. வடக்கென்றும், கிழக்கென்றும் யாழ்ப்பாணம் என்றும், வன்னியென்றும் மட்டக்களப்பு என்றும், திருகோணமலை என்றும் பிரதேச வேறுபாடுகளை வளர்த்து தலைமைத்துவத்தைக் கட்டியெழுப்ப முயன்ற சுயநலவாதிகளிடம் இருந்து மக்களை விடுவித்து ஒன்றுபட்ட தமிழ்பேசும் இனம் என்ற உணர்வை ஊட்டிய கட்சி தமிழரசுக்கட்சி. கட்சியின் தலைமைப் பதவிகள் காலத்திற்குக் காலம் வெவ்வேறு பிரதேசத்தவர்களுக்கும் வெவ்வேறு சமயக்குழுக்களுக்கும் வழங்கியதன் மூலம் பெரியண்ணன் மனோபாவத்தை ஒழித்து ஒற்றுமையை வளர்த்த கட்சி தமிழரசுக்கட்சி. இந்தச் சீரிய சிந்தனையின் அடிப்படையில் பதவிபெற்ற பலர் நன்றி மறந்து மாற்றுக் கட்சிகளுக்குச் சென்றாலும் கொண்ட கொள்கையில் உறுதியாக இருந்து மீண்டும் மீண்டும் சிறுபான்மைக் குழுக்களை அரவணைத்துச் சென்ற கட்சி தமிழரசுக்கட்சி.

தமிழ்பேசும் இனத்தின் பிரிக்கமுடியாத அங்கமாக இருந்த இஸ்லாமியத்தமிழர்களை மதித்து அரவணைத்துச் சென்ற கட்சியாக தமிழரசுக்கட்சி விளங்கியது, விளங்குகிறது. பிட்டும் தேங்காய்ப்புவும் போல அன்னியோன்னியமாக வாழ்ந்த சமூகங்களை ஆயுதக் குழுக்கள் காலத்திற்குக் காலம் தவறாகக் கையாண்டமையால் ஏற்பட்ட இடைவெளியை மீண்டும் கட்டியெழுப்பும் பணியில் நம்பிக்கையுடன் ஈடுபட்டுவரும் கட்சி தமிழரசுக் கட்சியாகும்.

தமிழரசுக் கட்சி ஆரம்ப காலம்முதலே தமிழ் இனத்தின் சாபக்கேடாக இருந்த சாதிமுறையையும் அதனால் ஏற்பட்ட சமூகக்குறைபாடுகளையும் களைவதற்கு முனைப்புடன் ஈடுபட்டு வந்தது. 1952 ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் தமிழரசுக்கட்சி இரு பாராளுமன்ற ஆசனங்களை மட்டும் வென்றது. திருமலையில் அமர்ர் இராசவரோதயமும், கோப்பாயில் அமர்ர் வன்னியசிங்கமும் வெற்றி பெற்றனர். இவ்விரண்டு பெருமக்களும் பாராளுமன்றத்தில் தனிநபர் பிரேரணையாகக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றிய சமூகக் குறைபாடுகள் ஒழிப்புச்சட்டம் தான் பிற்காலத்தில் நடைபெற்ற போராட்டங்களுக்கும்

வழக்குகளுக்கும் சட்டவலுவளித்தன. பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்து வத்தைப் பெற்றுக் கொடுப்பதற்கு தமிழரசுக்கட்சி பல்வேறு சவால்களுக்கும் மத்தியில் நடவடிக்கைகளை எடுத்தது. இதனால் சென்ட்ராகவும், மாநகர துணை முதல்வராகவும் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும், மாநகர முதல்வராகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் வரவழிவகுத்த பெருமை தமிழரசுக் கட்சியையே சாரும்.

1949ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட தமிழரசுக் கட்சி 1976 ஆம் ஆண்டு வரை தனித்துவத்தைப் பேணி வெளிப்படையாகச் செயற்பட்டது. 1976 ஆம் ஆண்டு காலத்தின் தேவை கருதி கூட்டணி அமைக்கப்பட்ட போது அதனுடன் இரண்டறக் கலந்தது மட்டும் அன்றி பொதுக் கொள்கைக்காக தனது சமஷ்டிக் கொள்கையையும் தியாகம் செய்தது. கூட்டணியில் கள்ளம் கபடம் இன்றி நேரமையாகச் செயற்பட்டதன் மூலம் தமிழரசுக்கட்சி வெளிப்படையாகத் தனது பெயரில் செயற்படவில்லை. மொத்தத்தில் கூட்டணி என்றால் தமிழரசுக்கட்சி என்ற நிலையே இருந்தது. இதனால் இடையில் இயங்கவில்லை என்ற கருத்துக் கூறுபவர்கள் அதனை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்.

மீண்டும் பதவிப் போராட்டம், வஞ்சம் ஆகியவற்றால் தமிழர் தம் அரசியல் வாழ்வு அஸ்தமித்துவிடுமோ என்றநிலை தோன்றிய போது மீண்டும் புத்துயிர் பெற்று இன்றும் வீறுநடை போடும் கட்சியாக உள்ளது.

மணோன்மணி சுந்தரம்பிள்ளை தமிழ் பற்றிப் பாடியபோது

‘கன்னடமும், கழி தெலுங்கும் கவின் மலையாளமும்
துழுவும் உன்றுதிருக் கூத்துக்கெழுந்து ஒன்று பல
அழிக்கும் ஆரியம்போல் உலகவழக்
அழிந்தொழிந்து சீதையாவுன் சிரிழமைத் திறன் வியந்து போற்றுதுமே’

என்று கூறியது போல தமிழரசுக் கட்சியில் இருந்து பிரிந்து பல்வேறு அரசியல் கட்சிகள், குழுக்கள் உருவாகியபோதும் இன்றும் சிறப்புடன் கொள்கைப் பிடிப்புடன், மாற்றானுக்கு விலைப்படாத மன உறுதியுடன் திகழும் தமிழரசுக் கட்சியை இன்னும் பல்லாண்டுகள் தமிழினத்திற்கு சேவை செய்ய வாழ்த்துகிறேன்.

அறன் அறிந்து முத்த அமிவுடையார் கேள்கைம்
தீர்மொன்று தேர்ந்து கொள்ள

இதனை கீதனால் ஒவன் முடிக்கும் என்று ஒழிந்து
இதனை அவன்களை விடல்

- தமிழ்மறை -

தந்தை செல்வாடன் தலைவர் அ. அம்ரதங்கம்

உயர்நிறு. சா. ஜே. வெ. செல்வநாயகம் கீழு. ஸி., எம். பி.
அவர்களது

தீர்க்கத்துர்ச்சிமஞ்சு தலைமைர் பேருந்தூர்

வரவேற்புக் கழகத் தலைவருக்கும் -இலங்கையின் பற்பல பகுதிகளிலிலு மிருந்து இங்குவந்து குழுமியிருக்கும் பிரதிநிதிகளுக்கும் - எனது அன்பான வணக்கம்.

இன்றைய நிகழ்ச்சிக்குத் தலைமை வகிக்கும்படி என்னைத் தெரிந்தெடுத்துக் கொள்வித்ததற்காக எனது மனப்பூர்வ மான நன்றியறிதலை உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள நேரிட்டுக்கொண்டு வருகின்றேன். நீங்கள் எனக்கு அளித் திருக்கின்ற பெரும் பொறுப்பினை நோக்கும் போது, அவற்றை யெல்லாம் கொண்டு நடத்துவதற்குப் போதுமான வன்மை என்னிடமிருக்குமோ என்று ஜயமுகின்றேன். எனினும், நீங்கள் எல்லோருமாகச் சேர்ந்து எனக்கெனக் குறிக்கும் பணியினை ஏற்று எங்கள் நோக்கத்துக்காக யான் தொண்டு செய்யக் கடமைப் பட்டிருக்கின்றேன் என்னைத் தலைவராகக் கொண்டு செய்ததில் நல்ல நியாயம் - ஒன்று மாத்திரம் இருக்கின்றது. அது, இலங்கையில் வாழுகின்ற தமிழ்பேசும் மக்கள் அடைந்திருக்கும் பரிதாப நிலை மையினையும், அவர்கள் அதினின்று

நீங்கி விடுதலை பெறுவதற்காக ஒரு இயக்கம் அவசியமாகும் என்பதையும் நீங்கள் உணரும் அளவுக்கு யானும் உணர்கின்றேன் என்பதேயாகும்.

இலங்கையில் வாழுகின்ற தமிழ்பேசும் மக்கள், விடுதலை பெறுவதற்காக உழைக்கும் ஒரு ஸ்தாபனத்தை அமைக்க வேண்டும் என்னும்தனி நோக்கத்துடன், யாங்கள் எல்லோருமே இன்று கூடியிருக்கின்றோம். இப்போதிருக்கும் நிலை மையில், யாம் விடுதலைபெறுவதற்கு ஒரு சுதந்திரத் தமிழரசை நிறுவுவது இன்றியமையாதது என்பது எமது திட்டமாக இருக்கின்றோம்.

இலங்கைத் தமிழ் அரசுக் கடசியின் ஆரம்ப மாநாடு மாநாடுகளைமலுவன் அரசாங்க குமாஸ்தா சேவைச் சங்க மண்பைத்தில் 18.12.49 அன்று மட்டுப்போது, கடசியின் ஸ்தாபக தலைவர் உயர் திறு சா. ஜே. வெ. செல்வநாயகம் கீழு. ஸி. அவர்கள் அதன் முதல் தலைவராகத் தோற்றுக்கப்பட்டார். சர்த்தீர் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அவ்வாரம்ப மாநாடில், எம் தந்தையவர்கள் ஆற்றிப் பொறுப்புறையை இங்கு அடைக்கின்றோம்.

மான நம்பிக்கையாகும். பழைய காலச் சரித்திரத்தைத் தெளிவாக நன்றாக ஆராய்ந்து பார்த்தால், தமிழ் பேசும் மக்கள் இந்த நாட்டிலே இப்போது எப்படி யான நிலைமைகளுக்கிடையே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கூர்ந்து நோக்கினால், இதுதான் ஒரேயொருவழிவேறு எந்தவிதமான பரிகாரமும் கிடையாது - என்பது நன்கு விளங்கும்.

16ஆம் நூற்றாண்டிலே, ஜரோப்பியர்கள் இலங்கைக்கு வருவதற்கு முன்னதாக

இந்நாட்டு மக்களே தங்களுக்கென அரசாங்கங்களை அமைத்திருந்தனர். ஆயின், யாங்கள் ஒரு விஷயத்தை மாத்திரம் ஊன்றிப் பரிசீலனை செய்தல் வேண்டும். அதாவது, போர்த்துக்கேயர் கிளங்கைக்கு வருவதற்கு முன் கிங்கு வசீத்த மக்கள் பல நூற்றாண்டுகளாகச் சீங்களம் பேசும் கிணம், தமிழ் பேசும் கிணம் என கிரு தேசிய கிளங்களாகப் பிரிந்து வாழ்ந்து வந்தார்கள். விஜயன் காலந் தொடங்கிப் பல நூற்றாண்டுகளாகச் சிங்களம் பேசும் தேசிய இனத்தைப் பற்றி மாத்திரம் பேசப்படுகிறது. இவர்களைச் சில காலங்களில் தமிழ் மன்னர்களும் அரசு புரிந்தார்கள். எனவே, தமிழ் மக்கள் அவர்களிடையே எப்பொழுதும் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார்கள் என்பது புலனாகின் றது. ஆயினும், அது சிங்களத் தேசிய இனமும் சிங்கள அரசாங்கமுமேயா கும். பூமிசாத்திர சம்பந்தமான காரணங்களாலும் வேறு பல நியாயங்களாலும் இலங்கையின் வடபகுதிகளில் வாழ்ந்த மக்கள் நெடுங் காலமாகத் தமிழர்களாகவே திகழ்ந்திருத்தல் வேண்டும். அதனால், பெரும்பாலும் தமிழ் மக்களையே கொண்ட வட பகுதிகளைத் தென் பகுதி யிலிருந்த சிங்கள இராச்சியங்கள் ஆட்சி புரிவது வரவரக் கடினமாக இருந்திருத்தல் வேண்டும். இறுதியாக, இயற்கையாயமைந்த ஒரு பரிகாரம் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. 9 மூடு, 10 மூடு நூற்றாண்டாலிலே, வடபகுதித் தமிழ்ப்பீர் தேசங்கள் பிரிந்து தனியரசாயின. இலங்கையின் தென் பகுதி, சில வேளைகளில் 2,3 இராட்சியங்களாகப் பிரிந்திருந்தாலும் சிங்களப் பிரதேசமாகவே இருப்ப தாயிற்று.

சில காலங்களில் இந் நிலைமை மாறி யிருந்தாலும், ஜூரோப்பியர் வரும் வரை இச் சிங்கள - தமிழ் இனப் பாகு பாடு பல நூற்றாண்டுகளாக நிலைபெற்றிருந்தது. முதலிலே தமிழ் இராச்சியத்தை அழித்த

ஜூரோப்பியர், படிப்படியாகச் சிங்கள இராச்சியங்களையும் ஒழித்துவிட்டார்கள். இதிலிருந்து யாம் பெறக்கூடிய பெரும் படிப்பினை, மக்களீன் வாழ்க்கையிலும் அரசீயலிலும் மொழி மிக முக்கியமானதென்பதே யாகும். சிங்களத் தேசிய இனமாகவும் தமிழ்த்தேசிய இனமாகவும் இலங்கை பிரிக்கப்பட்டிருந்தபோது கூட சிங்களச் சாகியத்தினரிடையே தமிழ் மக்களும், தமிழ்ச் சாகியத்தினரிடையே சிங்கள மக்களும் வாழ்ந்திருந்தல் வேண்டும். மக்கள் இப்படியாக நாடெங்கும் பரவிக் கலந்து வாழ்ந்துகொண்டிருந்தபோதிலும் அரசியல் விஷயங்களுக்காக, வடபகுதியிற் பெரும்பான்மையினராய்த் திகழ்ந்த தமிழர் - தென் பகுதியிற் பெரும்பான்மையினராய்த் திகழ்ந்த சிங்களவர் - என இரு பிரிவினராகப் பகுக்கப்பட்டார்கள். தமது ஆட்சிச் சௌகரியத்தை மட்டுமே கருதிய பிரிட்டிஷார், சிந்தனைக்குறைவான முறையில், நாடு முழுவதையும் ஒரே குடியேற்ற நாட்டு அரசாங்கத்தின் கீழ்க் கொண்டு வந்து, பல நூற்றாண்டுகளாக இரு தேசிய இனங்களாக இருந்த பாகுபாட்டினை ஒழித்துவிட்டார்கள். ஆயினும், இவ்விரு தேசிய இனங்களும் இயற்கையாகக் கலந்து ஒன்றாகி விடவில்லை. ஆயினும், மக்களுட் பெரும் பகுதியினர் வெவ்வேறான இரண்டு மொழிகளையே பேசுவராய் வெவ்வேறு நிலப்பகுதிக்குள் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார்கள். ஆயினும், இரு இனங்களிலிருந்தும் ஆங்கிலம் பேசுகின்ற ஒரு சிறுபான்மைச் சமூகத்தினர் தோன்றினார்கள். ஆனால், நாட்டு மொழி கள் பொதுவாழ்விலே தமக்குரிய ஸ்தானத்தைப் பெற்றவுடன், தொகையிற் குறைந்தவர்களாகிய இவ்வாங்கிலம் பேசும் சமூகத்தினர் அருகிவருகிறார்கள். நாளைவெலில், குடியேற்ற நாட்டு ஆட்சி முறை மாறி, மக்களாட்சி படிப்படியாக நிலைபெறத் தொடங்கிய காலத்தில், புதிய அரசியற்றிட்டங்களை வகுத்த

வர்கள் பிரிட்டிஷ் குடியேற்ற நாட்டு ஆட்சி முறையினைப் பின்பற்றி, ஒற்றையாட்சி அமைப்பு அடிப்படையிலேயே தமது தீட்டங்களை வகுத்தனர். இதற்குப் பல காரணங்களுள்ளன. வெளித் தோற்றுத் தளவில், பிரிட்டிஷ் குடியேற்ற நாட்டு ஆட்சியின்கீழ் இலங்கை மக்கள் ஒரே தேசிய இனமெனும்படி ஆகிவிட்டார்கள். அன்றியும் நமது அரசியற் சீர்திருத்தவாதி கள் அரசியலமைப்புப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில் அனுபவமற்றவர்களாயிருந் தார்கள். அல்லாமலும், ஆங்கிலேயரும், ஸ்கோச்சுக்காரரும், உவெல்சுக்காரரும், ஒரு அரசின் கீழ்ச் சேர்ந்து கொண்டது போல, அதையே முன்மாதிரியாக வைத்து, இலங்கையிலும் அரசியலமைக் கலாம் என எல்லோரும் ஏராறினார்கள்; அதிலும் பார்க்கச் சிறந்ததொரு மாதிரி கிடையாதென்றும் நம்பியிருந்தார்கள். பெரிய பிரித்தானி யாவிலே, ஸ்கோச்சு மொழியும், உவெல்சு மொழியும் முற்றாக இல்லையெனும்படி அழிந்தொழிந்து, பிரித்தானிய மக்கள் எல்லோரும் ஆங்கில மொழியையே பேசுவார்களாக மாறி விட்டார்கள் என்பதைச் சிந்தித்து, எவ்வாவது எடுத்துக் காட்டினார்கள். ஆனால், இருபது நூற்றாண்டுவரை கூடி வாழ்ந் திருந்தும், சிங்கள மொழியோ, தமிழ் மொழியோ அழிந்தொழியவில்லை. ஒவ்வொருசாரிலும், அம் மொழிகள் அழிந்தொழியாதபடி காக்கும் இயற்கைச் சுக்கிள்களும் நோக்குகளும் அமைந்துள்ளன.

நம் நாட்டிற்கு ஏந்த அரசியல் அமைப்பு

பிரிட்டனிலும் இலங்கையிலுமிருந்து எமதுநாட்டின் அரசியலமைப்பினை வகுப்பதில் பங்குபற்றினோர், பிரிட்டிஷாரின் ஒற்றையாட்சி அமைப்பினை மாதிரியாகக் கொண்டு, அதையே எமது நாட்டிலும் தமுவிக்கொள்ள முயன்றார்கள். சென்ற முப்பது ஆண்டுகளாக நடை பெற்ற அரசியற் சீர்திருத்த இயக்கத்தின்

வரலாற்றை நோக்குவோமாயின், நமது சீர்திருத்தவாதிகள் பிரிட்டிஷ், ஆட்சி முறையைத் தமுவுவதிற் கவனஞ் செலுத் தினார்களேயன்றி, எமது நாட்டிற்கு எவ்வகையான அரசாங்கம் பொருத்தமான தென்று ஆராய்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. தமது அரசியலமைப்பேயல்லாமல் வேறு எதனையும் இலங்கைக்கு மாதிரியாகக் கொள்ளலாமென்று பிரிட்டிஷார் கருத வில்லை. பிரிட்டிஷ் அரசியலமைப்பானது, சிங்கள மக்களுக்கு விசேஷ திருப்திய ஸிப்பதாயிற்று. ஏனெனில், சிங்கள மக்கள் பெரும்பான்மையோர். எனவே, வெறும் எண்ணிக் கையினாலேயே அவர்கள் பூரணமான அதிகாரத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். அல்லாமலும், பழைய சிங்கள இராச்சியத்தை அமைத்துக் கொள்ளலாமென்றும் கனவு கண்டார்கள். சென்ற பத்து நூற்றாண்டுகளாக ஏற்பட்டிருந்த மாற்றங்களையெல்லாம் ஒரு சிறிதாவது அவர்கள் கருத்திற்கொள்ளவில்லை. பல இன மக்கள் கூடி வாழும் நாட்டிலே, ஒற்றையாட்சி அமைப்பை நிறுவுவதனால் ஏற்படக்கூடிய அபாயங்களைத் தமிழ் பேசும் மக்கள் தெளிவாகக் கண்டார்கள். அவர்கள் தங்களை எதிர்நோக்கியிருக்கும் ஆபத்தை என்றும் உணர்ந்திருந்தது போற்றத்தக்கதாகும். தலைவர்களைன் போர் இந்த ஆபத்தைக் குறைப்பதற்கவனஞ் செலுத்தினார்களேயன்றி, அதை நீக்க முயற்சிக்கவில்லை. சிறுபான்மையினருக்குக் கூடுதலான பிரதிநிதித்துவம் பெற்றுக்கொண்டாற் போதுமென்று அவர்கள் நம்பினார்கள். அவர்களுக்குத் தோன்றிய ஒரே பரிகாரம் அதுதான். அவர்கள் வருங்காலத்தைப் பற்றிப் போதிய முன் யோசனையுடனும் பரந்த நோக்கத்துடனும் நடந்து கொள்ளாதது வருத்தத்திற் குரியதாகும். இங்ஙனம் தவறியதற்குக் காரணங்கள் இல்லாமலில்லை. தமிழ் பேசும் மக்கள் - முஸ்லிம்கள், இந்தியத் தமிழர், இலங்கைத் தமிழரென மூன்று

பிரிவினராய் இருந்தனர். இந் நாட்டிலே முஸ்லிம்களும் இலங்கைக் தமிழர்களும் வாழும் பிரதேசங்கள், பிரிட்டிஷர் ஆட்சி யின் கீழ் விருத்தி செய்யப்படாதனவாய், கீழ்நிலை எய்திக் கிடந்தன. இதனால், அப்பிரதேசங்களின் பொருளாதாரநிலை சீரழிந்திருந்தது. அப்பிரதேசங்களிலேயே வாழ்ந்து கொண்டு அரசியல் விஷயங்களில் ஈடுபட்டுமூக்கப் போதுமான அவகாசம் படைத்தோர், அவ் விடங்களிலே தோன்ற வில்லை. இந்தியத் தமிழரென்ற பிரிவினர் அரசியலமைப்பு ஆலோசனை களிற் பங்குபற்ற இயலாதவர்களாயிருந்தனர். அவர்கள், எங்கள் நாட்டுக்கு ஏனை யோரிலும் பார்க்கப் பிந்திய காலத்தில் வந்தவராவர். அவர்கள் தமிழ்பேசும் பிரதேசங்களுக்குப் புறம்பான சிங்களமொழி பேசப்படும் பிரதேசங்களிற் குடியேறியிருந்தார்கள். இலங்கையில் நிரந்தரமாகக் குடியேறியிருந்த போதிலும், அவர்கள் தொழிலாளர்களாகிய தங்களது வாழ்க்கையைப் பாதிக்கக்கூடிய பிரச்சினைகளிற் கவனம் செலுத்தினார்களேயன்றி, அரசியலமைப்புச் சிக்கல்களைப் பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. இந் நிலைமையின் பயனாக அரசியலமைப்பில் ஈடு பட்டோர், பிரிட்டிஷ் ஒற்றையாட்சி அமைப்பினையே அடிப்படையாகக் கொண்டனர். சிறுபான் மையினருக்குக் கூடுதலான பிரதிநிதித் துவம் அளிப்பதானது, ஐனநாயகத்துக்கு மாறான தென்று சிங்கள மக்கள் எதிர்த்தனர். சிறுபான் மையினருக்குக் கூடுதலான பிரதிநிதித்துவம் அளிப்பதனா லேனும், அதிகாரம் முழுவதையும் தம் கையிலேயே வைத்திருக்கக்கூடிய ஒற்றையாட்சி அமைப்பினை நிலைபெறச் செய்யலாமென்று அவர்களுக்குத் தென்பட வில்லை.

சோல்பர் அரசியந்தப்பம்

நீதி செய்வார்களென்று எதிர்பார்க்கப்பட்ட பிரிட்டிஷ் எஜமானர்கள் தம் கட

மையில் முற்றாகத் தவறிவிட்டார்கள். அரசியலத்திகாரம் சிங்களவரின் கையிலேயே இருப்பதை அவர்கள் கண்டார்கள். எனவே, தமிழ்பேசும் மக்களுக்கு நீதி வழங்குவதிலும் பார்க்கச் சிங்கள மக்களைத் திருப்தி செய்வதே உசித மென்று கருதினர். அது ஆண்மையற்ற செயல் எனினும், அதையே விரும்பினர். இதன் பயனாக, இந்த நாட்டின் அரசியற் பிரச்சினைக்கு ஒரு பரிகாரமென, சிறுபான் மையோருக்குக் கூடுதலான பிரதிநிதித் துவம் அளிக்காத ஒரு ஒற்றையாட்சி அமைப்பு, சோல்பரி - பிரிட்டிஷ் அரசியற் றிட்டம் தமிழ்பேசும் மக்களின்மீது திணிக்கப்படுவதாயிற்று. வாக்காளர்கள் அளித்த உத்தரவாத்தை மறந்து எம் பிரதிநிதி கள் சோல்பரித் திட்டத்தை ஏற்றமையால், இப்பிரச்சினை மேலும் சிக்கலடைந்தது. இதனால் இலங்கை வாழ தமிழ்பேசும் மக்களது அரசியல் வாழ்வுக்கு அந்தியக்கிரியைகள் செய்யப் பட்டுவிட்டனவென்று பலரும் கருதியிருக்கக்கூடும். ஆனால் பொதுமக்கள் சரணடைய மறுத்தனர். 1945ஆம் ஆண்டு வெள்ளை அறிக்கையை ஏற்ற அப்போதைய அரசாங்கச் சபைத் தமிழ் அங்கத்தவருள் ஒருவர் தவிர்ந்த பிறரெல்லாம் 1947 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலிற் படுதோல்வி அடைந்தனர். தமிழ்ப் பிரதிநிதிகள் போராட்டத்தை தொடர்ந்து நடத்துவதா அன்றேல் சரணடைவதா என்ற ஒரே கேள்வியை அடிப்படையாகக் கொண்டே தமிழ்த் தொகுதிகளில் தேர்தல் நடைபெற்றது. தேர்தலின் தெளிவான முடிவு போராட்டத்தைத் தொடர்ந்து நடத்தவேண்டுமென்பதேயாகும்.

ஆனால், முஸ்லிம் தொகுதிகளில் இதற்கு வேறான கொள்கையுடன் தேர்தல் நடைபெற்றது. 1945ஆம் ஆண்டு வரை சிறுபான் மையினருக்குக் கூடுதலான பிரதிநிதித்துவம் வேண்டும்

என்ற கொள்கைக்காகத் தமிழரும் முஸ்லிம்களும் சேர்ந்துமழுத்தனர். சோல்பரித் திட்டம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டபின், வேறு வழியின்றி முஸ்லிம்கள் தயங்கினர். இப்போது யாங்கள் கைக்கொண்டிருக்கும் கொள்கையைப் போன்ற திட்டங்களை வையும் அவர்களுக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட வில்லை. அவர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பிரதேசங்கள், தனிச் சுயாட்சி அரசாக அமைக்க முடியாதனவாய் இருந்தன. வடபகுதியிலும் திருகோணமலையிலும் வாழும் தமிழ் மக்களுக்கு, இப்பிரதிகூலமில்லாதபடியால் அவர்களிடையே ஒரு விடுதலை உணர்ச்சி நிலவியது.

எதிர்பார்த்திருக்காத சம்பவம்

இவ்விடுதலை உணர்ச்சியே உருவெடுத்தாற்போல் விளங்கிய தமிழ்க் காங்கிரஸ், தமிழ்த் தொகுதிகள் எல்லாவற்றிலும் பூரண வெற்றி பெற்றது. தங்களுடைய அரசியல் எதிர்காலத்தைப் பற்றிய தமிழ் மக்களின் கருத்தினை அத்தேர்தல் தெளிவாகக் காட்டியது. தமிழ்க் காங்கிரசினை எதிர்த்த ஜக்கிய தேசியக் கட்சி அபேச்சகர்கள் அதிகாரத்துக்கு வரக்கூடியவர்களான சிங்களப் பெரும்பான்மை யோருடன் ஒத்துழைப்பதால், தமிழ்ப் பிரதேசங்களுக்குப் பொருளாயிருத்தி ஏற்படுமென்று வாக்களித்தார்கள். ஆனால், தமிழ்காங்கிரஸ் அபேச்சகர்கள் அரசாங்கத்திடமிருந்து பொருள்நலம் பெற்றுத் தருவதாக வாக்குறுதி அளிக்க வில்லை. தமிழரின் உரிமையைப் பறிக்க நடக்கும் முயற்சிகளை எதிர்ப்போமென்றே கூறினர். அதிகப்படியான வாக்குகளால் தமிழ்க் காங்கிரஸ் அபேச்சகர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டார்கள். ஆனால் அடுத்த வருஷம் - 1948 ஆம் ஆண்டில் என்றும் எதிர்பார்த்திராத சம்பவம் நடைபெறுவதாயிற்று. தேர்தலிலே தமிழ் மக்கள் அளித்த தீர்ப்பையும் தமிழ்க் காங்கிர

சையும் கவனியாது, ஜக்கிய தேசியக் கட்சி தனிப்பட்ட முறையில் அரசாங்கத்தை அமைத்துக்கொண்டது. அதன்பின், தமிழ்க் காங்கிரஸ் தலைவர் மனந்தளர்ந்து, ஜக்கிய தேசியக் கட்சியிடம் சரண் புகுந்தார். தமிழ் மக்கட்கு அளித்த உத்திரவாதத்தையும் இதனால் மீறினார். ஆனால் அநேகர் தமிழ்க் காங்கிரஸ் தலைவர் பூரணமாகச் சரணாகதி அடைய வில்லையென்றும், தாம் சேர்ந்திருக்கும் அரசாங்கம் தமிழ்க் காங்கிரசின் கொள்கைகளுக்குமாறான சட்டங்களைக் கொண்டு வரும்பொழுது அவற்றை எதிர்ப்பதற்கான உரிமையை வைத்துக் கொண்டாரென்றும் நம்பியிருந்தனர்.

இந்திய குழியுரிமைச் சட்டம்

1948 ஆம் ஆண்டு டிசெம்பர் மாதத்தில், அரசாங்கம் இந்தியப் பிரஜா உரிமைச் சட்டமொன்றைப் பிரதிநிதிகள் சபையிற் கொண்டுவெந்தது. இச்சட்டத்தை இலங்கை இந்தியக் காங்கிரஸ் புதுடெல் லிபிலுள்ள இந்திய அரசாங்கமும் எதிர்த்து வந்தன. இது, தமிழ்க் காங்கிரசின் அமைப்பு விதிகளிலும் அதன் மகாநாடுகள் பலவற்றிலும் வற்புறுத்தப்பட்ட - அடிப்படையான கொள்கைகளுக்கு முரண்பட்டதாயிருந்தது. அன்றியும், ஐந்து வருஷங்கள் இலங்கையில்வசித்த இந்தியர்களுக்குப் பிரஜாவரிமை பெறுவதற்காகவும், அவர்களுடைய பிறவரிமை களை நிலைநாட்டுவதற்காகவும் உழைப்பதற்காக, இலங்கை, இந்தியக் காங்கிரஸ் குத்துத் தமிழ்க்காங்கிரஸ்த் தலைவர் கைச்சாத்திட்டுத் தேர்தற் காலத்தில் வாக்களித் திருந்தார். எதைப் பெறுவதற்கு உழைப்பதாக இவர் வாக்களித் திருந்தாரோ, அதைப் பாரானு மன்றத்திற் கொண்டு வரப்பட்ட இச்சட்டம் மறுத்தது. அவரும் தமிழ்க் காங்கிரஸ் பிரதிநிதிகள் சிலரும் இதனை ஆதரித்தனர். இதிலிருந்து, தமிழ்க் காங்கிரஸ் தலைவரும்

பிரதிநிதிகள் சிலரும் உரிமைப் போரைக் கைவிட்டுவிட்டனரென்பது தெட்டத் தெளிவாக விளங்கிவிட்டது. இதன் பயனாக, தமிழ்க் காங்கிரஸ் பாராஞ்சுமன்ற அங்கத்தவர்கள், இரு கட்சியினராகப் பிரிந்தனர். முன் கூறியபடி, ஒரு பகுதி யினர்- தங்கள் தேர்தற்காலக் கொள்கையைக் கைவிட்டு விட்டனர். மற்றப் பகுதி யினராய - உங்கள் முன் நிற்கும் நாங்கள் - தேர்தற் காலக் கொள்கையைக் கடைப் பிடித்து, உரிமைப் போரைத் தொடர்ந்து நடத்தத் தீர்மானித்திருக்கின்றோம்.

இப்போதைய அரசியற்றிட்டத்தின் கீழ், சிங்கள மக்கள், தமிழ்ப் பிரதிநிதிகள் எல்லோரையும் உதாசீனஞ் செய்து, அவர்களது உதவியில்லாமல் அரசாங்கத்தை நடத்தவும்; அவர்களது விருப்பத்துக்கும் உணர்ச்சிக்கும் மாறாகச் சட்டங்களை ஒன்றுந்மேல்லொன்றாய் நிறைவேற்றவும் முடியுமென்பது, 1947ஆம், 1948ஆம் ஆண் குடிலே தெளிவாகிய பின், தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு இரண்டு வழிகளே உள்ளன. ஒன்று நிபந்தனையற்ற சரணாகதி, மற்றையது தமிழ்பேசும் மக்களை, அரசியலுரிமையற்றவர்களாகச் செய்யும் இப்போதைய அரசியலமைப்பிலிருந்து மீட்பதற்காக, ஒரு இயக்கத்தை ஆரம் பிப்பதாகும். பிந்திக் கூறிய வழி கடினமானது, ஆனால் வீரர்களுக்குரிய வழி அதுவேயாகும். அதுவுமல்லாமல், தேர்தற் காலத்திலே தமிழ் மக்கள் காட்டிய வழியும் அதுவே. தமிழ்க் காங்கிரஸ் அங்கத்தவர்களுக்குள்ளே, "தலைவணங்கோம், என்று நின்றவர்கள், இவ்வழியையே கைக்கொண்டு, அதனையே பின்பற்றும்படி, நாடெங்குமள்ள தமிழ் பேசும் மக்களிடையே பிரசாரங் செய்து வருகின்றனர்.

கயந்னைய உரிமை

1947 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 20 ஆம் திதியன்று தமிழ்க்காங்கிரஸ் தலைவரே குடியேற்ற நாட்டு மந்திரிக்குப் பின்வரும் தந்தியை அனுப்பினார்.

“இல : 181 - சென்ற பொழுத் தேர்தலை ஜுக்கிய தேசியக் கட்சிக் தமிழ் அபேசகருள் ஒருவராவது தெரிவி செய்யப்படாததிலிருந்தும்: 1945ஆம் ஆண்டு வெள்ளை அறிக்கையை ஒதுரித்த பழைய அரசாங்கசபை அங்கத்தவர்களுள், ஒருவர் தவிருண்டோர் தோற்கடிக்கப்பட்டதிலிருந்தும்; இலங்கைத் தமிழ்மக்கள் சோல்பரி அரசியற் றிட்டத்தை நிராகரித்து விட்டார்கள் என்பது தெளிவு.”

இலங்கையிலுள்ள சமூகங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் சம உரிமை அளிக்கும் சுதந்திர அரசியற்றிட்டமொன்றை, அகில இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரஸ் கோருகிறது. இலங்கை மக்கள் எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படக்கூடிய அரசியற்றிட்டத்தை வகுப்பதற்கு, அரசியல் நினையசபையினரு வேண்டும். கிப்பொழுது கிருப்பதைப்போன்ற, ஈட்டசபை - மந்திரி சபைகளுடன் கூடிய ஒற்றையாட்சி அரசாங்கத்தைத் தமிழர்கள் ஒருபொழுதும் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார்கள். தகுந்த மாற்றுமுறை இல்லாதபடியால், நாங்கள் தமிழ் மக்களுக்குச் செய்ய உரிமை கோருகிறோம்.”

1948 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்திலே, தமது நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமாயிருந்த தலைவர் சரணடைந்ததும், தமிழ்க் காங்கிரஸிற் பினவு ஏற்பட்ட போது, தமிழ் பேசும் மக்கள் திக்கற்றவர்களாய்த் தவிக்கலாயினர். அரசியல் வாழ்விலே, தமது நிலையையிடுத் திருப்தி கொள்ளாதவர்களாய் இருந்தபோதிலும், இந்திலையை மாற்ற வழிகாணாதவர்களாய்த் திகைத்தனர். தமிழ் பேசும் மக்களுக்கென ஒரு சுதந்திர அரசினை நிறுவுவதன் மூலம், இப்பிரச்சினையைத் தீர்க்கலாம் என்ற புது எண்ணம் மக்களின் மனதைப் பெரிதும் கவரவில்லை. இப்படியான இயக்கத்துக்கு நாட்டிலே எவ்வளவு ஆதரவு இருக்குமென அவர்கள் திடமாக

அறிந்துகொள்ளவில்லை. ஆனால், அவர்களிடையே இவ்விதமாக இப் பிரச்சினை யைத் தீர்த்துக்கொள்ளலாம் என்று நம் பிய வீரர்களும் தீர்க்க தரிசிகளும் இருந்தார்கள். இந்த வீரர்கள் இடைவிடாது தமது நம்பிக்கையுட்டும் கொள்கையைப் பிரசாராஞ் செய்து கொண்டு வந்தபடி யால், இன்று, தமிழ் பேசும் மக்கள் எல் லோருக்குமே சுதந்திரத் தமிழ் அரசு ஒன்றினை நிறுவ வேண்டும் என்னும் கொள்கையில் நம்பிக்கை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பெருந் தொகையினராக நீங்கள் இங்குவந்து இன்று குழுமியிருப்பதே இதற்குப் போதிய சான்றாகும்.

இப்படியான எண்ணத்தில் நம்பிக்கை மாத்திரம் இருந்தாற்போதாது; அதை நடைமுறையிற் கொண்டுவர வேண்டும். எமது கனவை நனவாக்குவதே எமது இயக்கத்தின் அடுத்த திட்டமாகும். இவ் விஷயத்திலே பலரும் சந்தேகமுறுகின்றனர். துரதிர்ஷ்டவசமாக எமது சமீப காலத்திய அரசியல் வரலாறு இச்சந்தேகத்துக்கு இடமளிப்பதாயிருக்கின்றது. பல முறைகளில் தலைவரென் போர் எங்களைக் காட்டிக் கொடுத்து விட்டார்கள். வீரர்களாகக் காட்சியளித்து மக்களின் நம்பிக்கையைப் பெற்ற தலைவர்கள், ஒரு நாள் நிமிர்ந்து நின்று போராடி, மறுநாள் களத்தையே விட்டு ஓடினா. 1934ஆம் ஆண்டு தொடக்கமாக சேர்மகாதேவா அவர்கள் தமிழ்ப் படையின் முன்னியில் நின்றார். அவருடைய உற்சாகம் படிப்படியாகக் குறைந்து, ஈற்றில் அவர் எதிரிகளின் கட்சியிற் சேர்ந்தார். இப்படியே திருவாளர்கள் நடேசன், தியாகராசா ஆதியானோரும் தமிழர்களின் உரிமைக்காக உழைப்பவர்களாயிருந்து, கடைசியில் 1945 ஆம் ஆண்டிலே தமிழ்மக்கள் பல ஆண்டுகளாகப் போராடி வந்த உரிமைகளை மறுக்கும் அரசியற்றிடத்துக்குச் சார்பாக வாக்களித்தார்கள்.

அண்மையிலே, நம் உரிமைகளுக்காக விட்டுக்கொடுக்காது போராடிவந்த திரு. ஜீ.ஜீ. பொன்னம்பலம் அவர்கள் இப் பொழுது போராட்டத்தைக் கைவிட்டது மாத்திரமன்றி, இலங்கைத் தமிழ் மக்களுக்கு எந்தவித குறையுமில்லை என்று எங்கும் பறைசாற்றி வருகிறார்! இப்படியான குட்டிக் கரணங்களின் பல னாக, தமிழ் இனத்தின் பண்புக்கே பழுது வந்தடைந்ததுடன், இப்போதுள்ள தமிழ்த் தலைவர்களிலும், எதிர்காலத்திலே தோன்றக்கூடிய தலைவர்களிலும் மக்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லாமற் போய் விட்டது. இப்போது சுதந்திரத் தமிழ் அரசு வேண்டுமென்று கோரும் தலைவர்களை, நாம் எப்படி நம்புவது என்று மக்கள் கேட்கின்றார்கள். முந்திய தலைவர்கள் செய்த தைப்போல, இத்தலைவர்களும் செய்ய மாட்டார்கள் என்பதற்கு என்ன உத்தரவாதம் உண்டு என்று வினாவுகின்றார்கள்; இவை சரியான கேள்விகளோயாகும்.

தமிழ்த் தலைவர்களது மனவருத்தத்தைத் தரும் நிலையற்ற போக்குடன், எம் பொதுமக்கள் அரசியல் விஷயங்களிற் காட்டிய விடாப்பிடியான உறுதியை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், எவ்வளவு வித்தி யாசம் தென்படுகிறது? மக்களின் மனவு ருதி சாந்தி அளிப்பதாயிருக்கின்றது. இதனைத் தெளிவாக உங்களுக்கு எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இலங்கைவாழ் தமிழ்பேசும் மக்களின் எல்லாப் பிரிவினருள்ளும் தமிழ் விடுதலைக்காக உழைக்கக்கூடிய வசதி வடமாகாண மக்களுக்கே இருந்தது. அவர்கள், இலகுவாகப் பிரிக்கப்படக் கூடிய பிரதேசத்தில் பெருந்தொகையினராக வாழ்ந்திருந்தது மாத்திரமன்றி, அவர்களிடையே சிங்கள மக்கள் கலந்து வாழ்வதும் குறைவாக இருந்தது. அவர்களே ஆங்கிலக் கல்வியினாலும் அதிக பயன் பெற்றிருந்து

தனர். ஆன்படியால், இலங்கை வாழ் தமிழ் இனத்துக்காகத் தொண்டு செய்யும் பொறுப்பு, பெரும்பாலும் அவர்களையே சார்ந்திருந்தது. தமிழ்பேசும் மக்களின் உரிமைகளுக்காக நடைபெற்ற அரசியற் கிளர்ச்சிகள், பெரிதும் வடமா காண்த்தின ருக்குக் கூடுதலான வசதிகளிருந்தமையால், இக் கடமை அவர்களையே சார்ந்தது. யான் இனிக் கூறப் போகும் அரசியற் கிளர்ச்சிகள், பெரும்பாலும் அவர்களாலேயே நடத்தப்பட்டன. ஆயினும், தமிழ்பேசும் மக்கள் எல்லோரி நூதும் சுதந்திர உணர்ச்சிக்கு அவை எடுத்துக் காட்டாரும். சிறுபான்மையினருக்குப் பாதுகாப்பேயில்லாது, கிந் நாட்டுக்கு ஒரளவு சுயாட்சி வழங்கிய முதல் அரசியற்றிட்டம் டொன்டுர்த் தீட்டமோகும். டொன்டுர் அரசியற்றிட்டத் தின்கிற் நடைபெற்ற முதற் பொதுத் தேர்தலை யாற்பான மக்கள் பகி஁க்கிருது விட்டனர். ஏறக்குறைய நான்கு மூன்றுக்கு மூன்று, அரசாங்க சபையில் யாற்பானப் பிரதிநிதிகள் எவ்ருமே கிறுக்கவில்லை. கிப் பகி஁காரம் அந்த அரசியற் றிட்டத்துக்குள்ள எதிர்ப்பையே பிரதிபலித்தது. கிந்த நாட்டின் அரசியல் வரலாற்றிலேயே கிழு ஒப்பற் றதாரு சம்பவமாகும். அந்த அரசாங்க சபைக்கு நடைபெற்ற இரண்டாவது பொதுத் தேர்தலிலே அந்த அரசியற்றிட்டத்தை மாற்றி, சிறுபான்மையோருக்குப் போதிய பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட வேண்டுமென்ற ஒரே கொள்கையுடைய பிரதி நிதிகளே வடமாகாண்திலிருந்து தெரியு செய்யப்பட்டனர். அடுத்த பொதுத் தேர்தல் இப்போதைய சோல்பரி அரசியற்றிட்டத் தின்கீழ் சென்ற 1947 ஆம் ஆண்டிலேயே நடை பெற்றது. இத்திட்டம் சிறுபான் மையினருக்குச் சாதகமாகத் திருத்தியமைக்கப்பட மாட்டாது என்றே தோன்றியது. இச் சந்தர்ப்பத்திலே தமிழ் மக்கள் போராட்டத்தைக் கைவிட்டுவிடுவார்கள் என்றே அரசியல் விஷயங்களை நுனுகி நோக்கு

வோர் பலர் எதிர்பார்த்தனர். ஆனால், என்னுடைய பேச்சின் முற்பகுதியில் யான் குறிப்பிட்டதைப் போல, தமிழ் பேசும் மக்களின் விடுதலைப் போரினைத் தொடர்ந்து நடத்தவேண்டுமென்ற தீர்ப்பே தமிழ்த் தொகுதிகளிலிருந்து கிடைத்தது. இத்தருணத்திலே திருகோண மலையும் வடமாகாண்த்துடன் சேர்ந்து கொண்டது. இதிலிருந்து, இவ்விஷயத் தையிட்டு தமிழ் மக்களுடைய அபிப்பிராயம் கோரப்பட்ட நேரத்திலெல்லாம், உரிமைப் போரைத் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டும் என்றே அவர்கள் தீர்ப்பளித்தார்கள் என்பது தெளிவாகின்றது. தமிழ்ப் பொதுமக்கள் என்றுமே தமது கிலக்கினீன்றும் பிறழவில்லை. வருங் காலத்திலும் அவர்கள் தமது கிலக்கினீன்றும் தவறமாட்டார்கள் என்ற பொரிய நம் பிக்கை எனக்கு கிடூக்கின்றது. இவ்விஷயத்தில் மட்டக்களப்பில் வாழும் தமிழ்பேசும் மக்களின் கருத்தும், திருகோண மலையிலும் வட மாகாணத்திலும் முள்ள நம் சகோதரர்களின் கருத்தை ஆதரிப்பதாகவே இருக்கின்றதென்பது பல குறிகளிலிருந்து தெளிவாகின்றது. இங்ஙனமாக, இலங்கை வாழ் தமிழ்பேசும் மக்களுக்கெல்லாம் தங்களுடைய இன்றைய அரசியல் நிலையைப் பற்றியும் எதிர்கால நிலைமையைப் பற்றியும் ஒரு நிலையான கொள்கை உண்டு என்று விளங்குகின்றது. அவர்களுக்கு ஒரு நிலையான குறிக்கோள் உண்டு. சுருக்கமாகக் கூறினால் அவர்களுக்குத் தாங்கள் ஒரு தனித்தேசிய இனம் என்ற உணர்ச்சி உண்டு. இம் மக்களின் நலத்துக்காக உழைக்க விரும்புவோர், உற்சாகமுட்டக்கூடிய இவ்வுணர்ச்சியைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

விடுதலை வியக்கம் அவசியம்

நமது மக்களின் அரசியல் இலட்சியத்தை அடைவதற்கு, கட்டுப்பாடான முறையில் வேலை செய்வது அத்தியாவ

சியமாகும். ஆனபடியால், தமிழ் பேசும் மக்களின் விடுதலையைக் காண்பதற்கு விரும்புவர்களாய், நமது மக்களின் எதிர் காலத்தில் நம்பிக்கை உள்ளவர்களாய் உள்ள உண்மை ஊழியர்களை ஒன்று சேர்த்து ஒருஸ்தாபனம் நிறுவுதல் வேண்டும்.

இனி, தமிழ்பேசும் மக்கள் சென்ற காலங்களில் அரசியல் உலகிலே தங்களை ஆபத்து எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருப்பதாக எண்ணியது சரியோவென்று கவனிப்போம். தமிழ் மக்களால் நிராகரிக்கப்பட்ட இன்றைய அரசியற்றிட்டம் நடைமுறைக்கு வந்து இரண்டு ஆண்டுகளுக்குமேற் சிறிது காலந்தான் ஆகிறது. இதற்கிடையில், அரசாங்கமோ - இங்கே எடுத்துச் சொல்ல முடியாத தொகையினை வாய் நமக்குப் பாதகமான சட்டங்களை ஒன்றன்மேலான்றாய் நிறைவேற்றியும், பரிபாலனாத்துறையில் நம்மைப் பாதிக்கக் கூடிய கருமங்களை ஆற்றியும் கொண்டு வருகின்றது. தெளிவாகப் புலப்படுகின்ற சில உதாரணங்களை மாத்திரம் இங்கே எடுத்துக்காட்டினாற்போதுமென்று கருதுகின்றேன். இலங்கைவாழ் தமிழ்பேசும் மக்களில், அரைப் பங்கினரைப் பிரஜாவுரிமையற்றோராக்கச் செய்யும் ஒரே நோக்குடன், அரசாங்கம் பிரஜாவுரிமைச் சட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கின்றது. அந்நியர்களுக்கு எதிராகவே இச்சட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன வென்று வெளிக்குக் கூறிக்கொள்கின்றனர். இது ஒரு போலிநியாயமாகும். இலங்கையின் மத்திய பாகத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஏழு ஸ்ட்சம் தமிழ்த் தொழிலாளர்களுடைய பிரஜாவுரிமையைப் பறிப்பதே இச்சட்டங்களின் உண்மை நோக்கமாகும். இவர்களுள்ளே பெரும்பாலானோர் வேறு நாட்டையே அறியமாட்டார்கள். அவர்களெல்லோரும் இந்தியர்களல்லர்; இலங்கையர்களே,

தமிழ் பேசும் மக்களாக இருப்பதே அவர்களுடைய ஒரே ஒரு குற்றம். அரசியல் அதிகாரம் எண்ணுத் தொகையினையே பொறுத்திருக்கின்றது. இந்த மலைநாட்டுத் தமிழர்களைச் சேர்த்து எண்ணினாலும், இலங்கை வாழ் தமிழ் பேசும் மக்கள் அரசியலத்திகாரம் அற்றவர்களாக இருக்கின்றார்கள்.

இவர்களுள் மலைநாட்டுப் பிரதேசத்தில் வசிக்கும் தமிழ் மக்களை நீக்கிவிட்டால் எஞ்சியிருக்கும் தமிழ் பேசும் மக்கள் தொகையில் குறைந்த அரசியல் அநாதைகளாய் விடுவார்கள். இது போதாதன்று, இந்த மலைநாட்டுத் தமிழ்த் தொழிலாளர்களின் வாக்குரிமையைப் பறிப்பதற்குச் சட்டம் இயற்றி விட்டார்கள். இது கொடுமையிற் கொடுமையாகும்; அரசாங்கத்தின் நோக்கம், இந்நாட்டில் வசிப்பதற்குப் பூரண உரிமையுடைய இம் மக்களை, இந்நாட்டை விட்டுத் துரத்துவது; அல்லது அவர்களைப் பலவந்தமாகச் சிங்களம் பேசும் மக்களாக மாற்றுவதுதான் என்பது எவருக்கும் எளி திற் புலனாகும்.

தேசியக்கொடி விடையத்தில் அரசாங்கம் நடந்துகொண்ட விதம், தமிழ்பேசும் மக்களுடைய உணர்ச்சிகளையும் உரிமைகளையும் உதாசீனம் செய்வதாக இருக்கின்றது. சிங்கக் கொடி - சிங்களமன்றாரின் கொடியேயாகும். இன்று, அது சிங்களவருடைய அதிகாரத்தின் சின்னமாக விளங்குகின்றது. அந்தக் கொடியே நடைமுறையில் இலங்கையின் தேசியக் கொடி எனக் கொள்ளப்படுகின்றது. பல்வேறு கிளங்கள் வாழும் நாட்டின் தேசியக் கொடியாக, ஒரு கிளத்தவரின் கொடியைக் கொண்ட நாடு வேறு எதுவும் உலகில்லை. தேசியக்கொடி விடையத்தில் அரசாங்கத்தின் கொள்கை, தமிழ்பேசும் மக்களிடம் அவர்கள் நடந்து

கொள்ளும் முறைக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கின்றது. அரசாங்கம், அவர்கள் கிங்கு வசீப்பதைச் சுக்ததுக்கொண்டிருக்கின்றது; அவ்வளவுதான்.

அரசாங்கத்தின் குடியேற்றக் கொள்கையானது, இவையெல்லாவற்றிலும் பார்க்கத் தமிழ்பேசும் மக்களுக்குக் கூடிய ஆபத்து விளைவிக்கக்கூடியதாய் இருக்கின்றது. இக்கொள்கையின் ஆரம்பத்தைத்தான் கல்லோயாவிற் காண்கின்றோம். கல்லோயாத் திட்டத்தின் கீழ் நீர்ப் பாய்ச்சப்படும் பிரதேசம், தமிழ் பேசும் பகுதியாகிய கிழக்கு மாகாணமேயாகும். தமிழ்பேசும் இப்பிரதேசத்திலே, அரசாங்கம், சிங்கள மக்களைக் குடியேற்றத் திட்டமிட்டுள்ளது என்பதற்குச் சான்றுகளுள். இது உண்மையாயிருந்தால், இன்றைய தமிழ்பேசும் பிரதேசத்தைக் குறைப் பதற்கே அரசாங்கம் நீதியான முறையில் தன் அதிகாரத்தை உபயோகிக்கின்றதென்பது தெளிவு. தடுப்பாரின்றி இத்திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டால், சில வருடங்களுக்கிடையில் இந்நாட்டில் தமிழ்ப்பிரதேசம் இல்லாதொழியும்.

சமஷ்டி ஆய்வு

நீதி மந்திரியவர்கள் விளக்கியபடி, அரசியல் மொழி விஷயத்திலே தமிழ்பேசும் மாகாணங்களைப் பரிபாலன முறையிற் பிரித்து விடுவதும்; மற்றைய ஏழு மாகாணங்களிலும் சிங்களத்தையே அரசாங்க மொழியாகச் செய்வதும் தான் அரசாங்கத்தின் கொள்கையாகும். இவ்வேழு, மாகாணங்களிலே, குறைந்தது இரண்டுமாகாணங்களிலாவது, தமிழர்கள் செறிந்து பெரும்பான்மையோராக வாழும் பிரதேசங்கள் இருக்கின்றன. இவர்களிடம் அரசாங்கம் நீதியாக நடந்து கொள்ள விரும்பினால், அவர்களுடைய பிரதேசத் தின் பரிபாலன விஷயங்களில் அவர்களுடைய மொழியையே உபயோகிக்க

வேண்டும். ஆனால், இது நடைபெறப் போவதில்லை. இப்படியான செயல் களினால் இலங்கை வாழ் தமிழ்பேசும் மக்களை ஆளுவதற்கு, இன்றைய அரசாங்கம் தர்ம நீதிப்படி அருக்கதையற்ற தாகிவிட்டது. அவர்கள் அப்படி ஆளுவதற்கு அதிகார வலிமையொன்றே உரிமையளிக்கின்றது. இரண்டேயிரண்டு வருடங்களையில், தமது சொந்த நாட்டிலேயே இவ்வளவு கீழ்நிலையடைந்து விட்டார்கள். இன்றைய அரசாங்கம் தங்களுடையதென்று தமிழ் பேசும் மக்கள் கருத வில்லை. இந்தச் சூழ்நிலையில் யாம் செய்ய வேண்டுவதென்ன? நடந்தது நடக்கட்டுமென்று வாளாவிருப்பதா? அவ்விதம் இருத்தல் நமக்கோ - நமது நாட்டுக்கோ நன்றன்று. நாம் ஆண்மையுடன் முயன்று இப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க ஒருவழி காணுதல் வேண்டும். அவ்வழிதானென்ன? கூடுதலான பிரதிநிதித்துவம் கோரி ணோம்! அது கிட்டவில்லை. வேறோர் பரிகாரம் தேடியாக வேண்டும். இதற்காக, பல மொழிகளைப் பேசும் மக்கள் வாழுகின்ற பிறநாடுகளைப் பார்ப்போம். இலங்கையில் இருப்பது போலவே, அந்நாடுகளிலும் பல்வேறு மொழிகளைப் பேசும் இனம் ஒவ்வொன்றும் தத்தம் உரிமைகளைக் கவனமாகப் பேணி வந்தன. சிறிய மொழிவாரி இனங்கள் பெரிய மொழிவாரி இனங்களால் விழுங்கப்படாமல் தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொண்டன. இவ்விதம், மொழிவாரி இனங்களுக்கிடையே ஏற்பட்ட சக்சரவுகள் பல தடவுகளில் யுத்தத்தில் முடிந்து பெரிய தேசிய இனங்களும் மோதிக்கொள்ள நேரிட்டதுன்று. இவ்வித சக்சரவுகளை நீக்குவதற்கு இரண்டு வழி கள் இருக்கின்றன. ஒன்று, மொழிவாரியாகப் பிரிக்கப்பட்ட பூரண சுதந்திர அரசுகளை அமைப்பது; இதிலும் பார்க்கத் தீவிரங் குறைந்ததுதான் மற்றைய வழி, மொழிவாரிச் சுயாட்சி மாகாணங்களை

அமைத்து, அவற்றை இணைக்கும் ஒரு மத்திய அரசாங்கத்தையுடைய சமஷ்டி அரசை ஏற்படுத்துவதே. இவ்விரு முறை களையும் கையாளுவதற்கு, வெவ்வேறு மொழிபேசும் இனங்கள் பிரிக்கப்படக் கூடிய பிரதேசங்களில் வாழுதல் வேண்டும். சமஷ்டி அரசியலானது உலகிற் பல பாகங்களிலும் இவ்வித பிரச்சினைகளை வெற்றிகரமாகத் தீர்த்து வைத்திருக்கிறது. பிரெஞ்சு - ஆங்கில மொழிகளைப் பேசும் மக்களைக் கொண்ட கண்டா தேசமும், பலவாய, ஜேர்மன், பிரெஞ்சு - இத்தாலிய சுயாட்சி மாகாணங்களைக் கொண்ட சுவிற்சலாந்து தேசமும் இதற்கு நல்ல உதாரணங்களாகும். ரஷ்யா தேசத்திலும் சுயாட்சி கொண்ட மொழிவாரி மாகாணங்களே அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கே ஒரு தனியான பிரதேசத்தில் வாழும் ஒவ்வொரு மொழிபேசும் மக்களும், ஒரு தனித் தேசிய இனத்தினராகக் கருதப்படுகின்றனர். இந்தியாவிலும், இந்திய தேசியக் காங்கிரஸ் முதல் அமைத்தும் மொழிவாரி மாகாணங்களை அமைக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டு, அப்படியே அமைத்தும் வருகின்றார்கள். தனி ஆங்கில மாகாணமொன்று ஒருவாகின்றது. கண்டார் தமக்கொரு மாகாணம் வேண்டுமென்று கிளர்ச்சி செய்கின்றனர். கிவையியல்லாம் ஒவ்வொரு மொழிவாரி இனமும் தன்னைத் தானே பாதுகாக்க விரும்பும் கியர்கையுனர்ச்சிபிள் பயனாக ஏற்பட்ட வையேயாகும்.

யாம் கோருவதும் இதுதான். ஒரு சுயாட்சித் தமிழ்மாகாணமும் ஒரு சுயாட்சி சிங்கள மாகாணமும் அமைத்து, இரண்டுக்கும் பொதுவானதோர் மத்திய அரசாங்கமுள்ள - சமஷ்டி அரசு - இலங்கையில் ஏற்படவேண்டும். தமிழ் பேசும் தேசிய இனம், பெரிய தேசிய இனத்தால் விழுங் கப்பட்டு அழியாதிருக்க வேண்டுமேயா

னால், இவ்வித சமஷ்டி ஏற்படுவது அவசியமாயிருக்கிறது. தமிழ்பேசும் பிரதேசங்களை இலகுவாகப் பிரித்துவிடலாம். இடையிடையே இருமொழிகளைப் பேசும் மக்களும் கலந்துவாழும் பிரதேசங்களும் உண்டு. ஆனால் இதைக் காரணமாகக் கொண்டு, ஒவ்வொரு மொழியைப் பேசும் மக்களும் பெரும்பான்மையாக வசிக்கும் பிரதேசங்களை, சுயாட்சி மாகாணங்களாக வகுப்பதற்குத் தடை ஏற்படக் கூடாது. சமஷ்டி அரசியலால் ஒருவரும் நஷ்டமடையப்போவதில்லை. நிச்சயமாகச் சிங்கள மக்கள் . நஷ்டமடையவே மாட்டார்கள். ஏனென்றால், இது பெரும்பான் மையோருடைய பிரதி நிதித்துவத்தைக் குறைத்து, சிறுபான்மையோருக்குக் கூடுதலான பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கும் திட்டத்தைப் போன்றதன்று. ஆதலால், சமஷ்டி அரசியல் எல்லோரும் விரும்பவேண்டிய ஒரு இலட்சியமாகும்.

சுயாட்சித் தமிழரசு

சுயாட்சித் தமிழரசை நிறுவவேண்டுமென்று யாம் கோருவதற்குப் பல காரணங்களுண்டு. முஸ்லிம்கள், தமிழர்களாகிய தமிழ்பேசும் மக்கள் எல்லோரும் இப்பொழுதே, தாங்கள் - தாழ்ந்தவர்கள் - என்ற மனப்பான்மையைப் பெற்று வருகிறார்கள். ஒரு மனதனீன் பூரணமான மனோவிருத்திக்கு, அவன், “தானிருக்கும் நாடு தன்னுடையதே” என்றும், “நாட்டின் அரசாங்கமும் தனதே” என்றும் கருதவேண்டியது அவசியமாகும். இலங்கைவாழ் தமிழ் பேசும் மக்களிடையே இன்று இவ்வுனர்ச்சி இல்லாதிருக்கின்றது. அவர்கள், தங்கள் பிரதேசங்களைத் தாங்களே ஆளுவதன்மூலம், அவ்வரசாங்கம் தங்களுடையதே என்று கருதுவதற்கு உரிமை இருக்க வேண்டும். இன்று கூட, தமிழ்ப்பகுதிகளில் வசிக்கும் தமிழ்பேசும்

மக்களுக்கும்: சிங்களப் பகுதிகளில் வசிக்கும் தமிழ்பேசும் மக்களுக்கு மிடையே, இவ்வணர்ச்சியைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு வேற்றுமை இருப்பதைக் காணலாம். சிங்களப் பகுதிகளில் வசிக்கும் தமிழ்பேசும் மக்கள், தங்களுடைய எதிர்காலத்தைப் பற்றி நம்பிக்கையற்றவர்களாக இருக்கின்றார்கள். ஆனால், தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் வசிப்பவரிடையே 'சுதந்திர உணர்ச்சி, இன்னும் நிலவுகிறது. தமிழ்பேசும் மக்களுக்கு ஒரு சுதந்திர அரசு வேண்டுமென்ற இந்த இயக்கங்கூட, தமிழ்பேசும் பகுதிகளில் வசிக்கும் மக்களாலும், அப்பகுதிகளுடன் இன்னும் தொடர்புடையவர்களாலுமே ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. கிழக்கு மாகாணத் தமிழர்கள் இத்திட்டத்தை ஆதரிக்கும் அளவுக்கு, அங்குள்ள முஸ்லிம் மக்களும் இதை வரவேற்கின்றனர். கிழக்கு மாகாணம் முழுவதையும் தமிழ் அரசின் பகுதியாக்க வேண்டுமென்றால், தமிழ் பேசும் அவ்விரு சாகியத்தாரும் ஒன்றுசேர வேண்டும். ஆனால், எங்களுடைய இயக்கம் முஸ்லிம்கள் வசிக்கும் பகுதிகள் தமிழ்ப் பிரதேசத்துடன் இணைந்திருக்க வேண்டுமா? அல்லது சிங்களம் பேசும் பிரதேசத்துடன் இணைந்திருக்க வேண்டுமா என்பதைத் தீர்மானிப்பதற்கு, முஸ்லிம்களுக்கே பூரண சுதந்திரம் இருக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலேயே நடைபெற்று வருகிறது. அவர்களுக்கு என்ன வேண்டும் என்பதை அவர்களே தீர்மானிக்க வேண்டும். தமிழ் மாகாணங்கள் என்று அழைக்கப்படும் பகுதிகள், இந்நாட்டில் மிகவும் குறைவாக அபிவிருத்தி செய்யப் பட்ட பகுதிகளாக இருக்கின்றன. கிளங்கையில் பரப்பில் முப்பகு வீக்தத்தையும்; மொத்தச் சனத்தொகையிற் பத்து வீக்தத்தையும் கிம் மாகாணங்கள் கொண்டிருக்கின்றன. கிவை நன்றாக அபிவிருத்தி

செய்யப்படக்கூடியன. போதிய நீர்ப்பாசன வசதிகளுடன் - சமதரையுள்ள கிப் பிரதேசங்கள், தமிழ்பேசும் மக்களுடைய அரசாங்கத்தினாலன்றீச் சீரிய முறையில் அபிவிருத்தி செய்யப்படமாட்டா. சிங்கள அரசாங்கத்தினால் கிப்பகுதிகள் அபிவிருத்தி செய்யப்படால், அங்கு சிங்கள மக்கள் குடியேற்றப்படுவார்கள் என்பதும் எதிர்பார்க்கப்பட வேண்டியதே. கல்லோயா அபி விருத்தித் திட்டத்தின்கீழ், கிழக்கு மாகாணத்தில் என்ன நடைபெற்று வருகின்ற தென்பதை, அங்குள்ள மக்கள் இப்பொழுதே உணர்ந்துவிட்டார்கள்.

எங்களுடைய ஒரேயொரு நோக்கம்: ஜக்கிய இலங்கைச் சமவிதியின் அங்கமாக, ஒரு சுதந்திர அரசை நிறுவுவதன் மூலம் தமிழ்பேசும் மக்களின் விடுதலையைப் பெறுவதேயாகும். செய்யவேண்டிய வேலை எவ்வளவு கஷ்டமானதென்பதையாம் உணர்ந்தேயிருக்கின்றோம். ஆயினும் அப்பணியைச் செய்துமுடிக்க எம்மால் இயலும். அதைச் செய்தே தீர்வேண்டும். எமக்குச் சாதகமாகவும் பாதகமாகவும் பல விஷயங்கள் உள்ளன. யானமுன் குறிப்பிட்டதைப்போல, எமது மக்கள் தம் எதிர்காலத்தைப் பற்றிக் கொண்டிருக்கும் 'உறுதியான சிரசீயற் கொள்கையே' எமக்குச் சாதகமான பெரிய சக்தியாகும். யாம் சிறந்தமுறையில் - நம்பிக்கைக்குரிய ஊழியர்களுடன் ஒரு கட்சியை அமைப்போமானால், எமது மக்கள் எம்மைக் கட்டாயம் ஆதரிப்பார்கள். சென்றகாலங்களில் தலைவர்களின் உறுதியற்ற நிலையே, எமது பலவீனத்துக்குக் காரணமாயிருந்தது. இக் குறையை நிவர்த்தி செய்தாலன்றி, எமது கட்சியும் தோல்வியுறும். ஜூஷி தேசியவாதிகளைப் போல, சுதந்திரத் தமிழ் அரசு நிறுவப்படும்வரை, "பதவி ஏற்கவே மாட்டோம்" என்று வாக்குறுதி அளிக்கும் உண்மை ஊழியர்களே

திரு. அ. அமிர்தலிங்கம் தமிழரசுக் கட்சியின்
பன்னிரண்டாவது மாநாட்டில் (1974)

திரு. அ. அமிர்தலிங்கம் ட்ரயல் அற் பார் நீதிமன்றில் (1975)

எமது கட்சியில் கிருத்தல் வேண்டும். உள்ளத்தில் ஒரு நோக்கமும் பேச்சீல் ஒரு நோக்கமுமாக யாம் கிருத்தலாகாது.

செல்வத்தீர் குறைந்த எங்களுக்கு, வலிமை பொருந்திய நண்பர்களும் கில்லை. நேர்மையையும் - மன உறுதியையும் - கிலட்சியத் தூய்மையையுமே யாங்கள் ஆயுதங்களாகக் கொள்ளவேண்டும். இந்திய விடுதலை - இப்படியான தார்மீக சக்தி களினாலேயே பெறப்பட்டது. எமது விடுதலை வெளிச் சக்திகளில் மாத்திரம் தங்கியிருக்கவில்லை. யாம் வெற்றி பெறு வதற்கு அருகதையுள்ளவர்களாக வேண்டுமானால், நமது சமுகத்திலிருக்கும் குறைகளைக் கணாந்து, அதைத் தூய்மைபெறச் செய்யவேண்டும். தமிழ் மக்களிடையே தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் இருக்கின்றனர். அவர்கள் தாங்கள் மற்ற வர்களால் ஒடுக்கப்படுவதாகக் கருதுகின்றனர். யாம் ஒருவருக்குக் கொடுமை செய்தால், தர்மந்தயீன்படி எமக்கும் பீர பொருவர் அதையே செய்வார். தமிழ் மக்கள் அரசியற் சுதந்திரம் வேண்டுமோனால், தம் சமுதாயத்திலே உரிமையற்றவர்களாய் கிருக்கும் மக்களுக்கு, அவ்வரிமைகளை வழங்க வேண்டும்.

மலைநாட்டில் வாழும் தமிழக தொழிலாளர்களுடைய நிலைமையானது, கிஸ்கு கூறிய தாழ்த்தப்பட்டோருடைய நிலைமீழும்

பார்க்கக் கேவலமானதாய் கிருக்கின்றது. அவர்கள், அரசியலில் தீண்டாதவர்களாய் விட்டார்கள். அவர்களுக்குப் பிரஜாவரிமை கில்லாமலிருப்பது மாத்திரமன்றி, தமக்கென ஒரு நாடுமற்ற அகதீகளாகவுமிருக்கின்றார்கள். ஏனைய தமிழ்பேசும் மக்கள் அவர்களுக்கு வந்திருக்கும் இன்னலைத் தங்களுக்கு வந்ததாகவே கருதுதல் வேண்டும். அவர்கள் உதவீக்கு எதீர்பார்ப்பது இந்தியாவையல்ல; சுதந்திரம் வீரும்பும் கிலங்கைவாழ் மக்களிடமிருந்தே அவ்வதுவீ வருதல் வேண்டும். கிவ்விரண்டு வீடுயங்களும் - நீங்கள் ஆரம்பிக்க வந்திருக்கும் கிக்கட்சியின் அடிப்படைக் கொள்கைகளில் கிடம்பெறுதல் வேண்டும்.

இறுதியாக, என்னுடைய பேச்சினைப் பொறுமையுடனும் ஆதரவுடனும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தமைக்காக, உங்களுக்கு யான் நன்றி கூறுகிறேன். உங்களுக்குள்ளே எத்தனையோ பேருடைய வீரத்தை யான் நேர்முகமாக அறிவேன். அவ்வீரமானது - என்னகத்தும் செறிந்து, எனக்கும் உற்சாகம் அளிக்கின்றது. குற்றங்களிருந்தால் மன்னித்து, எங்கள் தொண்டின் ஒரு பகுதியாக என் முயற்சியையும் ஏற்றுக்கொள்ளும்படி உங்கள் எல்லோரையும் பணிவுடன் வேண்டிக் கொள்ளுகின்றேன். ◎

வணக்கம்.

தெய்வந்தான் மூகாது வினினும் முயற்சிதன்
மெய்வருத்தக் கூறி தரும்

நாநலம் என்னும் நலைச் சூடைமை அந்நலம்
யாநலத்து உள்ளதா? அன்று .

- தமிழ்மறை -

இலட்சியர் பாதை

அ. அம்ரதல்ங்கம்

(துலைவர். த. அ. க)

மன்றாட்சி நிலவிய காலங்களில் ஒரு நாட்டின் சரித்திரம் அந்நாட்டை ஆண்ட மன்றர்களின் வரலாறாகவே எழுதப் படும். மக்களாட்சி மலர்ந்தபின், மக்கள் சக்தியைத் திரட்டிச் செயற்பட்ட அரசியல் இயக்கங்களின் வரலாறே நாட்டின் சரித்திரமாக அமைகிறது. அக்கண் ணோட்டத்தில் அரசியற் கட்சிகளின் தோற்றும், வளர்ச்சி, சமுதாயத்தில் அவற்றின் தாக்கம், அவற்றின் கொள்கைகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், சாதனைகள் ஆகியன அதி முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை.

"இலங்கையில் வாழ்கின்ற தமிழ் பேசும் மக்கள் வீடுதலை பெறுவதற்காக உழைக்கும் ஒரு ஸ்தாபனத்தை அமைக்க வேண்டுமென்னும் தனி நோக்கத்துடன் யாங்கள் எல்லோரும் இன்று கூடியிருக்கின்றோம். இப்போதிருக்கும் நிலைமையில் யாம் விடுதலை பெறுவதற்கு ஒரு சுதந்திரத் தமிழரசை நிறுவு வது இன்றியமையாத தென்பது எமது திடமான நம்பிக்கையாகும்."

1949 ஆம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் 18ஆந் திகதி இலங்கைத் தமிழரசுக்கட்சி தோன்றிய நேரத்தில், அதன் தாபகரும் வழிகாட்டியும் ஆரம்பத் தலைவருமான உயர்திரு. சா. ஜே. வே. செல்வ நாயகம், கிழு. வி. அவர்கள் தமது தலைமைப் பேருரையில் குறிப்பிட்ட வாக்கியங்களே

இவையாகும். இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் அடிப்படைக் கொள்கையை இரத்தினச் சுருக்கமாகத் தந்தைய வர்கள் இங்கு கூறியிருக்கின்றார். இந்த இலக்கை நோக்கி, மக்களைத் திரட்டி, இயக்கம் வளர்ந்த வரலாறே கீழே தரப் படுகின்றது.

இலங்கையில் தமிழன் தொன்மை:

சரித்திரத்திற்கு முற்பட்ட காலந் தொடக்கம், இலங்கையில் தமிழன் வாழ்ந் தான் என்பது - நடுவு நிலையில் நின்று - இந்நாட்டின் வரலாற்றை ஆராய்ந்தோர் எல்லோரும் ஏற்றுக் கொண்ட உண்மையாகும். காலத்துக்குக் காலம், சிங்கள மன்னரும் தமிழ் மன்னரும் இந்நாட்டை ஆண்டனர் எனினும், பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டு முதல் ஜோப்பியர் இந்நாட்டைக் கைப்பற்றும்வரை, வட இலங்கையில் ஓர் நிலையான தமிழ் அரசும் ; கிழக்கிலங்கை உட்பட - வட கீழ் பிரதேசத்தில் தமிழ் வன்னிய குறுநில மன்னரின் ஆட்சியும் நிலவின் 1619ஆம் ஆண்டு போர்த்துக்கேயர் வட இலங்கைத் தமிழ் அரசைக் கைப்பற்றிய போதும், அவர்களுக்கோ அடுத்து வந்த ஒல்லாந்தருக்கோ அடங்க மறுத்து, கைலை வன்னியன், பண்டார வன்னியன் போன்ற குறுநில மன்னர் தமிழ் ஆட்சியைக் காத்து நின்றனர். 19 ஆம் நாற்

ராண்டின் ஆரம்பத்தில், ஆங்கில ஆட்சியே வன்னியர் ஆட்சியையும் அழித்து இலங்கை முழுவதையும் கைப்பற்றிய தோடு, 1833 ஆம் ஆண்டு முழு நாட்டையும் ஒரே நிருவாகத்தின் கீழ்க் கொண்டு வந்தது. தமிழ் இனத்தின் சுயாதீனமும் தனிப் பிரதேசமும் ஜக்கிய இலங்கை என்ற ஒரே அமைப்பின் கீழ்ப் பறிக்கப்பட்டன.

ஆங்கில ஆட்சியிலிருந்து படிப்படியாக மக்கள் கைக்கு அதிகாரம் மாற்றப் பட்டபோது, தமிழ் இனத்தின் உரிமைகள் சிங்களப் பெரும்பான்மை என்ற வெள்ளத்தில் அமிழ்ந்தி அமிந்துவிடாது காக்கப்பட வேண்டுமென்பதைத் தமிழ்த் தலைவர்கள் உணர்ந்தனர். 1918 ஆம் ஆண்டு இலங்கைத் தேசிய காங்கிரஸை ஆரம் பித்த சேர். பொன்னம்பலம் அருணாசலம் அவர்களே, 1924 ஆம் ஆண்டில் இலங்கைத் தமிழ் லீக்கை ஆரம் பித்துத் தமிழ் இனத்தின் தனித்துவம் காப்பதற்குத் 'தனி நாடு' வேண்டுமென்று கூறினார். டொனமூர் அரசியல் திட்டத்தைச் "சிறுபான்மையோரின் மரண வோலை" என்று கூறி எதிர்த்தார் சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் அவர்கள். ஆயினும், இத்தலைவர்களின் முயற்சிகள் வெற்றிபெற வில்லை.

சோல்பர் ஆணைக்குழு:

இலங்கை மக்களின் கைக்கு அரசியல் அதிகாரத்தைப் பெருமளவிற்கு மாற்றுவதற்கு ஓர் அரசியல் அமைப்பை ஆக்கும் பொருட்டு, சோல்பரிப் பிரபுவின் தலைமையில் ஓர் ஆணைக்குழு பிரித்தானிய குடியேற்ற நாட்டு மந்திரியால் நியமிக்கப்பெற்றது. அக்குழுவின் முன் இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் உரிமைக் கோரிக்கையை ஒரே குரலில் எடுத்துக் கூறும் பொருட்டு, 1944ஆம் ஆண்டு அகில இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரஸ் நிறுவப்பட்டது.

அதன் தலைவர் திரு. ஐ. ஐ. பொன்னம்பலம் அவர்கள் பாரானுமன் நத்தில் எந்த ஒரு சமுகத்திற்கும் ஏனைய சமுகங்களை நசுக்குவதற்கு வாய்ப்பற்ற வகையில், "பெரும்பான்மைச் சமுகத் திற்கும் சிறுபான்மைச் சமுகங்களுக்கு மிடையே சமபலப் பிரதிநிதித்துவம் இருக்க வேண்டும்" என்ற கொள்கையை வெகு சிறப்புடன் எடுத்து விளக்கினார். டொனமூர் அரசியல் அமைப்பின் கீழ், தமிழ் இனத்திற்குச் சிங்களப் பெரும்பான்மையினர் இழைத்த இன்னல்களை எடுத்து விபரித்தார். சோல்பரி ஆணைக்குழுவினர் இவற்றின் உண்மையை ஏற்றுக்கொண்டபோதிலும், சிங்கள மந்திரி சபையின் கோரிக்கைக்கே இனங்கினர்.

பிரித்தானியப் பாரானுமன்ற ஆட்சி முறையை அப்படியே இங்கும் புகுத்தும் அரசியல் அமைப்பை ஏற்படுத்தினார். அவ்வமைப்பின் 29 ஆம் பிரிவில் - எந்த ஒரு சமுகத்திற்கும் மதத்திற்கும் விரோதான சட்டமியற்றுவதைத் தடுக்கும் ஒரு பாதுகாப்பைத் தவிர, சிங்களப் பெரும்பான்மைக்குக் கட்டுப்பாடற் அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது. இதற்குக் கைம்மாறாகக் கட்டுநாயக்கா விமானத் தளத்தையும் திருகோணமலைக் கடல் தளத்தையும் உபயோகிக்கும் உரிமையைப் பெற்றனர் ஆங்கிலேயர்.

இந்த ஒருதலைப்பட்சமான அரசியல் அமைப்பை எதிர்த்து வாதாட இங்கிலாந்து சென்றார் திரு. பொன்னம்பலம் அவர்கள். அவர் அங்கு நிற்க, தமிழ்க் காங்கிரஸ் அரசாங்கசபை அங்கத்தவர்களும் ஏனைய தமிழ்ப் பிரதிநிதிகளும் "கிட்டாதாயின் வெட்டென மற" என்று கூறி, சோல்பரி வெள்ளை அறிக்கையை ஏற்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து வாக்களித்தனர். மலை நாட்டுத் தமிழ் மக்க

ளின் பிரதிநிதியாக அன்று இருந்த திரு. நடேசஜயர் அவர்களும் நியமனப் பிரதி நிதியாக இருந்த திரு. ஐ. எக்ஸ். பெரேரா அவர்களுமே வெள்ளை அறிக்கையை எதிர்த்து வாக்களித்த தமிழ்ப் பிரதிநிதி களாவர். (எதிர்த்து வாக்களித்த ஒரே யொரு சிங்கள உறுப்பினர் காலிப் பிரதிநிதி திரு. டபிள்யூ தகநாயக்கா ஆவார்.)

தமிழ்க் காங்கிரஸின் வெற்றியும்; அதன் ரீவும்:

சோல்பரி அரசியல் திட்டத்தின் கீழ் முதல் தேர்தல் 1947 ஆம் ஆண்டு நடை பெற்றது. அரசியல் அமைப்பில் பாது காப்புத் தேடத் தலைவர்கள் எடுத்த முயற்சி தோல்வி அடைந்தபோதிலும், "தமிழன் அடிமையாக வாழ ஆயத்த மில்லை" என்ற கொள்கையைத் தமிழ்மக்கள் முன் அகில இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரஸ் வைத்தது. "தமிழன் என்று சொல்லடா தலை நிமிர்ந்து நில்லடா" என்ற கோட்சம் தமிழ்மீழ் எங்கும் ஒலித் தது. அடிமை அரசியல் அமைப்பை ஆதாரித்த தமிழ் உறுப்பினர்களில், ஒருவர் தவிர அத்தனைபேரும் தோற்கடிக்கப் பட்டனர். வடக்கிலும் திருக்கோணமலையிலும் தமிழ்க் காங்கிரஸ் அமோக வெற்றி பெற்றது.

தமிழ்க் காங்கிரஸ் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற மாபெரும் வரவேற்பில், திரு. சா. ஜே. வே செல்வநாயகம் அவர்கள் முதன்முதலாக "ஒற்றையாட்சியில் தமிழ்மக்களுக்கு நீதி கிடைக்காவிட்டால், பிரிந்து செல்லும் உரிமையுடன் கூடிய இணைப்பாட்சி முறையைத் தமிழ் மக்கள் கோர வேண்டிவரும்" என்று பல்லாயிரம் மக்கள் முன் பிரகடனம் செய்தார். இரண்டு ஆண்டுகளின்பின் ஆரம்பிக்கப் பட்ட இலங்கைத் தமிழ் அரசுக் கட்சி

யின் அடிப்படைக் கொள்கை அன்றே கருக்கொள்ளத் தொடங்கியது. தமிழ்மக்களுக்குச் சுயநிர்ணய உரிமை கோரி, தமிழ்க் காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. ஐ. ஐ. பொன்னம்பலம் அவர்கள் பிரதமர் டி.எஸ். சேனநாயக்கா அவர்களுக்கும் குடியேற்றநாட்டு மந்திரிக்கும் 1947 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 20 ஆம் திகதி ஒரு தந்தி அனுப்பினார்.

இதற்கிடையில், தமிழ்க் காங்கிரஸைச் சாராத சில தமிழ்ப் பாராளுமன்ற உறுப்பினரை அமைச்சராக்கி, திரு. டி. எஸ். சேனநாயக்கா மந்திரி சபையை அமைத்திருந்தார். அவர்களின் ஆதரவோடு, பூரண சுதந்திரங்கோரி அவர் விடுத்தவேண்டுகோள், சகல சமூகங்களின் சம்மதத்தையும் பெற்றதாக ஆங்கில ஆட்சியினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. 1948ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம். 4ஆம் திகதி இலங்கை சுதந்திரம் பெற்றது. பிரித்தானிய ஆட்சியினாலோ அல்லது வேறு வெளியாரின் தலையீட்டுனாலோ தமிழ்மக்களின் உரிமைகளைப் பெறலாம் என்ற நிலை முடிவடைந்தது.

எதிர்ப்பு வழியைக் கைவிட்டு, சிங்கள ஆட்சியோடு ஒத்துழைப்பு வழியை மேற்கொள்ளத் தீர்மானித்தார் தமிழ்க் காங்கிரஸ் தலைவர். தமிழ்க் காங்கிரஸ் தலைமைப்பீட்டத்தில் பாரதாரமானகருத்து வேற்றுமை தலை தூக்கியது. திரு. செல்வநாயகம் அவர்களும் டாக்டர் இ. மு. வி. நாகநாதன் அவர்களும் அரசுடன் சேரும் யோசனையை எதிர்த்தனர். எனினும், கட்சியின் ஒற்றுமையைக் கருதித் திரு. செல்வநாயகம் அவர்கள் பகிரங்கமாக எதிர்ப்பைக் காட்டவில்லை. டாக்டர் நாகநாதன் அவர்கள் வெளிப்படையாக எதிர்த்துத் தமிழ்க்காங்கிரஸ் பாராளுமன்றக் முவிலிருந்து வெளியேறினார்.

தமிழ்க் காங்கிரஸ் அரசாங்கத்துடன் சேருவதற்கு முன்பே, டி. எஸ். சேனா நாயக்கா அரசாங்கம் இலங்கைப் பிரஜாவுரிமைச் சட்டத்தை நிறைவேற்றி விட்டது. தமிழ்க் காங்கிரஸ் சார்பில் திரு. ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் அவர்களும் திரு. சா. ஜே. வே. செல்வநாயகம் அவர்களும் அச்சட்டத்தை எதிர்த்து வாக்க எதித்தனர். 1948 ஆம் ஆண்டு டிசெம்பர் மாதத்தில் இந்திய - பாகிஸ்தானியர் பிரஜாவுரிமைச் சட்டம் பாராளுமன்றத்தில் விவாதிக்கப்பட்டது. திரு. செல்வநாயகம் அவர்கள் இச்சட்டத்தை மிகவுந் தீவிர மாக எதிர்த்துப் பேசும்போது கீழ்க்கண்ட வாறு கூறினார்.

"இன்று இந்தியத் தமிழ் மக்களுக்கு அநீதி இழைக்கப்படுகின்றது. நானை மொழிப்பிரச்சினை வரும்போது இலங்கைத் தமிழ் மக்களுக்கும் இதே கதி நேரிடும். எனவே, இன்றே நாமெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து இவ்வநீதியை எதிர்க்க வேண்டும். (பாராளுமன்ற நடவடிக்கை 10.12.1948) எட்டு ஆண்டுகளின் பின் - 1956 ஆம் ஆண்டு சிங்களம் மாத்திரம் சட்டம் வந்தபோது, திரு. எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம் அவர்களின் இவ்வாக்கியங்களின் தீர்க்கதறிசனத்தைத் தமிழ் மக்கள் உணர்ந்தனர். இந்திய - பாகிஸ்தானியர் பிரஜாவுரிமைச் சட்ட வாக்கெடுப்பின் போது, அகில இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரஸ் இரண்டாகப் பிளாந்தது. திருவாளர்கள் பொன்னம்பலம், கனகரத்தினம், இராமலிங்கம் ஆகியோர் சட்டத்தை ஆதரித்தும்; திருவாளர்கள் செல்வநாயகம், வன்னியசிங்கம், சிவபாலன் ஆகியோர் சட்டத்தை எதிர்த்தும் வாக்க எதித்தனர். அன்று ஏற்பட்ட பிளாவு 24 ஆண்டுகளின் பின், தமிழர் கூட்டணியில் கிளங்கைத் தமிழருக்க கட்சியும் அகில கிளங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரஸ் ம் ஒன்று சேர்ந்த போதே மறைந்தது. இக் கட்சிகள் இரண்

மும் ஒன்று சேர்ந்திருக்கும் இந்த நேரத்தில், தூர்திரவுட்டம் மிகுந்த இப் பிளாவைப் பற்றிக் குறிப்பிடுவது வேதனை தருவதாக இருந்தாலும், வரலாற்றின் கோவை விடுபடாதிருப்பதற்காகக் கூற வேண்டியவனாயிருக்கிறேன்.

இணைப்பாடச்:

காங்கிரஸில் ஏற்பட்ட பிளாவைத் தொடர்ந்து, இரு சாராரும் தத்தம் கருத்தைத் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் எடுத்து விளக்க முற்பட்டனர். தொடர்ந்து அரசை எதிர்த்துப் போராடி. இணைப்பாட்சியின் கீழ் தமிழ் இனத்தின் உரிமையைப் பெறுவதே எமக்குள்ள ஒரே வழி என்று திரு. செல்வநாயகம் அவர்கள் பிரசாரம் செய்யத் தொடங்கினார். இந்த இயக்கத்தின் கால்கோள் விழா 13.02.1949 அன்று மாவிட்டபுரம் கந்தகவாமி கோவில் முன்றிலில். ரீலீஸ் துரைச்சாமிக்குருக்கள் அவர்கள் ஆசி கூறித் திரு. செல்வநாயகம் அவர்களைத் தலைமை வகிக்கும்படி அழைக்க ஆரம்பமாயிற்று. கோப்பாய்ப் பிரதிநிதி திரு. கு. வன்னியசிங்கம் அவர்களும் முதலை உறுப்பினர் டாக்டர் இ. மு. வி. நாகநாதன் அவர்களும் பேசிய இக்காட்டத்தில் இளைஞர்களின் சார்பில் பேசும் வாய்ப்பு, அப்போது ஓர் சட்டமாணவனாக இருந்த எனக்குக் கிடைத்தது. அன்றிலிருந்து தமிழ் மக்களின் அரசியலில் ஓர் புதிய சிந்தனை ஈழத் தமிழன் ஓர் தனித்தேசிய இனம்; அவனுக்கு ஓர் தனிப் பிரதேசம் உண்டு; அதை அவன் ஆளவேண்டும்; அதன் பொருளாதாரத்தை விருத்தி செய்து தமிழன் வாழ முடியும்; தென்னிலங்கையை நம்பி வாழ முடியாது; வாழத்தேவையுமில்லை; இப் புதுமையான கருத்துக்கள் வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களில் பட்டி தொட்டி களிலும் பட்டினங்களிலும் எதிரொலிக்கத் தொடங்கின. கருத்துக்குக் கருத்து மாத-

திரமல்ல, கல் மாரி யும் கிடைத்தது பல இடங்களில். தமிழ் இனம் செல்லவேண் டிய பாதை கல்லூம் முன்னாம் நிறைந் தது ; விஷ ஜந்துக்கள் நெளிவது, இரத் தமும் கண்ணிரும் சிந்த வேண்டியது என் பதை அந்த ஆரம்பக் கட்டத்தில் அனுபவத்திற் கண்டோம். ஆயினும், சளைக்காது பிரசாரம் வேகமாக நடைபெற்றது. வருங்காலத் திட்டங்களைத் தெளிவுபடுத்துவதற்கு, கொழும்பில் ஒவ்வொரு வியாழக்கிழமை இரவும் ஒவ்வொர் அன்பர் வீட்டிற் கருத்துப் பரிமாறல் நடைபெற்றது. "Thurs day nights are federal Nights" என்பது டாக்டர் நாகநாதன் அவர்களின் கலோகம். டாக்டர் வி. கே. பரமநாயகம், டாக்டர் எம். திருவிளங்கம், திருவாளர்கள் பி. என். திருநாவுக்கரசு, பி. நல்லசிவம் பிள்ளை, வி. பொ. சி. முத்துக்குமாரசாமி எஸ். பி. வேலாயுதபிள்ளை, வி. நவரத் தினாம், எஸ். டி. சிவநாயகம், அருள். தியாகராசா முதலியபலர் இவற்றில் கலந்து வந்தனர். பிரசாரத் திட்டங்களும் அங்கு கூறுவேண்டிய அரசியற் கருத்துக்களும் எம் உள்ளங்களிற் தெளிவு பெற்றன. ஒரே சிந்தனையுள்ள ஒரு குழு மெல்ல மெல்ல விரிவுடைந்து வளர்ந்து வந்தது.

நந்திக்கொடி:

யாழ்ப்பாணத்தின் பல பாகங்களிலும் கூட்டங்களும் கருத்தரங்குகளும் நடைபெற்றன. திருகோணமலையில் 8.10.49 இல் சக்தி நிலைய ஆதரவில், முதற் கூட்டம் நடைபெற்றது. திரு. இராஜ வரோதயம், திரு. இராமநாதன், திரு. பா. விஜயநாதன் முதலிய பலர் அங்கு இயக்கத்தில் உழைக்க முன்வந்தனர். மட்டக் களப்பில் திரு. ஆர். பி. கதிர்காமர் தலைமையில் அடுத்த மாதம் - முதற் பிரசாரக் கூட்டம் நடைபெற்றது. திருவாளர்கள் ஈ. எல். தம்பிமுத்து. சாகுல்

ஹமீது, செ.இராசதுரை, இராபத்மநாதன், பாலசுப்பிரமணியம். சித்தாண்டி நாகலிங்கம், சிவஞானம் ஆசிரியர் கனகசபை போன்ற பலரின் ஒத்துழைப்புடன் இயக்கம் அங்கு வளர்ச்சி பெறத் தொடங்கியது.

சங்கிலி மன்னனின் ஆட்சி 1619 ஆம் ஆண்டு அழிக்கப்பட்டபோது இறக்கப்பட்ட நந்திக்கொடி, 3.9.49 இல் 330 ஆண் குளின் பின் மீண்டும் நல்லூர் சங்கிலித் தோப்பில் உயர்த்தப்பட்டது. அங்கிருந்து நாற்றுக்கணக்கான தொண்டர்கள் அணி வகுத்து நல்லூர் கைலாசபிள்ளையார் கோவில் வீதிக்குச் சென்றனர். வாலிப்பர்களின் கைகளில் நந்திக் கொடிகள் பறந்து கொண்டிருந்தன. திரு. வி. முத்துக்குமாரு எம். ஏ. அவர்கள் தலைமையில் கூட்டம் நடைபெற இருந்தது. ஆனால், கூட்டமேடை மாற்றுக் கட்சியினரால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டது. கூட்டம் போலீசாரின் தலையீட்டினால் தடைசெய்யப்பட்டதாயினும், பழந்தமிழ் இராசதானியில் மறைந்த தமிழ் அரசின் கொடி ஏற்றப்பட்ட அச்சம்பவம் இளைஞர்களின் உள்ளங்களில் ஓர் புதுக் கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. தமிழரக இயக்கத்தில் அது ஓர் முக்கிய படிக்கல்லாக அமைந்தது. அடுத்த நாள், நவாலிபில் பண்டிதர் இளமுருகணார் தலைமையில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் ஆக்ரோஷத்தோடு ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் பங்குபற்றினர்.

கலச்சிங் ஆரம்பம்:

பிளவுபட்ட தமிழ்க் காங்கிரஸிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட உறுப்பினர்களும் புதிய கருத்தினால் கவரப்பட்டு அரசியல் எழுச்சி பெற்ற இளைஞர் பலரும் 1949 ஆம் ஆண்டு டிசெம்பர் மாதம் 18 ஆங் திகதி காலை 9.30 மணிக்கு மருதானை அரசாங்க விகிதர் சேவைச் சங்கக் கட்டிடத்தில் கூடினர். கூட்டத்தின்

அமைப்பாளர்களாக டாக்டர் இ. மு. வி. நாகநாதன் அவர்களும் திரு. கு. வன் னியசிங்கம் அவர்களும் பத்திரிகை மூலம் அழைப்பு விட்டிருந்தனர். டாக்டர் எம். திருவிளங்கம் அவர்கள் வரவேற்புக் குழுத் தலைவராகப் பணியாற்றினார். திரு. செல்வநாயகம் அவர்கள் கூட்டத் தின் தலைவராக ஏகமனதாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டதைத் தொடர்ந்து தமது தலைமைப் பேருரையை நிகழ்த்தினார். தலைவர் அவர்களே கீழ்க்காணும் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்தார்:

"இலங்கைவாழ் தமிழ் பேசும் மக்களின் விடுதலைக்காக உழைக்கும் தொண்டர்கள் 1949 ஆம் ஆண்டு டிசெம்பர் மாதம் 18ஆங் திகதி மருதானை அரசாங்க விகிதர் சேவைச் சங்கக் கட்டிடத்தில் கூடிய இக்கூட்டம், நியாயமற்ற தூம் - பலமொழி பேசும் மக்களைக் கொண்ட நாட்டிற்கு ஏற்காததுமான-இன்றைய ஒற்றையாட்சி அமைப்பின் கீழ், இலங்கைவாழ் தமிழ்பேசும் மக்கள் மேன்மேலும் கீழான நிலைக்குத் தாழ்த் தப்படுவதை உணர்ந்து, தமிழ் பேசும் மக்கள் இந்நாட்டில் சுதந்திரமும் சுயமரியாதையுமின்ன பிரஜெக்டாக வருங்காலத்தில் வாழ்வதற்குப் பாதகமான சட்டங்கள் ஆக்குவதையும்; நிர்வாக நடவடிக்கைகள் ஆற்றுவதையும் மேற்கொண்டிருக்கும் இன்றைய அரசாங்கத் தின் கொள்கையின் நோக்கத்தையும் ஆபத்தையுமறிந்து, நாட்டின் ஒற்றுமைக்குப் பாதகமற்ற முறையில் - இந்த அடிப்படைப் பிரச்சினைகளை நீதியாகவும் ஐனாயக ரீதியாகவும் தீர்ப்பு தற்கு ஒரே வழி - ஐக்கிய இலங்கைச் சமஷ்டியின் ஓர் அங்கமாக இலங்கை வாழ் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு ஒரு சுயாட்சி அரசை நிறுவுவதே என்பதைத் தெளிவாகக் கண்டு, இலங்கைத் தமிழ் அரசுக் கட்சியாக அமைந்து, இந்நாட்டுத்

தமிழ் பேசும் தேசிய இனத்தின் சுயநிர்ணய உரிமையின் அடிப்படையில் 'சுயாட்சி' என்ற இலக்கை அடைவதற்கு இடையராது உழைக்க உறுதி பூண்ட, "தமிழ் பேசும் மக்களின் தேசிய நிறுவனமாக இயங்குவதென்று தீர்மானிக்கிறது".

கூடியிருந்த பிரதிநிதிகள் அத்தனை பேரும் ஏகமனதாக ஆர்ப்பரித்து ஆதரித்த இத் தீர்மானமே இலங்கைத் தமிழருக்காக கட்சியின் தோற்றுமாகும்.

சோஷலிசமும் - தீண்டாமை ஒழிப்பும்:

கட்சி நிறுவப்பட்டதைத் தொடர்ந்து அதன் நோக்கத்தையும் அடிப்படைக் கொள்கைகளையும் அமைப்பு விதிகளையும் மகாநாடு ஏற்றுக்கொண்டது. கட்சியின் வருங்காலப் போக்கை நிர்ணயிக்கும் வகையில் கட்சியின் "பொருளாதாரக் கொள்கை பற்றி ஆரம்ப மகாநாட்டி லேயே காரசாரமான விவாதம் நடைபெற்றது. சோஷலிச பொருளாதார முறையைக் கட்சி கைக்கொள்ள வேண்டுமென்று இளைஞர்கள் வற்புறுத்தினர். பெரியவர்கள் பலர் அதை எதிர்த்தனர். கடுமையான வாக்குவாதத்தின் பின் சோஷலிச - பொருளாதார முறை என்பதை ஏற்பதா? விடுவதா? என்று வாக்கெடுப்புக்கு விடப்பட்டபோது, இருபக்கத்திற்கும் சமமான வாக்குகள் கிடைத்தன. எப்போதும் இளைஞர்களின் போக்கிற்கு மதிப்பளிக்கும் தந்தை செல்வநாயகம் அவர்கள் தமது வாக்கைச் சோஷலிசத்தின் பக்கம் கொடுத்த காரணத்தினால் கட்சியின் அடிப்படைக் கொள்கையாக!

"சாதி, சமயம், கிளம், ஆண் - பெண் என்ற அடிப்படையில் வேற்றுமை பாராட்டாது - கல்வி, தொழில் முதலிய குறைகளில் சமசந்தரப்பயளிக்கும் சோஷலிஸ்ட் பொருளாதார முறையினை ஏற்படுத்தல்" என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. சமூக உயர்வு

- தாழ்வுகளையும் தீண்டாமையையும் ஒழிப் பதும், சோஷ லிஸ்ட் பொருளாதார முறையினை அமைப்பதும் என்ற அடிப்படைக் கொள்கைகள் - பழமை விரும்பிகள் பலரைக் கட்சியிலிருந்து விலகிப் போகச் செய்தன. ஆரம்பத்தில் எம் மோடு ஒத்து மூத்த சிலர், இவற்றைக் கண்டதும் ஒதுங்கிக்கொண்டனர். சமுதாயத்தில் புரோயோடிய புண்ணான சாதியை ஒழித்து, ஒரு புத்துயிர் பெற்ற - ஒன்று பட்ட தமிழ் கிளத்தை உருவாக்கி, அவர்களுக்கு ஒரு தாயகத்தையும் அத் தாயகத்தை தம்மைத் தாம் ஜூஞ் உரிமையையும் நிலை நாட்டி, அங்கு கரண்டல் ஒழிந்த சோஷலிச் பொருளாதார அமைப்பை ஏற்படுத்தி, எல்லாத் தமிழ் பேசும் மக்களும் கின்பவாழ்வு வாழ வழிவுகுப்பதே - இலங்கைத் தமிழ் அரசுக் கட்சியின் குறிக்கோளைந்து அன்றே உறுதியாகத் தீர்மானிக்கப் பெற்றது.

சோல்பரி யாழ்ப்பாளை வந்தை:

இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி ஆரம்பித்து ஒரு மாதத்தில் களத்தில் குதிக்கும் வாய்ப்புக் கட்சி ஆதரவாளர்களுக்குக் கிடைத்தது. அநீதியான அரசியல் அமைப்பைச் சிபார்சு செய்து தமிழ் இனத்தை அடிமைகளாக்கிய சோல்பரி ஆணைக்குமுனின் தலைவர் சோல்பரிப் பிரபு - இலங்கையின் மகாதேசாதிபதியாக நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். அவர், 1950 ஆம் ஆண்டு தை மாதம் யாழ்ப்பாளைத்திற்கு வருகை தந்தார். "தமிழினத்தின் வைவியை வரவேற்காதீர்" என்ற தலைப்பில் துண்டுப் பிரசரங்களை வெளியிட்டு, அவருடைய வருகையைப் பகிள்களிக்குமாறு இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி கோரியது. பகிள்கார நோக்கத்தை விளக்கும் பொருட்டு, யாழ் நகர மண்டபத்தில் 22.01.50 ஆந் திகதி ஒரு சூட்டம் ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருந்தது. ஆட்சியாளரினதும் வேறு

அரசியற் சக்திகளினதும் தலையீட்டினால் நகர மண்டபத்திற் சூட்டம் நடத்த அனுமதி மறுக்கப்பட்டது. கட்டணம் செலுத்தி வாடகைக்கு அமர்த்தப்பட்ட மண்டபம் சூட்டத்தன்று இரட்டைப் பூட்டுகள் போட்டுப் பூட்டப்பட்டிருந்தது. ஆயிரக்கணக்கில் திரண்ட மக்கள், பூட்டப்பட்ட கதவுகளையும் - அனிவகுத்து ஆயுத பாளிகளாக நின்ற பொலீசாரையும் கண்டு திகைத்தனர். திடீரென்று, கட்சித் தொண்டர்கள் அங்கு தோன்றிக் கூட்டம் தனியாருக்குச் சொந்தமான ஒரு 'கராஜ்' காணியில் நடைபெறும் என்ற துண்டுப் பிரசரங்களை விநியோகித்தனர். அக் காணியில் திரண்ட மக்கள் மத்தியில் ஒரு மேசைமீது நின்று தலைவர்கள் பேசினர். யாழ்ப்பாளம் முன் எப்போதும் காணாத புரட்சிகரமான சூழ்நிலையில் சூட்டம் நடைபெற்றது. புதிதாகப் பிறந்த கட்சி என்ற குழந்தை தவழுவதற்கு முன்பே, ஆட்சியாளருக்குப் பெருந்தலை யிடி கொடுக்கும் இயக்கமாக வளர்வதற்கான அறி குறிகள் தோன்றின.

சிங்கக் கொடி:

1950 ஆம் ஆண்டு மாசி மாதத்தில் - இரண்டு வருடங்களுக்கு மேலாகத் தீவு பெறாதிருந்த தேசியக் கொடிப் பிரச்சினையில், பிரதமரால் நியமிக்கப்பட்ட குழு ஒருமுடிவுக்கு வந்தது. சிங்கக் கொடியின் கம்பப் பக்கத்தில் சிறுபான்மைச் சமூகங்களைக் குறிப்பதற்குப் பச்சை - காவி நிறங்களில் இரு கோடுகள் சேர்க்கப்பட்டன. "தமிழ் பேசும் சமூகம் புறக்கணிக்கப்பட்ட இரண்டாந் தரப் பிரஸை களாக இந்நாட்டில் வாழுகின்றனர் என்பதைப் பிரகடனப்படுத்தும் ஒட்டுக்கொடி" என்று இலங்கைத் தமிழர சுக்கட்சி அக்கொடிக்கு எதிராகத் தீவிர பிரசாரத்தை மேற் கொண்டது. "இலங்கை வாழ தமிழ் பேசும் இனம் இக்கொடியை முற்று முழுதாக நிராகரிக்கின்றது" என்று கட்சி

தீர்மானித்தது. உணர்ச்சியுள்ள தமிழ் மக்கள் - இன்றும் அக் கொடியை ஏற்க மறுக்கும் நிலை இருப்பதற்குக் காரணம் - எனது இயக்கமேயாகும்.

கட்சியின் வளர்ச்சி:

இவ்வாரம்பக் கட்டத்தில் மலைநாட்டுத் தொழிற்சங்கங்களில் பலகாலம் பெரும் பங்குகொண்டு உழைத்து வந்த திரு. தெ. செ. வைத்தீஸ்வரன் அவர்களைக் கட்சி தன் நிருவாகச் செயலாளராகப் பெற்றது. கட்சியின் அமைப்பு வேலை யும் பிரசார இயக்கமும் வேகம் பெற்றன. மட்டக்களப்பு, திருக்கோணமலை, வவுனியா, மன்னார், யாழ்ப்பாணம் ஆகிய மாவட்டங்களின் மூலை முடுக்குகளைல் ஸாம் கட்சிப் பிரசாரக் கூட்டங்கள் நடை பெற்றன. கட்சிக் கிளைகள் கிராமந் தோறும் நிறுவப்பட்டு மாவட்டக் கிளைகளும் அமைக்கப்பெற்றன. கட்சியின் உபதலைவர்களில் ஒருவரான டாக்டர் வி. கே. பரமநாயகம் அவர்கள் இப்பணியில் பெரும் பங்கு கொண்டார்.

கழகங்கள் மாகாணத்தில்

சிங்களக் குழுயேந்றும்:

இந்தக் காலத்தில் "பட்டிப்பளை ஆறு" என்ற பாரம்பரியத் தமிழ்ப்பெயர் "கல்லோயாவாக" மாற்றப்பெற்று, அங்கு சேனநாயக்கா சமுத்திரத்தைக் கட்டி - அப்பள்ளத்தாக்கை அபிவிருத்தி செய்யும் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இத்திட்டம் கிழக்கு மாகாணத்துக்குப் பெரும் வரப்பிரசாதம் என்று பிரசாரம் செய்தனர் ஆட்சியாளர். ஆனால், அரசின் உண்மையான நோக்கத்தை அன்றே உணர்ந்து அப்பகுதி மக்களைத் தட்டியெழுப்பும் பொருட்டுத் தீவிர பிரசாரத்தை மேற்கொண்டது தமிழருக்கட்சி. கல்முனை, சம்மாநத்துறை போன்ற அப் பகுதிகளில் மக்கள் நெருங்கி வாழும் கிராமங்கள் எல்லாம் சென்று, சிங்களக் குழுயேற்

ரத்தின் ஆபத்தை விளக்கி 1950 ஆம் ஆண்டு தொடக்கமே கட்சித்தலைவர்கள் பிரசாரம் செய்தனர்.

கட்சியின் முதலாவது

தேசிய மாநாடு:

1951 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 13, 14, 15ஆங் திகதிகளில் திருக்கோணமலையில் கட்சியின் முதலாவது மாநாடு நடை பெற்றது. அம் மாநாட்டில் தலைவர் திரு. செல்வநாயகம் அவர்கள் ஆற்றிய தலைமைப் பேருரையும் அங்கு நிறைவேற்றப்பட்ட சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தீர்மானங்களும் கட்டுரையின் இறுதியில் வரும் அநுபந்தத்தில் முறையே (அ), (ஆ) பிரிவு எனக் கொடுக்கப்படுகின்றன. தமிழ் இனத்தின் வாழ்வைப் பாதிக்கும் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் ஆராய்ந்து மக்களின் கண்களைத் திறந்து பணிபுரிந்த ஒரே இயக்கம் இலங்கைத் தமிழருக்கட்சி என்பதை அம்மகாநாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட ஏழு தீர்மானங்களும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

நிரதமர் டி. எஸ் சேனநாயகா

யாழ் வருகை:

இந்த ஆண்டின் இறுதியில் பிரதமர் டி. எஸ். சேனநாயகா யாழ்ப்பாணத்தில் வெற்றிப் பவனி வருவதற்கு ஆயத்தங்கள் தொடங்கின. தமிழ் இனத்திற்கு அவருடைய அரசு செய்துவந்த பாரதாரமான தீமைகளை மக்களுக்கு விளக்கும் பொருட்டு அவரது வருகையைப் பகிஷ் கரிக்குமாறு கட்சி - பிரசாரத்தை மேற்கொண்டது. பொதுவாக ஜக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கங்களும் குறிப்பாகத் திரு. டி. எஸ். சேனநாயகா அரசாங்கமும் மேற்கொண்டதிட்டங்கள், மேலாழ்ந்த வாரியாகப் பார்ப்பவர்கட்குத் தமிழ் இனத்திற்கும் விரோதமானவையாகத் தோற்ற வில்லை. தமிழ்பேசும் தலைவர்களிற் பல

ருடைய ஒத்துழைப்போடு இக் கருமங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. சிங்கக் கொடி நம்மீது திணிக்கப்பட்டது. நமது தலை வர்களிற் பெரும்பாலோர் அதை ஏற்றுக் கொண்டனர். இந்நாட்டில் வாழும் அரைப் பங்கு தமிழரின் குடியிருமை, வாக்குரிமை பறிக்கப்பட்டுத் தமிழினத்தின் அரசியற் பலம் அறிக்கப்பட்டது. அது இந்தியருக்கு எதிரானதேயன்றி இலங்கைத் தமிழருக்குப் பாதகமானதல்ல என்று நம்மக்களை நம்பச் செய்தனர் ஆட்சியாளர். தமிழ்ப் பிரதேசத்தில் திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. கிழக்கு மாகாணத் தமிழ்பேசும் மக்களுக்குப் பெரும் நன்மை தரும் திட்டமென்று காட்டிக்கொண்டது அரசாங்கம். வாழைப் பழுத்தில் ஊசி ஏற்றுவதுபோலச் சிங்க எத்திற்கு முதலிடம் கொடுத்துத் தமிழ் மொழியை ஒதுக்கத் தொடங்கியது. நோகாமற்றூடங்கிய இந் நடவடிக்கை யைத் தமிழ் மக்கள் கண்டு கொள்ள வில்லை. பிரதமரின் யாழ்ப்பாண வருகை யைப் பயன்படுத்தி இவற்றையெல்லாம் மக்களுக்கு விளக்கினோம். கஷ்டமற்ற பாதையையே விரும்பும் மக்கள் தனிச் சிங்களச் சூராவளி எழுந்து வெளிப் படையாகவே மோதும்வரை, ஆபத்தை அறியாது பெரும்பாலும் உறங்கிக் கிடிந்தனர். "தன் தலையை மணவில் புதைத்து விட்டு வந்த ஆபத்து நீங்கிவிட்டதாக நம்பும் தீக்கோழி போன்றே" வாழ்ந்தனர். அன்றும் கிணறும் கேள்போற் பகைவராக விளங்கும் ஜக்கிய தேசியக் கட்சி அரசு களிலும் பார்க்க, வாள்போற் பகைவரான பண்டார நாயக்காக்களின் அரசாங்கமே தமிழ் கிணத்தின் உறக்கத்தைக் கலைத்து - உரிமைகோரி - உத்வேகத்தோடு யெங்கச் செய்தன.

1952 ஆம் ஆண்டுப் பொதுத்தேர்தல்:

பிரதமர் ம. எஸ். சேனநாயகாவின் திடீர் மறைவுக்குப் பின் பதவியேற்ற

ட்டலி சேனநாயகா பாரானுமன்றத்தைக் கலைத்துப் பொதுத்தேர்தலை நடத்தி னார். நிறுவி இரண்டரை ஆண்டுகளுக் கிடையில் கட்சி ஒரு பொதுத் தேர்தலிற் குதிக்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களில் ஏழு தொகுதிகளிற் கட்சி உத்தியோக பூர்வமாக வேட்பாளர்களை நிறுத்தியது. கோப்பாய் தொகுதியில் திரு. வன்னிய சிங்கம் அவர்களும் திருகோணமலையில் திரு. இராசவரோதயம் அவர்களும் வெற்றி பெற்றனர். தந்தை செல்வநாயகம், டாக்டர் நாகநாதன் உட்பட ஏனைய வேட்பாளர்கள் தோல்வி கண்டனர். ஏழு தொகுதிகளிலுமாக - மொத்தம் 45, 331 வாக்குகள் கட்சிக்குக் கிடைத்தன. கட்சி அனுதாபிகளாக - மட்டக்களப்படுத் தொகுதியில் திரு. ஆர். பி. கதிராமர் அவர்களும் கல்குடாவில் திரு. சிவஞானம் அவர்களும் போட்டியிடனர். திரு. கதிராமர் வெற்றிபெற்றாராயினும், அடுத்த நாளே தந்தி மூலம் ஆளுங் கட்சியில் சேர்ந்தார். அப்போது - தமிழ்மக்களின் மனோநிலைக்கு இது நல்லன்றுத்துக் காட்டாகும். அமைப்பு வேலைகளும் பிரசார மூம் மேலும் தீவிரப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்பதை இத்தேர்தல் முடிவுகள் உணர்த்தின.

இரண்டாவது தேசிய மாநாடு:

யாழ்ப்பாணத்தில் திரு. செல்வநாயகம் அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்டு நடைபெற்ற இரண்டாவது மாநாடு - தேர்தல் தோல்வியால் ஏற்பட்ட சோர்வைப் போக்கி மீண்டும் இயக்க வேலைகளில் சுறுசுறுப்புடன் இயங்கும் ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தியது. இதற்குமுன், 1953 ஆம் ஆண்டு தை மாதம் முதலாந் திகதி பொங்கல் திணத்தன்று - தமிழருக்காவிலில் முன்னணி அமைக்கப்பெற்றது. கொக்கு வில் திரு. ந. அருணாசலம் அவர்கள் வாலிப் முன்னணியை அமைப்பதற்குப்

பெருமுயற்சி மேற்கொண்டார். வாலிப முன்னரியின் முதல் தலைவராக என்னைத் தெரிவு செய்தனர். அதே ஆண்டில் நடைபெற்ற மாநில மாநாட்டில் இளைஞர்கள் உற்சாகமாகக் கலந்து கொண்டது மாத்திரமன்றி, நல்லூர் வாலிப்பகள் கடைசித் தமிழ் மன்னன் சங்கிலியன் வரலாற்றை நாடகமாக -அதே மாநாட்டில் மேடையேற்றினர்.

ஆகஸ்ட் 12 ஹரத்தாலிஸ் கட்சியின் பங்கு:

பிரதமர் டட்டி சேனநாயகாவின் அரசாங்கம் அரிசியின் விலையை அதிகரித்ததை எதிர்த்து, நாடெல்லாம் எதிர்க்கட்சிகள் ஹரத்தாலையும் தீவிர எதிர்ப்பியக்கத் தையும் நடத்தின. வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களில் ஹரத்தாலை வெற்றி கரமாக நடத்துவதிற் கட்சி பெரும் பங்கு கொண்டது. இதை சாரிகளோடு எந்த இயக்கத்திலும் நாம் பங்குகொண்டது கிடையாது எனத் தம்மை "முற்போக்கு வாதிகள்" என்று அழைத்துக்கொள்வோர் அடிக்கடி கூறு வதுண்டு. இந்த நாட்டில் ஜக்கிய தேசியக்கட்சி ஆட்சியை ஆட்டங் கொள்ளச் செய்து 1956 இல் இடதுசாரி வெற்றிக்கு வழிவகுத்த - ஆவணி 12 ஆந் திகதி ஹரத்தாலில் - நாம் கொண்ட பங்கை மறைக்க இவர்கள் முயற்சி செய்கின்றனர். தமிழ் கிணத்தின் உரிமைகோர் நாம் நடத்திய இயக்கங்களில் கிடது சாரிகள் ஒத்துழைக்க மறுத்தனரேயன்றி, நாட்டுப் பொதுமக்களின் உரிமைகளுக்காக அவர்கள் மேற்கொண்ட நியாயமான இயக்கங்களில் நாம் கலந்துகொள்ளத் - தவறவீல்லை.

கொத்தலாவலைக்குக் கறுப்புக்கொடி:

ஹரத்தாலைத் தொடர்ந்து நாட்டின் பிரதமர் டட்டி சேனநாயகா இராஜி னாமா செய்ய, சேர் ஜோன் கொத்தலாவலை பிரதமரானார். 1954 ஆம் ஆண்டு

நடுப் பகுதியில் எலிசபெத் மகாராணி இலங்கைக்கு வருகை தந்தார். அவருக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொத்தலாவலை அரசாங்கத்தின் நிதி அமைச்சரும் சபை முதல்வருமான திரு. ஜே. ஆர் ஜயவர்த்தனா ஆங்கிலத்திலும் சிங்களத்திலும் பேசினார். அப்பேச்சின் தமிழ் மொழி பெயர்ப்புத்தானும் இடம்பெறவில்லை. மகாராணி முன் பேசுவதற்குத் தமிழ் - தகுதியற் மொழி - என்று திரு. ஜயவர்த்தனாவும் அன்றைய ஆட்சியும் கருதினர் போலும். இவ் வரவேற்பில் தமிழைப் புறக்கணித்துத் தமிழரை அவமதித் தபின், பிரதமர் கொத்தலாவலை யாழ்ப் பாணத்துக்கு உத்தியோகடிர்வமாக வருகை தந்தார். தமிழ்மொழியைப் புறக்கணித்ததற்காகவும், அநீதியான குடியுரிமைச் சட்டங்களை மேலும் அநியாயமாக அழுல் நடத்தித் தமிழ்த் தொழிலாளிகளை நாடு கடத்தி நம் பலத்தைக் குறைக்க அரசு முனைந்திருப்பதாலும், தமிழ்ப் பிரதேசத்தில் திட்டமிட்டுச் சிங்களச் குடியேற்றம் நடத்துவதாலும், "தீரிசோங்கள் ஜாதிகபெர முனை"யைக் கொத்தலாவலை ஆட்சி மறைமுகமாக அதிரித்து வருவதாலும் பிரதமர் கொத்தலாவலையின் யாழ்ப்பாண வருகையைப் பகிள்கரிக்குமாறு இலங்கைத் தமிழ் அரசுக்கட்சி தமிழ் மக்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தது. தமிழரசு வாலிப முன்னணி கட்சியின் அனுமதியுடன் ஒருபடி மேலே சென்று, பிரதமருக்குக் கறுப்புக் கொடி காட்டி எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்கத் தீர்மானித் தது. யாழ்ந்கர மன்றப் முன்றிலில் கோலாகலமாக வரவேற்பு நடைபெற்றது. அலங்கார இரத்திற் பவனி வந்த பிரதமர் மேடையில் ஏறியதும், ஏற்பாடுகளுக்குப் பொறுப்பாயிருந்த அரசாங்க அதிபரை ஆண்தத் தோடு கட்டித் தழுவினார். ஏற்கெனவே இருநாறுக்கு மேற்பட்ட தமிழரசுத் தொண் டர்கள் மேடைக்குச் சமீபத்திற் சென்று, சட்டைப்பை

களில் கறுப்புக் கொடிகளுடன் அமர்ந் திருந்தனர். மேடையில் பிரதமர் ஏறியதும், வாலிப் முன்னித் தலைவர் எழுந்து கறுப்புக் கொடியை வீசிப் "பிரதமரே திரும்பிப்போ" என்று கோஷமிட்டவுடன், அத்தனை தொண்டர்களும் எழுந்து ஆர்ப்பரித்துக் கோஷமிட்டனர். பிரதமர் திகைப்படைந்தார். பார்வையாளராக வந்த பலரும் இளைஞர்களோடு சேர்ந்து கொண்டனர். உதவிப் பொலிஸ் அதிபரின் கட்டளைப்படி, குண்டாந்தடி தாங்கிய பொலீஸ்படை ஆர்ப்பரித்த இளைஞர்மீது பாய்ந்து தாக்கியது. பொது மக்களிற் பலரும் தாக்கப்பட்டனர். பலர் இரத்தம் சிந்தினர். தமிழூப் புறக்கணித்த ஆட்சியின் தலைவருக்குத் தம் எதிர்ப்பைத் தெளிவாகக் காட்டிவிட்டனர் தமிழ் வாலி பர்கள். இலங்கையின் சரித்திரத்தில் நடை பெற்றமுதற் கறுப்புக்கொடி ஆர்ப்பாட்டம் இது வாகும்.

சிங்கள வெழியாட்டும் ஆரம்பம்:

பிரதமர் கொத்தலாவலையின் யாழ்ப் பாண வருகையின்போது, தமிழ்மொழி உரிமை பற்றித் தமிழ் மக்கள் கொண் டிருந்த பயம் - பல இடங்களில் எடுத்துக் கூறப்பட்டது. கொக்குவிலில் அளிக் கப்பட்டவரவேற்பில் திரு. ஹன்டி பேரின்ப நாயகம் அவர்கள் விடுத்த வேண்டு கோஞ்குப் பதிலளித்த பிரதமர், உடனடியாகச் சிங்களமும் தமிழும் சம அந்தஸ் துள்ள உத்தியோக மொழிகள் என்பதை அரசியல் அமைப்பிலேயே தான் இடம் பெறச் செய்வதாக உறுதியளித்தார். அவர் கொழும்பு திரும்புமுன், இவ் வாக்குறுதிக்குத் தென்னிலங்கையில் பலத்த எதிர்ப்புக் கிளம்பியது. கொழும்பு திரும்பிய அடுத்த நாளே தான் கொடுத்த வாக்குறுதியை மறுத்துக் கொத்தலா வலை அறிக்கை வெளியிட்டார். இவருக்குப் பின்பு வந்த ஒவ்வொரு சிங்களப்

பிரதமரும் தமிழ் மக்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியை சிங்கள மக்களுடைய எதிர்ப்புக்கு அஞ்சி மறுதலித்திருக்கிறார்கள் என்பதை மேலும் காண்போம்.

கொத்தலாவலையின் மறுப்பை சிங்கள மக்கள் நம்பவில்லை. திரிசிங்களப் பெருமைகளும், பாஷா பெருமைகள் என்க, பௌத்தபிக்கு மண்டலங்களும் நாடெல்லாம் மொழி வெறியைக் கிளப்பின. சுதந்திரம் பெறுவதற்கு முன்பு தொடக்கம் பத்து வருடங்களாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருந்த மொழிக்கொள்கை மாற்றப்பட்டு, சிங்களம் மாத்திரமே நாட்டின் ஆட்சிமொழியாக்கப்பட வேண்டுமென்ற குரல் பெரிதாகக் கிளம்பியது. இந்தச் சூழ்நிலையில் கட்சியின் மூன்றாவது தேசிய மாநாடு திருகோணமலையில் 1955ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 16ஆம், 17 ஆம் திகதிகளில் சூடியது.

முன்னாவது தேசிய மகாநாடு:

தனி மனிதர்களைச் சுற்றிக் கட்டி எழுப்பப்பட்ட அரசியல் கட்சிகளே இலங்கையில் இன்றும் பெரும்பான்மை யாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. மார்க் சீயக் கட்சிகளைத்தவிர, ஏனைய அரசியற் கட்சிகள் அவற்றை நிறுவிய தலைவர்களின் தனிப்பட்ட செல்வாக்கையே மூலதனமாகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டவை. அவர்களின் மறைவுக்குப் பின், அத்தலைவர்களின் மனைவியோ மகனோ தலைமைதாங்க வேண்டிய நிலையிலுள்ளன. தமிழ் இனத்தின் விடுதலை இயக்கமாக அமைக்கப்பட்ட இலங்கைத் தமிழரகுக்கட்சி - தனி ஒருவரின் நிரந்தரத் தலைமையின்கீழ் இயங்குவதைத் தந்தை செல்வநாயகம் விரும்பவில்லை. கொள்கையை முன்வைத்து அதற்காக உழைக்கும் தொண்டர்களால் ஜனநாயக முறைப்படிதெரிவு செய்யப்பட்ட தலைமையின் கீழ், கட்சி வளர் வேண்டுமென்பதே அவர்

தமிழரசு தபால் அதிபர் நாயகம் சு. நடராசா அவர்களுடன் தந்தை எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகம், தலைவர் அ. அமிர்தவிங்கம்

தமிழர் கூட்டணி யாழ். முற்றவெளி கூட்ட அரங்கில் அ. அமிர்தவிங்கம், சி. சுந்தரலிங்கம், எஸ். ஜே.வி. செல்வநாயகம் எம்.எஸ். செல்லசாமி (1972)

கருத்து. இக்கருத்துக்கமைய 1955 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 16 ஆம், 17 ஆம் தீக்தி களில் திருகோணமலையில் நடைபெற்ற கட்சியின் முன்றாவது மாநில மாநாட்டுக்குக் கொள்கையில் ஆழ்ந்த பற்றும் மதிஞுட்பமும் தியாக சிற்றையுங் கொண்ட கோப்பாய்க் கோமான் திரு. கு. வண்ணிய சிங்கம் அவர்கள் தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். 6 ஆண்டுகள் கட்சியின் தலைவராகப் பணிபுரிந்த திரு. செல்வ நாயகம் அவர்களே பொதுச்செயலாளராகப் பொறுப்பேற்றார். இத்தலைமையில், கட்சி தமிழ்பேசும் மக்களின் பூரண நம்பிக்கையைப் பெற்ற ஒரே இயக்கமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. தமிழ் இனத்தின் வரலாற்றில் நெருக்கடி நிறைந்த காலத் தில் அதி முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மூன்று மகாநாடுகளுக்குத் தொடர்ந்து தலைவராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டு இனத்தை வழிநடத்தியவர் திரு.கு.வண்ணியசிங்கம் அவர்களே.

ஜ. தே. கப்சீன் களன் மகாநாடு:

ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போலவே 1954 ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து சிங்களம் மாத்திரமே இந்நாட்டின் ஆட்சி மொழியாக வேண்டும் என்ற கோரிக்கை வலுப்பெற்ற தொடங்கியது. அந் நாளில் உண்மை மார்க்சீய வழியில் இயங்கி வந்த ஸங்கா சமசமாஜக் கட்சி - கொழும்பு நகர மண்டபத்தில் சிங்கள - தமிழ் மொழிகளின் சம அந் தஸ்தை வலியுறுத்தி ஒரு கூட்டத்தை ஏற்பாடு செய்தது. அதே கட்சி யிலிருந்து பிரிந்து சென்று புரட்சிவாத சமசமாஜக் கட்சியை வகுப்புவாத அடிப்படையில் இயங்கிக்கொண்டிருந்தார் திரு. பிலிப் குணவர்த்தனா. அவரது கட்சியினர் சம சமாஜக் கட்சியின் மொழிச் சமத்துவம் பற்றிய கூட்டத்திற் பெரும் அமளியை ஏற்படுத்தினர். பலர் காயமுறும் அளவுக்

குப் பலாத்காரம் இடம் பெற்றது. கூட்டம் கைவிடப்பட்டது. மொழிப் பிரச்சினை பலாத்கார வெறியாட்டத்திற்கு வழி வகுக்கப்போகிறது என்பதற்கு ஆரம்ப அறிகுறிகள் அப்போதே தோன்றின.

1955 ஆம் ஆண்டு மொழிச் சமத்து வத்தை வலியுறுத்திப் பாராஞ்மன் றத்தில் டாக்டர் என். எம். பெரேரா ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்தார். பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன் அரசாங்க சபையில் தமிழும் ஆட்சிமொழியாக வேண்டும் என்று வாதிட்ட திரு. பண்டார நாயக்கா, தமது கொள்கையில் ஏற்பட்டு வந்த மாற்றத்தை இந்த விவாதத்தின் போது வெளியிட்டார். "பட்டினங்களிலும் கிராமங்களிலும் வியாபார நிலையங்களிலும் சிறு கடைகளிலும் பெரும் பகுதி வேலை தமிழ் பேசும் மக்களின் கையில் இருப்பதால், தவிர்க்க முடியாத வகையில் சிங்கள மொழி சுருங்கி அருகி விடுமென்ற நியாயமான பயம் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டிருக்கிறது" என்று பாராஞ்மன்றத்திற் பேசி னார் திரு. பண்டாரநாயக்கா. இதைத் தொடர்ந்து, மார்க்சீயக் கட்சிகள் தவிர்ந்த - சிங்கள அரசியற் கட்சிகளின் மொழிக் கொள்கையில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. 1956 ஆம் ஆண்டு பெற்றவரி மாதம் 18 ஆம் திகதி களனியிற் கூடிய ஜக்கியதேசியக் கட்சியின் ஆறாம் மகாநாட்டில் சிங்களம் மாத்திரமே இந்நாட்டின் ஆட்சி மொழியாக வேண்டுமென்று தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அக்கட்சியில் ஜக்கியமும் இல்லை தேசியமும் இல்லை என்பதைக் கண்ட தமிழ் உறுப்பினர்கள் அக் கட்சியை விட்டு வெளியேறினர். அக்கட்சி அரசில் - அங்கம் வகித்த தமிழ் அமைச்சர்கள் துணை அமைச்சர்கள் அனைவரும் பதவிகளை இராஜ்னா மாச் செய்தனர். 1948 ஆம் ஆண்டு

குடியுரிமைச் சட்ட விவாதத்தின்போது, தந்தை செல்வநாயகம் கூறிய வார்த்தைகளின் தீர்க்கதறிசனத்தைத் தமிழ் மக்கள் உணர்ந்தனர்.

தமிழ் ஈழத்தில் ஹர்த்தால்:

ஜக்கிய தேசியக் கட்சியின் துரோ கத்தாற் கொதிப்படைந்தனர் தமிழ் மக்கள். 1956 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி 20 ஆந் திகதி தமிழ்ப் பிரதேசம் எங்கும் தமிழருக்கட்சியின் கேள்விப்படி - பூரண ஹர்த்தால் அனுஷ்டிக்கப்பட்டது. ஹர்த்தாலின் பூரண வெற்றி - தமிழ் மக்கள் தமிழருக்கட்சியின் தலைமையை ஏற்றுக் கொண்டனர் என்பதைத் தெளிவாகக் காட்டியது.

தமிழர் ஜக்கிய முன்னணிப் பேச்சு

நெருக்கடியான இச் சூழ்நிலையில், தமிழ்மக்கள் தம் மத்தியில் ஒற்றுமையையும் கட்டுப்பாட்டையும் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற ஆவல் எழுந்தது. தமிழ் அரசியற் கட்சிகளும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் ஏனைய பிரமுகர்களும் சேர்ந்த ஜக்கிய முன்னணியை அமைப்ப தற்குப் பலர் முயற்சிகள் மேற் கொண்டனர். இதையொட்டி ஒரு முடிவுக்கு வர வேண்டிய பொறுப்பு - கட்சி யின்மேற் சாய்ந்தது. ஒற்றுமையை வரவேற்கும் அதேநேரத்தில் அவ்வொற்றுமை ஒரு குறிக்கோளின் அடிப்படையில் - சனநாயக ரீதியில் அமைய வேண்டுமென்று கட்சி தீர்மானித்தது. 14.5.55இல் சூடிய கட்சியின் செயற் குழு கீழ்க்கண்டவாறு தீர்மானித்தது.

"கட்சியின் இறுதி இலட்சியமான ஜக்கிய இலங்கைச் சமஷ்டியின் ஓர் அங்கமாகப் பூரண சுயாட்சி பெற்ற தமிழ் அரசைக் காண உழைக்கக் கட்சி பூண் டிருக்கும் உறுதியை மீண்டும் வலியுறுத்தும் அதேநேரத்தில், தமிழ் பேசும் மக்கள் பொதுமக்களுக்கும் உணர்ந்தனர்.

களைப் பாதிக்கும் பிரச்சினைகளை யொட்டி வேறு கட்சிகளோடும் தனிமனிதர் களோடும் கூட்டு நடவடிக்கைகளில் இருபகுதியினரும் ஏற்றுக்கொண்ட நிபந்தனைகளுக்கமைவாக ஈடுபடத் தீர்மானித்து ;

"செயற்குழுவின் கட்டளைகளுக்கு இனங்க ஏனையோருடன் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தவும் கூட்டு நடவடிக்கைகளுக்கான பொதுத் திட்டங்களை வகுக்கவும் திருவாளர்கள் கு. வன்னிய சிங்கம், டாக்டர் இ. மு. வி. நாகநாதன், ந. இ. இராசவரோதயம், அ. அமிர்த விங்கம், சா. ஜே. வெ. செல்வநாயகம் ஆகியோரை நியமிக்கிறது"

அடுத்த பல மாதங்களாகத் தமிழாசிரியர் சங்கம் போன்ற அமைப்புகளும் நீதியரசர் நாகவிங்கம் போன்ற பல பிரமுகர்களும். ஜக்கிய முன்னணி ஒன்றைத் தோற்றுவிக்க முயற்சிகளை மேற்கொண்டும் எவ்வித பலனும் கிடைக்கவில்லை. கடந்தகால அரசியலில் ஆடித் தோற்றுவிட்ட பலரும் மீண்டும் பாராளுமன்றம் செல்லச் சுலபமான ஒரு வழி யாக - ஜக்கிய முன்னணி அமைவதைத் தமிழ் மக்கள் விரும்பவில்லை. இச் சூழ்நிலையில் கட்சி தனித்துத் தன் கொள்கையைத் தமிழ் மக்கள் முன் வைத்து, அவர்களின் கட்டளைப்படி களத்திற்குதிக்க வேண்டிய கட்டம் வந்தது. 1956 ஆம் ஆண்டுப் பொதுத் தேர்தலில் இக் கட்டளையைப் பெறும் பொருட்டுத் தமிழருக்கட்சி வடக்குக் கிழக்கு மாகாணமெங்கும் வேட்பாளர்களை நிறுத்தியது.

1956 ஆம் ஆண்டுப் பொதுத் தேர்தல்:

1956 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 5, 7, 10 ஆம் திகதிகளில் நடந்த பொதுத் தேர்தல் இந்நாட்டின் சரித்திரத்தில் மாத்திரமன்றி,

இலங்கைவாழ் தமிழ்பேசும் மக்களின் சரித்திரத்திலும் ஓர் திருப்பு முனையாக அமைந்தது. இலங்கைத் தமிழருக்க கட்சியின் வரலாற்றிலும் ஓர் புது அத்தியாயம் ஆரம்பியிது. 1952 ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில் 45,331 வாக்குகளைப் பெற்று 2 தொகுதிகளில் வெற்றியீட்டிய கட்சி, 1956 ஆம் ஆண்டில் 1, 42, 036 வாக்குகளைப் பெற்று வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களில் 10 தொகுதிகளைக் கைப் பற்றியது. பாரானு மன்றத்தினுள் மாத்திரம் இயங்கும் ஏனைய அரசியற் கட்சிகளைப் போலன்றி, பாரானுமன்றத்தினுள்ளும் வெளியிலும் தமிழ் இனத்தின் உரிமைக்காகப் போராடுவதற்கு மக்களின் அங்கீராம் பெற்ற ஒரே கட்சியாக அமைந்தது. வடக்கையும் கிழக்கையும் இனைத்து - தமிழ் பேசும் இந்து, முஸ்லிம், கிறிஸ்தவ மக்களின் மிகப் பெரும் பாலான ஆதரவைப் பெற்ற இயக்கம் என்று நிலை நாட்டப் பெற்றது.

ஆன் ஜந்தும்:

தனிச்சிங்களச் சட்டமும்:

தேர்தல் வெற்றியைத் தொடர்ந்து போராட்டத்தில் உடனடியாக இறங்க வேண்டிய நிலையைப் பண்டாரநாயக்கா அரசாங்கம் ஏற்படுத்தியது. தாம் சிங்கள மக்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதிப்படி சிங்களத்தைத் தனி அரசக்கரும் மொழி யாக்குவதற்கு ஆணி 5 ஆம் திகதி பண்டாரநாயக்கா பாரானுமன்றத்திற் சட்டம் கொண்டு வந்தார். அச்சட்டத்திற்குத் தமிழ்பேசும் மக்களின் எதிர்ப்பைச் சாத வீக் முறையிற் காட்டும் பொருட்டுப் பாரானுமன்றப் படிக்கட்டுகளில் சத்தியாக்கிரகம் செய்யப் போவதாகக் கட்சி அறி வித்தது. இரவோடிரவாகப் பாரானுமன்றத்தைச் சுற்றி - முள்ளு வேலிகள் - அரசாங்கத்தால் அமைக்கப்பட்டன. முள்ளு வேலியோடு, மனித வேலியாக ஆயுதந் தாங்கிய பொலிசார் நிறுத்தப்பட்டனர்.

சிங்கள வகுப்பு வெறியர்கள் "எல்லாளதூட்டகைமுனு யுத்தம்" என்ற கோஷத் தோடு திரட்டிக் காலிமுகத்திட வுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டனர். சத்தியாக்கிரகத் தின் நோக்கத்தை விளக்கும் துண்டுப் பிரசரத்தைச் சிங்கள மொழியிற் கட்சி வெளியிட்டிருந்தது. அப் பிரசரங்களை விநியோகிக்கச் சென்ற தொண்டர்கள் - சிங்களக் காடையர்களால் நையப்புடைக் கப்பட்டனர். தாக்குதலைப் பொருட்படுத் தாது சத்தியாக்கிரகத் தொண்டர்களும் தலைவர்களும் காலிமுகத்திடிலின் தென் பகுதியிலிருந்து பாரானுமன்றத்தை நோக்கி நடக்கத் தொடங்கினர். அவர்கள் சிறிது தூரம் செல்வதற்கிடையில், சிங்கக்கொடி தாங் கினி சிங்கள வெறியர் கூட்டம் அவர்கள் மீது பாய்ந்து, தடிகளாலும், கைகளாலும் கால்களாலும் தாக்கத் தொடங்கியது. தலைவர் வன்னியசிங்கத்தின் சட்டை கிழிக்கப்பட்டு, முக்கிலி ருந்து இரத்தம் வடியத் தாக்கப்பட்டார். டாக்டர் நாகநாதனின் உடைகள் கிழித் தெறியப்பட்டு, அவர் மிருகத்தனமாக அடிக்கப்பட்டார். தந்தை செல்வ நாயகம் அவர்களின் இரு புதல்வர்களும் அவர்களும்னால் உருட்டி உதைக்கப்பட்டனர். தொண்டர் நா. செல்லையாவின் காடைக் காடையர்கள் கடித்துப் பியத் தெடுத்தனர். தாக்குதலின் பயணாகப் பல தொண்டர்களும் தலைவர்களும் வைத் தியசாலைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டனர். இத்தனையையும் பண்டாரநாயக்கா அரசின் பொலீசார் பார்த்துக்கொண்டு நின்றனர். சத்தியாக்கிரகிகள் உண்மைக் காந்தியை நெறி நின்று இவற்றையெல்லாம் தாங்கித் தொடர்ந்தும் பாரானுமன்றம் நோக்கி நடந்தனர். திடீரென்று பெருமழை பொழிந்தது. காடையர்கூட்டம் கலைந் தோடியது. திருமலை மட்டக்களப்பிலி ருந்து இக்கட்டத்தில் வந்து சேர்ந்த தொண்டர்களும் சேர்ந்து, தொடர்ந்து சென்றனர். பொலீசாரால் ஒரு கட்டத்தில்

தடுத்து நிறுத்தப்பட்ட சத்தியாக்கிரகிகள் அந்த இடத்திலேயே ஈரப்புற்றரையில் அமர்ந்தனர். வெறியர் கூட்டம் பல்லாயி ரமாக அதிகரித்துச் சத்தியாக்கிரகி களைச் சுற்றிவளைத்துக் கல்வீச்சு தொடங்கியது. திரு. வ. ந. நவரத்தினம் காயமுற்று வைத்தியசாலைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டார். காடையர் வீசிய கல்லி னால் எனது நெற்றி பிளந்தது. எத் தனையோ தொண்டர்கள் காயமுற்றனர். பகல் ஒரு மணிக்குத் தலைவர்கள் எல் லோரும் ஆலோசித்துச் சத்தியாக்கிரகத்தை நிறுத்தித் தொண்டர்களைத் திருப்பி அனுப்ப ஏற்பாடு செய்தனர். காலி முகத் திடலில் மாத்திரமன்றிக் கொழும்பு நகரின் பல இடங்களிலும் தமிழ் மக்கள் சிங்கள வகுப்பு வெறியின் தாக்குதலுக்கு ஆளாகினர். சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் நிலைநாட்டவேண்டிய பொல்சார், தமிழ் மக்கள் தாக்கப்படு வதை, அரசாங்கத்தின் கட்டளைப்படி, செயலற்றுப் பார்த்து நின்றனர்.

அம்பாறைக் கலவரம்:

பிரதமர் பண்டாரநாயக்காவின் இச் செயலினால் உற்சாகமுற்ற சிங்களக் காடையின் தமிழ் மக்களுக்கு விரோதமான அட்டேழியங்கள், கொழும்புக்கு வெளியிலும் பரவின. மிக மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில், தமிழ்ப் பிரதேசத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்தும், அரசாங்கத்தின் திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றத்தினால், சிங்கள ஒழிக்கப் பிரதேசமாக மாற்றப்பட்ட அம்பாறையும் ஒன்றாகும். கல்லோயா அபிவிருத்திச் சபையின் கீழ் பணியாற்றிய தமிழ் ஊழியர்களும் அவர்கள் குடும்பங்களும், திட்டமிட்டு முற்றுகையிடப்பட்டுத் தாக்கப்பட்டனர். அவர்கள் தங்கள் உடமைகளையெல்லாம் விட்டுத் தலைவரிக் கோலமாக ஒடினர். அடுத்து அந்தச் சுற்றாடலில்

உள்ள குறைநீலாவணை போன்ற பழங் தமிழ்க் கிராமங்களைத் தாக்கத் திட்டமிட்டுச் சென்றனர் சிங்கள வகுப்பு வெறியர். தம் தாயகத்தைக் காக்கத் துப்பாக்கி ஏந்திப் புறப்பட்ட துறைநீலாவணை வீரர்கள் முன் நிற்கமுடியாது அலறித்துடித்துத் தலைவரிக் கோலமாக அவர்கள் ஒடினர்கள். தமிழ் ஊழியரும் கிராமவாசிகளும் தாக்கப்பட்டபோது, செயலற்றிருந்த சிங்கள ஆட்சியின் காவல்துறையினரும் இராணுவத்தினரும், சிங்கள வெறியர் திருப்பித் தாக்கப்பட்டவுடன் தலையிட்டனர். ஆனால், துறைநீலாவணை வீரர்களின் உறுதியான தாக்குதலுக்கு ஈடுகொடுக்க முடியாது, ஜீப் வண்டியையும் கைவிட்டு - இராணுவத்தினர் ஒடித் தப்பினர். ஜீப் வண்டி தீக்கிரை யாக்கப்பட்டது. பண்டாரநாயகா அரசாங்கம் அவசரகாலச் சட்டத்தைப் பிரகடனம் செய்து, காலந்தாழ்த் தியாவது சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் நிலைநாட்டவேண்டிய நிரப்பந்தம் ஏற்பட்டது. தனிச் சிங்களச் சட்டம் பாராளுமன்றத்தில் புகுத்தப்பட்ட அன்றே, தமிழரகசக்கட்சி மேற்கொண்ட சத்தியாக்கிரகமும், அதற்கெதிராக ஆட்சியாளரின் ஆதரவுடன் நடந்த வெறியாட்டமும், தமிழ் மக்களின் தற்பாதுகாப்பு நடவடிக்கையும் அவசரகாலச் சட்டத்திற்கு வழிவகுத்தன. இதன் பின்பு பல தடவை எமது போராட்டங்களைச் சமாளிக்க அவசரகாலச் சட்டத்தையும் இராணுவ ஆட்சியையும் ஆட்சியாளர் நாடவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டதைப் பின்பு காணலாம்.

திருமலை யாத்திரை:

தமிழ் மக்களின் எதிர்ப்பையும் தமிழ்ப் பாராளுமன்ற உறுப்பினரினதும், இடுசாரிக் கட்சிகளினதும் நியாய பூர்வமான வாதங்களையும் பொருட்படுத் தாமல், ஜூன் 15ஆந் திகதி அதிகாலை தனிச் சிங்களச் சட்டம் பாராளுமன்றத்தில்

நிறைவேற்றப்பட்டது. "இச்சட்டத்தைத் தமிழினம் ஒருபோதும் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டாது" என்று தமிழருக்கட்சி விடுத்த குளைரக்கேற்ப , மக்கள் சக்தியைத் திரட்டும் பொருட்டுத் தமிழ்ப்பிரதேசத்தின் வடக்கெல்லையில் ஊர்காவற்றுறை, பருத்தித்துறையிலிருந்தும்; மேற்கே மன் னாரிலிருந்தும் ; தெற்கே திருக்கோவிலில் இருந்தும்; தலைவர்களும், தொண்டர் களும் கால்நடையாகத் திருமலை நோக்கிச் செல்வதென்று தீர்மானிக்கப் பெற்றது. பிரதமர் பண்டாரநாயகாவிற்கு இம் முடிவு அறிவிக்கப்பட்ட போது, நடை பவணியையும், அதைத் தொடர்ந்து நடக்கும் மகாநாட்டையும் தடைசெய்யப்போவதாக அறிவித்தார். தடையை மீறி நடக்கத் தயாரென்று கட்சி. பணிந்தார் பிரதமர். பாதுகாப்புக்கென்று கூறிக் காவற் படையினரையும் உடன் நடக்கச் செய்தார். நூற்றுக் கணக்கான தொண்டர்கள் கட்சியின் முவர்ணக் கொடிகளைத் தாங்கிய வண்ணம்,

**'திருமலைக்குச் செல்லுவோம்
சீருமை அடிமை வெல்லுவோம்'**

என்று தொடங்கும் பண்டிதர் இளமுருக னாரின் திருமலை யாத்திரைப் பாடலை இசைத்தபடி, வடக்கிலும் மேற்கிலும் தெற்கிலுமிருந்து திருகோணமலையை நோக்கி நடந்தனர். பத்து நாட்கள் நடந்து, ஆவணி மாதம் 16 ஆந் திகதி திருமலை போய்ச் சேர்ந்தனர். சென்ற வழியெல்லாம், மக்கள் வெள்ளமெனத் திரண்டு, தொண்டர்களை வரவேற்றனர். உணவும் தங்கும் வசதிகளும் வழி நெடுகிலுமுள்ள தமிழ்க் கிராமங்கள் ஒன்றோடொன்று போட்டி போட்டுக்கொண்டு கொடுத்தன. தங்கிய ஒவ்வொரு இடத்திலும் , புதிதாக மேலும் பல தொண்டர்கள் சேர்ந்தனர். திருகோணமலையில் மடத்தடிச் சந்தியில் 16.08.1956 பிற்பகல், வடக்கிலும் தெற்

கிலுமிருந்து , கிரு கடல்கள் பொங்கி வந்து ஒன்றுசேர்வதுபோல - வந்துசேர்ந்த கிரு ஊர்வலஸ்களையும் திரு. இராஜவரோ தயம் அவர்கள் வரவேற்று அழைத்துச் சென்றார். திருமலை முற்றவெளியில் தமிழருக்கட்சியின் நாலாவது மாநில மாநாட்டரங்கை நடைபவனி சென்று சேர்ந்தது.

நான்காவது மாநாடு -

17, 18, 19.08.56

கட்சியின் அதி முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இம் மாநாட்டிற்கு, மீண்டும் திரு. வன்னியசிங்கம் அவர்களே ஏகமனதாகத் தலைவராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டார். அவருடைய தலைமையின்கீழ் 30,000 க்கு மேற்பட்ட மக்கள் கூடிய இம் மாநாட்டில் அரசுக்கு ஒரு வருடக் காலக்கெடு கொடுத்து;

1. தமிழ் பேசும் மக்கள் பெரும்பாலாக வசிக்கும் தொடர்பான பிரதேசங்களை - சமஷ்டி அரசுக்கு உட்பட்ட ஒன்றோ அதற்கு மேற்பட்டதோ தமிழ் மொழி வாரி அரசு அல்லது அரசுகளாக அமைக்கவும்
2. சிங்களத்தோடு பரிபூரண சம அந்தஸ்துள்ள ஆட்சிமொழியாகத் தமிழுக்கு உரிய இடத்தை மீண்டும் அளிக்கவும்.
3. இன்றைய குடியிருமைச் சட்டங்கள் நீக்கப்பட்டு, இந்நாட்டைத் தமது தாய் கமாகக்கொண்ட எல்லோருக்கும் ஒரு சீரிய வாசகால யோக்கியதையின் அடிப்படையில், பூரண பிரஜாவுரிமையை அங்கீரிக்கும் குடியிருமைச் சட்டங்களை ஆக்கவும்.
4. பாரம்பரியத் தமிழ்ப் பிரதேசத்தில் திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றத்தை உடன் நிறுத்தவும், அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கோரியும்,

1957 ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் 20ஆந் தீகதிக்கிடையில், பிரதம மந்திரியும், கிளங்

கைப் பாரானுமன்றமும், இலங்கைச் சமஷ்டி அரசை நிறுவத் தேவையான நடவடிக்கை களை எடுக்கத் தவறின், அவ்விலட்சியத்தை அடைவதற்குச் சாத்வீக வழியிற் கட்சி நேரடி நடவடிக்கையில் கிறங்கும் என்று தீர்மானிக்கப்பெற்றது.

கட்சியின் நாலு அம்சக் கோரிக்கை இம்மாநாட்டில் திட்டவட்டமாக உருப் பெற்றது. மாநாட்டில் கலந்துகொண்ட மூஸ்லீம் உறுப்பினர்களுடைய கேள்விக் குக் கட்சி இணங்கி இதுகாறும் “ ஓர் கயாட்சீத் தமிழரக் ” என்றிருந்த கட்சியின் நோக்கத்தை ‘கயாட்சீத் தமிழரகம் மூஸ்லீம் அரகம் ’ என்று மாற்றியது. தமிழ் மக்கள் கோரும் சுயநிர்ணய உரிமை - அவர்களின் ஒர் அங்கமான மூஸ்லீம் மக்களுக்கும் உண்டு என்ற உண்ணத சனநாயகத் தத்துவத்தின் அடிப்படையில் இம் முடிவு எடுக்கப்பட்டது. தலைவர் வன்னியிசிங் கத்தினால் தலைமைப் பீடத்திலிருந்து முன்மொழியப்பட்ட இத் தீர்மானம் 19.08.56 அன்று திருமலை முற்ற வெளியில் நடந்த மாநாட்டின் இறுதி நாட்கூட்டத்தில் அங்கீரிக்கப்பட்டு, பிரசித்தி பெற்ற “திருமலைத் தீர்மானம்” ஆக அமைந்தது.

சிங்கள ஸ்ரீ எதிர்ப்புப் போராட்டம்:

திருமலைத் தீர்மானத்தைத் தொடர்ந்து, தொண்டர்களைத் திரட்டி ஆகல்ட் போராட்டத்தற்கு முயக்கம் செய்கு கொண்டிருந்த நேரத்தில், அரசாங்கம் தமிழ் மக்களின் நொந்த உள்ளங்களில் வேலைப் பாய்ச் சுவது போன்ற ஒரு காரியத்தைச் செய்தது. மோட்டார் வண்டிகளின் இலக்கத் தகடுகளில் இதுகாறும் இருந்த ஆங்கில எழுத்துக்களுக்குப் பதிலாக, சிங்கள “ஸ்ரீ”

என்ற எழுத்தைப் புகுத்தியது. தமிழ் மக்களின் கட்சிகள் கூட்டாக எதிர்ப்புத் தெரி வித்தும், அரசாங்கம் செலிசாய்க்க வில்லை. எனவே, மோட்டார் இலக்கத் தகடுகள் பற்றிய சட்டத்தை மீறி, ஒரு சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தை ஆரம்பிப்ப தென்றும் அரசாங்கத்தின் தனிச் சிங்களக் கொள்கைக்கு எதிரான போராட்டத்தின் ஒர் அங்கமாக, இவ்வியக்கத்தை நடத்துவதென்றும் தீர்மானிக்கப் பெற்றது. யாழ்ப்பாணம், திருகோணமலை, வவுனியா, மட்டக்களப்பு, மன்னார் ஆகிய ஜந்து மாவட்டங்களிலும் 1957 ஆம் ஆண்டு சளவரி மாதம் 19 ஆந் தீகதி சிங்கள ஸ்ரீ எதிர்ப்புச் சட்ட மறுப்பியக்கம் மூரம்பிக்கப் பட்டது. முதல் நாள் யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற இயக்கத்தில், அகில இலங்கைத் தமிழ்க் காஸ்கீல் தலைவரும், உறுப்பினர்கள் பலரும் சேர்ந்தனர். ஆயினும், அதன் பின் தொடர்ந்து நடந்த இயக்கத் தில் ஏனையோர் ஈடுபடாது கைவிட, கட்சி மாத்திரமே தொடர்ந்து இயக்கத்தை நடத்த வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. முதற் கட்டமாக, ஒரு நாட் சட்ட மறுப்பாக - ஆங்கில் எழுத்துக்களுக்குப் பதிலாகத் தமிழ் எழுத்துக்களை இலக்கத் தகடுகளிற் பொறித்து, மோட்டார் வண்டிகளைச் செலுத்திய தொண்டர்கள், இரண்டாவது கட்டமாக - நிரந்தரமாகவே தமிழ் எழுத்துக்களோடு வண்டிகளைச் செலுத்தினர். மூன்றாவது கட்டமாக - கட்சித் தொண்டர்கள் வீதிகளில் திரண்டு எல்லா மோட்டார் வண்டிச் சொந்தக்காரர்களையும் தமிழ் எழுத்துப் பொறித்த தகடுகளை மாட்டியும் விட்டனர். மூலை முடுக்குகளிலெல்லாம் வேகமாகப் பரவிய இவ்வியக்கத்திற்கு எதிராக, அரசாங்கம் எவ்வித நடவடிக்

கையும் எடுக்காது நிலைமையைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தது.

பெற்றவர் 4ம் :

1957 இல் தியாக் நடராசன் கொலையும்:

சுதந்திர தினமான பெப்ரவரி 4 ஆந்திகதியை - கடைகளை அடைத்துக் கறுப்புக் கொடிகளைப் பறக்க விட்டுத் துக்க தினமாக அனுஷ்டிக்குமாறு கட்சி வேண்டுகோள் விடுத்தது. பல்கலைக் கழக மாணவர்களைக் கொண்ட தமிழ் பேசும் வாலி பர் முன்னணியும் தீவிரமாக இதில் ஈடுபட்டது. ஆனால், மாற்றுக் கட்சியினர் கடைகளைத் திறக்குமாறு யாழ்ப்பானத் திற் கோரினர். அவர்களது ஆதரவாளர்கள் சிலர் தம் கடைகளைத் திறந்தனர். கட்சியின் பெண் தொண்டர்கள் களத்தில் குதித்தனர். திறக்கப்பட்ட கடைகளின் முன், திருமதி கோமதி வண்ணியசிங்கம் அவர்கள் தலைமையில் சத்தியாக்கிரகம் செய்தனர். காரைநகரில், பஸ் வண்டிகளின் முன் படுத்தும் திருமதி நாகம்மா வேலுப்பிள்ளை தலைமையில் பெண் தொண்டர்கள் சத்தியாக்கிரகம் செய்தனர். இவற்றினால், கடையடைப்பும் ஹர்த் தாலும் பூரணவெற்றி பெற்றது மாத்திரமன்றி, மக்களின் போராட்ட உணர்ச்சியும் வேகம் பெற்றது.

திருக்கோணமலையில் மரக்கறிக்கடை - சிங்களவரின் ஆதீக்கத்திலிருந்தது. அதன் அருகாமையில் திருந்த மனீக்கூட்டுக் கோபுரத்தில், கறுப்புக்கொடியைக் கட்டுவதற்கு தீரன் நடராசன் என்ற வாலிப்பர் ஏறினார். மறைந்து நின்ற சிங்களவெறியன் ஒருவன் துப்பாக்கியால் கூடவே, அவ்விளை ஞன் குடிகுடித்து வீழ்ந்திருந்தான்! தமிழினத்தின் உரிமைப்போரிற் களப்பலியான தித்தியாகியின் பெயர் - எம் வரலாற்றில் பொன்னெழுத்தில் பொறிக்கப்படுவது மாத்திரமன்றி, அவ்விடத்தில் - சுதந்திரத் தமிழ் ஈழத்

தில், அவனுக்குச் சிலை அமைக்க வேண்டியதும் எம் கடமையாகும்.

அமைச்சர்கள் வருகையும் பக்ஷ்காரமும் :

தனிச்சிங்களைச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட நாள் முதல், சிங்கள் அரசாங்கத் தின் அமைச்சர்கள் தமிழ்ப் பிரதேசங்களுக்குச் செல்லத் தயங்கினர். துணை அமைச்சர் எம்.பி. டி. சொய்சா, சிறுபான் மைத் தமிழர் மகாசபையின் வருடாந்தமகாநாட்டிற்காக யாழ்ப்பானம் வருகை தர ஆயத்தமானார். தனிச் சிங்களக் கொள்கையை - தமிழ் மக்களுக்கு விளக்கப் போவதாக அறிக்கைவிட்டார். அவர்யாழ் புகையிரத நிலையத்தில் வந்திறங்கியபோது, அவருடைய மோட்டார் வண்டியை நகர விடாது, தொண்டர்கள் அவருடைய வண்டிமுன் படுத்தனர். பொலீசார் - தொண்டர்களைத் தாக்கியும் தூக்கியும் அப்புறப்படுத்தினர். மகாநாடு நடைபெற இருந்த நகர மண்டபம் - உதவி அமைச்சரின் வரவை எதிர்க்கும் மக்களால் நிரம்பியது. அவர் மகாநாட்டிற் பேச மாட்டார் என்ற உறுதியின் பின்பே, மண்டபத்தை விட்டு மக்கள் வெளியேறினர். காலை வந்த துணை அமைச்சர் - நண்பகல் புகைவண்டியில் கொழும்புக்குத் திரும்பினார். மக்களின் எதிர்ப்பு - பூரண வெற்றி பெற்றது.

கிழக்கு மாகாணம் சென்ற கல்வி அமைச்சர் தகநாயகாவுக்கும் - பலத்த எதிர்ப்புக் கிடைத்தது. அமைச்சரின் கார்மீது, மருதமுனையில் மிதியடி வீசப் பட்டது. மந்திரி மரைக்காரும், கறுப்புக் கொடிகளுக்கு மத்தியிலேயே கிழக்கு மாகாணம் செல்ல முடிந்தது. நிதி மந்திரி ஸ்டான்லி டி. சொய்சா உட்பட, ஆறு அமைச்சர்கள் மன்னார் சென்றனர். சென்றவிடமெல்லாம் தொண்டர்களும் தலைவர்களும் திரண்டு நின்று, கறுப்புக்

கொடி ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தினர். தமிழ் பேசும் மக்களின் போராட்ட உணர்ச்சி - பொங்கி எழுந்து குழந்தை தொடங்கியது.

பண்டாரநாயகா - செல்வநாயகம் ஒப்பந்தம்:

தொண்டர்கள் யூயிரக்கணக்கில் திரட்டப்படுவதையும், மக்களின் எதிர்ப் புணர்ச்சி யுலாக உருக்கொண்டு வருவதையும் அவதானித்த பிரதமர் பண்டாரநாயகா, திரு. செல்வநாயகத்தீடும் சமாதானத்துார்களை அனுப்பினார். தமிழ் மக்களின் எதிர்ப்பை - மன்னாரில் நேரிற் கண்ட நிதி அமைச்சர் ஸ்டான்லி டி. சொய்சா இதில் முக்கிய பங்கெடுத்தார். காந்திய நெறியில் - எப்போதும் பேச்கவார்த்தை மூலம் சமரசத் தீவுகாணத் தயாராக இருந்தகட்சி - பேச்சு வார்த்தைக்கு இணங்கியது. பல இரவுகள் பிரதமர் பண்டாரநாயகா தலைமையில் அமைச்சர்களுக்கும் - தந்தை செல்வநாயகம் தலைமையில் கட்சித் தலைவர் களுக்கு மிடையில் பேச்சு நடை பெற்றது. இறுதியில், 1957 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 26 ஆந்தீகநி பண்டாரநாயகா - செல்வநாயகம் ஒப்பந்தம் நள்ளிரவில் கையொப்பமானது. கட்சி தனது அடிப்படைக் கொள்கைகளைக் கைவிடாது, ஓர் இடைக்காலத் தீர்வாக ஏற்றுக்கொண்ட இவ்வொப்பந்தத்தின் ஆங்கில மூலமும் தமிழாக்கமும், இக் கட்டுரையின் இறுதியில் வரும் அனுபந்தத்தில் இடம் பெறுகின்றன.

மட்டக்களப்பிள் - சிறுப்பு மகாநாடு:

திருமலைத் தீர்மானத்தின்படி போராட்தத்திற்கான ஆயத்தங்களைச் செய்து கொண்டிருந்த நேரத்தில், இறுதிப் பிரகடனத்தை விடுப்பதற்காக - கட்சியின் சிறப்பு மாநாடு - மட்டக்களப்பில் 1957 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 27, 28 ஆந்தீகதிகளில் நடாத்த ஏற்பாடு செய்யப்

பட்டிருந்தது. மகாநாடு ஆரம்பிப்பதற்கு முதல் நாளிரவு 26.07.57 இல் பண்டாரநாயகா - செல்வநாயகம் ஒப்பந்தம் கைச் சாத்தானதைத் தொடர்ந்து, போரப் பிரகடனம் செய்வதற்கென்று அழைக்கப் பட்ட மாநாடும் - சமாதான உடன்படிக் கையைப் பரிசீலனை செய்து அங்கீகரிக்கும் மாநாடாகமாறியது. தலைவர் வன் னியசிங்கம் அவர்களின் தலைமைப் பேருரையும் முற்றாக மாற்றியமைக்கப் பட்டு, அச்சிடப்பெறாது மாநாட்டில் நிகழ்த்தப் பட்டது. ஒப்பந்தத்தையொட்டி மாநாட்டிற் காரசாரமான விவாதம் நடைபெற்ற போதிலும், இறுதியில் ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானம் - அனுபந்தத்தில் தரப்படும்.

அத்தீர்மானத்தில் ஒப்பந்தத்தை ஓர் இடைக்கால ஏற்பாடாக ஏற்றுக்கொண்டு, 1957 ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் 20 ஆம் திகதி ஆரம்பிக்கவிருந்த சத்தியாக்கிரகத்தைக் கைவிடும் முடிவைக் கீழ்க்காணும் காரணங்களுக்காக அங்கீகிப்பதாக முடிவாகியது.

அ) வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களில் அரசாங்க உதவியுடன் நடைபெற்ற சிங்களக் குடியேற்றம், ஒப்பந்தத் தினால் உடனடியாக நிறுத்தப்படும்.

ஆ) தேசிய சிறுபான்மையோரின் மொழி யாக - தமிழ் உத்தியோக அங்கீகாரம் பெறும்.

இ) தமிழே வடக்குக் கிழக்கு மாகாண நிருவாக மொழியாக இருக்கும்.

ஈ) நாட்டின் எப்பாகத்திலும், தமிழ் மக்கள் தம் கருமங்களை, அரசாங்கத்தோடு தமிழில் ஆற்றவும், தம் பிள்ளைகளுக்குத் தமிழிற் கல்வி யுட்டித் தமிழிப் பண்பாட்டில் வளர்க்கவும் உரிமை பாதுகாக்கப்படும்.

உ) பிரதேச சபைகள் சட்டத்தின் மூலம் பெருமளவு 'பிரதேச சுயாட்சி' மக்களுக்கு வழங்கப்படும்.

மேற்கூறிய காரணங்களுக்காக ஒப்பந்தத்தை ஏற்றுக்கொண்ட அதே நேரத்தில், இணைப்பாட்சிக்கு உட்பட்ட மொழி வாரிச் சுயாட்சித் தமிழ் அரசையோ, அரசுகளையோ நிறுவுவதும்; நாடு முழுவதும் சிங்களத்தோடு தமிழுக்கும் சம அந்தஸ்தை நிலைநாட்டுவதும்; குடியுரிமைச் சட்டங்களைத் திருத்தி, இந்நாட்டைத் தமது தாயகமாகக் கொண்ட தமிழ் பேசும் மக்கள் எல்லோருக்கும் பூரண குடியுரிமையை நிலைநாட்டுவதுமாகிய கட்சியின் அடிப்படைக் கொள்கைகளை - மாநாடு மீண்டும் வலியுறுத்தியது. அன்றைய குழநிலையில் சத்தியாக்கிரகத்தைக் கைவிடுவதற்கு, கட்சி ஏற்றுக்கொண்ட ஓர் இடைக்கால ஏற்பாடே - ப. செ. ஒப்பந்தம் என்பது, இதிலிருந்து தெளிவாகும். அவ்வாய்ப்பந்தம் சிங்களதமிழ் பிரச்சினைக்கு ஓர் இறுதித் தீவாக, ஒருபோதும் கட்சியினால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை.

ஒப்பந்தத்திற்கு எதர்ப்பு:

1956 ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில் தென்னிலங்கையில் படுதோல்வியடைந்த ஜூக்கியக் கட்சி, சிங்கள வகுப்பு வெறியைக் கிளப்புவதற்கு ஒப்பந்தத்தைப் பயன்படுத்த முற்பட்டது. முதல் அடி (First Step) என்று பலபிரசரங்களை வெளியிட்டு வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களில் பல்லாயிரம் சதுரமையில் பூமியை பண்டாரநாயகா - சிங்கள மக்களுக்கு இல்லாமல் தமிழருக்கு விற்றுவிட்டாரென்று கூறினர். இன்றைய ஐ. தே. கட்சித் தலைவர் ஜே. ஆர். ஜயவர்த்தனா தலைமையில், கண்டி தலதா மாளிகைக்குக் கால்நடை யாத்திரையை மேற்கொண்டனர். இம்புல்கொடையில், எஸ். டி. பண்டாரநாயகா தலைமையில் எழுந்த எதிர்ப்பினால் யாத்திரையை ஜெயவர்த்தனா கைவிடவேண்டியேற்பட்ட போதி வாம், அவர்களின் வகுப்பு வெறிப் பிரசாரம் தொடர்ந்தது. ஆனால் கட்சியிலும் - பெளத்த பிக்குகளும் சிங்களத் தீவிர வாதிகளும் ஒப்பந்தத்தை எதிர்க்கத் தொடர்கினர். தமிழ்ப் பிரதேசத்திலும் - முன்னாள் யூ. என். பி ஆதரவாளர்கள் ஒப்பந்தத்திற்கு எதிர்ப்பைக் கிளப்பினர். திரு. செல்வநாயகம் தமிழ் மக்களின் உரிமைகளை, ஒப்பந்தத்தின் மூலம் சிங்கள வருக்கு விற்றுவிட்டார் என்று கூக்குர விட்டனர். இவர்களின் கண்டனங்களுக்கு நாம் கொடுத்த விளக்கங்கள், "வெறும் வாயை மென்ற சிங்கள வகுப்பு வெறி யருக்கு அவலாகின்" சிங்கள மக்கள் மத்தியில் வளர்ந்துவந்த எதிர்ப்பைக் கண்ட பிரதமர், ஒப்பந்தத்தை அமுல் நடத்த எட்டு மாதங்களாக - எதுவித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. கட்சியின் செயற்குழு, ஒப்பந்தத்தை அமுலாக்குவதற்கு வேண்டிய சட்டங்களை ஆக்குமாறு விடுத்த வேண்டுகோள்கள், உதாசீனம் செய்யப்பட்டன.

திருகோணமலை கடற்படைத் தளம்:

நாடு சுதந்திரம் பெற்ற நேரத்தில் ஆங்கில அரசுடன் செய்துகொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தப்படி, திருகோணமலைத் துறை முகம் ஆங்கிலேயரின் கடற்படைத்தளமாக இருந்து வந்தது. அங்கு பல்லாயிரம் தமிழ்த் தொழிலாளர் வேலைக்கமர்த்தப் பட்டிருந்தனர். திருகோணமலை நகரத் தமிழ் மக்களிற் பெரும்பாலோர், கடற்படைத் தளத்தையே தம் வேலைவாய்ப்புக்கு நம்பியிருந்தனர். ஆங்கிலேயரை அங்கிருந்து அகற்றி, திருகோணமலையைத் தம் ஆதிக்கத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப் பண்டாரநாயகா அரசாங்கம் தீமானித்தது. தமிழ் மக்களின்

பாரம்பரியப் பூமியிலுள்ள துறைமுகத்தின் தலைவிதியை, தமிழ் மக்களைப் பிரதி நிதித்துவப்படுத்தாத அரசாங்கம் தீர்மானிப்பதைக் கட்சி எதிர்த்தது. தமிழ் மக்களைக் கலந்தாலோசிக்காது இம் முடிவு செய்யப்படுவதற்குக் கட்சி ஆட்சேபனை தெரிவித்தது. வேலையிழக்கும் பல்லாயிரம் தமிழருக்கும், மாற்று வேலை அல்லது போதிய நஷ்டாடு கோரியது. எமது கோரிக்கைகளை வேண்டுமென்றே திரித்து, இன்றும் சில இடதுசாரிகள் பிரசாரம் செய்து வருகின்றனர். ஆங்கிலக் கடற்படை அகற்றப்பட்டதை நாம் எதிர்க்கவில்லை. தமிழ் மக்களின் கேந்திரத் துறைமுகத்தின் தலைவிதி - தமிழ் மக்களைக் கலந்து கொள்ளாமல் தீர்மானிக்கப்பட்டதையே நாம் எதிர்த்தோம்.

முதலைத் தேர்தல்:

1957 ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதத் தில், முதலை உறுப்பினர் ஒருவரைத் தெரிவு செய்யும் வாய்ப்புக் கட்சிக்குக் கிடைத்தது. தமிழினத்திற் புரையோடிய புண்ணாகிய தீண்டாமையை ஒழிக்க வேண்டுமென்ற கட்சியின் அடிப்படைக் கொள்கைக்கேற்ப, உரிமை குறைந்த தமிழ் மக்களின் குரல் - ஆட்சி மன்றத்தில் ஒலிக்க வேண்டுமென்று கட்சி தீர்மானித்தது. அதன்படி, திரு. ஜி. நல்லையா அவர்கள் கட்சிப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் வாக்குகளினால், முதலை உறுப்பினராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

மீண்டும் சிங்கள “ஸ்ரீ” :

ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றாது காலங்கடத்திவந்த அரசாங்கம், தமிழ் மக்களுக்கு வேதனை தரும் செயல்களில் மீண்டும் இறங்கியது. சிங்கள “ஸ்ரீ” இலக்கத்தகடு பொறித்த பஸ் வண்டிகளை, வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களுக்கு அனுப்பப் போவதாக அரசாங்கம் அறிவித்தது. 16.3.58 இல் கட்சியின் செயற்

குழு கொழும்பு சரஸ்வதி மண்டபத் திற் கூடி, “சிங்கள ‘ஸ்ரீ’ பொறித்த பஸ் வண்டிகளைத் தமிழ்ப் பிரதேசங்களுக்கு அனுப்புவதென்றும், அந்த இலக்கத் தகடு களிற் கைவைத்தாற் பாரதூரமான விளைவுகள் ஏற்படுமென்றும் அரசாங்கம் விடுத்திருக்கும் அறிவித்தல் - தமிழ் பேசும்மக்களை அவமதிப்பதாகவும், அவர்களுக்கு விடுக்கப்பட்ட சவாலா கவும் இருக்கின்றது” என்று கருதி 29.3.58 அன்று மீண்டும் ‘ஸ்ரீ’ எதிர்ப்பு இயக்கத்தை ஆரம்பிப்பதென்றும் தீர்மானித்தது. அதன்படி, குறிப்பிட்ட தேதியில் வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களிலுள்ள பஸ் வண்டிகளின் இலக்கத் தகடுகள், தொண்டர்களால் தமிழ் ‘ஸ்ரீ’ யாக மாற்றப் பட்டன. முதல் இலக்கத் தகட்டை - தந்தை செல்வநாயகம் அவர்களே தன்கையால் மாற்றினார். அரசாங்கம் எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. ஆனால் ப - செ ஒப்பந்த நாள் தொடக்கம் வெறியூட்டி வந்த சிங்களத் தீவிரவாதி களின் நடவடிக்கைகள், மீண்டும் தொடங்கின. தமிழ் வர்த்தகர்களின் வியாபார நிலையங்கள் போன்ற இடங்களில், தமிழ் எழுத்துக்கள் தார் பூசி அழிக்கப்பட்டன.

மலைநாட்டில் ரீான்சஸ் ஜயாவு ஸீரமாணம்:

தமிழ்ப்பிரதேசத்தில் சாதவீகச் சட்ட மறுப்பு ஒருபுறம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்க, மறுபுறம் தென்னிலங்கையில் இனவெறி வெடித்துக் கிளம்பியது. இவ் வெறியாட்டத்தைத் தன்மானமுள்ள தமிழ் மக்கள் எதிர்த்த இடங்களிற் சில அசம்பாவிதங்களும் ஏற்பட்டன. சிலர் உயிரிழக்கும் நிலையும் ஏற்பட்டது. மலைநாட்டில் சிங்கள இனவெறியர்கள் தமிழை அழித்ததை - தமிழ் தொழிலாளர்கள் ஆட்சேபித்தனர். பொலீஸ் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தில், வீரத்தமிழ்

வாலிப்பகள் பிரான்சிஸ்ம், ஜூயாவும் பொக வந்தலாவையில் தமிழன்னைக்காகத் தம் உயிரையே அர்ப்பணித்தனர், கட்சி யின் கோரிக்கைப்படி! வடக்குக் கிழக்கு மாகாணமாங்கும் இந்தத் தியாகிகள் இருவருக்கும் அநுதாபந் தெரிவிக்கும் பொருட்டுப் பூரண ஹர்த்தால் 5.4.58 சனிக்கிழமையன்று அனுஷ்டிக்கப்பட்டது.

பண்டாரநாயகா ஒப்பந்தத்தைக் கீழ்த்தார்:

ஆரம்பகாலந் தொடக்கம் ப.செ. ஒப்பந்தத்தைப் பெள்த மத குருமாரும் - சிங்களத் தீவிரவாதிகளும் எதிர்த்து வந்தனர். யூ.என். பி.க் கட்சியினரும் தீவிரப் பிரசாரம் செய்து எதிர்ப்புக்குத் தூபம் போட்டு வளர்த்துவந்தனர். இவற்றுக்கு அஞ்சிய பிரதமர், முன் குறிப்பிட்டதைப் போல ஒப்பந்தத்தை அமுல்நடத்தாது கடத்தி வந்ததோடு - தமிழ் மக்களுக்குப் பாதகமான பல காரியங்களையும் அரசாங்கம் தொடர்ந்து செய்துவந்தது. 1958 ஏப்ரல் 8 ஆந் திகதி பிரதமர் பண்டாரநாயகாவின் றோஸ்மிட் பிளேசில் உள்ள இல்லத்தின்முன் அவரது கட்சியைச் சேர்ந்த புத்தபிக்குகள் வழி நடத்த - பெள்த பெரமுணையினர் சத்தியாக்கிரகம் செய்தனர். சுகாதார மந்திரி விமலா விஜயவர்த்தனா சென்று அவர்களுக்கு உபசரணை செய்தார். இறுதியில் அவர்களது கோரிக்கைக்குப் பணிந்த பிரதமர் பண்டாரநாயகா - தாம் கையொப்பமிட்ட ஒப்பந்தத்தைத் தானே தனிப்பட்ட ரத்துச் செய்துவிட்டதாக அறி வித்தார்! தன்னோடு ஒப்பந்தம் செய்ததிரு. செல்வநாயகம் அவர்களோடு ஒரு வார்த்தை தானும் பேசாது, ஒருதலைப் பட்சமாக ஒப்பந்தத்தைக் கிழித்தார். அன்றே பாராளுமன்றத்திலும் அதை அறிவித்து, சிங்கள 'சிறி' பொறித்த பஸ் வண்டிகள் மீண்டும் தமிழ் பிரதேசத்தில்

ஒடுமென்றும், அவற்றை மாற்ற முற்படு வோர் மீது சட்ட நடவடிக்கை எடுக்கப்படு மென்றும் அறிவித்தார்.

தொண்டர்கள் கைது:

இவ்வறிவித்தலைத் தொடர்ந்து, ஏப்ரல் 10ஆந் திகதி மீண்டும் சிங்கள 'ஸ்ரீ' பொறித்த பஸ் வண்டிகள் வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களில் ஓடத் தொடங்கின. அன்றே எமது தொண்டர்கள் களத் திற் குதித்தனர். பொலீசாருக்கு அறிவித்த பின், யாழ்ப்பாணம் பஸ் நிலையத்தில் நானும் முதலை உறுப்பினர் நல்லையா அவர்களும் ஸ்ரீதரன் என்ற இளைஞரும் சிங்கள 'ஸ்ரீ' யை அழித்துத் தமிழ் 'ஸ்ரீ' யை எழுதியபோது பொலீசாரால் கைதுசெய்யப்பட்டோம். எமது விடுதலை இயக்கத் தில் ஒர் புதிய கட்டம் அன்று ஆரம்ப மாகியது. பெண்கள் உட்பட பல நூறு பேர் இச்சட்டமறுப்பில் இறங்கினர், கைதுசெய்யப்பட்டு நீதி மன்றத்தில் நிறுத்தப்பட்டு சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்பட்டனர்.

வவுனியா மாநாடும், இனக்கலவரமும்:

ஒப்பந்தம் ரத்துச் செய்யப்பட்டதும், சட்ட மறுப்பில் ஈடுபட்ட தொண்டர்கள் கைது செய்யப்பட்டதும், சிங்கள மொழி வெறியரின் தமிழ் அழிப்பு இயக்கமும், அதன் பலனாக ஏற்பட்ட பலாத்காரச் சம்பவங்களும் நாட்டில் ஒரு கொந்தனிப்பான சூழ்நிலையை உருவாக்கின. இச்சூழ்நிலையில், நம்பிக்கைமோசம் செய்யப்பட்ட தமிழ் இனம் - ஒப்பந்தத்தினால் கைவிட்ட போராட்டத்தை மீண்டும் ஆரம்பிக்க வேண்டிய நிலையில் இருந்தது. இந்நிலையை ஆராய்வதற்குக் கட்சியின் ஆராவது மாநில மாநாடு வவுனியாவிற்கூட்டப்பெற்றது. ஆழந்த கொள்கைப் பற்றும் அமைதியான போக்குங்கொண்டு, ஆரம்பகாலந் தொடக்கம் கிழக்கிலங்கை

யில் கட்சியைக் கட்டி வளர்த்தவரும், திருக்கோணமலைப் பிரதிநிதியுமான திரு. என். ஆர். இராசவரோதயம் மாநாட்டின் தலைவராக ஏகமனதாகத் தெரிவுசெய்யப் பட்டார். அவருடைய தலைமையில் 1958ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 23, 24, 25 ஆங் திகதிகளில் வவுனியாவில் மாநாடு நடை பெற்றது. மட்டக்களப்பிலிருந்து - மாநாட்டிற்குப் புறப்பட்ட பிரதிநிதிகளில், முன் னரே வந்து சேர்ந்த ஒரு சிலரைத் தவிர, ஏனையோர் வந்துசேர முடியாத அளவிற்குப் பொலன்றுவையில் சிங்களக் குண்டர்களின் வெறியாட்டம் நடைபெற்றது. அது மாத்திரமன்றி, மட்டக்களப் பிலிருந்து புறப்பட்ட புகைவண்டியும் சதியினால் தடம் புரண்டு, ஒர் தமிழ் பொலீஸ் உத்தியோ கத்தரும் இன்னொருவரும் உயிரிழக்க, இன்னும் பலர் காயமுற்றனர்.

மாநாட்டின் மத்தியில் பலத்த பொலீஸ் பாதுகாப்போடு, வவுனியாவுக் கூடாக யாழ்ப்பாணம் கொண்டு செல்லப்பட்ட தமிழ்ப் பொலீஸ் சார்ஜன்டின் பிரேதம் பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியது. இத்தனை கொந்தளிப்புகளுக்கு மத்தியிலும், மாநாடு முன் எப்பொழுதும் இல்லாத சிறப்புடன் நடைபெற்றது. முதலை உறுப்பினர் நல்லையாவும் நானும் அணிவகுப்பைப் பார்வையிடதிரு. வ. அ. பரமநாயகம் தலைமையில் சீருடை அணிந்த ஆயிரக்கணக்கான தொண்டர்கள் அணிவகுத்துச் சென்ற காட்சி - இயக்கம் மீண்டும் போராட்டத் தில் இறங்குவதற்கு ஆயத்தமாக தொண்டர் படை தயாராகிவிட்டது என்பதை எடுத்துக் காட்டியது. ஒப்பந்தம் ஒரு தலைப்பட்சமாக ரத்துச்செய்யப்பட்டதைக் கண்டித்தும்; நாட்டில் தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக வன்முறைச் சம்பவங்கள் நடைபெறுவதையும், அதையொட்டி அரசாங்கம் பாராமுகமாக இருப்பதையும்

வன்மையாக எதிர்த்தும்; திருமலைத் தீர்மானத்தின் அடிப்படையில் 1958ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் 20ஆங் திகதிக்குப் பிந்தாது, மறுபடியும் சாத்வீக விடுதலைப் போரை ஆரம்பிப்பதென்றும் மாநாடு தீர்மானித்தது. போராட்டத்தில் ஈடுபடத் தீர்மானித்திருக்கும் கட்சி, அரசியல் அமைப்புப்பற்றிய பாராளுமன்றத் தெரிவுக் குழுவில் பங்குபற்றுவதில்லை என்றும் முடிவுசெய்து, போராட்டத்தை வழிநடத்தும் பூரண அதிகாரமுள்ள போராட்டக்குழுவாக - தலைவர் இராசவரோதயத்தோடு திருவாளர்கள் சா. ஜே. வே. செல்வநாயம், கு. வன்னியசிங்கம், செ. இராசதுரை ஆகியோரையும் என்னையும் நியமித்தது. தமிழ் இனத்தின் விடுதலைக்காகப் போர்ப் பிரகடனம் செய்த மாநாடு முடிந்து, பிரதிநிதிகள் தம் பகுதிகளுக்குத் திரும்பிச் செல்லுமின்பே, சிங்கள நாடெங்கும் தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான பலாத்காரம் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டது. கொலை, கொள்ளள, தீவைத்தல், கற்பழிப்பு, உயிரோடு தீயிடப்படுதல் போன்ற பல படுபாதகச் செயல்களுக்குத் தமிழ் மக்கள் ஆளாக்கப்பட்டனர். தமது வீடுகளையும் உடைமைகளையும் விட்டுத் தமிழ்ப் பிரதேசத்தை நோக்கி ஒடினர். அதை முகாம் களில் ஆயிரக்கணக்கானோர் அகதிகள் முகாம்களில் தஞ்சம் புகுந்தனர். கப்பல் களிலும், இராணுவப் பாதுகாப்போடு சென்ற பஸ் வண்டிகளிலும் வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களுக்கு அனுப்பப் பட்டனர். அவர்களின் வருகை, வடக்குக் கிழக்கு மாகாணத் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் ஒர் மனக் கொதிப்பை ஏற்படுத்தியது. இங்கு வாழ்ந்த சிங்கள மக்களின் சிலர், கொதிப் படைந்த தமிழ் மக்களின் தாக்குதலுக்கு ஆளாகினர். காலங்கடந்து அவசரகாலச் சட்டத்தைப் பிரகடனம்

செய்து, இராணுவத்தைச் சேவைக்க மூழ்தார் பிரதமர் பண்டாரநாயகா. தமிழ் மக்கள் மறக்க முடியாத ஓர் பாடத்தை, இக்கலவரம் அவர்களுக்குப் படிப்பித் தது. தென்வீலங் கையில் எவ்வளவு செல்வச் சீற்போடு வாழ்ந் தாலும். கடைசியில் தமது உயிருக்கும் உடமைக்கும் பாதுகாப் பள்பது "தமிழ்ப் பிர தேசமே" என்றை அவர்கள் உணரச் செய்தது.

கப்பக்குத் தடை

தலைவர்க்கபுதுத் தழுப்புக்காவல்:

அரசாங்க ஆதரவாளர்களாலும் ஜக்கிய தேசியக் கட்சியின் வகுப்புவெறிப் பிரசாரத்தாலும் உருவான இனக் கலவரத்தினால், மிக மோசமாகப் பாதிக்கப் பட்டவர்கள் தமிழ்மக்களே! அதோடு ஒப்பி டும்போது, தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் பாதிக்கப்பட்ட சிங்கள மக்களின் எண்ணிக்கை மிகச் சொற்பாம். ஆயினும் பிரதமர் பண்டாரநாயகா 'ஆணைக்குப் பானை' சரி என்ற அடிப்படையில் சிங்கள வகுப்பு வெறி இயக்கமான திரு.கே.எம்.பி.இராஜ ரத்தினாவின் இயக்கத்தை ஒரு கண்துடைப்பாகத் தடைசெய்துவிட்டு, தமிழ் மக்களின் நியாயமான உரிமைகளுக்காகச் சாத்வீக வழியிற் போராடிக் கொண்டிருந்த தமிழருக்க கட்சியையும் தடைசெய்தார்.

1958 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் தமிழருக்க தலைவர்களும் மத்திய செயற்குழு உறுப்பினர்களும் கைதுசெய்யப்பட்டனர். பெரும்பாலோர் வீட்டுக் காவலில் வைக்கப்பட; திருவாளர்கள் கு. வன்னியசிங்கம், என். ஆர். இராஜவரோதயம், செ. இராசதுரை, வ.ந.நவரத்தினம், வ. நவரத்தினம், செனைட்டர் நல்லையா ஆகியோரும், நானும் கொழும்பில் ஸ்டான்மோர் கிறை சென்றில் ஒரு வீட்டில் காவலில் வைக்கப்பட்டோம்.

தமிழ்மொழி உபயோகச் சட்டம்:

தமிழ் மக்களின் கட்சியைத் தடை செய்து, தலைவர்களையும் காவலில் வைத்த பிரதமர், தம் மனச்சாட்சியைத் திருப்தி செய்வதற்கோ - உலக அபிப் பிராயத்தைத் திருப்திப்படுத்தவோ- பாரா ஞமன்றத்தில் தமிழ்மொழி (விசேட உபயோக) சட்டத்தை சமர்ப்பித்தார். தமிழ் மக்களின் பிரதிநிதிகள் இல்லாத சபையில் இச்சட்டத்தைக் கொண்டு வருவது, கேவிக்கூத்தாகுமென்று கருதிக் காவலி விருந்த தமிழ் பிரதிநிதிகளையும், போலீஸ் காவலோடு பாராஞ்சுமன்றம் வருமாறு அழைத்தார். அதன் பொருட்டுத் தமிழருக்க கட்சிப் பாராஞ்சுமன்ற உறுப்பினர் எல்லோரும் தந்தை செல்வநாயகம் வீட்டுக்குக் கொண்டுசெல்லப்பட்டனர். காவலிற் சென்று பாராஞ்சுமன்ற விவாதத்திற் கலந்துகொள்வது 'கிணத்திற்கு கிழுக்கு' என்று நாம் தீர்மானித்தோம். செல்ல மறுத்தோம். சட்டத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் பிரதிநிதிகள் இல்லாது நடைபெறும் விவாதத்தில் தாழும் கலந்து, கொள்ள மாட்டோமென்று, ஏனைய எதிர்க் கட்சிப் பிரதிநிதிகளும் வெளியேறினர். ஷஞ்சுக்டீப் பிரதிநிதிகள் மாத்திரிமிருந்து "தமிழ்மொழி நியாயமான உபயோகம்" என்ற சட்டத்தை நிறைவேற்றினர்.

குதந்திரனுக்கும் தடை:

கட்சி தடைசெய்யப்பட்ட அதே நேரத்தில், கட்சிக் கருத்துக்களைத் தாங்கி வரும் ஏடான 'குதந்திரனும்' தடைசெய்யப்பட்டது. குதந்திரன் அச்சகம் பூட்டிச் "சீல்" வைக்கப்பட்டது. மூன்று மாதங்களின் பின், தலைவர்கள் தடுப்புக் காவலிலிருந்து விடுதலை செய்யப்பட்டனராயினும், கட்சித்தடையும் 'குதந்திரன்'" தடையும் நீங்க, மேலும் சில மாதங்கள் சென்றன. கட்சித் தடை நீங்கியின், முதற் செயற்குழுக் கூட்டம் 2.11.58 இல்

நடைபெற்றது. அக்கூட்டத்தில், இனத் தின் விடுதலையைக் காண - சாத்வீக வழியிற் போராட மீண்டும் உறுதியின்ட அதே நேரத்தில், கட்சியின் இலட்சிய மான 'தீண்டாமை ஒழிப்பில்' தீவிரமாக ஈடுபடுவதெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

தேந்ர்க் கடைப் ரீவேஷம்:

யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள தேந்ர்க் கடை களில் சாதி அடிப்படையில் பாரபட்சம் காட்டுவதை அழிக்கும் பொருட்டு யாழ் நகரத் தேந்ர்ச்சாலை உரிமையாளர்களின் மாநாடொன்றை நடத்துவதென்றும்; 24-11-58 - தொடக்கம் - ஒரு வாரம் "தீண்டாமை ஒழிப்பு" வாரமாக அனுஷ்டிப்ப தென்றும் தீர்மானிக்கப் பெற்றது. திரு. கு. வன்னியசிங்கம் அவர்களும் திரு. சு.நடராசா அவர்களும் நானும் இவ் வேலைக்குப் பொறுப்பாக நியமிக்கப் பட்டோம். திரு. வன்னியசிங்கம் அவர்களின் அழைப்பின் பேரில் யாழ் நகர மண்டபத்தில் கூடிய தேந்ர்ச்சாலை, உணவுச் சாலை, உரிமையாளர்கள் - சாதிபேதம் பாராட்டுவதைக் கைவிடுவதென ஏக மனதாகத் தீர்மானித்தனர். யாழ்நகர உணவு விடுதிகளில் தீண்டாமை நீங்குவதற்கு அன்றே அத்தி வாரம் இடப்பட்டது. தீண்டாமை ஒழிப்பு வாரத்தில் - சாதி ஒழிப்புப் பற்றிய தீவிர பிரசாரம், சமபந்திப் போசனம் போன்ற பல நடவடிக் கைகளும் மேற் கொள்ளப் பட்டன.

மலைநாட்டுக் குழந்தைகளின் கல்வி:

உயர் கல்விக்கு வாய்ப்பும் வசதியும் அற்ற, மலைநாட்டுத் தமிழ்ப் பிள்ளைகளின் கல்விக்கு உபகாரச் சம்பளம் பெற்றுக்கொடுப்பதில், இக்காலத்திற் கட்சி விசேட கவனம் எடுத்தது. யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள பெரிய கல்லூரிகள் ஒவ்வொன்றிலும் விடுதி வசதியும் இலவசப் புத்தகங்களும் வழங்கப்பெற்ற இவ்

விரண்டு மாணவர்களுக்கு திரு. வன்னியசிங்கம் அவர்களின் முயற்சியால் இடம் கிடைத்தது. சுமார் 25 மாணவர்கள், இத் திட்டத்தின் கீழ் உயர்கல்வி பெற வாய்ப்புக் கிடைத்தது. 1960 ஆம் ஆண்டின் திறுதியில் - அரசாங்கம் உதவி நன்கொடை பெறும் பாடசாலைகளைப் பொறுப்பேற்று, எல்லாம் அரசாங்கப் பாடசாலைகளாக்கப்படும் வரை இத் திட்டம் செயற்பட்டு வந்தது. மலைநாட்டுத் தமிழ்மக்களின் கல்வி வளர்ச்சியின் பொருட்டும், தமிழ் இனத்தில் ஒற்றுமையை வளர்க்கும் பொருட்டும் கட்சி மேற்கொண்ட ஆக்க நடவடிக்கைகளில் இதுவும் ஒன்றாகும்.

தலைவர் வன்னியசிங்கம் மறைவு:

தீண்டாமை ஒழிப்பு, இன ஒற்றுமை வளர்ப்பு ஆகிய ஆக்க வேலைகளோடு, பல மாதங்களாகத் தடைசெய்யப்பட்டிருந்த காரணத்தினால் சீருலைந் திருந்த கட்சி அமைப்பைச் சீர்செய்து, மீண்டும் போராட்டத்தைத் தொடங்குவதற்கு 1959 ஆம் ஆண்டின் ஆரம்பத்தில் கட்சி ஆயத்தஞ் செய்துகொண்டிருந்தது. 1956ஆம் ஆண்டு பெருவெற்றி பெற்று வந்த ஆனாம் கட்சியான மக்கள் ஜக்கிய முன்னணியில் பெரும் பிளவு ஏற்பட்டது. இதுசாரி அமைச்சர்களான பிலிப் குண் வர்த்தனாவும் உவில்லியம் சில்வாவும் அமைச்சர் பதவிகளிலிருந்து இராஜினா மாச் செய்து, பல உறுப்பினர்களோடு எதிர்க்கட்சிக்கு மாறினர். இந்த மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருந்த நேரத்தில் தமிழினத்திற்கும் தமிழருக்க கட்சிக்கும் ஓர் 'பேரிடி' விழுந்தது. 1958 ஆம் ஆண்டு தடுப்புக்காவலிலிருந்த நேரத்தில் இரத்தக் கொடிப்பினால் பீடிக்கப்பட்டு திரு. வன்னியசிங்கம் திடீம்ரென்று 1959 ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் 17ஆண் திகதியன்று எம்மை விட்டுப் பிரிந்தார். மதிநுப்பத்தாலும், அப்பழுக்கற்ற தியா

தத்தாலும் மெய்வருத்தம் பாரா உழைப் பாலும் இயக்கத்தை வழிநடத்தி வந்த அமரர் வன்னியசிங்கத்தின் மறைவு, கட்சிக்கு ஈடுசெய்யமுடியாத நஷ்டமாகும். அவர் மறைந்து ஒரு வாரத்தில் பிரதமர் பண்டாரநாயகாவும் சுட்டுக் கொல்லப் பட்டு, நாடு மீண்டும் ஓர் பொதுத் தேர் தலை எதிர்நோக்கும் நிலை ஏற்பட்டது.

1960 பங்குனிப் பொதுத்தேர்தல்:

1959ஆம் ஆண்டு புதிதாகத் தொகுதிகள் பிரிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, 101 இல் இருந்து 157 ஆக அதிகரித்த அங்கத்துவத்தைக்கொண்ட பாராளுமன்றத் தேர்தல் 1960 ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் நடைபெற்றது. அத்தேர்தலில் கட்சி மீண்டும் வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களில் அமோக வெற்றியீட்டியது. 19 தொகுதிகளில் போட்டியிட்ட கட்சி 176,492 வாக்குகளைப் பெற்று 15 தொகுதிகளில் வெற்றியீட்டியது. கட்சிப் பாராளுமன்றக்குமுவோடு ஒத்துழைக்க உறுதி அளித்து, கட்சியின் ஆதரவைப் பெற்ற இரு சுயேச்சை வேட்பாளர்கள் - நிந்தாவூர், பொத்துவில், தொகுதிகளில் வெற்றியீட்டினர் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி 50 ஸ்தானங்களையும், சிறீஸங்கா சுதந்திரக் கட்சி 46 ஸ்தானங்களையும் கைப்பற்றின. தமிழருக்க கட்சி பாராளுமன்றத்தில் முன் றாவது பெரிய கட்சியாக அமைந்தது. போதிய பெரும்பான்மையில்லாது, ஐ.தே.க. தலைவர் திரு.டட்லி சேனநாயகா பிரதமராகி ஆட்சியை அமைத்தார். தம் நிலையை உறுதிப்படுத்துவதற்கு தமிழருக்க கட்சியின் ஆதரவை நாடினார். மந்திரிப் பதவிகளைக் கொடுத்துக் கட்சி ஒத்துழைப்பைப் பெறலாமென்று எதிர்பார்த்த பிரதமருக்கு இனத்தின் உரிமை பற்றிய திட்டவட்டமான கோரிக்கைகளைத் தந்தை செல்வநாயகம் சமர்ப்பித்தார். டட்லி

பெரும்பான்மைப்பலம் பெறத் தவறினால் தாம் ஆட்சிக்கு வரக் காத்திருந்த ஸ்ரீ ஸங்கா சுதந்திரக்கட்சியினரும் எமது ஆதரவைக் கோரினர். பிரதமர் டட்லி சேனநாயகாவுக்குச் சமர்ப்பித்த அதே கோரிக்கைகள் ஸ்ரீ ஸங்கா சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர்களுக்கும் வீடுக்கப்பட்டன. அக்கோரிக்கைகளின் ஆங்கில மூலமும், அதன் தமிழாக்கமும் இக்கட்டுரையின் இறுதியில் - அனுபந்தத்தில் இடம் பெறுகின்றன.

இநு பெரும் கட்சிகளும்; எம் கோரிக்கைகளும்:

பாராளுமன்றத்தில் எமது கட்சியின் ஆதரவு வேண்டுமானால், கீழ்க்கண்ட நான்கு குறைந்தபட்சக் கோரிக்கைகளை அளிக்குமாறு இரு கட்சித் தலைவர்களிடமும் நாம் கேட்டோம்.

அவையாவன:

1. பண்டாரநாயகா - செல்வநாயகம் உடன்படிக்கையிற் கூறப்பட்ட பிரகாரம், “பிரதேச சபைகள்” நிறுவப்பட வேண்டும். அதற்கிடையில் தமிழ்ப் பிரதேசத்தில் “குடியேற்றம்” நிறுத்தப்பட வேண்டும்.
2. ப.ச.ஒப்பந்தத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்ட உரிமைகள் யாவும், தமிழ் மொழிக் குச் சட்டபூர்வமாக வழங்கப்பட வேண்டும்.
3. இலங்கைப் பிரஜாவரிமைச் சட்டத் தில் “குறிப்பிட்ட திகதி” என்பது நீக் கப்பட்டு, “இரண்டுதலைமுறைக்கு” இந் நாட்டில் பிறந்தோர் எவருக்கும் குடியிருமை வழங்குவதன் மூலம், “நாடற்ற தமிழர் என்ற நிலை” நாளைவில் மாற வேண்டும்.

04. குடியிருமைப் பிரச்சினை தீர்மானம் 6 நியமனப் பிரதிநிதிகளில் 4 பேர் மலைநாட்டுத் தமிழ் மக்களின் பிரதி நிதித்துவம் வாய்ந்த ஸ்தாபனமான இலங்கை ஜனநாயக காங்கிரசினால் நியமிக்கப்பட்டவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

இவற்றையொட்டிய விபரங்கள் ஆனங்கட்சிக்கும் தமிழருக்கக் கட்சிக்குமிடையில் பேச்சுவார்த்தை மூலம் தீர்க்கப்பட வேண்டுமென்றும், ஏற்றுக் கொண்ட விடயங்கள் சிம்மாசனப் பிரசங்கத்தில் இடம்பெற வேண்டுமென்றும் கோரினோம்.

ஏற்க மறுத்த அரசு இங்கப்படது.

கோரிக்கைகளை எழுத்திற் பெற்ற பிரதமர் ட்டலி சேனநாயகா, அவற்றை நிராகரித்தது மாத்திரமன்றி, அவற்றை எதிர்க்குமுகமாக - "சிங்கள இன உணர்ச்சியை" அவரும் அவரது கட்சியினரும் தூண்ட முற்பட்டனர். அதே கோரிக்கை களை முன்வைத்து ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர்களோடும் பேச்சு வார்த்தை நடந்தது. அப்போது பாரானு மன்றத்தில் இருக்காவிட்டாலும் இன்றைய பிரதமர் திருமதி ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயகா அவர்களும் அதிற் கலந்துகொண்டார். அவர் பண்டாரநாயகா - செல்வநாயகம் ஒப்பந்தத்தின் மூலப்பிரதியைத் தன் கணவரின் பத்திரிங்களிடையே எடுத்து எடுத்துக்கொடுத்தார். அக்கட்சி சார்பில் திருவாளர்கள் சி.பி.டி. சில்வா, ஏ.பி. ஜயகுரியா, மைத்திரிபால் சேனநாயகா, பீலிக்ள், ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயகா ஆகியோர் இப்பேச்சுவார்த்தை களில் ஈடுபட்டனர். பண்டாரநாயகாவின் கொள்கைகளை முன்வைத்துத் தேர்த லில் போட்டியிட்ட தம் கட்சி அவர் செய்த ஒப்பந்தத்தில் உள்ளடங்கிய கோரிக்கை களை ஏற்பதில் எவ்வித கஷ்ட முமில்லை என்றும் எமது பெரும்பாலும் தாம் ஏற்றுக்

கொள்ள முடியுமென்றும் கூறினார். பிரதமர் டல்லி சேனநாயகாவும் ஐக்கியதேயக் கட்சியும் எம் கோரிக்கைகளை ஏற்க மறுத்த காரணத்தினால் 1960ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 22 ஆந் திகதி சிம்மானப் பிரசங்க விவாதத்தில் அரசுக்கு எதிராக வாக்களித்து அரசைத் தோற்கடித்தோம்.

ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சிக்கும் கைகொடுத்தோம்.

ட்டலி சேனநாயகாவின் அரசாங்கம் தோற்கடிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து அடுத்த பெரிய கட்சியான ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக்கட்சியின் அன்றைய தலைவர் திரு.சி.பி.டி. சில்வா தலைமையில் ஓர் அரசாங்கத்தை அமைக்க, எதிர்க்கட்சிகள் முயற்சி மேற்கொண்டன. எமது கோரிக்கைகளிற் பெரும்பாலானவற்றைத் தாம் ஏற்றுக்கொள்வதாக, ஏற்கனவே ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர்கள் உறுதியளித்திருந்த காரணத்தினால் - சம சமாஜக் கட்சி கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆகிய வற்றோடு சேர்ந்து, ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி அரசாங்கம் அமைக்க - தமிழருக்கட்சியும் தனது ஆதரவைக் கொடுக்க முன்வந்தது. தந்தை செல்வநாயகம், கலாநிதி என். எம். பெரேரா, கலாநிதி எஸ். ஏ. விக்கிரமசிங்கா, திரு. சி. பி. டி. சில்வா ஆகியோர் கையொப்பமிட்டு மகாதேசா திபதிக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினர். தமிழருக்கட்சி முதலாளித்துவக்கட்சி என்றும், எச்சந்தர்ப்பத்திலும் டெகுசாரீக் கட்சிகளை ஆகுரிக்கவில்லை என்றும் கூறுவோர், கிச் சரீத் திரு உண்மையை மறைக்க முயவுகின்றனர்; அது அவர்களால் முடியாது. எமது ஆதரவோடு பெரும்பான்மைப்பலம் பெற்ற அரசாங்கத்தைத் தாம் அமைக்க முடியுமென்று எதிர்க்கட்சிகள் காட்டியபோதி லும் தோற்கடிக்கப்பட்ட பிரதமர் ட்டலி சேனநாயகாவின் கேள்விப்படி - தேசாதி பதி பாரானுமன்றத்தைக் கலைத்தார்.

அவர் எதிர்க் கட்சிகளின் கேள்விக்குச் செவிசாய்த் திருந்தால், இந்நாட்டின் சரித் திரமே வேறு விதமாக இருந்திருக்கலாம்.

1980 ஆடிப் பொதுத் தேர்தல்:

பாரானுமன்றம் கலைக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, நான்கு மாதங்களில் மீண்டும் பொதுத்தேர்தல் நடைபெற்றது. தமிழர் சுக்கட்சியின் கோரிக்கைகளுக்குத் தான் இணங்க மறுத்த காரணத்தினால், தமிழர்கள் தன்னைத் தோற்கடித்து விட்டதாகக் கூறி சீஸ்கள் கிண உணர்ச்சியைத் தூண்டி வெற்றிபற முயற்சித்தார் டட்டி சேனநாயகா. இம்முயற்சியில் ஜக்ஷி தேசியக் கட்சி படுதோல்வி கண்டது. பங்குனித் தேர்தலில் 50 ஸ்தானங்களைப் பெற்ற ஐ.தே.கட்சி ஆடித் தேர்தலில் 30 ஸ்தானங்களையே பெற்றது. திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயகா தலைமையில் புத்துயிர்பெற்ற ஸ்ரீ வங்கா சுதந்திரக்கட்சி 75 ஸ்தானங்களைப் பெற்று, "தனி ஆட்சி" அமைக்கக்கூடிய பலத்தைப் பெற்றது. 21 தொகுதிகளிற் போட்டியிட்ட தமிழரக்கட்சி 218,753 வாக்குகளைப்பெற்று 16 ஸ்தானங்களைக் கைப்பற்றியது. தமிழ்பேசும் மக்களின் ஆதரவைப் பெற்ற கட்சியிது என்ற நிலை முன்றாவது தடவையாக உறுதிப்படுத்தப்பட்டது.

சிறிமாவோவின் முறை அரசு:

தேர்தல் முடிவைத் தொடர்ந்து, திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயகா தலைமையில் சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி அரசாங்கம் அமைக்கப்பெற்றது. எம்மோடு முந்திய பாரானுமன்றத்தில் ஏற்பட்ட உடன்பாட்டை, நிறைவேற்றுவதாகக் காட்டிக்கொண்டனர். மலைநாட்டுத் தமிழர்களின் சார்பில், இலங்கை ஜனநாயக காங்கிரஸ் தலைவர் திரு.எஸ். தொண்டமான் பாரானுமன்ற நியமனப் பிர

திநிதியாக நியமிக்கப்பட்டார். சிம்மாசனப் பிரசங்கத்தின் "தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு" உடன் வாசிக்கப்பெற்றது. 1975 ஆம் ஆண்டு தனிச் சீங்களத்தில் சிம்மாசனப் பிரசங்கம் வாசிக்கத் தொடங்கியபோது வெளிநடப்புச் செய்துதிலிருந்து, சிம்மாசன உரைகளைப் பகிள்காத்து வந்த தமிழரக்கட்சி உறுப்பினர்கள், பல ஆண்டுகளேன் பின் - பாரானுமன்றத் தற்பு வீழாவில் கலந்துவிகாண்டனர். முதலாவது சிம்மாசனப் பிரசங்க விவாதத்தில், கட்சி எதிர்த்து வாக்களியாது நடவு நிலை வகித்தது. எம். மோடு பேசிய விடயங்களை அழுல் நடத்துவதுபற்றி, பிரதமர் தலைமையில் அமைச்சர் குழுவுக்கும் - கட்சித் தலைவர் களுக்குமிடையில் அலரிமாளிகையில் பேச்சுவார்த்தை ஆரம்பமாகியது. இவ் வாரம்ப காலத்தில், அரசுக்கும் தமிழர்சுக் கட்சிக்குமிடையில் நல்லுறவு நிலையிது.

நீநியன்ற மொழிச் சட்டம்:

கட்சித் தலைவர்களோடு பேச்சு வார்த்தைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த அதே நேரத்தில், எமக்கு எவ்வித முன்னரிவித்தலுமின்றி, 'சீங்களத்தை நாடு முழுவதும் நீதிமன்ற மொழியாக்கும் சட்டத்தை - நீதியமைச்சர் திரு. சாம். பி.சி. பெர்னாண்டோ சமர்ப்பித்தார். அரசுக்கும் கட்சிகளுக்குமிடையில் நிலவிய நல்லுறவு கிச்சட்டத்தினால் தகர்க்கப்பட்டது. இச்சட்டத்தை - கட்சி தன் முழுப் பலத்தோடும் எதிர்த்தது. ஆயினும் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. தமிழ்மொழி உபயோகச் சட்டத்தின்கீழ் மிகக் குறைந்த உரிமைகள் வழங்கும் சட்ட விதிகளை யும் இதே அமைச்சர் சமர்ப்பித்தார். ஆனால் ட்சீயின் எதிர்ப்பினால் அவற்றை அரசாங்கம் கைவிட்டது. இரண்டாவது முறையாகக் கொடுத்த வாக்கை -அரசு காப்பாற்றத் தவறிவிட்ட நிலையில், தமிழ்

மக்கள் மீண்டும் போராட்டத்தில் இறங்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. 1961 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 1ஆந் திகதி தொடக்கம் - வடக்குக் கிழக்கு மாகாணம் உட்பட, நாடு முழுவதும் 'தனிச் சிங்களச் சட்டம்' பூரணமாக அமுல்நடத்தப்படுமென்று அரசாங்கம் அறிவித்தது. அதன் பொருட்டு சிங்கள உத்தியோகத்தர்கள் தமிழ்ப் பிரதேசங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டனர். போராட்டத்தைத் தொடங்குவதற்கு முதற் படியாக - தந்தை செல்வநாயகம் தலைமையில் கட்சித் தொண்டர்கள்-மாபெரும் ஊர்வலமாக யாழ்ப்பாணம் கச்சேரிக்கு அணி வகுத்துச் சென்று, தமிழில் நீர்வாக்ம் நடைபெறவேண்டுமென்று கோரிக்கை வீடுத் தனர். தமிழ்ப் பிரதேசத்தில் உரிமை உணர்ச்சி மறுபடியும் பொங்கி எழுந்தது.

ஏழாவது மாநில மாநாடு:

கட்சியின் ஏழாவது மாநில மகாநாடு - யாழ்ப்பாணத்தில் வன்னியசிங்கம் அரங்கில், 1961 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 21 ஆந் திகதி ஆரம்பமாகியது. கல்வியறிவு, நேர்மை, உறுதியான இனப்பற்று இவற்றால், தமிழ் பேசும் மக்களின் தனி மதிப் பைப் பெற்றிருந்தவரும், பட்டிருப்புத் தொகுதிப் பாராஞ்மன்ற உறுப்பினருமான திரு.சி. மு. இராசமாணிக்கம் இம் மகாநாட்டின் தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்தார். அவருடைய தலைமையில் அடுத்து மூன்று ஆண்டுகளாக - கட்சி மிகப் பெரிய போராட்டங்களை நடாத்தியது. 'தனிச் சிங்களத் தினிப்பை' எதிர்த்து நேரடி நடவடிக்கையில் இறங்குவதென்று மகாநாடு தீர்மானித்து, பெப்ரவரி 20 ஆந் திகதி யாழ்ப்பாணத்தில் சாத்வீகப் போராட்டத்தை ஆரம்பிப்பதென்றும், மற்றைய மாவட்டங்களுக்குப் பின்னர் விஸ்தரிப்பதென்றும் முடிவெடுத்தது. கத்து-

யின்றி, இரத்தமின்றி நாட்டின் 'மூட்சி கியந்தீர்த்தை - ஜந்து மாவட்டங்களில் ஐம்பது நாட்களுக்குமேல் ஸ்தம்பிக்கச் செய்த போராட்டத்திற்குத் திட்டந் தீட்டிய பெருமை - கிந்த ஏழாவது மாநாட்டிற்கே உரியது.

சுர்த்தும் சமைத்த சத்தியாக்கிரகம்:

1961 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 20 ஆம் திகதி காலை 7.30 மணிக்குத் தந்தை செல்வநாயகம் தலைமையில், யாழ்ப்பாணம் அரசாங்க செயலக வாயில் களின் ஊடாக யாரும் கச்சேரிக்குள் செல்ல விடாது தடுத்து, தொண்டர்கள் அமைதி யாக அமர்ந்து சத்தியாக்கிரகம் ஆரம்பித்தனர். மறியலில் ஈடுபட்ட தொண்டர்களை அரசாங்கம் கைது செய்யும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. அதனால் ஒரு நாளுக்கு ஒரு தொகுதித் தொண்டர்கள். அத் தொகுதி உறுப்பினர் தலைமையில் சத்தியாக்கிகம் செய்வதென்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்தது. முதல்நாள் காங்கேசன் துறைத் தொகுதியின் நாளாகையால் திரு. செல்வநாயகம் தலைமையில் அத் தொகுதித் தொண்டர்கள் சத்தியாக்கிரகம் செய்ய, ஏனைய பாராஞ்மன்ற உறுப்பினர்களும் தொண்டர்களும் வெளியில் உதவியாக நிற்பதென்பதே ஏற்பாடு. ஆனால் பிரதான வாயிலினாடாக அரசாங்க ஊழியர்கள் செல்வதற்குப் பாதை ஏற்படுத்தப் பொலீசார் முற் பட்டபோது எல்லாப் பாராஞ்மன்ற உறுப்பினர்களும் தொண்டர்களும் அந்த இடத்திற்குச் சென்று, பாதைக்குக் குறுக்கே படுத்தனர். பொலீசார் - தொண்டர்களைப் பலாத் காரமாகத் தூக்கி அப்புறப்படுத்த முயன்றனர். மிருகத்தனமாகத் தொண்டர்களைத் தூக்கி நிலத்தில் வீசித் துன்புறுத்திய தைப் பார்த்த பொதுமக்கள் - நூற்றுக்கணக்கில் சத்தியாக்கிரகிகளோடு சேர்ந்து கொண்டனர். இதனால் பொலீசாரின் முயற்சி தோல்வி கண்டது.

அன்று பகல் 11 மணிக்கு உயர்ந்தி மன்றத் திறப்புவிழா இடம்பெற்றது. அதற் குரிய ஆணையை - அரசாங்கத்தின் சார் பில் அரசாங்க அதிபர் நீதியரசரிடம் கொடுப்பதற்குச் செல்லவேண்டியிருந்தது. அரசாங்க அதிபரின் "வாசஸ்தலம்" அமைந்திருந்த பழைய பூங்கா வாயிலும் சத்தியாக்கிரகிகளினால் மறியல் செய்யப் பட்டிருந்தது. குண்டாந்தடியினால் தொண்டர்களைத் தாக்கி, அவர்களுக்கு ஊடாக அரசாங்க அதிபரின் வண்டியைக் கொண்டு செல்லப் பொலீசார் முற்பட்டனர். இதனால் டாக்டர் நாகநாதன் உட்பட பல பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் தொண்டர்களும் கடுமையாகத் தாக்கப்பட்டு, பலர் இரத்தக் காயங்களுக்கும் ஆளாகினர். இதற்கிடையில் பல்லாயிரமாகப் பெருகி விட்ட பொதுமக்கள் மத்தியில் பொலீசாரின் மிருகத்தனம் பெரும் கொதிப்பை ஏற்படுத்தியது. அரசாங்க அதிபரின் ஜீப் வண்டியை வெளியே கொண்டு செல்வதில் பொலீசார் வெற்றி பெற்றனராயினும் மக்கள் மத்தியில் அவர்களின் தாக்குதல் ஏற்படுத்திய உணர்ச்சி - சத்தியாக்கிரக இயக்கத்தின் வெற்றிக்கு வழிவகுத்து விட்டது.

இரண்டாம் நாள் சத்தியாக்கிரகம் - எனது தலைமையில் வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதித் தொண்டர்களால் நடாத்தப் பட்டது. பொதுமக்களும் ஆயிரக்கணக்கில் திரண்டு நின்றனர். முதல் நாள் பொலீஸ் அட்சுமியத்திற்கு எதிராக நாடு முழுவதும் கிளப்பிய கண்டனங்களால் வெட்கமடைந்த பொலீசார், தம் பலாத் காரத்தைச் சற்றுக் குறைத்தனர். ஆயினும், அரசாங்க ஊழியரைச் சத்தியாக்கிரகிகளின் அணிக்கு ஊடாக அலுவலகத்தினுள் அழைத்துச் செல்ல அவர்கள் முயன்றனர். மக்களின் கொந்தளிப்பான எதிர்ப்புக்கு மத்தியில் உள்ளே செல்ல பெரும்பாலான அரசாங்க ஊழியர் மறுத்தனர்.

முன்றாம் நாள் - திரு. வி. ஏ. கந்தையா பா. உ. தலைமையில் ஊர்காவற்றுறைத் தொகுதித் தொண்டர்களும்; நான்காம் நாள் திரு. வ. ந. நவரத்தினம் பா. உ. தலைமையில் சாவகச்சேரித் தொண்டர்களுமாக - இப்படியே இயக்கம் தொடர்ந்து வெற்றிகரமாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது. தொழிலாளர்கள், மாணவர்கள், விவசாயிகள், வழக்கறிஞர்கள், வர்த்தகர்கள் எல்லோரும் போராட்டத்தில் குதித்தனர். யாழ்ப்பாண மாவட்ட அரசாங்க நீர்வாகம் ஸ்தம்பித்தது.

சத்தியாக்கிரக வீஸ்தரிப்பு:

பெப்ரவரி மாதம் 27 ஆந் திகதி மட்டக்களப்பு மாவட்டமெங்கும், யாழ்ப்பாணத்தில் பொலீசாரின் தாக்குதலுக்கு ஆட்சேபனை தெரிவிக்கும் வகையில், ஹர்த்தால் நடைபெற்றது. அடுத்த நாள் மட்டக்களப்பு கச்சேரி வாயிலும் தொண்டர்களின் சத்தியாக்கிரகம் ஆரம்பிக்கப் பட்டது.

மார்ச் 4 ஆந் திகதி திருகோணமலைக் கச்சேரிக்கும்; அதன்பின்பு மன்னார், வவனீயாக் கச்சேரீகளுக்கும் சத்தியாக்கிரக இயக்கம் விஸ்தரிக்கப்பட்டது. திருகோணமலைக் கச்சேரி வாயிலில் மறியல் செய்த சத்தியாக்கிரகிகள் பொலீசாரின் தடியடிப் பிரயோகத்திற்கு ஆளாகினர். 10 பேர் காயமடைந்து வைத்தியசாலைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டனர். கடுமையான காயமடைந்த நால்வரில், முதார் முதல்வர் திரு. ஏகாம்பரமும் ஒருவராவர்.

அமரார் ஏதாம்பரம் அகால மரணம்:

சத்தியாக்கிரகப் போராட்டம் ஜந்து மாவட்டங்களிலும் மக்களின் உணர்ச்சிப் பெருக்கின் மத்தியில் வெற்றிகரமாக நடைபெற்றது. “ கிரண்டு மாகாணங்களில் அரசாங்கமே கில்லை” என்று

நாட்டின் பிரதமரே முதலையில் கூறினார். இராணுவத்தையும் கடற்படையையும் பயன்படுத்தியும், மக்களின் உணர்ச்சியை அடக்க முடியவில்லை. இப்போராட்டத்தின் மத்தியில் தமிழினத்திற்கு ஒரு பெரிய இழப்பு ஏற்பட்டது. 4 ஆந் திகதி திருகோணமலைச் சத்தியாக்கிரக ஆரம்பதினத்தன்று, பொலீசாரின் தடியடியினால் படுகாயமுற்ற திரு. ஏகாம்பரம், அதிலிருந்து முற்றாகக் குணமடையவில்லை. 22.03.61 இல் யாரும் எதிர்பாராத வகையில் அவர் திடீரென மரணமானார். உறுதியும் செயல் திறனும் கொண்டு மூதார் மக்களின் முதல் உறுப்பினராக - இருமுறை தெரிவு செய்யப்பட்ட திரு. ஏகாம்பரம் அவர்களின் மறைவு கிழக்கிலங்கை அரசியலில் ஒரு பெரும் இடைவெளியை ஏற்படுத்தியது.

தந்தையை அணுகிய மந்தர்

சத்தியாக்கிரகத்தை முறியடிக்கவென அரசாங்கம் கையாண்ட தந்திரோபாயங்கள் எல்லாம் தோல்வி கண்டு, மக்கள் கியக்கம் சாதி, சமய, பிரதேச பேதமற்று மிக ஒற்றுமையாகவும் கட்டுப் பாடாகவும் அகிம்சை நெறியிலிருந்து ஒரு சீற்கும் வழுவாது நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. உலக அபிப்பிராயத்திற்கும், நல் வெள்ளனம் கொண்ட சீஸ்களப் பிரமுகர்கள் பலருடைய கோரிக்கைக்கும் பணிந்த பிரதமர், தந்தை செல்வநாயகத்தோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்துமாறு நீதியமைச் சர் திரு. சாம். பி.சி. பெர்னாண்டோ அவர்களைப் பணித்தார். உண்மைச் சத்தியாக்கிரகிகளின் மனப்பண்புக்கேற்ப எப்போதும் சமரசப் பேச்சின் மூலம் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க வூத்தமா யிருந்த தந்தை செல்வநாயகம் - பேச்சுவார்த்தைக்கு இணங்கினார். முன்பு சொலி சிட்டர் ஜெனரலாக இருந்தவரும், பின்பு

கட்சியின் முக்கிய உறுப்பினர்களில் ஒரு வராக இயங்கியவருமான திரு. மு. திருச்செல்வம் அவர்களது கொழும்பு இல்லத்தில் 1961 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 5 ஆந் திகதி இரவு இச் சந்திப்பு நடைபெற்றது. மொழியிலை பற்றிய மிகக் குறைந்த கோரிக்கைகளில் தானும், ஒற்றுமை ஏற்பட முடியவில்லை. பேச்சுவார்த்தை தோல்வியடையவே போராட்டம் தொடர்ந்து மிக வேகத்தோடு நடைபெற்றது.

தமிழ் அரசு தபால் சேவை:

ஆங்கில ஆட்சியில், காந்தியடிகள் சத்தியாக்கிரகப் போராட்டங்களை நடாத்திய நேரத்தில், ஆட்சியாளர் அவர்களைக் கைதுசெய்து சிறையில் அடைத்தோ - நீதிமன்றத்தில் நிறுத்தித் தண்டனை வழங்கியோ - சட்டத்தை நிலைநாட்டினர். எமது சத்தியாக்கிரகத்தைப் பொலீஸ் பலாத்காரத்தினாற்கலைக்க முயன்ற அரசாங்கத்தின் முயற்சி தோல்வியடையவே பங்கீட்டு உணவு வழங்காது - மக்களைப் பணியைக்க அரசு முற்பட்டது. இதனால் போராட்டத்தை வேறு துறைகளிலும் விரோகித்த நவீப்படுத்தவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. ஏற்கெனவே திட்டமிட்டுத் தயாராக இருந்த அடுத்த நடவடிக்கை ஏப்ரல் மாதம் 14 ஆந் திகதி பகல் 12 மணிக்குத் தந்தை செல்வநாயகம் அவர்களால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. அரசாங்கத்தின் தபால் சேவைச் சட்டத்தை மீறி, “தமிழ் அரசு தபால் சேவை “ஆரம்பீக்கப்பட்டது. தமிழரகத் தபால் தலைகளை - திரு. செல்வநாயகம் விற்பனை செய்து தொடக்கவைக்க, பல தொண்டர்கள் - சட்டமறுப்பாக எழுதப்பட்டு, தமிழரசு தபால் தலைகளைத் தாங்கிய கடிதங்களை விற்கியோகிக்கச் சென்றனர். திரு. அ. சீவகந்தரம் பா. உ. அவர்கள் எழுதிய கடிதத்தை

நான் வடபகுதித் தபால் அதிபருக்கு விநியோகித்தேன். அதே போன்ற ஒரு கடிதத்தை திரு. மு. சீவசீதம்பாரம், பா. உ. பொலீஸ் அதிபரிடம் சேர்ப்பித்தார். திருமதி ம. அமிர்தலிங்கம் எழுதிய கடிதத்தை திரு. வி. தர்மலிங்கம் பா. உ. அரசாங்க அதிபரிடம் கொடுத்தார். ஏறத்தாழ 10,000 மக்கள் வரிசையில் நின்று ‘தமிழருக் குத்தி’ கரைகளை வாங்கினார். தமிழருக்கு தபால் சேவை மா அதிபராக - கட்சியின் முக்கீய தலைவர்களில் ஒருவரான திரு. சு. நடராசா வழக்கறிஞர் நியமிக்கப்பட்டார். ‘தமிழருக் குத்தி’ பல இடங்களிலும் வைக்கப்பட்டன. ஆயிரக் கணக்கான கடிதங்கள் இப் பெட்டிகளில் போடப்பட்டன. சட்ட மறுப்பாக மூர்ப்பித்த தபால் சேவையின் வெற்றியும், மக்களின் உற்சாகமும் அரசாங்கத்தைத் திறக்கக் கூடியது. கிராணுவ ஆட்சி மூலம், கிச் சாத்வீக வியக்குத்தை முறியிடிக்க - அரசாங்கம் ஆயத் தமானது.

அவசரகால, ஊரடங்குச் சட்டம் முழுந்து:

1961 ஏப்ரல் 17 ஆந் திகதி நள்ளிரவு 12 மணிக்கு அவசரகாலச் சட்டம் பிரகடனம் செய்யப்பட்டது. அதிலிருந்து 48 மணித்தியாலங்களுக்கு ஊரடங்குச் சட்டமும் அமுலாக்கப்பட்டது. அன்றிவை தலைவர்கள் எல்லோரும் கைதுசெய்யப்பட்டு, பொலீஸ் நிலையங்களுக்கும், கிராணுவ முகாம்களுக்கும் கொண்டு செல்லப்பட்டன. கச்சேரிகளின் முன் மைத்தியாக திருந்த தொண்டர்கள் கிராணுவத்தினரால் மிருக்குத்தனமாகத் தாக்கப்பட்டனர். பலர் கடுமையான காயங்களுக்கு ஆளாகினர். பழனியப்பன் என்ற கிளைநூரது தொடை துளைக்கப்பட்டு, அவர் “பிரக்ஞை” அற்ற நிலையில் வீடப்பட்டார். பெண் தொண்டர்கள் - கிராணுவத்தினரால் வவுக்கட்டாயமாக ஏற்றப் பட்டு, பல மைல்களுக்கப்

பால் தனிமையான இடத்தில் வீடப்பட்டனர். பொது மக்களுக்கும், தலைவர்களுக்கும் சொந்தமான மோட்டார் வாகனங்கள் அடித்து நொருக்கப்பட்டன. கிராணுவ கவர்னர்களின் ஆட்சியில், வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்கள் வைக்கப்பட்டன.

கிராணுவத்தின் சீரையில் இனத்தின் தலைவர்கள்:

யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, திருக்கோணமலை, மன்னார், வவுனியா ஆகிய ஐந்து நகரங்களிலும் கைது செய்யப்பட்ட தலைவர்கள் - 18ஆந் திகதி விமானம் மூலம் கொழும்புக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டு, பனாகொடையிலுள்ள இராணுவ முகாமில் சிறை வைக்கப்பட்டனர். ஒரு பெண் - திருமதி மங்கையாக்கரசீ அமிர்தலிங்கம் உட்பட, தலைவர்களும், பிரதான தொண்டர்களுமாக - சுமார் எழு பத்து நால்வர் கிஸ்கே அடைக்கப்பட்டனர். “தமிழருக்குக் கட்சி” தடை செய்யப்பட்டது. ‘சுதந் திரன்’ பத்திரிகையும் தடை செய்யப்பட்டு, அதன் அச்சகத்திற்கு முத்திரை வைக்கப்பெற்றது. மிகக் கண்டிப்பான பத்திரிகைத் தனிக்கையும் அமுலாக்கப்பட்டது.

“சுதந்தியாக்கிரக; “தமிழன் கண்ணர்” ரூகள் ரெஞ்சன்:

நாட்டின் நாளேடுகள் - தனிக்கைச் சட்டங்களினால் தமிழ் மக்களின் நிலைப் பற்றிய செய்திகளை வெளியிட முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. அச் சூழ்நிலையிலும், மூங்கிலத்தில் ‘சுதந்தியாக்கிரக’ என்ற ஓர் (மாதமிருமுறை) ஏடு - தட்டச்சேற்றி வெளியிடப்பட்டது. அரசாங்க உளவுப் படையீரால், அப்பத்திரிகை வெளியிட்டோரையோ - தட்டச்சீடிப்பட்ட திடத்தையோ கண்டு பிடிக்க முடியாது போயிற்று. அதற்குப் பொறுப்பாயிருந்தோரின் பெயரை வெளியிடும் நாள் கிண்ணும் வரவில்லை. எனினும் அவர்கள்

னின் ஆற்றலும் அறிவும், மக்களுக்குச் சோர்வை அகற்றி உற்சாகம் அளிக்கும் மருந்துகளாகப் பயன்பட்டன. அதேபோல தமிழில் "தமிழன் கண்ணர்" என்ற ஏடும் - தொடர்பாக இல்லாவிட்டாலும், காலத் துக்குக் காலம் வெளியிடப்பட்டது. கூட்டங்கள் வைப்பதற்குத் தடை விதிக்கப் பட்டிருந்ததாயினும் ஆலயங்களில் மக்கள் கூடிக் கூட்டுப் பிரார்த்தனைகளில் ஈடுபட்டனர். அவற்றின் இறுதியில், கைது செய்யப்படாதிருந்த தலைவர்கள் உரையாற்றி மக்களை உற்சாகப்படுத்தினர். சத்தியாக்கிரகத்தின்போதும், கட்சித் தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருந்த கிக் காலத்திலும், திரு. மு. சீவசீதம்பரம் அவர்கள் ஆற்றிய அளப்பரிய சேவை - போற்றற்குரியது.

மணையக மக்கள் தொடுத்த போர்:

சத்தியாக்கிரகம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பு தொடக்கமே, மலைநாட்டுத் தமிழ் மக்களின் தலைவர்கள், கட்சித் தலைவர் களோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தனர். போராட்டம் தீவிரமாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த நேரத்தில், இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. சௌ. தொண்டமான் சத்தியாக்கிரகம் நடந்த இடங்களுக்குச் சென்று, மக்களுக்கும் தலைவர்களுக்கும் உற்சாகம் ஊட்டினார். வவுனியா மன்னார்ப் பகுதி களில் இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் பிரதிநிதிகளும் உறுப்பினர்களும் இயக்கத்தில் நேரடியாக ஈடுபட்டனர். தலைவர்கள் ஏப்ரல் 10 ஆந் திகதி இரவு கைதுசெய்யப்பட்ட நேரத்தில் வவுனியா, இ.தொ. கா பிரதிநிதி திரு. நடேசபிள்ளையும், கைது செய்யப்பட்டார். தலைவர்கள் சிறைப்படுத்தப்பட்டு சத்தியாக்கிரகம் இராணுவத்தினால் முறியடிக்கப்பட்டபோது, மலைநாட்டுத் தெற்றிலாளர் போராட்டத்தில் குதிக்கத் தயாராகினார். ஏப்

ரல் 24 மூந் திகதி தோட்டத் தொழிலை அத்தியாவசிய சேவையாக்கும் சட்ட வீதிகளை அரசாங்கம் பிரகடனம் செய்தது. ஆயினும் 25ஆந் திகதி மலை நாட்டுத் தோட்டங்களில் ஐஞ்சு கில்ட் சம் தமிழ்த் தொழிலாளர்கள் பரிபூரண வேலை நிறுத்தத்தை மேற்கொண்டனர். அன்று இ. தொ. காங்கிரஸ், தமிழருக்கட்சி அரசுக்குச் சமரப்பித்த அதே கோரிக்கைகள் அடங்கிய நாலு அம்சங் கோரிக்கையை அரசுக்குச் சமரப்பித்தது. தோட்டப் பகுதிகளுக்கும் இராணுவப் பிரிவுகள் அனுப்பப்பட்டன. தமிழ்உரிமையை வென்றெடுப்பதில் தமிழ்கிணக் தின் ஒற்றுமை, உலகம் முழுவதற்கும் தெளிவாகக் காட்டப்பிற்றது.

சிறைமீண்ட செம்மல்கள்:

பகுதி பகுதியாகத் தலைவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டு, இறுதியில் 1961 ஜப்பசி மாதத்தில் - ஆறு மாதத் தடுப்புக் காவலின் பின், பாரானுமன்ற உறுப்பினர்களும் மற்றும் முக்கிய தலைவர்களும் விடுதலையடைந்தனர். ஆயினும், கட்சியின் தடை நீங்கப் பின்னும் சில மாதங்கள் சென்றன. இதற்கிடையில், முதலை உறுப்பினர் ஒருவரை மீண்டும் தெரிவுசெய்யும் வாய்ப்புக் கட்சிக்குக் கிட்டியது. முதலைக்கு ஒர் உறுப்பினரை அதுகாறும் தெரிவுசெய்யச் சந்தர்ப்பம் அற்றிருந்த கிழக்கு மாகாணத் தமிழ்மக்களின் பிரதிநிதியாக - திரு. மு.மாணீக்கம் அவர்கள் கட்சிப் பாரானுமன்ற உறுப்பினர்களின் வாக்குகளினால் தெரிவு செய்யப்பட்டார். இத் தெரிவு கிழக்கு மாகாணத்தைச் சேர்ந்த கட்சி உறுப்பினர் சிலருக்குத் திருப்தி அளிக்காத காரணத்தினால் இரண்டொருவர் கட்சியிலிருந்து வெளியேறினர். ஆயினும் பெரும்பாலான கிழக்கு மாகாண உறுப்பினர்கள் திரு. மாணீக்கம் அவர்களின் தெரிவை வரவேற்றனர்.

மீண்டும் சிங்கள சீரீ பஸ்வண்டி:

தலைவர்களை விடுதலை செய்த சில வாரங்களுக்கிடையில், அரசாங்கம் தமிழ் மக்களுக்கு ஆத்திரமுட்டும் இன்னொரு செயலையும் செய்தது. 1958 ஆம் ஆண்டு 'சீரீ' எதர்ப்புப் போராட்டத்தைத் தொடர்ந்து சிங்கள 'சீரீ' பஸ் வண்டிகள் தமிழ்ப்பிரதே சத்தில் ஓடவிடப்படவில்லை. இச் சந்தர்ப் பத்தில் தலைவர்களை விடுவித்தவுடன், தமிழ் மக்களுக்கு ஒர் சவாலாக - மீண்டும் சிங்கள "சீரீ" பொறித்த பஸ் வண்டிகள் சில யாழ்ப்பாணம் அனுப்பப்பட்டன. அடுத்தநாளிரவே, வேகம்கொண்ட இளைஞர் சிலர் பஸ் நிலையத்தில் நுழைந்து, காவலாளியையும் சுட்டுக் காயப்படுத்தி, பஸ்வண்டியையும் தீக்கிரையாக்கினர். தலைவர்களின் சாத்வீக உபதேசத்தையும் இளைஞரின் தீவிரம் மீறிவிட்டதைக் கண்ட ஆட்சியாளர் - அடுத்த நாளே, எஞ்சீய சிங்கள "சீரீ" பொறித்த பஸ் வண்டிகளைத் திரும்பப் பெற்று விட்டனர்.

அரசுக்கு எதிராக -

அரசு படைகளே ஈதி:

எமது போராட்டத்தை நசுக்குவதற்கு அவசராலச் சட்டத்தையும் இராணுவத் தின் துணையையும் அரசாங்கம் நாடியது. தமது தயவின்றி ஆட்சி நடைபெறாதென்ற எண்ணம், பொலீஸ் தலைமைப் பீடத்திலும் ஆயுதப்படைகளிலும் உள்ள பல ருக்கு ஏற்பட்டதுபோலும். ஆட்சியைக் கைப்பற்றச் சதி செய்தார்கள் என்று கூறி, மட்டக்களப்பு அரசாங்க அதிபராக இருந்த திரு. வியன்கே உட்படப் பலர் கைதுசெய்யப்பட்டனர். இதனால் அரசியல் அடக்கு முறைகள் மேலும் பல மாதங்களுக்குத் தளர்த்தப்படாதிருந்தன. கட்சியை மீண்டும் புனரமைப்புச் செய்து, இயக்க வேலைகளை ஆரம்பிப்பது தாம தமாகப்பட்டதற்கு இதுவும் ஒரு காரண

மாயிருந்தது. அரசியல் நிலை ஒரளவு சீரடைந்த பின் கட்சிக் கிளைகள் புதுப் பிக்கப்பட்டு, மாநில மாநாட்டை மீண்டும் கூட்டி அடுத்த நடவடிக்கை பற்றி ஆராய முடிவு செய்யப்பட்டது.

எட்டாவது மாநில மாநாடு:

கட்சியின் எட்டாவது மாநில மாநாடு - மன்னாரில் 31-8-62, 1-9-62, 2-9-62 ஆகிய திகதிகளில் நடைபெற்றது. திரு. சி. மு. இரா சமாணிக்கம் அவர்கள் மீண்டும் கட்சியின் தலைவராகத் தெரிவு செய்யப் பட்டார். அரசாங்க எழுதுவினைஞர் சங்கத் தலைவராயிருந்த திரு. க. சிவானந்த சுந்தரம் அவர்கள், இம் மாநாட்டுத் திகதியிலிருந்து கட்சியின் நிர்வாகச் செயலாளராகப் பொறுப்பேற்றார். மன்னார் மாநாடு போராட்டத்தின் விளைவுகளை யெல்லாம் ஆராய்ந்தபின் "1963 ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் 17ஆந் திகதிக் குப் பிந்தாமல், மீண்டும் நேரடி நடவடிக்கையை ஆரம்பிப்பதற்கு ஏற்ற ஒரு கருவியாக, இன்றிலிருந்து முன்று மாதங்களுக்கிடையில் கட்சியை விரிவாக அமைத்துத் தயாராக்க வேண்டும்" என்று தீர்மானித்தது. அம்மாநாட்டில் எடுக்கப்பட்ட இன்னொரு முக்கியமான முடிவு, "வடக்குக் கீழுக்கு மாகாணத் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கும் - மலைநாட்டுக் குமிடையில் ஸ்தாபன நிதியான ஒற்றுமையையும் - சமூகக் கட்டுக்கோப் பையும் - அரசியல் பொருளாதார ஒத்துழைப்பையும் - ஏற்படுத்துவதுவதற்கு ஏற்ற நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுவது" என்பதாகும். போராட்டத்தைத் தொடர்ந்து இராணுவ அட்ரேழியங்களினால் சோர்வுற்றிருந்த மக்கள், தன்னம்பிக்கையோடு மீண்டும் இயக்கத்தில் ஈடுபடவும், மலைநாட்டிலும் கட்சியின் முவர்ஷக்கொடி பறக்கவும் மாநாடு வழி வகுத்தது.

இலங்கை தமிழருக்கட்சி மாநாட்டு மன்ற—

இலங்கைத் தொழிலாளர் கழகம்
உதயம்:

மன்னார் மாநாட்டுத் தீர்மானத்திற் கிணங்க, மலைநாட்டுத் தமிழ்மக்களைவடக்குக் கிழக்கு மாகாணத் தமிழ்மக்களோடு ஸ்தாபன ரீதியாக ஒன்றி ணைப்பதற்கு ஒரே வழி - கட்சியின் தலை மையில் மலைநாட்டில் ஓர் தொழிற்சங்கத்தை நிறுவுவதே என்ற முடிவுக்கு கட்சிவந்தது. அதன்படி ஹட்டன் நகரத் தில் 22-12-62 சனிக்கிழமை காலை 10 மணிக்கு, 'இலங்கைத் தொழிலாளர் கழகம்'என்ற ஒரு புதிய தொழிற்சங்கம் ஆரம்பிக்கப் பட்டது. ஹட்டன், தலவாக்ரால்லை முதலிய மலைநாட்டு நகரங்களில் - கட்சிக் கிணங்களும் அமைக்கப்பட்டன. மலைநாடைங்கும் கட்சியின் கொள்கைகள் எடுத்து விளக்கப்பட்டன. உணர்ச்சியுள்ள இளங்குர் பலர், தொழிற் சங்கத்திலும் கட்சியிலும் சேர்ந்தனர். பலம் வாய்ந்த தொழிற் சங்கங்களோடு போட்டி போடு வதில் புதிய தொழிற்சங்கம் பல கஷ்டங்களை எதிர்நோக்கவேண்டியிருந்தாலும், வெறுந் தொழிற்சங்கமாக இல்லாமல் இனப்பற்றையும் அரசியல் உரிமை வேட்கையையும் தொழிற்சங்கச் சேவையோடு சேர்ந்து ஊட்டும் கியக்கமாக - இன்றும் கியங்க வருகிறது.

இந்தியாவின் உண்மை நண்பர்கள்:

1962 ஆம் ஆண்டின் இறுதியில், சீனா - இந்தியா மீது படை எடுத்தது. இலங்கை அரசு இந்த ஆக்கிரமிப்பைக் கண்டிக்கத் தயங்கியது. அந்த நேரத்தில் இந்தியாவுக்குச் சார்பாக முதற்கீளப்பிய ரூஸ் இலங்கைத் தமிழருக்க கட்சியினதாகும். 18-11-62 இல் கட்சியின் மத்திய செயற்குழு - கீழ்க் கண்டவாறு தீர்மானித்தது.

'சர்வதேசக் கண்ணியத்தையும் கொரவமான நடத்தையையும் மீறி யும் ; உலகத்திற்குத்தானும் பிரகட

னப் படுத்திய பஞ்சசீலக் கொள்கை களைக் காற்றில் பறக்கவிட்டும்; கம்யூனிஸ்ட் சீனா - இந்தியா மீது நடத்தும் ஆக்கிரமிப்பை, இலங்கைத் தமிழருக்கட்சி வன்மையாகக் கண்டிக்கிறது. மேலும் கம்யூனிஸ்ட் சீனா ஏகாதி பத்தியத்தை எதிர்த்து - ஆசியாக் கண்டத்தில் சனநாயகம் நிலைபெற வும், தனது நாட்டையும் தேசிய கெளர் வத்தையும் காப்பாற்றுவதற்கும் நடாத்தப்படும் இப்போரில், இலங்கை வாழ் தமிழ் பேசும் மக்களின் சார்பில் இந்திய அரசாங்கத்திற்கும், இந்திய மக்களுக்கும் தனது ஆதரவை அளிப்பதுடன் இந்திய மக்களுடன் இலங்கைவாழ் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கிருக்கும் ஜக்கியத்தையும் காட்ட - இக்கட்சி விரும்புகிறது.

"ஏகாதிபத்திய சீனாவின் ஆக்கிரமிப்பைக் கண்டித்தும் ; தனது சுதந்திரத்திற்காகவும் சனநாயகத்திற்காகவும் போராடும் இந்தியாவிற்கு - ஆதரவு நல்க வேண்டுமென்றும்; இலங்கை அரசாங்கத்தை இக்கட்சி கேட்டுக்கொள்கிறது.

"தனது பாதுகாப்பிற்குப் போதிய ஆட்பலம் இந்தியாவிடம் இருப்பினும், மாண்புமிக்க கொள்கைகளுக்காகவே இந்தியா போரிடுவதால், மனித சுதந்திரத்திற்காக நடத்தப்படும் இப்புனிதப் போரில், ஒரு சிறி தளவேனும் பங்கெடுக்க விரும்புவதனால், இப்போரில், பங்கெடுப்பதற்காக - இலங்கை வாழ் தமிழ் பேசும் கிணங்களைத் தொண்டர்களாகச் சேரும்படி - இக்கட்சி அழைக்கிறது"

இந்தியாவின் சர்த்திரத்தில், நெருக்கடி மிகுந்த கட்டத்தில் இலங்கை அரசு இந்தியாவிற்கு ஆக்கிரவு முன்வராத நேரத்தில்,

கிலங்கை வாழ் தமிழ் பேசும் மக்கள் சார்பில் தனது தார்மீக ஆதரவை - இந்தியாவிற்கு அளிக்க முன்வந்தது கிலங்கைக்குத் தமிழருக்கட்சி. சமீபத்தில், தமிழ்நாடு தி.மு.கழக ஆட்சி நீக்கத்தையடுத்து அங்குள்ள தி.மு.க.வையும் இங்குள்ள தமிழர் கூட்ட ஸியையும் தொடர்பு படுத்தி, இங்குள்ள சில அமைச்சர்கள் மூலம் வெளிவந்த விஷயமத்தனமான செய்திகளையொட்டி, கட்சியின் நிலையைத் தெளிவுபடுத்து வதற்காகவே இத் தீர்மானத்தை முழு தாகத் தந்திருக்கிறேன். கிலங்கையில் இந்தியாவின் நண்பர்கள் யாவர்களுடைய இந்திய அரசும் யற்றையோரும் தீவிரந்து தெரிந்து கொள்வார்கள். மறைந்த பாரதப் பிரதமர் உயர்திரு. பண்டிட் புரீ ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் கிற நிலையை எப்போதும் நன்கு தெரிந்திருந்தார்; அதை எமக்குத் தெரிவித்து மிருந்தார்.

மந்திரமார் வருகைக்கு எதிர்ப்பு:

கட்சியை மீண்டும் போராட்டத்திற்குத் தயார்படுத்தும் வகையில், கட்சியின் செயற்குழு 24-2-63 இல் பின் கண்டவாறு தீர்மானித்தது:- " மந்திரிகளும் பாரானு மன்றக் காரியதரிசிகளும் கிழக்கு, வடக்கு மாகாணங்களுக்குக் கோலாகல விஜயங்கள் செய்யும்போது, கட்சி எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டங்கள் செய்யவேண்டும். சாதாரண உத்தியோக விஜயங்களின் போது, அவற்றில் தொகுதிப் பாரானுமன்ற உறுப்பினர் பங்குபற்றுவதைப் பற்றிப் பாரானு மன்றக்குழு அவ்வப்போது முடிவுசெய்ய வேண்டும்" இத் தீர்மானத்திற்கமைய, யாழ்ப்பாணத்திற்கும் பருத்தித்துறைக்கும் வருகைதந்த அமைச்சர் திரு. ரி. பி. கிலங்கூரத்தினா வீற்குக் கறுப்புக்கொடி காட்டி, ஆர்ப் பாட்டஞ் செய்வதென்று கட்சி தீர்மானித்தது. நூற்றுக்கணக்கான தொண்டர்கள் பருத்தித்துறைக் கூட்டுறவு மொத்த விற்பனை நிலையத் திறப்பு

விழாவிலும், யாழ்ப்பாணம் மக்கள் வங்கித் திறப்புவிழாவிலும் அணிவகுத்து நின்று - அமைச்சருக்குக் கறுப்புக்கொடி காட்டினர். யாழ்ப்பாணத்தில் தலைவர்களும் தொண்டர்களும் பொலீசாரால் தாக்கப்பட்டனர். அப்படித் தாக்குதலுக்கு ஒளானவர்களில், ஊர்காவற்றுறைப் பாரானுமன்ற உறுப்பினர் திரு. வே. ஓ. கந்தையா அவர்களும் ஒருவராவர்.

கந்தையாவை இழந்தோம்.

அன்று ஏற்பட்ட தாக்குதல், என்னைப் போன்ற இளம் வயதினரைப் பாதிக்க வில்லை. ஆனால் திரு. வி. ஏ. கந்தையாவைப் பாதித்துவிட்டது. அவருடைய உடலும் உள்ளத்திலும் ஏற்பட்ட தாக்கத்தீவிருந்து, அவர் மீளவேயில்லை. திடீரென்று இருதயநோயினால் பாதிக்கப்பட்ட திரு. கந்தையா 4-6-63 கில் எம்மை விட்டுப் பிந்தார். பெருவருவாய் தந்த சட்டத் தொழிலிருந்து தமிழ் இனத்திற்குச் சேவை செய்ய முன்வந்து, 1956 ஆம் ஆண்டு முதல் கட்சியின் மிகுந்த விசுவாசமும் கண்ணியமும் நிறைந்த தலைவராக விளங்கிய திரு.கந்தையா அவர்களின் மறை வினால், ஓர் அறிவாளியை - உண்மைத் தொண்டரைத் தமிழ் கிணம் இழந்தது. அவருடைய மறைவைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட இடைத்தேர்தலில், திரு. வ. நவாத் தினம் கட்சி வேட்பாளராக நிறுத்தப்பட்டு, அமோக வெற்றி பெற்றார்.

எல்லாம் தமிழ் கியக்கம்:

சிங்களத் தினிப்பை எதிர்ப்பதற்கு தமிழ் மக்களை அரசுடனான தம் கருமங்களைத் தமிழில் ஆற்றத் தூண்டு வதற்குமான - எல்லாம் தமிழ் இயக்கத்தை மேற்கொள்ளக் கட்சி தீர்மானித்தது. 8.4.63 முதல் இவ்வியக்கத்தை மிகத் தீவிரமாக நடத்தக் கட்சி முடிவு செய்தது. அதன்படி, தமிழ்ப் பிரதேசங்

களில் உள்ள தபால் நிலையங்கள், வேறு அரசாங்க அலுவலகங்கள் ஆகியவற்றின் முன் கட்சித் தொண்டர்கள் நின்று - விண்ணப்பங்கள், தந்தீகள், முகவரிகள் ஆகியவற்றைத் தமிழில் எழுதுமாறு மக்களைத் தூண்டியும் ; தேவையானவர்களுக்குத் தாமே தமிழில் எழுதிக் கொடுத்தும் இயக்கத்தில் ஈடுபட்டனர். பல வாரங்களாக - தொடர்ந்து தலைவர்களும் ஆண், பெண் தொண்டர்களுமாக - இவ்வியக்கத்தை நடத்தினார். அதே நேரத்தில், வீரவான சட்டமறுப்பியக்கத்தில் ஈடுபடும் பொருட்டு, கிராமங்தோறும் கட்சிக்கிளைகள் நிறுவப்பட்டுத் தொண்டர்களும் திரட்டப்பட்டனர். 1964 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 1ஆம் தீகதி முதல், தனிச் சீர்களத்தை மீண்டும் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் அமுல் நடத்தப் போவதாக அரசாங்கம் அறிவித்தது. 1961ஆம் ஆண்டு சத்தியாக்கிரகத் தாற் கைவிடப்பட்ட சிங்களத் தினிப்புத் திட்டம், மீண்டும் தலை தூக்கும் ஆபத்து ஏற்பட்டது. 30.6.63 இல் கொழும்பில் கூடிய கட்சியின் மத்திய செயற்குழு, "தமிழ் பேசும் மக்களின் மீது சீர்களத்தைத் தினீக்கும் முயற்சியை, அம் மக்களின் முழுச் சக்தியையும் திரட்டி எதிர்ப்பு" என்று தீர்மானித்தது.

தலைவர் கிராஜவரோதயம் மறைவும்; திருமலையின் இடைவெளியும்:

திரு. கந்தையா மறைந்து இரண்டு மாதங்களில், கட்சி மீண்டும் ஓர் பேரிழப்பைத் தாங்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. 1952 ஆம் ஆண்டு முதல் திருகோணமலைப் பிரதிநிதியாக விளங்கியவரும் கட்சியின் ஸ்தாபக உறுப்பினரும், நெருக்கடி மிகுந்து 1958 ஆம் ஆண்டு - கட்சித் தலைவராக திருந்து கட்சியை வழி நடத்தியுமான திரு. ந. கி. கிராஜவரோதயம் அவர்கள் திடீரென நோய்வாய்ப்பட்டு, யாழ்ப்பாணம் வைத் தியசாலையில் 27.8.63 இல் எம்மை விட-

டுப் பிரிந்தார்! கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்பவற்றின் உறைவிடமாக விளங்கி, தன் உழைப்பு முழுவதையும் தமிழ் மக்களுக்காகவும் - சிறப்பாகத் திருகோணமலைத் தமிழ் மக்களுக்காகவும் அர்ப்பணித்த இப்பெரியாரின் இடம் - இன்றும் நிரப்ப முடியாததாகவே இருக்கிறது. பாராளுமன்றத்தில் அவருடைய மறைவினால் ஏற்பட்ட இடத்திற்கு முதுபெருந் தலைவரான திரு. மாணிக்கராசா கட்சி வேட்பாளராக நிறுத்தப்பட்டு, அமோக வெற்றி பெற்றார்.

சிங்கள ஆசிரியர், ஆழியர் படையெழுப்பும்; செந்தமிழர் சீற்றமும்:

1964 ஜனவரி 1ஆம் திகதி முதல் சிங்கள நிர்வாகத்தைத் தீவிரப்படுத்தத் தீர்மானித்த அரசாங்கம், அதை நிறைவேற்றுவதற்குச் சிங்கள அரசாங்க ஊழியர்களையும், சிங்களத்தில் வேலைசெய்யக்கூடிய ஊழியர்களையும் வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களுக்கு அனுப்ப ஏற்பாடு செய்தது. சிங்களத் தினிப்பிற்குத் தமிழ் மக்களின் எதிர்ப்பின் ஓர் அம்சமாக - சிங்களத் தேர்ச்சி பெற மறுக்க தமிழ் ஊழியர்கள் - பதவி கிழக்கும் வூபத்து ஏற்பட்டது. சிங்களத் தேர்ச்சி பெற்ற ஒரு சில தமிழ் ஊழியர்கள், அத்தகுதி காரணமாகத் தமிழ்ப் பிரதேசங்களுக்கு இடமாற்றம் பெறும் உரிமையைப் பெற்றனர். தமிழ்ப் பாடசாலைகளிலும் சீர்களத்தைத் தினீக்கும் பொருட்டு 2000 சீர்கள் ஆசிரியர்கள் வடக்குக் கிழக்கு மாகாணத் தமிழ்ப் பாடசாலைகளுக்கு நியமிக்கவும் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்தது. சீர்கள் ஊழியரும் - சீர்கள் ஆசிரியரும் வூபிரககணக்கில் தமிழ்ப் பிரதேசங்களுக்குப் படையெடுக்கும் நிலை எழுந்தது. இவ்வாபத்தை எதிர்ப்பதற்குப் பூரண சட்டமறுப்பை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னோடியாக, வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களிற்

சிங்களச் சட்டத்தை அழுல் நடத்தக் கருவி யாயிருக்கும் அரசாங்க இழியர்களையும், உடந்தையாயிருக்கும் மற்றையோரையும் பகிள்கரிப்பதெனக் கட்சி தீர்மானித்தது. சிங்கள ஆசிரிய களையும் - அதேபோலப் பெற்றோரும் பிள்ளைகளும் பகிள்கரிக்க வேண்டுமென்றும் கட்சி கோரியது. இவ்வியக்கத்தின் பலனாக, பெரும்பாலான சிங்கள ஆசிரியர்களும், இழியர்களும் தமிழ்ப்பிரதேசங்களுக்கு வர மறுத்தனர். சிங்களத் தேர்ச்சியின்மையால் வேலை நீக்கம் செய்யப்படும் ஆபத்திலிருந்த ஊழியர்களின் நிலை பற்றியும் அரசுடன் பேச்சு வார்த்தை ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

பாதயாத்திரையும்:

கண்டன ஊர்வலமும்:

தமிழ் மக்களிடையே- சாதி பேதத்தை ஒழித்து, ஒற்றுமையை வளர்க்கவும்; கட்சியின் இலட்சியங்களை மக்கள் மத்தியில் விரிவாக விளக்கவும்; தொண்டர்கள் காங் கேசந்துறைத் தொகுதியிலிருந்து தந்தை செல்வநாயகம் தலைமையிற் புறப்பட்டு - கிராமம் கிராமமாகப் பாதயாத்திரை செல் லும் கியக்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பல வாரங்களாக நடைபெற்ற இவ்வியக்கத்தில், கிராமந்தோறும் மக்கள் தீரண்டு தலைவர்களையும் பாதயாத்திரைத் தொண்டர்களையும் வரவேற்றது மாத்திரமன்றி, உணவும் - தங்கவசதிகளும் செய்து கொடுத்து உபசரித்தனர். சாதி பேதமற்று, சமயந்தி போசனம் பரவலாக நடைபெற்றது. தீரண்ட மக்கள் மத்தியில் தீண்டாமை ஒழிப் பின் ஓவசீயம் பற்றியும் - தமிழ் மக்களின் அரசியல் நிலை பற்றியும் கருத்தரங்குகள் நடாத்தப்பெற்றன.

இப்படிப் பல விதமான இயக்கங்களினால் - மக்களைப் போராட்டத்திற்குத் தயார்படுத்திக்கொண்டிருந்த அதே நேரத்தில், அரசாங்கத்திற்கு ஒர் ஏச்சரிக்கை

யாக - யாற்பானம், மட்டக்களப்பு, மன்னார், வன்னியா, திருகோணமலை ஆகிய கச்சேரிகளுக்கு 1.1.64 கில் மாபெரும் கண்டன ஊர்வலங்கள் - கட்சீத் தலைவர்களின் தலைமையிற் சென்றன. கச்சேரி முன்றில் களில் தனிச் சிங்களச் சட்டப் பிரதிகள் எரிக்கப்பட்டன. 1964 பெப்ரவரி 17 ஆந்தீகத்திற்குப் பிந்தாமல் நேரடி நடவடிக்கை ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் முடிவாகியது.

மீண்டும் ஒரு சமரசப்பேச்சு:

இச் சூழ்நிலையில், அரசாங்கம் தமிழ்ப் பேசும் மக்களின் பிரச்சினை களைத் தீர்க்கும் முகமாகப் பேச்கவார்த்தைக்குக் கட்சீயை ஒழைத்தது. தொழிற் சங்கங்கள் 21 கோரிக்கைகளைச் சமர்ப்பித்து, பெரிய போராட்டத்திற்கு ஆயத் தங்களைச் செய்துகொண்டிருந்தன. ‘இடதுசாரி ஜக்கிய முன்னணி’ இதற்குத் தலைமை தாங்கியது. அரசாங்கத்திற்குள்ளும் பல கருத்து வேற்றுமைகள் தலைதூக்கியிருந்தன. பின் நடந்த சம்பவங்களைக் கொண்டு பார்க்கும்போது, ‘தேவை ஏற்பட்டால் பாராளுமன்றத்தில் கட்சீப் பிரதிநிதிகளின் ஆதரவைப் பெறலாம்.’ என்ற எண்ணத்திலேயே இப் பேச்சு வார்த்தைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டனவென்று இப்போது தெரிகின்றது. ஆயினும் அன்றிருந்த நிலையில், காந்தியநீரிக் கேற்ப - சமரசப் பேச்கவார்த்தைக்கு நாம் இணங்கினோம். ஒருபுறம் எம்மோடு நடந்த பேச்கவார்த்தைகள் பூர்த்தியா வதற்கிடையில், மறுபுறம் சமசமாஜக் கட்சியோடு பேச்கவார்த்தை நடைபெற்று, அவர்கள் அரசாங்கத்தில் அங்கம் வகிக்கும் கட்சியாகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர். சீறுபான்மையோரின் உரைமைகளை வற்புறுத்தி வந்த சமசமாஜக்கட்சி - அரசாங்கத்தில் சேர்ந்தமையால், எமது பிரச்சினை தீர் வழி பீரக்குமென்று எதிர்

பார்த்தோம். வூனால், தொழி லாளனின் 21 அம்சக் கோரிக்கைகளும் காற்றில் பறக்க விடப்பட்டதுபோலவே, எமது கோரிக் கைகளும் கைவிடப்பட்டன. பேச்சுவார்த்தை மூலம் பலன் கிடைக்குமிள்ளு நம்பினார், “கிலவுகாத்தகீரி” களாயினர். தமக்குத் தேவை நேரும்போது எம்மை அழைத்துப் பேசுவதும்! தேவை தீர்ந்தால் எமது பிரச்சினைகளை மறந்து, சிங்கள மக்களின் உணர்ச்சிக்கேற்பத் தாளம் போடு வதுமே சிங்கள அரசியல் வாதீகளின் தன்மை என்பது மீண்டும் தெளிவாகியது.

ஓன்பதாவது மாநாடு:

1964 ஜூம் ஆண்டு ஜூவனி மாதம் 21 22, 23 ஆந் திகதிகளில் - கட்சியின் ஒன்பதாவது மாநாடு மாநாடு திருக்கோணமலையில் நடைபெற்றது. சீக்கலான அரசியற் குழ் நிலையில் சரியான வழியை கிடைத்திற்குக் காட்டக்கூடிய, ஒரே தலைவரான தந்தை செல்வநாயகம் மீண்டும் கட்சியின் தலைவராக ஏகமனதாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டார். முதல் நாள் விட்யாலோசனைக் குழுக் கூட்டம் நிலாவெளியிலும், மாநாட்டின் ஏனைய நிகழ்ச்சிகள் திருக்கோணமலையிலும் நடைபெற்றன. மாநாட்டில் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளைச் செயற்படுத்துவதற்கு முன்பே, நாட்டில் கிரண்டு அதி முக்கிய அரசியற் சம்பவங்கள் நிகழ்ந்தன.

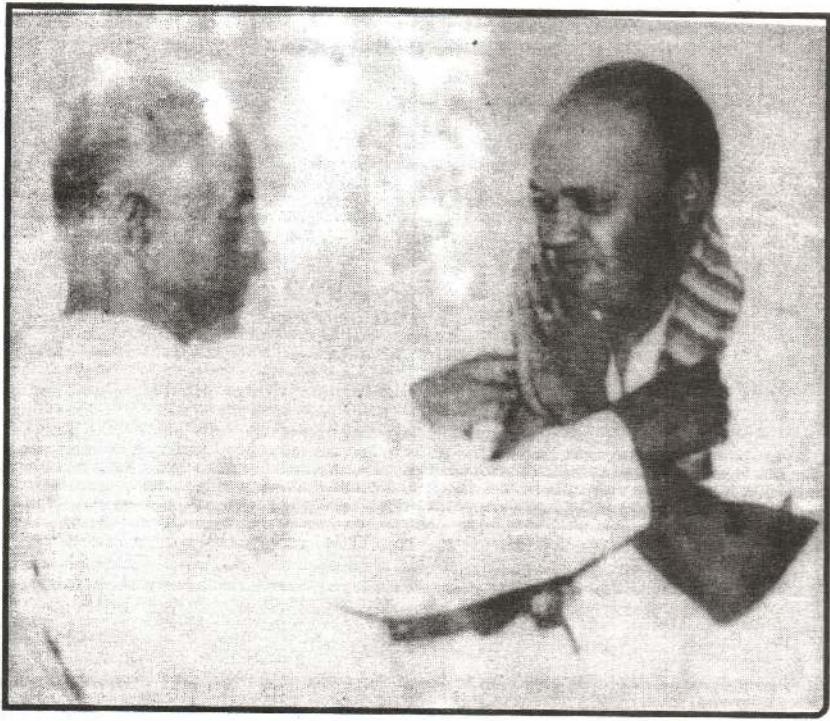
மன்ற உரிமைகளை மறுத்த சிறிமா - சாஸ்தர் ஒப்பந்தம்:

மலைநாட்டுத் தமிழரின் எதிர்காலம் பற்றி இந்திய - இலங்கைப் பிரதமர்களிடையே பல தடவை பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்றனவாயினும், பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் விருப்பத்தைப் கவனியாததுடன், அவர்களைப் பண்டங்கள் போலப் பரிவர்த்தனை செய்யவும் எந்த இந்தியப் பிரதமரும் இணங்கவில்லை. இப்பிரச-

சினையை சுதந்திரத்திற்கு முன்பு தொடக்கம் நன்கு தெரிந்த பிரதமர் நேரு அவர்கள், சில தெளிவான கொள்கைகளின் அடிப்படையில் இவ்விடயத்தை அணுகினார். அவரின் பின் பிரதமரான லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் - சம்பந்தப்பட்ட மக்களையோ, தமிழ் நாட்டு அரசாங்கத்தையோ கலந்து யோசிக்காது, திருமதி பண்டாரநாயகாவுடன் ஓர் ஒப்பந்தத்திற்கு வந்தார். மனீத உரிமைகளைப் புரக்கணித்து, கிள்சுக்கணக்கான தமிழ் மக்களைக் கட்டாயத்தின்பேரில் நாடுகடத்த வழி வகுத்த கிவ்வொப்பந்தத்தை எதிர்த்து முதற் குரல் எழுப்பியது இலங்கைத் தமிழ் அரசுக் கட்சியே. கட்சியின் இத் தீர்மானத்தை, இக்கட்டுரையின் இறுதியில் - அநுபந்தத்திற் காணலாம்.

கபச்யால் கழிந்த அரசாங்கம்:

எந்தப் பிரதமராலும் தீர்க்க முடியாத பிரச்சினையைத் தீர்த்துவிட்ட பெருமிதத் தோடு திரும்பி வந்த பிரதமர், அரசாங்கத் திற்கு ஏற்பட்ட மிகப் பெரும் சோதனையச் சந்திக்கவேண்டியிருந்தது. அரசாங்கம் தயாரித்த பத்திரிகை மசோதாவுக்கு, ஆளுங்கட்சிக்குள்ளேயே எதிர்ப்பு எழுந்தது. சபை முதல்வர் திரு. சி.பி.டி. சில்வா தலைமையில் பல உறுபு பினர்கள் எதிர்க்கட்சிக்கு மாறினர். 1964 டிசம்பர் 23 ஆந் திகதி சிம்மாசனப் பிரசங்க வாக்கெடுப்புக்கு முன், அமைச்சர்கள் பலர் அரசுக்குக் கைகிகாடுத்து உதவும்படி, எமது கட்சிப் பாரானுமன்ற குழுவுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தனர். சிறிமாவோ அரசாங்கம் தமிழ் இனத்தின் உரிமைகளை முற்றாகப் புறக்கணித்து, இராணுவ ஆட்சியைத் தமிழ்ப் பிரதேசத்தில் கட்டவிழ்த்து விட்டதைக் கட்சி மறக்கவில்லை. 1960இல் எமக்குக் கொடுத்த வாக்கைக் காற்றிற் பறக்க விட்ட மூட்சியின் வேண்டுகோளைக் கட்சி நிராகரித்து, அரசுக்கு வீரோதமாக

தமிழரசுக் கட்சியின் பண்ணிரண்டாவது மாநில மாநாடு -
மல்லாகம்
ஆறாவது தலைவராக திரு. அ. அமிர்தலிங்கம் பதவியேற்பு
(1973)

திரு. அ. அமிர்தலிங்கம் ட்ரயல் அற் பார் விசாரணையில் விடுதலை
செய்யப்பட்ட பின் யாழ். புகையிரத நிலையத்தில் வரவேற்பு (1975)

வாக்களித்தது. அரசாங்கம் பாராளுமன் ரத்தில் தோல்வியைத் தழுவியது. இதைத் தொடர்ந்து பாராளுமன்றம் கலைக்கப் பெற்று, 1965 மார்ச் மாதத்தில் பொதுத் தேர்தல் நடைபெற்றது.

1965 மார்ச் பொதுத் தேர்தல்:

இந்தப் பொதுத் தேர்தல்முடிவு தமிழ் மக்களின் பூரண நம்பிக்கையைப் பெற்ற ஒரே ஸ்தாபனம் - இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி என்பதை மீண்டும் நிலைநாட்டியது. இருபது தொகுதிகளிற் போட்டியிட்ட கட்சி 217, 986 வாக்குகளைப் பெற்றுப் 14 ஸ்தானங்களைக் கைப்பற்றி, பாராளுமன்றத்தில் மூன்றாவது பெரிய கட்சியாக விளங்கியது. ஐ.தே.க. 66 ஸ்தானங்களிலும், சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி 41 ஸ்தானங்களிலும் வெற்றி பெற்றன. 1960 பங்குனித் தேர்தல் முடிவுபோலவே, எந்தக் கட்சிக்கும் தனிப் பெரும்பான்மை கிடைக்கவில்லை. அரசாங்கத்தை யார் அமைப்பிதன்பது, தமிழரசுக் கட்சியின் ஆகாரவைப் பெறுவதிலேயே தங்கியிருந்தது. "எமது ஆரதவு கிடைக்கக் கூடும்" என்று நினைத்து திருமதி சிறி மாவோ பண்டாரநாயகாவின் 'காபந்து அரசாங்கம் தேர்தல் முடிவுகள் தெரிந்தும், இராஜ்ஞாமாச் செய்யாது தாமதித்தது. திகிலடைந்த ஐ.தே. கட்சியினர் எமது ஆதரவை நாடினர். திரு. ட்ட்லி சேனநாயகாவின் தலைமையிலான அரசாங்கத்தைத் தமிழரசுக் கட்சி ஆகாக்கும்" என்று, திரு. செல்வநாயகம் கூடிதும் கொடுத்தார். அக்கூடிதும் மகா தேசாதிபதியிடம் சமர்பிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, ட்ட்லி சேனநாயகா பிரதமரானார். ஒப்பந்தத்தின் ஆங்கில மூலமும் மொழிபெயர்ப்பும் - அநுபந்தத்தில் தரப் படுகின்றன. அதிகாரத்தைப் பரவலாக்கி,

"மாவட்ட சபைகள்" நிறுவுதற்குப் பொறுப்பான அமைச்சை - கட்சி உறுப்பினர் ஒருவர் ஏற்கவேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பெற்றது. தெரிவு செய்யப்பட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், உரிமைகிடைக்கும் வரை பதவி ஏற்படில்லை என்ற உறுதி மொழிப்படி, அமைச்சர் பதவி ஏற்க மறுத்தனர். அரசுடன் நடை பெற்ற பேச்சுவார்த்தைகளில் முக்கிய பங்கு வகித்த திரு. மு.திருச்செல்வம் அவர்களே அப் பொறுப்பை ஏற்க வேண்டுமென்று கட்சி தீர்மானித் ததற்கிணங்க திரு. மு.திருச்செல்வம் முதலை உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்டு, உள்ளுராட்சி அமைச்சராகப் பதவி ஏற்றார். ஒரும்பம் முதல் கிழு காறும் எதிர்க்கட்சியாகப் பாராளுமன்றத்தில் கியங்கள் வந்த கட்சி ஆகுங்கட்சியின் ஓர் அங்கமாக கியங்கும் நிலை ஏற்பட்டது.

நாடாளும் பொறுப்பில் நம் தமிழரசுக்கப்படு:

ஐக்கிய தேசியக் கட்சியோடு நாம் உறவுபூண்டிருந்த நான்கு ஆண்டுகளும், கட்சியின் திலச்சியைப் பாதையில் - தீடர் மிகுந்த காலமாகவே இருந்தது. ஆரம்பத்தில் எதிர்க்கட்சிகள் இனத்துவேஷத் தைக் கிளப்பின. அதேநேரத்தில், அமைச்சரவையிற் பஸர் பதவிக்குவர - எம் ஆதரவைப் பெற்ற போதிலும், சிங்கள வகுப்பு வாதப் பாதையிலிருந்து விலகாதவர்களாகவே இருந்தனர். குறிப்பாகக் கல்வி அமைச்சின் போக்கும், அரசு ஊழியருக்குப் பொறுப்பான நிதி அமைச்சின் போக்கும் எமது கட்சி எதிர்ப்புக்கு இடமளித்தன. பிரதமர் திரு. ட்ட்லி சேனநாயகாவுடன் இவ்வமைச்சுகளின் இனவெறிப் போக்கைப் பற்றிப் பல மகாநாடுகள் நடத்தியும் பலன் ஏற்படவில்லை. எனினும் எமது வற்புறுத்தல்னால், பதவி நீக்கத்தை எதிர் நோக்கி நின்ற சிங்களம் கற்காத தமிழ் அரசாங்க ஊழியருக்கு- பெருமளவு

ஆறுதல் அளிக்கும் திறைசேரிச் சுற்றறிக் கைகள் 700 ம், 701ம் வெளியிடப்பட்டன. பழைய ஊழியர் - எவ்வித சிங்களத் தேர்ச் சியுமின்றிச் சம்பள உயர்வு, பதவி உயர் வகையைப் பெறவழி வகுக்கப்பட்டது. புதிய ஊழியர் சிங்களத் தேர்ச்சி பெறுவதற்கு மேலும் முன்று வருட "அவகாசம் அளிக் கப்பட்டதோடு, பரீட்சையின் தரமும் எட்டாவது தரம் என்று பெயர் மாற்றி இச்சலு கையை முறியடித்தனர். பிரதமரோடு நாம் நடத்திய மகாநாட்டில், நிதி அமைச்சர் திரு. வண்ணிநாயகாவே இவ்வண்மையை ஒப் புக்கொண்டார். சில வகுப்பு ஊழியருக்குத் சிங்களத் தேர்ச்சியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டும், வெவ்வேறு வியாக்கியா னங்களினால் அவர்கள் தொடர்ந்தும் இடர்ப்பட்டனர். "சிங்கள ஊழியருக்கும் தமிழ்த் தேர்ச்சி கோருவது தம் கொள்கை" பென்று பேச்கவார்த்தையின் போது சூறிய ஜக்கிய தேசியக் கட்சியினர், அக் கொள்கையை அழுல் நடத்தத் தைரியமின்றிக் கைவிட்டனர்.

**தமிழக் கட்சியால் உருவான
தமிழ்மொழி உபயோகச் சட்ட விதிகள்:**

1958 ஆம் ஆண்டு பிரதமர் பண்டார நாயகா நிறைவேற்றிய தமிழ்மொழி (விசேட உபயோகிப்பு) சட்டம் எம்மால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாவிட்டாலும், அதன் கீழ் முழுமையான சட்ட விதிகளை ஆக்கி நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதன் மூலம், 'தமிழ் மக்களின் மொழி உரிமையில் பகுதியாவது கிடைக்கும்' என்று கருதினோம். வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களில் தமிழையும் நீர்வாக மொழியாகவும், நாடு முழுவதிலும் தமிழ் பேசும் மக்கள் தமிழில் அரசாங்கத்தோடு கரும மாற்றவும் ஏற்ற ஒழுங்கு செய்வதாக அரசாங்கம் ஒப் புக்கொண்டிருந்தது. எமது வற்புறுத்தலுக் கிணங்க, 1966 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 3இலுந் தாது 'தமிழ்மொழி உபயோகச் சட்ட விதிகள்' பாராளுமன்றத்தில் கொண்டுவரப்

பட்டன. எதிர்க் கட்சிகள் தமிழ் இனத்தின் மீது துவேஷத்தைக் கிளப்பியதோடு, அரசதுறைத் தொழிற் சங்கங்களின் வேலை நிறுத்தத்தையும் நடாத்தின. அன்றைய தினம் அவர்கள் நடாத்திய கண்டன ஊர்வலம் கட்டுக்கடங்காமல் போகவே, பொலீசார் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்ய வேண்டி நேரிட்டது. இரத்தினசாரதேரோ என்ற பெளத்த பிக்கு உயிர் குழந்தார். இவ்வளவு எதிர்ப்புக்கு மத்தியில் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்ட விதிகள், மூலச் சட்டத் தின் எல்லையை மீறியவை என்று எதிர்க் கட்சிகள் அன்று வாதிட்டன. இன்று ஆட்சியில் இருக்கும்போது அப்படியே கூறி, அச்சட்ட விதிகளை அழுல் நடத்த மறுக்குவருகின்றன.

ஆயினும், அவ்விதிகள் இன்றும் ரத்து செய்யப்படாது நாட்டின் சட்டத்தொகுதி யில் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. இவ்விதி களினால், வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களில் புதிவேடுகள் உட்பட, எல்லா நீர்வாக வேலைகளுக்கும் - தமிழும் உபயோகிக்கப் படவேண்டுமென்று நியாயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாட்டின் எப்பாகத்திலும் - அரசாங்க நிறுவனங்கள், கூட்டுத் தாபனங்கள் முதலிய எல்லாவற்றோடும் - தமிழிற் கடிதத் தொடர்பு கொள்ள, தமிழிற் பதின்பெற, தமிழிற் கல்வி கற்க எவருக்கும் உரிமை உண்டென்று விதிக்கப்பட்டதோடு, அதன் பொருட்டு - அரசாங்க பிரசரங்கள், வாத்தமானிகள், பெயர்ப்பலகைகள், படிவங்கள் யாவும் தமிழிலும் அச்சிடப்படவேண்டுமென்றும் விதிக்கப்பட்டது. இச் சட்ட நிறைவேற்றப்பட்டுப் பத்து ஆண்டுகளாகியும், பெரும் பகுதி நடைமுறைப்படுத்தப்படாதிருக்கின்றது.

பத்தாவது மாநில மாநாடு:

அரசாங்கத்தின் ஓர் அங்கமாகக் கட்சி இயங்கிய இக் காலத்தில், கட்சியின் 10ஆவது மாநில மாநாடு - கிழக்கிலங்கையின் தென் பகுதித் தலைநகரான கல்முனையில் 1966 ஜூன் 23, 24, 25 ஆந் திகதிகளில் நடைபெற்றது. தன்னுடைய

தியாகத் தினாலும், வீரத் தினாலும், நெஞ்சுறுதியினாலும் தமிழ் பேசும் மக்களின் இதயங்களிலெல்லாம் தனியிடத் தைப் பெற்ற டாக்டர் இ. மு. வி. நாக நாதன் அவர்கள் இம் மாநாட்டின் தலைவராக ஏகமனதாகத் தெரிவு செய்யப் பட்டார். கட்சியின் வரலாற்றில் ஒரே யொரு தடவையாக - நாட்டின் பிரதமர் டட்டில் சேனநாயகாவும் இம் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டு உரையாற்றினார். “இலகுவில் வாக்குக் கொடுக்க மாட்டேன் கொடுத்தால் நிறைவேற்றத் தவறமாட்டேன்” என்று, பல்லாயிரம் மக்கள் முன் உறுதி மொழி பகர்ந்தார். ஆயினும், கிரண்டாண்டு களுக்கிடையில் அவரது நிலைமை மாறியது.

சிறியா - சாஸ்தர் ஓப்பந்த அழுங் சபை:

கட்சியின் கண்டனத்துக்குள்ளான சிறிமா - சாஸ்தரி ஒப்பந்தத்தை அமுலாக் குவதற்குச் சட்டமியற்றமுற்பட்டது டட்டில் சேனநாயகா அரசாங்கம்; தமிழருக்கட்சியின், இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. தொண்டமானும் சேர்ந்து எடுத்த முயற்சியினால், ஒட்சேபத்துக்குரிய அம்சங்கள் நீக்கப்பட்ட சட்டமே நிறைவேற்றப்பட்டது. விருப்பத்திற்கு மாறாக யாரையும் இந்தியப் பிரஜையாக பதிவுசெய்யும் வற்புறுத்தலும், இந்தியா திரும்பியோரின் வீதத்திற்கே இலங்கைப் பிரஜைகளைப் பதிவுசெய்யும் திட்டமும், இலங்கைப் பிரஜைகளாகப் பதிவுசெய்தோரைத் தனி வாக்காளர் இடாப்பில் வைக்கும் அம்சமும் நீக்கப்பட்ட சட்டமே நிறைவேற்றப்பட்டது. (1970 ஆம் ஆண்டு ஆட்சீக்கு வந்த சிறிமாவோ அரசாங்கம் அச்சட்டத்தைத்திருத்தி, ஒட்சேபகரமான பகுதி களை மீண்டும் புகுத்தியது.) இதே விதமாக, ஆட்களைப் பதிவுசெய்து அடையாள அட்டை வழங்குவதற்கான சட்டமும் -

தமிழருக்க் கட்சியும் இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸும் காட்டிய எதிர்ப்பினால் மாற்றப்பட்டது. பிரஜை, நாடற்றவர் என்ற பேதமின்றி, இந்நாட்டில் சட்ட பூர்வமாக வாழும் பதினெட்டு வயதிற்கு மேற்பட்டோர் எல்லோரையும் பதிந்து, அடையாள அட்டை வழங்குவதற்குச் சட்டமியற்றப்பட்டது. கட்சியின் கட்டுப்பாட்டை மீறி, ஊர்காவற்றுறைப் பிரதிநிதி திரு. வ. நவரத்தி னம் அச்சட்டத்தை எதிர்த்தார். 24.4.68 கில் கூடிய கட்சியின் பொதுச் சபை - திரு. நவரத்தினம் அவர்களைக் கட்சியிலிருந்து ஏக மனதாக வெளியேற்றியது. கட்சியின் ஆரம்பகாலம் முதல் உறுப்பினராக கிடூந்து - பல்வேறு பொறுப்பு வாய்ந்த பதவீகளை வகித்த திரு. நவரத்தினத்தின் மீது, கட்டுப்பாட்டைக் காப்பாற்றுவதற்காக ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டி ஏற்பட்டது, குக்ககரமான ஒரு சம்பவமாகும்.

கித்துவுல் ஊற்றுக் குடியேற்றமும்; கபசியின் சாதனையும்:

இக்காலத்தில், திருகோணமலை மாவட்டத்தில் கித்துல் ஊற்று என்ற ஓர் சிறுகுளம் கட்டப்பட்டு, அங்கே சிங்களக் குடியேற்றத்திற்கு ஆயத்தம் நடைபெற்றது. கட்சி வாலிப் முன்னணியைச் சேர்ந்த கிளார்கள் அங்கு சென்று, அத்துமிரிக் குடியேறினார்கள். பல்லாயிரம் ரூபா செலவில் அவர்களை அங்கு வைத்துப் போல்த்து வந்தது கட்சி. அப்பகுதி சிங்களக் காரியாதிகாரி - அவர்களின் வீடுகளுக்குத் தைவத்து அவர்களைக் கைது செய்தார். இறுதியில், கட்சி - காணி அமைச்சரோடு செய்த ஏற்பாட்டின்படி, அக்குடியேற்றத்தில் அத்துமிரிக் குடியேறிய வாலிப் உட்படப் பெறும்பாலாணோர் தமிழ் பேசும் மக்களாக கிடம்பெறச் செய்தது - கட்சியின் சாதனையாகும்.

மாவட்ட சபைகள்:

அரசாங்கத்தோடு செய்துகொண்ட எமது ஒப்பந்தத்தின் முக்கிய அம்சம் - நாடு முழுவதும் மாவட்டசபைகளை நிறுவி, அதிகாரத்தைப் பரவலாக்குவதன் பூலம் - தமிழ்ப் பிரதேசத்தில் ஓரளவு அதிகாரம் தமிழ் மக்களின் கைக்கு மாற வேண்டும் என்பதே, திதற்கான சட்டமூலம் திரு. மு. திருச்சிசல் வம் அவர்களால் தயாரிக்கப்பட்டு, பல மாதங்களாகப் பிரதமராலும், அமைச்சர் களாலும், கட்சித் தலைவர்களாலும் ஆராயப்பட்டது. இறுதியில் ஒரு வெள்ளை அறிக்கை பாரானுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. இதற்கிடையில், அரசாங்க ஆதரவுப் பத்திரிகைகளும் அரசாங்கக் கட்சி உறுப்பினர் பலரும் இதற்கு விரோதமான பிரசாரத்தில் தீவிரமாக இறங்கினர். வழைப் போலப் பொதுத் தீக்குகளும் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர். சிங்கள மக்களின் எதிர்ப்புக்களுக்கீழ் பிரதமர் ட்டல் சேனநாயகா, மாவட்டசபை மதோதாவைத் தாம் பாரானுமன்றத்தில் கொண்டுவர இயலாது" என்று கூறினார். முன்றாவது தடவையாக, ஒரு சிங்களப் பிரதமர் எமக்கு அளித்த வாக்கைக் காப்பாற்றத் தவறினார். கிந்தச் சுழுநிலையிலும் பொறுமையைக் கைக்கிகாண்டதந்தை செல்வநாயகம், தமிழ் மக்களின் நீண்ட நாளைய கோரிகையான திருக்கோணமலைத் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தை, உடன்நிறுவ அரசு நடவடிக்கை எடுத்தால், தொடர்ந்தும் அரசாங்கத்திற்கு ஆதரவு தருவதாகக் கூறினார். இதை ஏற்றுக் கொண்ட பிரதமர், சில மாதங்களுக்குப் பல சாக்குப் போக்குச் சொல்லி இழுத்த பின், அதிலும் தம் வாக்கை நிறைவேற்றத் தவறினார்.

திருச்செல்வம் பதவி துழப்பு:

இந்நாட்டு இந்துக்களின் புனித தலங்களில் புராதனமானது கோணேசர்

கோவிலாகும். கோணேசர் கோவிலைச் சார்ந்த பூமியைப் புனித பிரதேசமாகப் பிரகடனாக செய்து பாதுகாக்க வேண்டுமென்பது, கிந்துக்களின் நீண்டநாளைய கோரிக்கையாகும். கிஞ்விடயத்திற்குப் பொறுப்பான உள்ளூராட்சி அமைச்சர் திரு. மு. தீருச்செல்வம், புனித பிரதேசமாகப் பிரகடனப்படுத்த வேண்டிய பூமியின் எல்லைகளை நீர்ணயிக்க, முவர் கொண்ட ஒரு குழுவை நியமித்தார். கிம் முவரில் ஒரு சிங்களவர், ஒரு தமிழர், ஒரு பறங்கி காரர் என்போர் திடம் பெற்றனர். திருக்கோணமலையைப் பெளத்த நாடாக்குவதற்கு திட்டமிட்டு கியங்கிவரும் சேருவீல பெளத்த ஆலய வீகாராதிபதி, கிக்குழு நியமிக்கப்பட்டதற்கு முட்சேபனை கீளப்பீனார். திரு. திருச்செல்வத்தோடு கலந்து யோசிக்காமலே, பெளத்த பிக்குவின் சொல்லைச் சிரமேற்காண்ட பிரதமர் ட்டல் சேனநாயகா, கிக்குழுவை நிறுத்தி வைத்தார். தன் மானத்திற்கும் தமிழ் கிளத்தின் மானத்திற்கும் பங்கம் ஏற்படுத்திய கிச்செயலுக்குப் பதிலாகத்திரு. திருச்செல்வம் தம் அமைச்சர் பதவியை 16.9.68 கில் கிராஜி னாமாச் செய்தார். அமைச்சரவையிலிருந்து கட்சி வெளியேறிய போதும், அரசாங்கப் பாரானுமன்றக் கட்சியில் மேலும் சில காலம் தொடர்ந்து இருந்தது.

பத்தேனாராவது மாநில மாநாடு:

தமிழ் மக்கள் அரசின் நடவடிக்கைகளில் மிகவும் அதிருப்தி அடைந்திருந்த நேரத்தில், கட்சியின் 11 மூவது மாநிலமாநாடு உடுவீலில் நடைபெற்றது. 1969 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 7, 8, 9 ஆம் தீக்கிள்ளுநடைபெற்ற கிம்மாநாட்டின் தலைவராகத் திரு. சி. மு. கிராசமாணிக்கம் அவர்கள் முன்றாவது முறையாகத் தெரிவிசெய்யப்பட்டார். கிம் மாநாட்டில், தமிழ்நாடு தமிழரக்க கழகத் தலைவர் சீலம்புச் செல்வர் ம.பொ. சீவா ஞான கிராமஸ்திரார் அவர்கள் எமது சீலப்புவீருந்தினராக வழுகைதந்து உரையாற்ற எம்மை மகிழ்வீத்தார். அரசியல் நிலை

யையும்; அரசாங்கம் கொடுத்த வாக்கை நிறைவேற்றாது விட்டது மாத்திரமான்றித் தமிழ் மக்களுக்குப் பாதகமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டதையும் கவனத் திலெடுத்து, "அரசாங்கத்தோடு கட்சி கொண்ட உறவை முற்றாகத் துண்டித்து, எதிர்க்கட்சியாக இயங்கவேண்டும்" என்று கிம் மாநாடு நீர்மானித்தது. கட்சியின் வரலாற்றில், ஒரு அரசாங்கத்தின் அங்கமாக இருந்தநிலை, நாலு ஆண்டுகளோடு முடிவுக்கு வந்தது. இக்காலத்தில், எம் டீ மைகள் சிலவற்றைச் சட்டபூர்வமாக நிலை நாட்டவும் - குடியேற்றம் முதலியவற்றினால் கிருந்த வழித்தைக் குறைக்கவும் - சிறிமாசால்தீர் ஓப்பந்த அமுல் சட்டம், அடையாள அட்டை மசோதா போன்றவற்றில் ஆட்சேபனைக்குரிய அம்சங்களை நீக்கவும் - தமிழ் அரசாங்க ஐயியரின் பிரச்சினையை ஒரள வகுக்குத் தீர்க்கவும் முடிந்ததாயினும் : "சிங்கள அரசியல் வாதிகளும் கட்சிகளும் எமது அடிப்படை உரிமைகளை அளிக்க - மன மொப்பிச் சம்மதிக்க மாட்டார்கள்" என்பது கிந்த நான்கு வருட அநுபவத்தில் உறுதியானது. தமிழ்மக்களின் கண்ணோட்டமும், இக்காலத்தில் உரிமைப் போரைப் பற்றிச் சிந்தியாது, தனிப்பட்ட சலுகைகளைப் பெறுவதில் நாட்டங்கொண்டது. இதனால், மீண்டும் போராட்டப் பாதையில் மக்களைச் செலுத்துவதற்குச் சிரமப்பட வேண்டியநிலை ஏற்பட்டது.

பைந்துமிழ் மன்னர்ஸ்

பொதுத் - சிங்களப் பாடசாலைகள்:

மாநில மாநாட்டைத் தொடர்ந்து, எதிர்க் கட்சியில் கட்சிப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இருந்த காலத்தில், அரசாங்கத்தின் கல்விக் கொள்கை பற்றிக் கடும் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்க வேண்டிய நிலை ஏழுந்தது. யாழ்ப்பாணத்தில் சில ஆண்டுகளுக்கு முன், உரிமை குறைந்த தமிழ்மக்கள் மத்தியில் பெளத்த பாடசாலைகள் நான்கு - புத்தூர், அச்சுவேலி, அல்வாய், கரவிவட்டி ஆகிய கிடங்களில் மூரம்பிக்கப்

பட்டிருந்தன. கட்சி அரசாங்கத்திலிருந்து வெளியேறியவுடன், இவை பெளத்த - சிங்களப் பாடசாலைகளாகக் கல்வி அமைச்சினால் அங்கீரிக்கப்பட்டன. தமிழ்ப் பிள்ளைகளின் போதனா மொழியைச் சீங்கள் மாக மாற்றும் திட்டம், கிப்பாடசாலைகள் மூலம் வெளிப்பட்டது. கட்சியின் தீவிரதீர்ப்புக் கஞ்சி, பெளத்த - சிங்களப் பாடசாலைகள் என்று அழைக்கப்பட்டாலும், தமிழே - அங்கு தொடர்ந்தும் போதனா மொழியாக இருந்தது.

1970 ஆம் ஆண்டுப் பொதுத்தேர்தல்:

1956 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் நான்கு பொதுத் தேர்தல்களிலும், தமிழ் மக்களின் ஏகோபித்த நம்பிக்கையைப் பெற்ற ஒரே கட்சியாக - இலங்கைத் தமிழரகுக்கட்சி நிலைநாட்டப் பெற்றது. 1970 ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலிலும் - வடமாகாணத்தில் அகில இலங்கைத் தமிழ்க்காங்கிரஸ், கிழக்கு மாகாணத்தில் ஜக்கிய தேசியக் கட்சியும் எமக்குக் கடுமையான போட்டியைக் கொடுத்த போதிலும், கட்சி 2, 4, 747 வாக்குகளைப் பெற்றுப்பதின் மூன்று ஸ்தானங்களைக் கைப்பற்றியது. இதுசாரி ஜக்கிய முன்னணி மிகப் பெரும்பான்மையைப் பெற்று ஆனங்கட்சியாக அமர, ஜக்கிய தேசியக் கட்சி எதிர்க் கட்சியாக இருந்தது. தமிழரகுக்கட்சி எதிர்க்கட்சியில் குதந்திரமாக இயங்கி, முற்போக்கு சமதர்மக் கொள்கைகளை மூத்தித்தும், தமிழ்ச் சமுகத்திற்குப் பாதகமானவற்றை எதிர்த்தும் நிற்பதின்று தீர்மானித்தது. மூன்றில் இரண்டுக்கும் மேற்பட்ட பெரும்பான்மையைப் பெற்ற ஆனங்கட்சி - ஏனைய கட்சி உறுப்பினர்களின் உரிமைகளை மதிக்காது, எதேச்சாதி காரப்போக்கில் செல்லத் தொடங்கியது.

அரசியல் நிர்ணய சபைமுன் - கபச்சின் அரசியலமைப்புத் திட்ட ஆலோசனை:

நாட்டின் அரசியற் சட்டத்திற்கு முன்னாக, பாராளுமன்றத்தை ஓர் அரசியல் நிர்ணய சபையாக மாற்றி, முற்றிலும் புதிதான ஒர் அரசியல் அமைப்பைத் தயாரிக்க அரசாங்கம் முடிவு செய்தது. "மக்கள் கட்டளையே தமக்கு அதிகாரம்" என்று கூறினார். இந்த அரசியல் நிர்ணய சபையில், கட்சிப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் கலந்து கொள்வதா? - இல்லையா? என்பதைப்பற்றி, நாம் ஒர் முடிவு செய்ய வேண்டியிருந்தது. 11.07.70 இல் வவுனியாவில் கூடிய கட்சியின் செயற்குழு - இவ்விடயத்தைக் கட்சிக்கு அப்பாற்பட்டதாகக் கணித்து, பல தமிழ்ப் பெரியோர்களை யும் அழைத்துக் கலந்தாலோசித்த பின், கட்சிப் பாராளுமன்றக் குழு ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்று தீர்மானித்தது. கொழும்பு சைவமங்கையர் கழகத்தில் பல முதியோர்களும் கூறிய ஆலோசனையின் பேரில், கட்சிப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அரசியல் நிர்ணய சபையில் கலந்து கொண்டனர். அரசியல் நிர்ணய சபைக்கு - சமஷ்டி அடிப்படையிலான அரசியலமைப்பையும், எமது சமூக, பொருளாதாரக் கொள்கைகளையும் உள்ளடக்கிய ஒர்யாப்பைத் தயாரித்துச் சமர்ப்பிக்கும் பொறுப்பு - திரு. வி. தர்மலிங்கம், பா. உ. அவர்களை அழைப்பாளராகக் கொண்ட ஒர் குழுவிடம் ஒப்படைக் கப்பட்டது. திரு. தர்மலிங்கம் அவர்களின் முற்றியால், ஒரு முழுமையான அரசியலமைப்புத் தயாரிக்கப்பெற்று, அரசியல் நிர்ணய சபைக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. பூரண சோஷலிச் பொருளாதாரத்தையும், சாதி - சமய பேதமற்ற சமூக அமைப்பையும், சுயாடசி பெற்ற ஐந்து மாநிலங்களையும் கொண்ட ஒரு 'சமதர்ம சமஷ்டிக் குடியரசு'க்கு உள்ளதுமான ஒர் 'அரசியல் திட்டம்' - திரு. தர்மலிங்கம் பா. உ. அவர்களால் தயாரிக்கப் பெற்றது. அதில் முக்கியமான சீல

பகுதிகளை அனுபந்தத்தில் சேர்த்திருக்கிறேன். நாம்சமர்ப்பித்த விரிவான திட்டத்தில் ஒரு அங்கத்தைத் தானும் - அரசியல் நிர்ணயசபை ஆலோசிக்க ஆயத்தமாயில்லை.

புதுப்பாதை அமைத்த வல்வெட்டித்துறை ஒழுங்குமை மாநாடு:

இச் சந்தர்ப்பத்தில் - தமிழ் அரசியற் கட்சிகளிடையே ஒற்றுமையை ஏற்படுத்தி, ஏகோபித்த கோரிக்கைகளை அரசியல் நிர்ணய சபைக்குச் சமர்ப்பிக்க வேண்டிய அவசியத்தை உனர்ந்த பெரியோர்கள் சிலர் - மாறுபட்டு நின்ற கட்சிகளை ஒன்று சேர்க்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டனர். குறிப்பாகத் திருவாளர்கள்: ஞானமுர்த்தி, சபாரத்தினம், வேற்பிள்ளை ஆகியோரது இடையா உழைப்பினால், வல்லவெட்டித் துறையில் 1971ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 7ஆம் தீக்தி - இலங்கைத் தமிழருக்க கட்சி, அகல கிளங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரஸ், ஈழத் தமிழர் ஒற்றுமை முன்னணி, தமிழர் சுயாடசிக் கழகம் ஆகிய கட்சிகளின் பிரதிநிதி கள் - திரு. சி. நாகராஜா அவர்கள் தலைமையில் கூடினர். அங்கு ஏற்பட்ட உடன் பாட்டின் பலனாக, தமிழ் கிளங்கை ஏகோபித்த, குறைந்த பட்சக் கோரிக்கைகளாக - ஒன்பது கோரிக்கைகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன. 17.02.71 இல் கூடிய கட்சிப்பிள் செயற்குழு, வல்லவெட்டித்துறை ஒரு மை மாநாட்டின் முடிவுகளை அங்கீரித்தது.

இனத்தின் நலன்பேண நாட்டின் தலைவரியுடன் மாநாடு:

தமிழ் இனத்தின் அடிப்படை உரிமைகள் சிலவற்றையாவது அரசியல் அமைப்பில் இடம்பெறச் செய்யவேண்டுமென்ற ஆவலில், தந்தை செல்வநாயகம் தலைமையில் கட்சி உறுப்பினர்களின் தூகுக்கோட்டி ஒன்று 1971 மார்ச் மாதம் வேந் தீக்தி பிரதமர்

திருமதி சீற்மாவோ பண்டாரநாயகாவையும், அரசியல் விவகார அமைச்சர் கலாந்தி கொல் வின் மூர். டி. சீல்வாவையும் சந்தித்துப் பேச்சு வார்த்தை நடத்தியது. தமிழ்மொழி உரிமை பற்றிப் சீல பகுதிகளையாவது இடம் பெறச் செய்யும்படி, கட்சி - பிரதமரிடம் வற்புறுத்தியது. பயங்கரவாத நடவடிக்கைகள் என்னால், இதன்பின் பிரதமரைச் சந்திக்க வாய்ப்பின்றிப் போயிற்று. பிரதமரின் யோசனைப்படி, ஏனைய அமைச்சர்கள் பலரைக் கந்தித்துப் பேசுகின்றன. ஆனால் எவ்வித பலனும் கிட்டவில்லை. அரசியல் நீர்ணய சபைக்கு மொழி உரிமை பற்றி நாம் கொடுத்த திருத்தங்கள் நிராகரிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, கட்சி உறுப்பினர்கள் அரசியல் நீர்ணய சபையிலிருந்து வெளியேறினர். இத்தோழ்மானத்திற்கிணங்க, அரசியல் நீர்ணய சபையைப் பகிஞ்கரிக்க மறுத்த திரு. சி. சே. மார்டின் பா. உ. 15.7.71இல் கட்சியிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டார்.

இரும்பு மன்றத்தை திழுந்தோம்:

தமிழ் இனத்தின் வாழ்வில் சோதனை மிகுந்த இக்கட்டத்தில், தன் தலையைக் கொடுத்தும் தமிழ் இனத்தைக் காக்கத் தயங்காத தானைத் தளபதியை இழந்தோம். தந்தை செல்வநாயகம் அவர்களின் விவேகமான போக்கிற்கு வேகத்தைக் கொடுத்தவர் டாக்டர், கி. மு. வி. நாக நாதனே! நெருக்கடியான நேரங்களில் எல் லோரும் தேவுவது - அவருடைய குணீகர மான வழி நடத்தலையே! 1961ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி 20 ஆந் திகதி அரசாங்க அதி பரின் ஜீப்வண்டியின்மூன் நடந்த மறியல் போராட்டத்தில், பொலீசார் குண்டாந்தடி கொண்டு தாக்கினார். டாக்டர் நாகநா தனின் உடலில் பட்ட குண்டாந்தடி முறிந்தது. முறிந்த பாதியைக் கையிலேந்திப் புன்முறுவல் பூத்தார் இரும்பு மனிதன்! தன் பெரும் செல்வத்தையும், ஆயிரக்கணக்கான ரூபா வருமானத்தையும் இனத்

துக்காக அர்ப்பணித்து, விடுதலை இயக்கத்தைக் கட்டி வளர்த்த இந்தியாகச் செம்மல் - 16.08.1971இல் காலன் வாய்ப் பட்டார். தந்தை செல்வநாயகம் தன் வலது கரத்தை இழந்தார். தமிழ் இனத்தின் விடுதலைவீர் வரைசெயில், முதலிடம் டாக்டர் நாகநாதன் அவர்க்கு எப்போதும் உண்டு.

உணர்ச்சிப் பெருக்கிள்கீழ்ப்பு மாநாடு

அரசியல் நிர்ணய சபையிலிருந்து வெளியேறியியின், 'சீங்கள் அரசியற்கட்சிகள் எமது உரிமைகளை எக்காலத்திலும் மனிமாப்பி வழங்கமாட்டா' என்ற கருத்துத் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் பரவலாக ஏற்பட்டது. சீங்கள் மக்களின் வீருப்பமின்றி, எமது கில்சீயமான - இனைப்பாட்சி சாத்திய மல்ல என்பது தெளிவு. எனவே, கட்சியின் அடிப்படை இலட்சியத்தைப் புராலோசனை செய்யவேண்டிய கட்டம் ஏற்பட்டது. இச்சூழ்நிலையில் கட்சியின் சிறப்பு மாநாடொன்று திரு. இராசமாணிக்கம் அவர்கள் தலைமையில் யாழ்ப் பாணத்தில் கூட்டப்பெற்றது. 30.1.72 இல் இளைஞர்களின் உணர்ச்சிப் பெருக்கிள் மத்தியில் நடைபெற்ற கிம் மாநாடு, அரசியல் நிர்ணய சபையினால் தயாரிக்கப்பட்ட 'தமிழ் இனத்தின் அடிமைச் சாசனமான அரசியல் அமைப்பை, தமிழ்த் தேசிய கினம் பூரணமாக நிராகரிக்கின்றது,' என்று பிரகடனம் செய்ததோடு, 'தமிழ் மக்களின் பிரதிநிதிகளாக நாடாளுமன்றத்தில் கிருப்போர் எவரும் கிடற்குச் சாதகமாக வாக்களிக்கக் கூடாதென்றும் ; அப்படி எவரும் வாக்களியாதவாறு, அவ்வத்தொகுதி வாக்காளர் தம் எதிர்ப்பைக்காட்ட வேண்டுமென்றும்' மாநாடு தன்மானத் தமிழ் மக்களைக் கோரியது.

மேலும், தமிழ் மக்களின் நியாயமான கோரிக்கைகள் யாவும் புறக்கணிக்கப்பட்டு, தமிழ் இனம் அரசாங்கத்தினால்

பிரிவினைப் பாதையில் தள்ளப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் இந் நேரத்தில்:

அ) சிங்கள மொழிக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் அதே அந்தஸ்து - தமிழ் மொழிக்கும் சட்ட பூர்வமாக அளிக்கப்பட வேண்டுமென்றும்:

ஆ) இந்நாட்டு அரசாங்கம் - மதச்சார்பற்றதாகப் பிரகடனம் செய்யப்பட வேண்டுமென்றும்:

இ) இந்நாட்டைத் தமது தாயகமாகக் கொண்டிருக்கும் தமிழ் மக்கள் எல் லோரதும் முழுமையான குடியுரிமைக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்றும்:

ஈ) தமிழ் மக்களின் பாரம்பரியமான தாயகத்தில், தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் சுயாட்சி உரிமை அங்கீரிக்கப்பட வேண்டுமென்றும்"

மாநாடு கோரி, கிழந்துவீட்டு கிவ்வர் மைகளை மீண்டும் பெறுவதற்கு எவ்வீது தயாகத்தற்கும் தயாராக நடவடிக்கை எடுக்குமாறும், தென்னிலங்கையில் மூட்சியாளரின் செயல்னால் தம் தொழில் - கல்வி வசதி களை கிழந்து வரும் தமிழ் மக்கள் தம் உடமைகளையல்லாம் வடக்கு, கூரிக்கு மாகாணங்களுக்கு மாற்றி, தமக்கும் தமிழ்க் கிணத்தற்கும், தமது சொந்தத் தாயகத்தில் வளமான வாழ்வை அமைக்க உடன் முயற்சி மூற்பிக்குமாறும் சிறப்பு மாநாடு வேண்டுகோள் விடுத்தது.

ஆட்சியாளரின் நியாயமற்ற போக்கிற குத் தம் ஆட்சேபனையைத் தெரிவிக்கும் வகையில், தீரு. ச. நடராசா அவர்கள் தமக்கு மூட்சியாளர் அளித்த - சமாதான நீதிபதியும் உத்தியோகப் பற்றந்த நீதவானும் என்ற, பட்டத்தை மாநாட்டிலேயே குறிப்பு தாக அறிவீத்தார். அவரைத் தொடர்ந்து வேறும் பலர் அவ்வாறே செய்தனர். 'அக்கிரம மூட்சி அளித்த பட்டம் - அடிமை விலங்கேயன்றி மூபரனமல்ல' என்று

உரிமை வேட்கை கொண்ட தமிழ் மக்கள் பலர் சிந்திக்கத் தொடர்கினர்.

தார்மீக ஆதரவுகோரி - தமிழ் நாட்டில் சுற்றுப்பயணம்

தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் சுயாட்சி உரிமையை நிலைநாட்டத் தீர்மானித்ததைத் தொடர்ந்து, எந்னிலையை - இலக அரங்கில் விளக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. கிணத்தால், மொழியால், பண் பாட்டால், மதத்தால் எம்மோடு பினைக் கப்பட்ட தமிழ் நாட்டுச் சகோதரர்களின் அனுதாபத்தைப்பெற, முதலில் முடிவு செய்தோம். அதன் பிரகாரம், தமிழனத்தின் உரிமைப்போரில் எந்தத் தியாகத்தற்கும் தயாராக கிருந்த தீரு. ஃ. கிராசரத்தினம் அவர்கள் தமிழ்நாடு சென்று, எல்லா ஒழுங்குகளையும் செய்தார். அவரும் இலகத் தமிழ் கிளைஞர் பேரவைத் தலைவர் டாக்டர் கிரா. சனாரத்தனமும் தமிழ் நாட்டின் அரசியல் கட்சிகளின் தலைவர் கள் அத்தனை பேற்றியும் சந்திக்க ஏற்பாடு செய்தனர். தந்தை செல்வநாயகம் அவர்களும், கட்சிப் பொதுச் செயலாளர் என்ற முறையில் நானும், என் மனைவியும். சுதந்திரன் ஆசிரியர், திரு. கோவை மகேசனும், வேறு சில நண்பர்களும் 1972 பெப்ரவரியில் தமிழ்நாடு சென்றோம். தமிழக ஆளுநர் உயர்த்திரு. கே. கே. ஷா, முதல்வர் கலைஞர் மு. கருணாநிதி, தி. மு. க. பொதுச் செயலாளர் நாவலர் கிரா. நெடுஞ்செழியன், தமிழக அமைச்சர்கள், தமிழருக்கழகத் தலைவர் தீரு. ம. பொ. சி, திராவிடர் கழகத் தலைவர் உயர்த்திரு. பெரியார் க. வே கிராமசாமி, முத்தமிழ்க்காவலர் கி. ஆ. பெ. வீசுவநாதம், முன்னாள் முதலமைச்சர் தீரு. மு. பக்கதவத்சலம், முஸ்லிம் லீக் தலைவர் காய்தே மில்லத், ஸ்தாபன காங்கிரஸ் தலைவர் உயர்த்திரு. கே. காமராஜ், கிண்று அண்ணாதி. மு. க. தலைவராக கிருக்கும் - புரட்சி நடிகர் தீரு. எம். ஜி கிராமச்சந்திரன், கிந்திராகாங்கிரசைச் சேர்ந்த - நடிகர்

திலகம் திரு. சீவாஜி கணேசன், பிரபல சினிமா நடிகர் திரு. எஸ். ஏ. அசோகன், கிண்ணும் சீல முக்கிய மான தொழில் அதி பர்கள், சட்ட வல்லுநர்கள், கல்வி மான்கள், மாணவர் தியக்கங்கள், பத்திரிகையாளர்கள் முதலிய பலரைத் தமிழ் நாட்டில் சந்தித்தோம்; எமது நிலையை வீளக்கி ணோம். அத்தனை பேரும், கிண்ப்பற்றோடு - உருக்கமான அனுதாபந் தொவித்தனர். மத்திய அரசோடும், குறிப்பாகப் பாரதப் பிரதமர் திருமதி. திந்திரா காந்தியோடும், வெளியுலகிலும் எம் பிரச்சினையை வீளக்கத் தம் உதவியை அளிப்பதாக உறுதி கூறினார். சிசன்னை மாநகராட்சி - மேயர் திருமதி காமாட்சி ஜியராமன் தலைமையில் தந்தை சிசல்வநாயகத்திற்குப் பொதுவரவேற்பு வழங்கிக் கெளரவித்தது. கோகலே மண்டபத்தில் டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் தலைமையில், உலகத் தமிழ் இளைஞர் பேரவை தந்தைக்கு ஒரு வரவேற் பளித்தது. அனைத்துக் கட்சிப் பிரமுகர் களும் அவ்வரவேற்பில் உரையாற்றி னார். எந்த ஒரு தனிக் கட்சியோடும் நாம் பிரத்தியேகத் தொடர்பு கொள்ளவில்லை. கிரத்த பாசத்தினால் பினைக்கப்பட்ட ஒரே கினம் என்ற முறையில் - தமிழ் நாட்டு மக்களீ னாதும், அவர்களைப் பிரதிநிதித்துவம்படுத் தும் அரசியற் கட்சிகள் அனைத்தினதும், அவர்கள் மூலம் கிந்திய அரசினதும் தார் மீக ஆதாரவை - மனீத உரையைகோரி கூது தமிழ்த் தேசிய கினம் மூற்பிக்க திருக்கும் தாமப் போருக்கினக் கோரி நின்றோம். இதில் ஒளிப்பு மறைப்போ, இரகசியமோ எதுவுமில்லை.

ஒம்முறையின் உருவகமான தமிழர் கூட்டணி உதயம்:

தமிழ் மக்களின் எதிர்ப்பைச் சிறிதும் பொருட்படுத்தாமல், குடியரசு அரசியல் அமைப்பை 1972 மே 22 இல் பிரகடனம் செய்ய, அரசாங்கம் ஆயத்தமானது இதை ஒன்றுபட்டு எதிர்க்கவேண, ஆயத்

தப்படுத்த வேண்டிய கட்டம் வந்தது. தந்தை செல்வநாயகம் அவர்களின் அழைப்பின் பேரில் - தமிழ் அரசியல் கட்சிகள், தொழிற் சங்கங்கள், மாணவர் தியக்கங்கள், கட்சிச் சார்பற்ற பெரியோர்கள் எல்லோரும் திருகோணமலை நகர மண்டபத் தில் 14.05.72 இல் கூடினார். வல்லவட்டித் துறையில் 7.2.71 இல் கருவில் உருவான தமிழின ஒற்றுமை - திருகோணமலையில் சுகப்பிரசவமானது. தமது வேற்றுமைகளை மறந்து 'தமிழர் கூட்டணி' என்ற ஒரே அமைப்பில், அத்தனைபேரும் இணைந்து செயலாற்ற தீர்மானித்தனர். தந்தை செல்வநாயகம் தலைவராகவும். திரு. எஸ் ஞானமுர்த்தி அவர்களும் கவிஞர் காசிசூனந்தன் அவர்களும் இணைச் செயலாளர்களாகவும், திரு. சி. கதிரவேலுப்பிள்ளை பா. உ., திரு. தா. திரு நாவுக்கரசு, திரு. அ. குமரகுரு ஆகியோர் பொருளாளராகவும் பணிபுரிய நியமிக்கப்பட்டனர். ஒரு நிரந்தரமான நடவடிக்கைக் குழு - எல்லாக் கட்சிகளுக்கும், ஸ்தாபனங்களுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் வாய்ந்ததாக நிறுவப்பெற்றது.

மே 22 இல் - தமிழ் ஈழம் பூர்ச்சுக் கோலம்:

தமிழ் இனத்தின் அடிமைச்சாசனமான 'குடியரசு அரசியல் அமைப்பை' முற்று முழுதாக நிராகரித்த தமிழர் கூட்டணி, அத்திட்டம் சம்பிரதாய பூர்வமாக நிறைவேற்றப் படும் - அரசியல் நினைய சபையின் கீழத்திக் கூட்டத்தைப் பகிஷ்கரிக்குமாறு, தமிழ்ப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்குக் கோரிக்கை வீடுத்தது. குடியரசு தினமான மே 22 முந் திகதிக் கொண்டாட்டங்களைத் தமிழ் மக்கள் பகிஷ்கரிக்கவேண்டுமென்றும், அன்றைய தினத்தைத் தமிழ் இனத்தின் துக்கதினமாக அனுஷ்டிக்க வேண்டு

மென்றும் தீர்மானிக் கப்பட்டது. இத் தீர்மானப்படி, அரசியல் நிர்ணயசபை நிகழ் ச்சிகளை மக்களால் தெரிவுசெய்யப்பட்ட 19 தமிழ் பாரானுமன்ற உறுப்பினர்களில் பதினெட்டாண்டு பேர் பகிள்காந்தத்தனர். மே 22இல் - தமிழ் ஈழம் முழுவதும் புரட்சிக்கோலம் பூண்டு நின்றது. பாடசாலைப் பகிள்காரம், கடையடைப்பு, கண்டனக் கூட்டங்கள், சீங்கக் கொடிகள் தீக்கிரை முதலிய பல சம்பவங்கள் நடைபெற்றன. வண்ணார்பண்ணை நாவலர் சீக்கிரம் மண்டபத்தில் பங்காயிரும் மக்கள் மத்தியில் - குடியரசு அரசியல் தீட்டம் தலைவர்களால் தீக்கிரையாக்கப்பட்டது. கிச்சம்பவங்களைத் தொடர்ந்து எழுப குக்கு மேற்பட்ட தமிழ் இளைஞர்கள் கைது செய்யப்பட்டுச் செறையில்லைக்கப்பட்டனர். ஒரு புறத்தில் தமிழ்ப் பாரானுமன்ற உறுப்பினர்கள் தம் பதவிகளைத் துறக்க வேண்டுமென்ற குரல் எழுந்தது. மறு புறத்தில் பதவி துறத்தலை எதிர்ந்து, சிறையில் இருந்த இளைஞர் உட்படப் பலர் கருத்துத் தெரிவித்தனர்.

ஆறு அம்சக் கோரிக்கையும்;
ஆற்று மாத அவகாசமும்:

1972 ஜூன் 25 ஆந் திகதி கோப்பாயில் கூடிய தமிழர் கூட்டணி நடவடிக்கைக் குழு இவ்விடயத்தை ஆராய்ந்து, ‘பாரானுமன்ற உறுப்பினர்கள் பதவி குறப்பதால் பலன் கில்லை’ என்று தீர்மானித்தது. அத் தூடன் அரசாங்கத்துக்கு ஒரு அம்சக் கோரிக்கைகளை விடுத்து, அவற்றின் அடிப்படையில் அரசியல் அமைப்பைத் திருத்த முன்று மாத அவகாசமும் அளித்தது. மேலும் ‘அக்கால கட்டத்தில் அரசாங்கம் தமிழ் மக்களின் கோரிக்கைக்கு கிளைக்காவிட்டால், கயந்தியை உரிமையின் அடிப்படையில் தமிழ் கிளத்தின் விடுதலையைக் காணச் சாத்துவிக் போராட்டத்தில் இறங்குவது’ என்றும் தீர்மானித்தது. கூட்டணி விடுத்த ஆறு அம்சக் கோரிக்கைகளாவன:-

- 1) அரசியல் அமைப்பில் சிங்கள மொழிக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் அதேஇடம்-தமிழ்மொழிக்கும் அளிக்கப்படவேண்டும்:
- 2) இலங்கை மதச் சார்பற்ற அரசாகப் பிரகடனம் செய்யப்பட்டு, எல்லா மதங்களையும் சமமாகப் பேணி வளர்க்கவேண்டும்:
- 3) இந் நாட்டைத் தம் தாயகமாகக் கருதும் தமிழ் பேசும் மக்கள் எல்லோருக்கும் பூரண குடியுரிமை வழங்கும் குடியுரிமைச் சட்டங்கள் - அரசியல் அமைப்பில் இடம் பெற வேண்டும்.
- 4) நீதிமன்றம் மூலம் நிலைநாட்டப் படக்கூடிய அடிப்படை உரிமைகள் - அரசியல் அமைப்பில் அளிக்கப்பட வேண்டும்.
- 5) சாதியையும் - பிறப்பினால் உயர்வு, தாழ்வு கற்பிப்பதையும் அரசியல் சட்ட மூலம் ஒழிக்கவேண்டும்.
- 6) அதிகாரம் பரவலாக்கப்பட்டு, மக்கள் பங்கு கொள்ளும் சனநாயக ஆட்சி அமைப்பு ஏற்பட வேண்டும்.

இக் கோரிக்கைகளைத் தந்தை செல்வநாயகம் பிரதமருக்கு அனுப்பியபோது, எவ்வித பதிலும் கிடைக்கவில்லை. பிரதமரது நினைவுட்டல் கடித்தின் பின், “எமது தீர்மானம் கிடைத்தது” என்ற ஒரு சொற்பதிலைத் தவிர வேறு எவ்வித நடவடிக்கையும் எம் கோரிக்கைகளை ஒட்டி அரசாங்கம் எடுக்கவில்லை.

அரசுக்கு சவாஸ்வித்து
நந்தை பதவி துறப்பு:-

“தமிழ் மக்களில் கணிசமான தொகையினர் அரசியல் அமைப்பை ஏற்றுக் கொள் கின்றனர்” என்று பிரதமர் உட்படப் பல அமைச்சர்கள் கூறினர். இக் கூற்றுக்கு முற்றுப் புள்ளி வைக்கவும். நாம் ஆரம்பிக்

கத் திட்டமிட்ட போராட்டத்திற்குத் தமிழ் மக்களின் அங்கீகாரத்தைப் பெறவும், 'குடியரசு அரசியல் அமைப்பைத் தமிழ் மக்கள் நிராகரிக்கின்றார்கள்' என்பதை உலகுக்கு எடுத்துக் காட்டுவதற்கும் ஓர்கிடைத் தேர்தலை ஏற்படுத்தும் பொருட்டு, தந்தை செல்வநாயகம் காங்கேசன்துறைத் தொகுதிப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் பதவையைத் துறந்தார். அரசாங்கம் தங்கள் இடைஞகையை முன் வைத்துத் தன் ஜூடன் போட்டியிட வேண்டுமென்று அரசுக்கு அனுமதி விடுக்கூடார். இடைத் தேர்தலை நடாத்தி, மக்கள் கருத்தை அறியத் தொரிய மற்ற அரசாங்கம், இரண்டு வருடங்களுக்கு மேலாக இடைத் தேர்தலை நடத்தாது அவசரகாலச் சட்டத் தைப் பயன்படுத்தி, நியமன தீன்தைப் பின் போட்டுக் கொண்டு வந்தது. இதற்கிடையில் கவிஞர் காசி ஆண்தலன், வண்ணனை ஆண்தலன், மாவை சேனாதி ராசா, கி. போ. ச. குப்பிரமணியம் முதலிய இயக்கத்தின் முக்கிய உறுப்பினர் பலர் கைதாகிச் சிறைகளில் அடைக்கப்பட்டனர். மே 22 இல் கைது செய்யப்பட்ட வாலிபரில் பலர் விடுதலை செய்யப்பட்டாலும் 43 க்கு மேற்பட்ட வாலிப்பகள் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மேலாகச் சிறைகளிற் கொல்ல விவாதம் கூடிய ஒன்பார்களை அழுபவேத்தனர். அவர்களை விடுதலைசெய்யக் கோரிப் பல கிளர்ச்சிகள், இரவ்வள்ளுக்கள், உண்ணாவிருத்தங்கள் நடத்தப்பட்டன. 1973 கூட 1 மூட்டாள் வேலனைக்கு வருகைதந்து - அமைச்சர் குமாரகுரியருக்கு எதிராகக் கறுப்புக் கொடி ஆர்ப்பாட்டம் நடைபெற்றது. அடுத்துச் சுகாதார அமைச்சருக்கு எதிராகப் பலாலி விமான நிலையத்திலும் கறுப்புக்கொடி ஆர்ப்பாட்டம் நடைபெற்றது. நிதி அமைச்சர் டாக்டர் என். எம். பெரேரா யாழ்ப்பானம் வந்தபோது, யாழ்ப்பானத் தலை பூரண ஜார்த்தால் அனுஷ்டிக்கப்பட்ட

தது. தலைவர்களின் உண்ணாவிரதமும், மாணவர்கள் பாடசாலைப் பகிள்காரமும், அன்று நடைபெற்றன. கிளிநோச்சி சென்ற நிதி அமைச்சருக்கு, அங்கு கறுப்புக் கொடி காட்டப்பட்டது. அமைச்சர் குமாரகுரியருக்கு எதிராக மட்டக்களப் பிலும் திரு. மு. இராசமாணிக்கம் அவர்கள் தலைமையில் கறுப்புக் கொடி காட்டப்பட்டது. இப்படியே பல்வேறு வகைகளில் அரசியல் அமைப்புக்கும் அரசீன் அடக்குமுறைக்கும், கிளைனூர்களை விசாரணையின்றிச் சிறைகளில் அடைத் தலைமைக்கும் எதிராக மக்கள் தம் எதிர்ப்பைக் காட்டினர்.

சட்டத்தை மீறினாம்; ஆபத்தைத் தடுத்தோம்:

யாழ்ப்பானத்தில் புத்தார், அச்சுவேலி, அல்வாய், கரவெட்டி ஆகிய நாலு கிராமங்களில் - நாம் ஐ. தே. கட்சி அரசாங்கத்தை விட்டு வெளியேறியவுடன் அங்கீகாரம் பெற்ற பெளத்த - சிங்கள பாடசாலைகளைப் பற்றி மேலே குறிப்பிட்டேன். எமது எதிர்ப்புக்கு அஞ்சி, அவை தொடர்ந்தும் தமிழ்ப் பாடசாலைகளாகவே இயங்கி வந்ததையும் கூறியேன். 1973 ஆம் ஆண்டின் முற்பகுதியில் புத்தார் பெளத்த சிங்களப் பாடசாலைக்குச் சிங்களத் தலைமை ஆசிரியரையும் உதவி ஆசிரியரையும் அனுப்பி. பாள் வகுப்பில் தமிழ்க் குழந்தைகளுக்குச் சிங்களத்திற் கல்வியுடைய அரசாங்கம் முற்பட்டது. அப்பகுதி மக்களின் ஒத்துழைப்போடு 'யாரும் பாடசாலைகள் நிறுவக கூடாது, என்ற சட்டத்தை மீறி - தமிழ்ப் பாடசாலை ஒன்றை - அச் சிங்களப் பாடசாலையின் அருகில் நிறுவத் தமிழர் கூட்டணி தீர்மானித்தது. 1973 ஏப்ரல் ஜேந் தக்தி சட்டமறுப்புப் பாடசாலை தறிக்கப்பட்டது. அதன் பொறுப்பாளர்களாகத் தந்தை செல்வநாயகம் அவர்கள், திரு. மு. சிவ

சிதம்பரம், திரு. வி. தர்மலிங்கம், பா. உ. புத்தார் ஆனந்தன் இவர்களோடு, நானுமாக ஜவர் நியமிக்கப்பட்டோம். சட்ட விரோதமாகப் பாடசாலை நிறுவப் பட்டதையும், அதன் பொறுப்பாளர்களது விபரங்களையும் திரு. சி. கதிரவேலுப்பிள்ளை, பா. உ. கல்வி அமைச்சுக்கு அறிவித்தார் அரசாங்கம் எம்மீது எவ்வித சட்ட நடவடிக்கையும் எடுக்க முன்வரவில்லை. பாடசாலை வெற்றிகரமாக நடைபெற்றது. சிஸ்களப் பாளர் வகுப் பில் கிரண்டு பிள்ளைகளே கிருக்க, ஏனைய பிள்ளைகள் எல்லோரும் எம் தமிழ்ப் பாடசாலைக்கு வந்து சேர்ந்தனர். ஓராண்டின் பின், தமிழ்க் குழந்தைகளின் தொண்டைக் குள் சிஸ்களத்தைத் திணீக்கும் முயற்சியை அரசாங்கம் கைவிட்டது. புத்தாரில் நாம் மேற்கொண்ட நடவடிக்கை பரிபூரண வெற்றி கண்டது.

கப்சியின் பன்னிரண்டாவது மாநில மாநாட்டில் தோழமைக் கப்சிகளின் தலைவர்கள்:

தமிழருக்க கட்சி தமிழர் சூட்டணியில் ஓர் அங்கமாகச் சேர்ந்தபின், கட்சியின் 12 ஆவது மாநாடு- முதன் முறையாக மல்லாகத்தில் 1973 செப்டெம்பர் 7, 8, 9 ஆந் திகதிகளில் நடைபெற்றது. கிம் மாநாட்டின் தலைவராக நான் தொவிலெய்யப் பெற்றேன். கிம் மாநாடு கட்சியின் வரலாற்றில் முக்கிய மான ஒரு திருப்பு முனையாக அமைந்தது ஏனைய கட்சிகளோடு சேர்ந்து, தமிழர் சூட்டணியின் ஓர் அங்கமாகக் கட்சி இயங்குவதை மாநாடு அங்கீகரித்தது. மேலும் ‘இந்நாட்டுப் பெரும்பான்மைத் தேசிய கினத்தின் ஒத்துழைப்போடோ, சம்மதத் தோடோ தமிழ்த் தேசிய கினத்தின் உரீமை களை நிலை நாட்டுவது சாத்தியமில்லை என்று கருதி, தமிழ்த் தேசிய கினம் தம் பாரம்

பரியான தாயகத்தில், தமது சுயாட்சீ உரீமையை நீலைநாட்டுவதே ஒரே வழி என்று தமிழர் சூட்டணி தீர்மானித்து, அதன் அங்கமான பல்வேறு கட்சிகளின் பரிசீலனைக்கும் அக் கருத்தைச் சமர்ப்பித்திருப் பதாலும்:

“இலங்கைத் தமிழருக்கட்சியின் பன்னிரண்டாவது மாநில மாநாடு - மொழி யால், கலாசாரத்தால், வரலாற்றால், பிரதேசத்தால், ஒரு தனி இனமாக வாழ வேண்டுமென்ற உணர்ச்சியால், ஒரு தனித்தேசிய இனமாகக் கணிக்கப்படுவதற்குப் புரண தகுதிபெற்ற இலங்கை வாழ தமிழ் பேசும் மக்கள்; சர்வதேச நீதிக் கிணங்க ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட, ‘தேசிய கினங்களின் சுயநீணய உரீமை’ யென்ற அடிப்படைத் தத்துவத்தின்படி, தமது பாரம் பரியான தாயகத்தில் இலங்கைத் தமிழ்த் தேசிய கினம் தன்னாட்சி காண்பதே எமக்குள் ஒரே வழியின்று தித்தால்தீர்மானிக்கிறது’ என்று பிரகடனம் செய்தது. அன்றியும் இந்தப் புதிய குறிக்கோளுக்கு ஏற்ப.

‘தமிழ்த் தேசிய கினத்தின் நியாய பூர்வமான கிக்கோரிக்கைக்கு - உலக நாடுகளின் அனுதாபத்தையும் ஆதரவையும் பெறும் வகையில், பிரசாரத்தை மேற்கொள்ளுவதென்றும்’ தீர்மானிக்கப் பெற்றது. வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இத் தீர்மானத்தைக் கட்சியின் முன்னாள் தலைவர் திரு. சி. மு. இராசமானிக்கம் முன் மொழிந்தார். கிம் மாநாட்டின் கின லொரு சீர்ப்பு அம்சம் - தோழமைத் தமிழ்க் கட்சிகளின் தலைவர்கள் முதன் முதலாகக் கட்சி மாநாட்டு மேடையில் தோன்றி உரையாற்றியமையாரும்.

முத்திரைச் சட்ட மீறலும்;
உண்ணா நேங்கும்:

ஒரு வருடமாகக் காங்கேசந்துறை இடைத் தேர்தலைநடத்தத் தவறி அரசின்

ஜனநாயக விரோத நடவடிக்கைக்கு ஆட் சேபனை தெரிவிக்கும் வகையில். 1973 ஒக்டோபர் 2 ஆந் தீக்தி மாவிட்டபுரத்தில் ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட ஆண்களும், பெண்களும் ஒருநாள் உண்ணாவிரதத்தை மேற்கொண்டனர். அன்றைய தினமே - நாட் டின் முத்திரைச் சட்டத்தை மீறி, வெட்டிச் சிதைக்கப்பட்ட முத்திரைகளை ஓட்டிப் பிரத மருக்கு நூற்றுக்கணக்கான தொண்டர்கள் கடிதங்களைத் தபாலில் சேர்த்தனர். ஆனால் இந்தச் சட்டமறுப்பை ஒட்டி எவ் வித நட வடிக்கையும் எடுக்காமல், அரசு வாழா இருந்தது.

முதுபெறந்த தலைவர் அழகக்கோன் மறைந்தார்:

1973 நவம்பர் 25 ஆந் தீக்தி கட்சிக்கு மாபெரும் கிழப்பொன்று ஏற்பட்டது கட்சியின் பெருந் தலைவரும். 1974 ஆம் ஆண்டு முதல் மன்னார்த் தொகுதியின் பாரானுமன்ற உறுப் பினராகக் கடமையாற்றி, அப்பழக்கற்ற விசுவாசத்தினால் மக்கள் மத்தியில் தனி மதிப்புப் பெற்றிருந்தவருமான திரு. வி. அ. அழகக்கோன் அவர்கள் எம்மை விட்டுப் பிரிந்தார். மன்னாரில் ஏற்பட்ட இடைத் தேர்தலிற் கட்சி தோல் வியடைய, ஜக்கிய தேசியக் கட்சி வேட்பாளர் ஜனாப்ரகமீம் சில வாக்குகளால் வெற்றி பெற்றார். திரு. அழகக்கோனின் மறைவால் - ஒரு மாவட்டத்தையே தற்காலிகமாக இழந்தது கட்சி.

தன்னாடச்சிக்கு வித்திப்பட - கை பத்து

அரசியல் கலப்பற்ற வகையில், யாழ்ப் பாணத்தில் நாள்காவது உலகத் தமிழராய்ச்சி மாநாடு 1974 ஜனவரி முதல் வாரத் தீல்வெகு சிறப்பாக மக்களின் கரை காணாத உணர்ச்சிப் பெருக்கின் மத்தியில் நடைபெற்றது. அரசாங்கம் எவ்வளவோ கிடையுறுகளை ஏற்படுத்தியும், மிக வெற்றிகரமாக மாநாட்டை நடத்தி, கிறது

நாளான 10 ஆந் தீக்தியின்று 50,000 க்கு மேற்பட்ட மக்கள் உலகத் தமிழ் அறி ஞர்கள் தமிழின் பெருமையை எடுத்து வளக்கு வதைக் கேட்கக்கூடிய கூட்டத்தின் மீது, பொலீசார் எவ்வீது காரணமுமின்றித் தாக்குதல் நடத்திய காரணத்தினால், ஒன்பதுபேர் மின்சாரம் தாக்கி இறந்தனர். பொலீசாரின் நடத்தை பற்றி வீசாரணை நடத்து மாறு, அரசாங்க ஆதரவாளர் உட்பட, தமிழ்மக்கள் ஏகோபித்துக்கோரியும் அரசாங்கம் மறுக்குவிட்டது. மக்கள் நிறுவிய கிரண்டு முன்னாள் நீதியரசர்களையும் ஒரு முன்னாள் மேற்றிராணியாரையும் கொண்ட வீசாரணைக்கும், பொலீசாரின் செயலே - அம் மரணங்களுக்குக் காரணம் என்று தீர்ப்பு வழங்கியது, இச்சம்பவமும், அதை யொட்டி அரசாங்கத்தின் உதாசீ னமும் ‘தமிழன் தன்னாட்சி பெற்றாலன்றி வாழ முடியாது’ என்ற உறுதியை இது காரும் அந்தக் கொள்கையை ஏற்கா திருந்த பல்லாயிரம் தமிழ் மக்களுக்கும் ஏற்படுத்தியது. உத்தம தலைவர் இராசமாணிக்களார் உர்மி துறந்தார்:

அடுத்துடுத்து உத்தம தலைவர்கள் பலரை இழந்துகொண்டு வந்த எம் மியக்கத்திற்கு, கிழக்கிலங்கையில் இன்னொரு பேரிடி 8.10.74 இல் விழுந்தது. முன்று தடவை கட்சியின் தலைவராகக் கெரிவு செய்யப்பட்டு, மிகப்பெரிய போராட்டங்களின் மத்தியில் கட்சியை வழி நடத்திச் சென்ற உத்தம தலைவர் திரு.சி.மு. இராசமாணிக்கத்தின் மறைவு - கட்சிக்கும் தமிழ் இனத்திற்கும் சுடுசெய்ய முடியாத பெரும் நஷ்டமாகும்.

யாழ்நகர் வந்த ரீதமறை தமிழர்தம் மனக்கொதிப்பு வரவேற்றாது:

1974 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதத்தில், பல்கலைக்கழக வளாகம் ஒன்

றைத் திறப்பதற்கென்று கூறி, பிரதமர் திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயகா அவர்கள் முதன் முதலாக யாழ்ப்பாணம் வருகைத்தார். தமிழர் கூட்டணியும், தமிழருக்கட்சியும் அவர் யாழ்ப்பாணம் வரும் நாளைப் பூரண ஹர்த்தால் தின மாக அனுஷ்டிக்குமாறு கோரின. யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு முழுவதும் பரிபூரண ஹர்த்தால் அனுஷ்டிக்கப்பட்டது. தமிழ் இளைஞர்கள் சிறையில் வாடுவதை எதிர்த்து, யாழ்ப்பாணம் வீரமாகாளி அம் மன் கோவில் முன்றிலில் பெண்கள் உண்ணாவிரதம் மேற்கொண்டனர். தமிழ் மக்களின் மனக் கொதிப்பை - பிரதமர் நேரில் கண்டார்.

வெள்ளியீரா:

இந்தவிதமான போராட்டங்களுக்கும், தலைவர்களின் மறைவினால் ஏற்பட்ட பேரிழப்புகளுக்கும் மத்தியில், இலங்கைத் தமிழருக்க கட்சியின் தியாகம் நிறைந்த வரலாற்றில் கிருபத்தைந்து ஆண்டுகள் நிறைந்தன. கட்சியின் வெள்ளி விழா கொழும்பு கிராமகிருஷ்ணமிஷன் மண்டபத் தில் 1974 டிசம்பர் 18 ஆந் தீக்தி பல்லாயிரம் மக்கள் திரண்ட மாபெரும் விழாவாகக் கொண்டாடப் பெற்றது. தந்தை செல்வ நாயகத்திற்கு 'முதறினு' என்று பட்டஞ்சுட்டி மகிழ்ந்தனர் மக்கள். இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. தொண்டமான், அகில இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரஸ் பொதுச் செயலாளர் திரு. மு. சீவுசீதம்பரம் முதலிய தோழுமைத் தமிழ்க் கட்சித் தலைவர்கள் வாழ்த்துரை வழங்க நடந்த இவ் விழாவில் தலைமை தாங்கும் பேறு எனக்குக் கிடைத்தது. இவ்விழா, கட்சியின் வெள்ளி விழாவாக மாத்திரமன்றி, காங்கேசன்துறை இடைத் தேர்தலின் கால்கோள் விழாவாகவும் அமைந்தது ஏனெனில் இச் சந்தர்ப்பத்தில்

இடைத் தேர்தல் நியமன தினத்தையும் ஆட்சியாளர் அறிவித்தனர்.

இடைத் தேர்தல் இயம்ரீய தீர்ப்பு

காலங்கழித்து நடைபெற்ற இடைத் தேர்தல், எம் இட்சீயப் பாதையில் ஒரு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மைல் கல்லாக அமைந்து விட்டது. 1970 ஆம் ஆண்டிற் பெற்றதிலும் முன்று மடங்கு அதிகப்படியான வாக்குகளையும், அளிக்கப்பட்ட மொத்த வாக்குகளில் முக்கால் பங்கு வாக்குகளையும் தந்தை செல்வநாயகம் பெற்ற தல்ல இம் முக்கியத்துவத்திற்குக் காரணம். ஜூரோப்பிய ஆக்கிரமிப்பாளர் இந்நாட்டு மண்ணில் காலடி வைத்தபோது, தமிழன் தன் சொந்த நாடாகத் தன்னாட்சி நடாத்திய பூமியை மீண்டும் பெற்று, கிழந்து கிறைமையை மீண்டும் நிலை நாட்டுவதற்கு உழைக்கத் தமிழ் மக்களின் உத்தரவை நாடினார் தந்தை செல்வநாயகம். அந்த உத்தரவை - அமோகமான பெரும்பான் மையால் அளித்தனர் மக்கள். ஒண்ட தமிழன் மீண்டும் ஆளு வேண்டும். தமிழ்த் தேசிய தினத்தின் கிறைமை மீண்டும் நிலைநாட்டப் படவேண்டும். தமிழ் ஆழம் மீண்டும் மலர வேண்டும். கிடுவே காங்கேசன் துறை கிடைத் தேர்தலில் மக்கள் அளித்த தீர்ப்பு. இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாக நாம் நடந்து வந்த இலட்சியப் பாதையில் - ஒரு திருப்பு முனையைத் தாண்டி விட டோம். எழுமுன்னே நாம் சென்றடையும் கிளக்குத் தெளிவாகத் தெரிகின்றது. எம் பின்னே தமிழ் மக்களில் மிகப் பெரும் பாலோர் திரண்டு விட்டார்கள்! இனத்தின் கதந்திரம் என்ற இலக்கை நோக்கித் தமிழருக்கட்சியும், கடந்த காலத்தில் வெவ்வேறு பாதைகளில் நடந்த தோழுமைக் கட்சிகளும் கைகோத்து வீறுநடை போட ஆயத்தமாகிவிட்டன!

★ ★ ★

‘எங்கள் பகைவர் எங்கோ மறைந்தார் கிங்குள்ள தமிழர் ஒன்றாதல் கண்டே.’

என்ற புரட்சிக் கவிஞர் கூற்றுக்கு எடுத்துக்காட்டாக - ஈழத் தமிழ் மக்கள் திகழ்கின்றனர்.

ஒத்துழைத்துப் பஸ்ஸில்லை தியாக வரலாறு தஞ்ச பாடம்:

இந்த நிலையை உருவாக்கியதே - தந்தை செல்வநாயகத்தின் தலைமையிலான இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் இருபத்தெந்து வருட சாதனையாகும். பாராளு மன்றத்திற்கு உள்ளும் வெளியும், தென்னிலங்கை அரசியற் கட்சிகள் ஒவ்வொன்றோடும் ஒத்துழைத்துப் பார்த்தோம். கிடதுசாரீக் கட்சிகளோடு 1958 மூலம் ஆண்டு நாட்டை அதிரவைத்த ஹர்த்தாலில் ஒத்துழைத்தோம், பிரதமர் பண்டாரநாயகா வோடு 1957 கில் ஒப்பந்தம் செய்தோம். பூஜீஸ்கா சுதந்திரக் கட்சியோடு 1960 மூலம் ஆண்டில் உடன்படிக்கை செய்து அவர்களோடு சேர்ந்து ஐ. தே. கட்சி ஆட்சியைத் தோற்கடித்து, மீல்வங்கா சுதந்திரக் கட்சி ஆட்சி அமைக்க, ஆதரவு கொடுக்கச் சம்மதித்தோம். 1965 ஆம் ஆண்டு திரு. ட்ட்வி சேனநாயகாவோடு ஒப்பந்தம் செய்து அவரை ஆட்சிப் பீடம் ஏற்ச செய்தோம். அத்தனை சிங்கள அரசியற் கட்சிகளும் தலைவர்களும் எமக்குத் தந்த பாடம் “அவர்கள் யாரும் எம் உரி மைகளை வழங்கத் தயாரில்லை அவர்களை நம்பிப் பயனில்லை” என்பதேயாகும். தாம் அதிகாரபீடம் ஏறுவதற்கு எம்மை ஏனியாகப் பயன்படுத்திய பின், எம்மை உதைத்துத் தள்ளுவார்களேயன்றி தமிழ் இனத்தையும் சிங்கள இனத்தின் நிலைக்கு உயர்த்தவே மாட்டார்கள்.

‘தன்கையே தனக்குதவீ
தமிழர்கே தமிழர்க் குதவீ’

என்ற தாரக மந்திரத்தை, அனுபவத்தால் படித்தோம்.

இவங்கை தமிழரக்கட்சி மாநாட்டு மன்ற இருபத்தெந்து ஆண்டுகளில் எதைச் சாதித்தோம்?

சாதியினால் சமயத்தினால், பிரதேசத் தினால் பிளவுபட்டுக் கீடந்த தமிழனை ஒன்று படுத்தினோம்!

அரசியல் கட்சிகளாகப் பிரிந்து அல்லறப்பட்ட தமிழனத்தை, ஒரே அனைவில் தமிழர் கூட்டணியாகச் சேர வழி வகுத்தோம்!

1956 ஆம் ஆண்டு “24 மணித்தியா லத்தில் நாடு முழுவதும் சிங்களத்தை ஆட்சி மொழியாக்குவோம்” என்றுகூறிய ஆட்சியாளரை, இருபது வருடங்களின் பின்னரும் - மொழிப்பிரச்சினை தீரவில்லை என்பதை ஏற்றுக்கொண்டு, ‘அரசியல் அமைப்பில் தமிழ் மொழி உரிமையை அளிக்க நாம் ஆயுத்தம்’ என்று கூற வைத் திருக்கிறோம்!.

தமிழனுக்கு ஒரு தனிப்பிரதேசம் உண்டு; அதைப் பாதுகாப்பது தமிழ் மக்களின் கடமை மாத்திரமல்ல, உரிமையும் கூட என்று, தமிழ் மக்கள் மத்தியில் கிடதுசாரீக் கம்யூனிஸ்ட் தலைவர்கள் தானும் ஒப்புக்கொள்ளச் செய்திருக்கிறோம்!

தமிழ்த் தேசிய இனத்திற்குப் ‘பிரதேச சுயாட்சி’ வழங்க வேண்டுமென்று நாம் ஆரம்பத்தில் கோரியபோது, ‘தமிழ்ப் பிரதேசம் என்று ஒன்றில்லை என்றும், நாடு முழுவதும் எல்லோருக்கும் சொந்தம்’ என்றும் பிதற்றிய கிடதுசாரீகளை கிண்று, ‘தமிழ்ப் பிரதேசமுண்டு தமிழ்த் தேசிய இனத்திற்குப் பிரதேச சுயாட்சி வழங்கப்பட வேண்டுமென்றும், அதற்காகத் தாங்களும் போராடத் தயாரிர்ந்தும்’ ஏற்றுக்கொள்ள வைத் திருக்கிறோம்!

தமிழன் தான் ஒரு தனித் தேசிய கிணம் என்பதை, உணரச் செய்திருக்கிறோம்!

தமிழ்த் தேசிய இனத்திற்கு, தன் நாட்சி பிறப்புரிமை" என்பதைத் தெரி யவைத் திருக்கிறோம்!

தமிழ் மக்களின் எதிர்ப்புச் சக்தியைத் திரட்டி, சீங்களத் தினீப்பை - ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் எதிர்த்து வந்திருக்கிறோம்!.

இதனால் நீர்கொழும்பு, சிலாபம் போன்ற பகுதிகளில், இனமாற்றத்தினால் தமிழ்க் குலமே - சீங்கள இனமாக மாறிய நிலை ஏனைய கிடங்களிலும் ஏற்படாது தடுத்து நிறுத்திப்பிருக்கிறோம்!

எமது எதிர்ப்பியக்கம் கிள்ளையேல், தமிழ்ப் பிரதேசங்களிற் கூடச் சகல நிர்வாகமும் தனிச் சிங்களமாகியிருக்கும்!

அப்படி மாற்ற முற்பட்டபோது, 1961 ஆம் ஆண்டுச் சத்தியாக்கிரகத்தினால், அதை முறியடித்தோம்!

1924 இல் மீண்டும் அதே முயற்சியை மேற்கொண்டபோது, அதை எதிர்த்து நிறுத்தினோம்!

1966 ஆம் ஆண்டு தமிழ்மொழியை - வடக்குக் கீழக்கு மாகாணங்களில் சகல நிர்வாக அலுவல்களுக்கும் உபயோகிக்கச் செய்யும் தமிழ்மொழி சட்ட வீதிகளை ஆக்கச் செய்தோம்!

1961 கில் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ் மொழிக்கு எந்த கிடமும் அளிக்காத - நீதி மன்ற மொழிச் சட்டத்தை, எம் எதிர்ப்பினால் - புகுத்த முடியாது செய்தோம்.

தமிழின் உரிமையை - அரைகுறையாகவாவது வழங்கவேண்டுமென்றெண்ணி, அரசீயற் சட்டத்தில் ஆட்சியாளர் சில பகுதிகளைப் புகுத்தச் செய்தது. எம் எதிர்ப்பு; என்பதை எவ்வும் மறுக்கமாட்டார்.

இலங்கைத் தமிழரசுக்கட்சி இன்றேல்....?

அரசியற் சட்டத்தை ஆக்கி நான்கு ஆண்டுகளுக்கிடையில், “அதைத் திருத்தி, தமிழ்மொழி உரிமைகளை அளிக்க ஆயுத்தம், பிரிவினை கோராதோ!” என்று இலங்கரத்தினா போன்ற அமைச்சர்களை அலறவைத்தது எம்மியக்கம்!

தமிழரசுக்கட்சி திருந்திருக்காவிட்டால் - தனிச்சீங்களம் நாடு முழுவதிலும் எப்பொழுதோ முடிந்த காரியமாகியிருக்கும்!

‘தமிழ்ப் பிரதேசம்’ என்பது ஒன்று உண் டென்பதையே மக்கள் மறந்திருப்பார்கள்!

தமிழ் இனம் - சீங்களக் கட்சிகளிடையே கூறுபோடப்பட்டுச் சிதறிப் போயிருக்கும்!

சீங்களத் தினீப்பினால் இளந் சந்த தியின் கல்விமொழி, பேச்கிமொழி எல்லாமே சீங்களமாக மாற்றப்பட்டுத் தமிழ் இனம் அறிவுப்பாதையில் அதிவேகமாகப் போயிருக்கும்!

இத்தனையையும் தடுத்து நிறுத்தி, தமிழழினைத் தன் தனித் துவத்தைக் காக்க வேண்டுமென்பதை உணரச் செய்து, தனித்துவத்தைக் காப்பதற்குத் ‘தமிழனுக்கு ஒரு நாடு வேண்டுமென்பதை அறிவுத்தி, எம் முன்னோர் ‘தம் சொந்த நாட்டோடு வாழ்ந்தனர்’ என்பதை நினைவுறுத்தி, ‘நாம் வாழ வேண்டுமானால் எம் நாட்டை நாமே ஒளவேண்டும் என்பதை ஆளாப் பதியவைத்து, அந்த கில்சீயத்தின் அடிப்படையில் அத்தனை தமிழ் அரசியற் கட்சிகளையும் ஒன்றுபடுத்தி தமிழனுடைய இந்தக் கோரிக்கையீன் நியாயத்தை ஒலக அரசுக்கிலும் ஓரளவு உணரச்செய்து, வீறு கொண்டிடமுந்த கிளந் தமிழ்ச் சந்ததியை - தன் மானத்

தோடு தமிழ்மாணஸ் காக்கவும், தமிழன் ஆட்சீயை நாட்டவும் தியாக மார்க்கத்தில் - வீடுதலைப் போர் வழி பில் நடக்கச் செய்திருப்பது எம்மியக்கமே!

இருபத்தெந்து வருடங்களாக நாம் நடந்த இல்லையில் பாதையில், நாம் நடத் திய சாதனைகள் கிடைவு! ஆனால், எம் கிற திச் சாதனையே மகத்தானதாக இருக்க வேண்டும். அதுதான் ஓர் சுதந்திர, சமத் துவம் மினர்களின், சமதர்மம் நிலை நாட்டப் பெற்ற தமிழ் ஆத்தைக் காண்பது.

சேருகள், சக்திகளைத் தாண்டி - அந்த இலக்கை நோக்கிச் செல்லும் நேரிய பாதையில் தமிழ் கிணத்தைக் கொண்டு வந்து விட்டிருக்கின்றோம். சுதந்திர சூரியனின் கிளங்கதீர்கள் மெல்லக் கீழ் வானத்தை வெளுங்கக் செய்யத் தொடங்கி விட்டன। தியாகி சீவகுமாரன் போன்ற வீடு வெள்ளிகள் தோன்றி விட்டார்கள்! தொடர்ந்தும் செல்வோம் நாம் நிச்சயம் வெல்வோம்!

தமிழ் வாழ்க!

தமிழினம் வாழ்க!!

தமிழ் ஆழம் மலர்க!!!

(இக்கட்டுரையில் இடையிடையே அனுபந்தம். தீர்மானம் என்பன குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. வெள்ளிவிழா மலரைப் பார்க்கவும்.)

கிதைவிட கிணிக்கும் செய்தி வேறென்ன இருக்கமுடியும்?

மட்டக்களப்பு மக்கள் கிதயத்தில் வேப்பங்காயாக வேண்டாதவர்களாக வேறுன் றியிருந்த யாழ்ப்பாண வெறுப்புக் கெதிராகக் கட்சி வளர்ந்த கண்ணரீ நிறைந்த கதை ; கல்லில் நார் உரித்த கதை ; கத்தி முனையில் நடந்த கதை ; அக் கதையின் முடிவ - மட்டக்களப்பு கிண்று தமிழ் மக்களின் வீடு தலைப் போராட்டத்தின் பாசறையாக ஒளி விட்டுப் பிரகாசிக்கின்றது!

கிப்பயணத்தை ஒரும்பித்த என்போன் ஹார்க்கு - கிதைவிட கிணிக்கும் செய்தி வேறென்ன இருக்க முடியும்?

தமிழ் வாழ்க!

தமிழினம் வாழ்க!!

தமிழ் ஆழம் மலர்க!!!

சொல்லின் செல்வர் திரு. செ. இராசதுரை - பா.டி

உத்தீத்து உதய பானு

சழும் வாழ் தமிழர் வாழ்வில்
இணையிலா இன்னல் குழ
பாழ் பட்ட இன வெறியால்
பைந் தமிழ் தேசம் மாழ
பண்டு சிதாட்டு தமிழர் வாழ்ந்த
பழும் தமிழ் மண்ணை எல்லாம்
திட்டம் இட்டு பறித்திடுத்து
சிங்களக் குடியேற்றம் தன்னால்
சீரமித்தது சிங்களவர் அட்சி
வடகிழக்கு சழும் உன்னில்
வரலாற்றுச் சின்னம் தாங்கி
தம் புகழ் பரப்பி நின்ற
தமிழர் தம் வாழ்வை எல்லாம்
புதுப் புது குடியேற்றம் தன்னால்
பூண்டோடு அழித்த வேளை
மொழி தனைப் பறித்து எங்கள்
விழி தனைப் பிடிங்கி விட
கதி யெமக் இல்லை யென்று
கலங்கியே தமிழர் ஏங்க
கண்ணியன் கட்டமை வீரன்
கருத்தினில் காந்தி போல்வான்
எண்ணரும் சட்ட மேதை
எளிமையின் சீகர மான
தந்தை எம் சழுக்காந்தி
தகைமை சால் செல்வா என்வும்
அன்னையாம் தமிழ்த் தாய் பெற்ற

அறிஞுவும் இதனைக் கண்டான்
தல்லிய மாக அட்சி யாளர்
துருக்கி ணைக் கழைய எண்ணி
பைந் தமிழ் இனத்தைக் காக்க
பகலவன் போல் உதித்தானன்றோ!
இன மத சாதி பேதம் தன்னை
இவன் ஒழிந்திட முனைந்து நின்று
செப்பரும் தமிழர் பண்பை
சிதையாது காக்க என்றே
வன்னிய சிங்கம் என்னும்
வாதத்தில் வல்லோன் ஆன
சட்ட நல் மேதை யோடு
சரிவர இணைந்து நின்று
தமிழர் தம் அட்சி காண
தமிழரசினை நிறவி நின்றான்
வைத்திய மேதை அந்த
வல்லவன் நாக நாதன்
பட்டிருப்பு சன்று தந்த
பண்பான் இராச மாணிக்கனார்
செப்பரும் தெய்வ பக்தி
சீரான குண நலமும் மிக்க
இன்பத் தமிழ் மகனாம்
இராச வரோ தயவும் சேர
எண்ணிலா இணைஞர் ஒன்றாய்
இவர்களுக்கு உதவி நிற்க
தந்தையின் படை தீரள

தமிழனாம் கண் விழிந்த தன்றோ
 இப் படைக்கு ஏற்ற நல்ல
 இணையிலா தளபதியாய்
 அன்னையாம் தமிழ்த் தாய்
 அனுப்பினாள் அழித் ஸிங்கம் தன்னை
 சொல்லி னில் செல்வன் அன்னான்
 சேர் விலா செயலில் வீரன்
 கற்கண்டு பாகு போல
 கண்ணி தமிழில் பேச வல்லான்
 ஆங்கிலப் புலமை மிக்கோன்
 அப்புக் காத் தென உயர்ந்து நின்றான்
 தந்தையின் படை நடத்தி
 தளர் விலா சமர் புரிந்தான்
 காலி முகக் கடவும் கொஞ்ச
 கல்லடி வாங்கி நின்று
 செங்குருதி கொட்ட கொட்ட
 கொட்டினான் முரசம் அன்று
 இணையிலா இத் தலைவனோடு
 இங்கி தமாய் படை நடந்த
 தக்க நல் தளபதிகள் தம்மை
 தன்றுடன் இணைத்து கொண்டான்
 சிந்தனைச் சிற்பி என் வூம்
 சீர் மேவு கத்ரவேற் பிள்ளை
 கண்ணியன் கடவும் வீரன்
 களங்கமில் நவரத்தி னமும்
 தளர்ளியே மேடை ஏறி
 துரி தமாய் பேச வல்ல
 துரை இரத்தி னம் எனும் தாயவனும்
 மன்னார் தந்த மாசிலா பண்பின்மிக்க
 அன்பனாம் அழகக் கோஞும்

அருள்தமிழ் பண்டி தனாம்
 கல்வியில் சிறப்புமிக்க கா. போ. இரத்தினமும்
 ஜார் காவல் துறையில் நின்ற
 உத் தமன் நவரத்தினமும்
 ஒன்றென இணைந்து நின்று
 ஓயாது மழக்க மிட
 பண் நிறை குரலின் செல்வி
 பண்பு சேர் மங்கையற் கரசியாரும்
 பாங்காகப் பாட்டிசைக்க
 முத்த நல் வழக்கறி ஞு
 முதவை உறுப்பினர் நடராசனாரும்
 இனத்திடப் பேச வல்ல
 இணையி லா ஏகம்பரணாரும்
 படைதனை நடத்தி சென்ற
 பாங்கினை மறப் போமோ நாம்
 சிங்களச் சிறி அழிப்பும்
 சிங்கள ஆட்சி தன்னை
 சிறைப் பிடித்த சத்தியாக்கிரகுமும்
 கச்சேரி வாசலில் மக்கள்
 களம் கண்ட வரலாஹம்
 முத்திரை அடித்து வந்து
 முழுது மாய் விநி யோகித்து
 தக்க தோர் தபால் சேவையினை
 சரி வர நடத்தி நின்றார்
 எத்தனை பேர் களங்கள் கண்டார் !
 எழுதிட இடம் தான் ஏது
 முத்தான இத்தலைவர் எல்லாம்
 முழுதமாய் கண்ட கனா
 இப்படி மாறு மென்று
 எவருமே எண்ண வில்லை.

ஆக்கம்:
விகடகாஷி திருநாவுக்கரசு
 ஒய்வு வெற்ற மாவட்ட நீதிபதி

இவைஞர்களை எதிர்விகாஸ் ஞாப் முனியு சுவால்க்கவி!

எமது கட்சி திடமாக மேற்கொள்ள விருக்கும் முன்றாவது விடயம் - இளைஞர் இயக்கத்தைப் புனருத்தாரணம் செய்து உரப்படுத்துவதாகும். எமது தேசியத் தன்மரியாதைக்கும், அடிப்படை உரிமைகளுக்குமான போராட்டத்தில் - கடந்த சில வருடங்களாக இளைஞர்கள் - குறிப்பாகப் படித்த வாலிபர்கள் போதிய பங்காற்றவில்லை என்பதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அது எங்கள் தலைவர்களின் தவறாக இருக்கலாம். சீந்தனையும் கற்பணையும் நிறைந்த தலைமையே - இளைஞர்களின் தேவை. அதைத்தான் அவர்களும் கேட்டு நிற்கிறார்கள். தம் முன் வைக்கப்படும் எந்தச் சவாலுக்கும் பதிலளிக்கக்கூடியவர்கள் இளைஞர்கள். இன்று நாட்டின் முன்னிற்கும் சவால் பொருளாதார அவசர நிலையேயாம். இளைஞர்களின் இதய பூர்வமான பங்கைப் பெற்று, பொருளாதார அபிவிருத்தியின் மூலம் இந்த அவசர நிலையை நாம் தாண்டவேண்டும். எமது இளைஞர்களின்முன் விரைவில் நாம் ஒரு திட்டத்தை வைத்து, முதலாவது சவால் ஒன்றையும் அளிப்போம். அதன் மூலம் அவர்கள் தமது சுபீட்சத்துக்கும் தாய் நாட்டின் பொருளாதார விடுதலைக் கும் முக்கிய பொறுப்பேற்பார்கள். இனம், மதம் என்ற போர்வையில் எமது தேசிய ஒற்றுமையைச் சிதைக்க முயலும் துரோ

கக் கூட்டத்தினரின் சவாலுக்கு - நிதான மும் கட்டுப்பாடும் கொண்ட எதிர்ப்புக் காட்டி அதில் வெற்றிகாண வேண்டியது - இளைஞர் முன்னுள்ள இரண்டாவது சவாலாகும்.

எமது இளைஞர்கள் பதிலளிக்க வேண்டிய இன்னுமொரு சவாலுமின்டு. எமது தொழிற் சங்கங்களினதும், தொழிலாளர்களினதும் நோக்கங்களையும், குறிக்கோள்களையும் திசை திருப்பி, தொழிலாளிகளின் மனத்திலும் இதயத் திலும் ஒரு புதிய கண்ணோட்டத்தையும், நம்பிக்கையும் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

தேசிய புனரமைப்பிலும், ஆக்மீகப் பரிசோத்திலும் இளைஞர்கள் உற்சாகமாகப் பங்குபற்றாவிட்டால் - எந்த ஒரு நாட்டுக்கும் - நிச்சயமாக எந்த ஒரு கட்சிக்கும் எத்ர்காலம் கிருக்க முடியாது என்று நான் கருதி வந்துள்ளேன். அரசியல், சமூக, பொருளாதாரத் துறைகளில் - தேசப் புனரமைப்பிமுனைகளில் இளைஞர்களைக் கொண்டுவந்து நிறுத்துவது - கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில் எனது கடமையேன நம்புகிறேன். நீதியற்ற சாதியுறைக்கும், சாதியடிப்படையிலான அவர்மரியாதைக்கும் எதிரான எம்மைத் தூய்மைப்படுத்தும் போராட்டத்தில் - இளைஞர்கள் தலைமை தாங்க வேண்டும்.

(கல்முனையில் 24.06.1986 இல் நடைபெற்ற 10 ஆவது தேசிய மாநாட்டில் அமர்ட் டாக்டர் இழுவி. நாகநாதன் ஆற்றிய பேருரையில் இருந்து ஒரு பகுதி)

இரு நூற்றாண்டின் கருவுலங்கள் *

மலைநாட்டு சிங்களத் தலைவர் களினால் ஒரு சமீதி முறைமைக் கான வலியுறுத்தல்:

மலைநாட்டு தேசிய சம்மேள னத்தின் சார்பில் ஆணைக்குழுவின் முன்பு ஆதாரங்களை முன்வைத்த மலைநாட்டு சிங்களத் தலைவர்கள் கரையோரச் சிங்களவர்களைக் காட்டிலும் தமது சமூகம் வேறுபட்டது என்றும் அதனால் மலைநாட்டு சிங்களவர்கள் தமது சொந்தச் சட்டங்களினாலேயே ஆளப்படுவதற்கான ஒரு சுய அரசாங்கம் முறைமை வழங்கப்பட வேண்டும் எனவலியுறுத்தினர்.

நாட்டிலே 3 சுய அரசாங்கங்கள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று அவர்கள் வலியுறுத்தினர். வடக்கு ஒரு சுய அரசாங்கமும் கரையோரச் சிங்களவர்களுக்காக ஒரு சுய அரசாங்கமும் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும் என்றும் இந்த மூன்று சுய அரசாங்கங்களும் ஒரு சமீதி அரசாங்க முறைமை மூலம் இணங்கப்பட வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்தினர்..

ஜவர் ஜெனிஸல் : (1903 - 1965)

தனது தலைமைத்துவத்தின் கீழ் அந்தஸ்ததை பெற்றுக்கொள்வதற்காக டி. எஸ். சேனாநாயக்க முன் ணெடுத்த வேலைத்திட்டத்திற்கு வைட் ஹோல் நிபந்தனை களுக்கமைய அமைச்சர்களுக்கான அரசியலமைப்பு நகலை தயாரித்து வழங்கியவர் சர் ஜவர் ஜெனிங்ஸாகும். இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் உபவேந்தராக செயல் பட்ட இவர் ஆங்கில சட்டங்கள் தொடர்பில் பேராசிரியரா வார். ஜெனிங்ஸ் தயாரித்த அரசியலமைப்பு இலங்கையின் பல்வின மக்களின் நிலைமைக்கு ஏற்கத்தக்கதாக இருந் தாலும் சிறுபான்மையினத்துவரை பாதிக்கும் சட்டங்களை நிறைவேற்றல், அதிகாரத்தினை ரத்துச்செய்தல் மற்றும் சுதந்திரமான அரச சேவை, சுதந்திரமான நீதித்துறை முறைமை மற்றும் இரண்டாம் மந்திரி சபை தொடர்பிலான ஏற்பாடுகளும் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தது.

* தற்போதைய நெருக்கடியுடன் தொடர்புள்ள சமர் இருநூற்றாண்டின் சம்பவங்களில் புகைப்பட ரீதியானதும் செய்திக்கருவுங்களினதும் ஒரு தொகுப்பு இங்கு தரப்பட்டுள்ளது.

ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் மற்றும் ஜம்பதிற்கு ஜம்பது இயக்கம்:

ஜி.ஜி. பொன்னம்பலம் கேம்பிரிஜ் பல்கலைக்கழகத் தில் உயர்கல்வி கற்று பாரிஸ்ட்ராவார். 1944 அரம்ப கட்டத்தில் தமிழ் சங்கத்தின் ஸ்தாபகராவார். ஜம்பதிற்கு ஜம்பது இயக்கத்தின் ஸ்தாபகரும் இவராவார்.

அரசியலமைப்பு சபையில் ஒரு இனம் இன்னொரு இனத்தை மேலோங்கிச் செல்வதற்கு இடமளிக்காத வகையில் தொகுதிவாரி நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்பது இவரது கருத்தாகும். அரசியலமைப்பு சபை பிரதேச ரீதியில் 100 தொகுதிகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டியதோடு நாறு பிரதிநிதிகளையும் கொண்டிருக்க வேண்டும். இதில் அரைவாசி சிங்களவர்களுக்கும் ஏனைய அரைவாசி சிறுபான்மை இனத்தவர்களுக்கும் ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென சோல்பாரி ஆணைக்கும் முன்தெரிவித்தார். அந்த 50 தொகுதிகளில் 25 இலங்கைத் தமிழர்கள் இந்தியத் தமிழர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்றும் யிருதி 25 தொகுதிகள் ஏனைய சிறுபான்மையினருக்கு வழங்கப்பட வேண்டுமென்றும் தெரிவித்தார்.

அரச மந்திரி சபை பகிள்களிப்பு முடிவற்ற பின்னர் பருத்தித்துறை தொகுதியிலிருந்து அரச சபைக்கு தெரிவாகியதோடு பின்னர் 1936 இல் இடம்பெற்ற தேர்தலில் அதே தொகுதியில் வெற்றி பெற்று தெரிவானார். சிறந்த பேச்சாளரும் சட்டத்தரணியுமாவார்.

தேசியக்கொடி மற்றும் எஸ். நடேசன்:

சுதந்திரப் பிரகடனத்தின் பின்னர் ஏற்றப்படும் தேசியக் கொடியின் வடிவம் என்ன என்பது விவாதத்திற்குரிய பிரச்சினையாக உருவெடுத்தது. ஆங்கிலேயர்களின் ஆக்கிரமிப்பிற்கு முன்பு கண்டி இராஜதானியில் ஸ்ரீ விக்கிரமராஜ சிங்க அரசன் பாவித்த சிகப்பு நிற பின்னணியைக் கொண்ட இது கையில் வாளான்றை ஏந்திய மஞ்சள் நிறத்திலான சிங்க வடிவிலான கொடியே இலங்கையின் தேசியக் கொடியாக இருக்கவேண்டுமென மட்டக்களப்பு மந்திரி ஏ. சின்னலெப்பை முன்வைத்த யோசனையால் தேசியக்கொடி தொடர்பில் ஆலோசனைகளைப் பெறு வதற்குக் குழுவொன்று நியமிக்கப்பட்டது.

இக்குழுவில் எஸ். டபிள்யூ ஆர். டி. பண்டாரநாயக்க, ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம், டி. பி. ஜயா, ஜோன் கொத்தலாவல, பேராசிரியர் எஸ். ஏ. ராஜபக்ச, எஸ். நடேசன் மற்றும் ஜே. ஆர். ஜெயவாரதன் ஆகியோர் அங்கத்துவாம் வகித்தனர் பழையான சிங்கக் கொடியை சிறிது மாற்றத்துக்குள் ளாக்கி பாவிக்க வேண்டுமென்பது இக்குழுவில் அங்கம் வகித்தவர்களின் கருத்தாகக் காணப்பட்டது. ஒருவரைத் தவிர சென்ட் சபையின் மந்திரியும் சட்டத்துறை நிபுணருமான எஸ். நடேசன் மேற்கண்ட கருத்தை எதிர்த்தார். தேசியக்கொடி தேசிய ஏற்றுமையின் சின்னமாக இருக்கவேண்டும். கோடுக்கருந்தனான சிங்கக் கொடியின் திட்டம் தேசிய ஏற்றுமையின் சின்னமாகிவிடுமென்றும் அவர் தெரிவித்தார்.

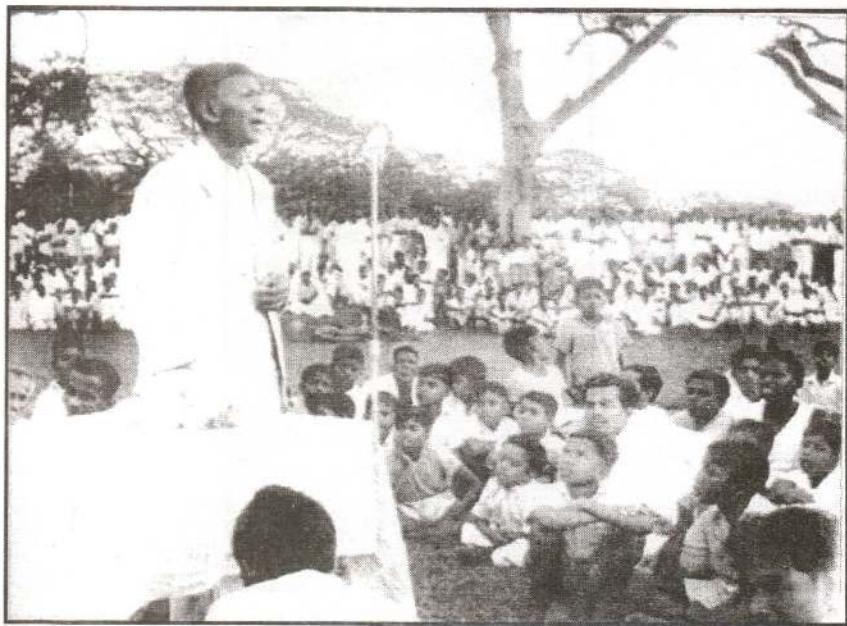

1947 வேலைறியத்தப் போராட்டத்தின் போது பொலிஸ் துப்பாக்கி குட்டில் மரணமடைந்த அரசாங்க எழுதுவினைஞரான பி. கந்தசாமி

பாராளுமன்றத்துக்கு தெரிவி செய்யப்பட்ட கிளங்கை கிந்திய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த ஆறுபேர் : சி. வி. வேலுப்பிள்ளை, கே. ராஜலிங்கம், மீ. இராமானுஜம், கே. ஜி. எஸ். நாயர், வி. கே. வெள்ளையன் மற்றும் எஸ். தொண்டமான்

வல்வெட்டித்துறையில் நடந்த பொதுக்கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டு
செல்வநாயகம் உரையாற்றுகையில்

செல்வநாயகம் தலைமையிலான சத்தியனிருக்கள் எதிர்ப்பு கலோக அட்டைகளை ஏந்திய
வண்ணம் முன்னோக்கி வருவதைக் காணலாம்.

ஜீப் வண்டியான்றில் சத்தியாகிரகத்திற்கு வருகைதறும் தமிழர் ஒருவரை சீப்கள் மொழிப்பற்றாளர்கள் கற்றி வளைத்துள்ள கட்சி

காலிமுகத்திடல் சத்தியாக்கிரகம்:
காலிமுகத்திடலில் சத்தியாக்கிரகத்தில் ஈடுபட்டுள்ள தமிழரக்க கட்சியினர்

சிங்கள மொழி பற்றாளர்களால் தாக்குதலுக்குள்ளான் காயமடைந்த தமிழ் சத்தியகிரகவியாருவரை சீக்செக்காக லீலர் தூக்கிச் செல்லும் காட்சி

மொழி பற்றாளர்களின் தாக்குதலுக்குள்ளான் பின்னர் தரையில் அமர்ந்து சத்தியாகிரகத்தை முன்னிடுக்கும் காட்சி

வன்முறையில் ஈடுபட்ட குழுவினர் திடீரன் பெய்த மழை காரணமாக வெற்றி கோசங்களை எழுப்பியவாறு கலெந்து செல்லும் காட்சி

சிங்களம் அரசக்கரும் மொழியாக்கப்பட்டது தொடர்பான விவாதம்:

சிங்கள அரசு கருமமோழி தொடர்பான இறுதிநாள் விவாதத்தில் தமிழர் தரப்பில் தமிழருக்கக் கட்சித்தலைவர் எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம். அ. அமிரதலிங்கம் ஆகியோர் மிகச் சிறப்பாக உரையாற்றியதோடு தமிழ்மக்கள் தனி நாட்டை கேட்கும் நிலையை சிங்களத் தலைவர்கள் உருவாக்கக் கூடாதென்றும் தெரிவித்தனர்.

பண்டாரநாயக்கா செல்வநாயகம் உடன்படிக்கை - 1957.06.24

உடன்படிக்கை நகலை தயாரிப்பதற்காக இரண்டு கட்சிகளின் தலைவர்களும் ஐஸலை 26 ஆம் திகதி பிரதமர் அலுவலகத்தில் நடத்திய பேச்சு வார்த்தையின் போது

உடன்படிக்கை கைச்சாத்திடப்பட்ட
பின்னர்

வடக்கில் சிங்கள ஸ்ரீ எழுத்துக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கும் இயக்கத்தின் முன் ணோடியான தமிழருக்கட்சித் தலைவர் செல்வநாயகம் சிங்கள ஸ்ரீ எழுத்துக்குப் பதிலாக தமிழ் ஸ்ரீ எழுத்து பொறிக்கப்பட்ட இலக்கத் தகடு வாகனத்தை வைபவாநியாக இயக்கி வைக்கின்றார்.

தமிழருக் கட்சியினர் வியாபாரத்தில் ஈடுபடும் செல்வநாயகம் முதல் நாளன்று 5000 முத்திரைகளை விற்பனை செய்தார்.

ட்டிலி செல்வநாயகம் உடன்படிக்கை தொடர்பிலான பேச்சுவார்த்தை

தமிழர் ஜக்கிய முன்னணியைத் தோற்றுவத்தல்

தமிழர் ஜக்கிய முன்னணியினால் நடாத்தப்பட்ட திருக்கோணமலை சம்மேளனம்

எஸ். வெந்தைவநாயகம்

சி. கந்தரவிலக்கம்

ஐ.ஐ. பொன்னம்பலம்

எஸ். தொண்டமான்

பல்கலைக்கழக தரப்படுத்தல் சட்டத்தை எதிர்த்து கீழ்க்கு மாகாணத்தில் எதிர்ப்பு ஓரவலத்தை நடக்கும் தமிழ் மாணவர்கள்

தமிழர் போராட்டத்திற்கு சயனெட் உட்கொண்டு தற்காலை செய்யும் கலாசாரத்தை அறிமுகம் செய்த சீவுகுமாரன்:
(1974.06.05)

உரும்பிராய் இந்துக் கல்லூரியின் பழைய மாணவரே சீவுகுமாரன். கோப்பாயில் வங்கியொன்றை கொள்ளலை மிடச் சென்றபோது பொலிசாரால் கைதுசெய்யப்பட்டார். இதன்போது தனது கழுத்தில் தொங்கவிடப்பட்டிருந்த சயனெட் வில்லையை உட்கொண்டு உயிரிழந்தார். உயிரி ழந்தபோது அவரது வயது 17 ஆகும். கைதுசெய்யப்பட்ட பின்னர் சயனெட்டை உட்கொண்டு உயிரைத் துறக்கும் கலாசாரத்தை தமிழர் போராட்டத்திற்கு முதன்முறையாக அறிமுகப்படுத்தியவர். இவர் இரசாயனவியல் பயின்றவர்.

வட்டுக்கோட்டை மாநாட்டில் தந்தை செல்வா அவர்களும்
தலைவர் அமிர்தலங்கம் அவர்களும்

தந்தை செல்வாவின் புதவடலுக்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்
ஜே. ஆர். ஜயவாதன அஞ்சலி செலுத்துகிறார்

யாழ்ப்பாண பொது நூலக எரிபு:

தேர்தல் குடு அதிகரித்திருந்த வேளை யில் மே மாதம் 24 ஆம் திகதியன்று புளொட் அமைப்பானது ஏ. தங்கராசா என்ற ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் யாழ் மாவட்ட முதன்மை வேட்பாளரை கொலை செய்தது. மே 30 ஆம் திகதியன்று தமிழர் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணியின் தேர்தல் பிரச்சார பகுதியொன்றில் கடமையில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்த இரண்டு பொலிஸ் அதிகாரிகள் கட்டுக் கொல்லப்பட்டனர்.

நாடு முழுவதிலும் இருந்து தேர்தல் கடமைகளுக்காக யாழ்ப்பாணத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருந்த பொலிஸ்காரர்களை இந்தச் சம்பவம் கோபத்திற்குள்ளாக்கியது. இதனால் அவர்கள் ஆத்திரத்துடன் செயற்பட்டு தமிழ் வீடுகளையும் கடைகளையும் தீயிட்டுக் கொழுத்தி ணார். இவ்வாறு தீயிட்டுக் கொழுத்தப்பட்ட கட்டடங்களில் யாழ்ப்பாண பொது நூலகமும் ஒன்றாகும். மிகவும் அரிதான் சில கையெழுத்துப் பிரதிகள் மற்றும் பல ஆவணங்கள் உட்பட சுமார் 90,000 புத்தகங்கள் இந் நூலகத்தில் சேகரிக்கப்பட்டிருந்தன. இந்தப் பயங்கரமான சம்பவத்தினால் தமிழ் மக்கள் அதிர்ச்சிக்குள்ளானார்கள்.

கச்சேரிக்கு செல்லும் பாதைத் தடையைத் தீக்குவதற்காக பொலீஸார் அங்கு கூடியிருந்தோரை அப்புறப்படுத்தினர்.

தமிழ் பாரானுமன்ற உறுப்பினர் களின் பாரானுமன்ற பிரதி நிதித்துவப் பற்பு:

ஜூலை 28 கழுப்பு ஜூலைக் கலவரத்தின் பின்னர் சூமார் 05 நாட்களுக்கு மேலானம் சாதித்துக் கொண்டிருந்த ஜனா திபதி நாட்டு மக்களுக்கு உரையாற்றினார். அவர் உரையில் இந்தக் கலவரத்தினை தமிழ்ப் பயங்கரவாத வன்முறைக்கு எதிரான சிங்களவர்களின் பதிலீடி என்று வர்ணித்தார். நாட்டை பினவுபடுத்த முயலும் எந்த வொரு அரசியல் கட்சிகளின் உறுப்பினர்களும் பாரானுமன்றத்திற்குள் பிரதிநிதித்துவம் செய்வதில் இருந்து தடுக்கப்படு வார்கள் என்று அவர் கூறிய துடன் அந்தக் கட்சிகளையும் தடைசெய்யும் நடவடிக்கை உடனடியாக மேற்கொள்ளப்படும் என்றும் தெரிவித்தார்.

இதன் விளைவாக நாட்டின் சுயாதிபத்திய இறைமையை பாதுகாக்கும் நோக்குடன் 06 ஆவது திருத்தம் அரசியலமைப்பில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஒருநாள் விவாதத்தின் பின்னர் 1983 ஆகஸ்ட் 08 ஆம் திகதி அவசர அவசரமாக இது நிறைவேற்றப்பட்டது. ஒரு தனிநாட்டை ஸ்தாபிக்கும் எந்தவொரு முயற்சிக்கு தாங்கள் துணைபோக மாட்டோம் என்று பாரானுமன்றத்தின் சகல உறுப்பினர்களும் சத்தியப்பிரமணனம் செய்யும்படியான் ஒரு ஏற்பாடு இந்தத் திருத்தத்தில் உள்ளடக்கப்பட்டது. தமிழர் ஜக்கிய விடுதலை முன்னணியானது ஒரு தனி நாட்டிற்கான கட்சியாக இருந்தமையினால் அக்கட்சி உறுப்பினர்களினால் இச் சத்தியப்பிரமணத்தினை மேற்கொள்ள முடியால் இருந்தது. இதன் காரணமாக தமிழர் ஜக்கிய விடுதலை முன்னணியும் அதன் தலைவர் அமிர்தலங்குமும் உட்பட (இவரே எதிர்க்கட்சித் தலைவருமாவார்.) பாரானுமன்றப் பிரதிநிதித்துவத்தை இழக்க நேரிட்டது.

கழுப்பு ஜூலைக்கு பின்பு திங்கியா சென்றிருந்த தமிழ்த் தலைவர்கள் சர்வகட்சி மாநாட்டில் கலந்து கொள்வ தற்காக கிளங்கை வந்தபோது

ஐனாதிபதி ஜே. ஆர். ஜயவர்த்தன தமிழ் முல்லீம்
தலைவர்களுடன் உரையாடுகின்றார்.

“கண்ணர் சிந்தும் சொர்க்கபுரி” வெளியீட்டாளர்களுக்கு
எமது நன்றிகள் - மலர்க்குழு

வரலாறு பேச்கறது

- கத்ர். பாலசுந்தரம் -

தமிழ் மக்கள் - குறிப்பாக யாழ்ப் பாண மக்கள் -

புத்திஜீவிகள் என்று தம்மை அடையாளப்படுத்தியுள்ள சமூகம்.

ஆனால் அவர்கள் சிந்திக்க விரும் பாமை புதிராக இருக்கிறது.

ஒட்டுமொத்தமாக ஈழத் தமிழ்ச் சமூகம் - புலம்பெயர்ந்தவர்கள் தவிர - கடந்த கால் நூற்றாண்டாக அனுபவிக் கும் இன்னல்களுக்கெல்லாம் என்ன காரணம்? அந்த விடிவில்லாத இதயத் தைப் பிழியும் துன்பங்கள் துயரங்கள் அழிவுகள் அவலங்கள் இன்னும் தொடர வேண்டுமா? என்ன உரிமைகளுக்காகத் துப்பாக்கி தூக்கினோம்? துப் பாக்கி ஏந்தி இதுவரை ஏதாவது உரிமைகள் பெற்றோமா? அஹிம்சை வழியிலாவது ஏதாவது உரிமைகள் பெற்றோமா?

மிகுதி இன்னும் என்ன உரிமைகள் எஞ்சியிருக்கின்றன?

இவற்றைச் சிந்திக்கச் சொன்னால், 'வேண்டாம் வம்பு' என்று காதைக் கடிக்கிறார்கள்.

கால் நூற்றாண்டு காதைக் கடித் தது போதாதா?

தொட்ட சனியன் தொடராமல் இருக்க, சமூகம் இனியாவது சிந்திக்க ஆரம் பிக்க வேண்டும்.

சிந்திக்கத் தெரிந்தவன் சிந்திக் காது விடுவது சமூக துரோகம். சிந்திக் கத் தெரியாதவன் சிந்திப்பது சமூகவிரோதம்.

�ழத் தமிழ் மக்கள் உரிமைப் போராட்டம் தொடங்கி அரை நூற்றாண்டைத் தாண்டிவிட்டது. அதில் முதல் 27 ஆண்டுகள் தந்தை செல்வா அமிர்த விங்கம் காலம். அஹிம்சை வழியில் போராடிய காலம். மிகுதி 28 ஆண்டுகள் ஆயுத இயக்கங்களின் காலம். உரிமைகளை வென்றெடுக்கத் துப்பாக்கிகள் குரல் கொடுத்த காலம். இந்த 55 வருட காலப் பகுதியில் தமிழ் மக்கள் எதிர்நோக்கிய உரிமைப் பிரச்சினைகள் என்ன? அற்றில் எவை எவை யாரால் தீர்க்கப் பெற்றன? இன்னும் தீர்க்கப்படாமல் உள்ள பிரச்சினைகள் என்ன? புதிய பிரச்சினைகள் யாரால் வந்தன? இவற்றை உணர்ந்து கொண்டால்தான் எமது சமூகம் தனது துன்பங்களில் இருந்து விடுபட வழிபிறக்கும். தமிழரசு-சுட்டனிக் கட்சிகள் என்ன பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கின? ஏதாவது சாதித்தனவா? இயக்கங்கள் என்ன

பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க ஆயுதம் ஏந் தீன? கிழட்டு அரசியல்வாதிகள் காலங் கடத்துகிறார்கள் என்ற ஆயுதம் ஏந் திய 'பெடியன்' இந்த 28 வருட நெடுங்காலத்தில் ஏதாவது பிரச்சினைகளைத் தீர்த்தார்களா?

மேலே கேட்கப்பட்ட வினாக்களும், அவற்றிற்குரிய விடைகளும் பின்வரும் அட்டவணையில் இரத்தி னச் சுருக்கமாகப் பார்வைக்கு வைக்கப்படுகின்றன.

எதிர்கொண்ட பிரச்சினைகள்?	
தமிழரச் - தமிழர் வீடுதலைக் கூட்டணி	ஆயுத இயக்கங்கள்
1948 - இந்திய வம்சாவழியினர் பிரசாவுரிமை	இந்திய வம்சாவழியினர் பிரசாவுரிமை
1949 - குடியேற்றத் திட்டங்கள்	குடியேற்றத் திட்டங்கள்
1956 - மொழிப் பிரச்சினை	மொழிப் பிரச்சினை
1956 - தமிழ் அரசு ஊழியர் பிரச்சினை	மாணவர் போதனா மொழிப் பிரச்சினை
1965 - மாணவர் போதனா மொழிப் பிரச்சினை	தரப்படுத்தல்
1970 கள் - தரப்படுத்தல்	தாயக உரிமை
தாயக உரிமை வடகிழக்கு இணைந்த நிர்வாகம்	வடகிழக்கு இணைந்த நிர்வாகம்
தீர்வுக்காக முன்வைத்த வழிமுறை	
சமஷ்டி அரசு நிறுவுதல் அஹிம்சை மூலம்	தமிழ் ஈழம் நிறுவுதல் ஆயுத மூலம்

தீர்வு கண்டவை: யாரால்? எப்போது? தீர்வு காணப்பட்டது?	
1966 - மாணவர் போதனா மொழி தமிழருக்கக் கட்சி	ஆயுத இயக்கங்கள் இதுவரை எதனையும் தீர்க்கவில்லை
1966 ஜனவரி - தமிழ்மொழி சட்டம் தமிழருக்கக் கட்சி	
1966 தமிழ் அரசு ஊழியர் பிரச்சினை தமிழருக்கக் கட்சி	
1967 - இந்திய - இலங்கை உடன்படிக்கை (நடைமுறைப்படுத்தல்) தமிழருக்கக் கட்சி	
1980 தரப்படுத்தல் - 30:55:15 த.வி.கூட்டணி	
1987 - வடகிழக்கு தமிழர் தாயகம் த.வி.கூட்டணி	
1987 - வடகிழக்கு இணைந்த நிர்வாகம் த.வி.கூட்டணி	

தீர்க்கப்படாமல் உள்ள பழைய பிரச்சினைகள்

சமஷ்டி ஆட்சி
ஒரே நிர்வாக அலகு?

தமிழ் ஈழம்
ஒரே நிர்வாக அலகு?

ஆரம்பத்தில் நாம் கேட்டுப் போராட்ட தொடங்கிய தமிழ் மக்களது உரிமைப் பிரச்சினைகள் - இந்திய வம்சாவழித் தமிழர் பிரசாவுரிமை - வாக்குரிமை தமிழ்மொழி நிர்வாக உரிமை, தமிழ் அரசாங்க ஊழியர் பிரச்சினை, சிங்களக் குடியேற்றத் திட்டங்கள், தரப்படுத்தல், தமிழ் மாணவர் போதனாமொழி, வடகிழிக்கு தமிழர் தாயகம், சமஷ்டி ஆட்சி அமைப்பது என்பனவே. சிங்களக் குடியேற்றம் இப்பொழுது கைவிடப்பட்ட பிரச்சினை சமஷ்டி ஆட்சி மட்டுமே தீர்க்கப்படாமல் உள்ள பிரச்சினை.

இத்தீர்வுகளை ஆவணப்படுத்திய பெருமையில் பெரும் பகுதி அமர்தலிங்கம் அவர்களுக்கே உரியது. 1965 - 1968 காலப் பகுதியில் தேசிய அரசில் தமிழ் அரசுக் கட்சி சேர்ந்திருந்தது. அப்பொழுது அமிர்தலிங்கம் அவர்களை சில பாரானுமன்ற, வாலிப் முன்னணி உறுப்பினர்களும் எதிர்த்துத் தேசிய அரசைவிட்டு வெளி யேறும்படி நெருக்குவாரம் கொடுத்த பொழுதும், அவர் அவசரப்படவில்லை. இராசதந்திரமாக சாத்தீக வழியில் வடகிழிக்கு நிர்வாக மொழி, தமிழ் மாணவர் போதனாமொழி, அரச ஊழியர் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில் வெற்றி கண்டார். பின்னர் 1980 இல் எதிர்ப்புக் கிடையில், மாவட்ட சபை மசோதா மூலம் தமிழ் மாவட்டங்களின் எல்லைப் பிரதேசங்கள் பறிபோகாமல் சட்டப்பாது காப்புச் செய்தார். 1983 இன் பின்னர் இந்தியப் பிரதமர் ஸ்ரீ ராஜீவ் காந்தி அவர்களின்

மூலம் வடகிழிக்கு மாகாணங்களைத் தமிழ் பேசும் மக்களின் பாரம்பரிய பிரதேசம் என்று சட்டவரிமை பெறுவதிலும், வடகிழிக்கு மாகாணங்களை இணைந்த நிர்வாக அலகாக ஏற்படுத்துவதிலும் வெற்றி பெற்றார் (ஒரு வருட நிபந்தனை)

தீர்வு கண்டதில் ஒன்று சிங்களக் குடியேற்றத் திட்டம் சம்பந்தமானது. அது தீர்க்கக்கூடிய பிரச்சினையா? குடியேற்றத் திட்டங்களில் வாழும் சிங்களவர்கள் வடகிழிக்கிலிருந்து வெளியேற்றப்பட வேண்டும் என்று - துப்பாக்கி ஏந்தியவர்களே அஹிம்சைவாதிகளே - இப்பொழுது கேட்கிறார்களா? 70 ஆம் பத்தாண்டுகளின் இறுதியில் நாம் கேட்கத் தொடங்கிய தமிழ் ஈழம் பற்றியும் யாராவது இப்பொழுது பேசுகிறார்களா? அது சாத்தியப்படக்கூடிய சங்கதியா? சமஷ்டி ஆட்சி மட்டுமே எஞ்சி நிற்கும் பிரச்சினை. ஆனால் பதினாலு வருடப் போர் காரணமாக புதிய பலசமூக பொருளாதார அரசியல் பிரச்சினைகளுக்கும் விடைகாண வேண்டிய வர்களை உள்ளோம். குளிக்கப் போய், குளித்து முடிந்து வரும் வழியில் சேற்றை வாரிப் பூசிக்கொண்டு வந்துள்ளோம்.

ஆயுதபலம் பேச்சுவார்த்தைக்குப் பேரினவாத அரசை இழுத்து (2002) வந்துள்ளது. முன்னரும் அஹிம்சைப் போராட்டங்களையடுத்துப் பலதடவைகள் அரசு பேச்சு வார்த்தைக்கு வந்ததுதான். 1987 இந்திய - இலங்கை உடன்படிக்கையை உதாசீனப்படுத்தாமல் பொறுமையைக் கடைப்பிடித் திருந்தால் புதிய பிரச்சினைகள் படை எடுத்திருக்கா. இதுவரையில் சமஷ்டி ஆட்சியில் வடகிழிக்கு பூரித்திருக்கும்.

"நான் தமிழ் மக்களின் சேவகன். என் பணி அவர்களை வழிநடத்தி அவர்கள் வாழ்வின் சுபீட்சத்துக்காக உயிருள்ள வரை உழைப்பதே" என்று சொல்லிக் கொள் வதில் தலைவர் அமிர்தவிங்கம் அவர்கள் பெருமிதம் காண்பவர். அவர் நாற்பது ஆண்டு காலம் தமிழனின் உரிமைக்காக மேன்மைக்காக உழைத் தவர். அவரது நாட்குறிப்பில் தமிழனை மறந்து ஒய்ந்திருந்த ஒரு தினமும் கிடையாது. அவர் சிந்தனைகள் - செயல்கள் எல்லாம் மக்களின் நன்மைகளை மைய மாக வைத்தே மலர்ந்து படரும். தன்னை நாடி வந்தவர்களுக்குத் தன் ஆள் பிறன் ஆள் என்று வேறு பாடு காட்டாமல் உதவிபுரிந்தவர். அவர் உயர்வு தாழ்வு பாராட்டாமல் மனிதனை மனிதனாக மதிக்கத் தெரிந்தவர். எல்லோரையும் வரவேற்கின்ற அவருடைய சமதர்மப் புன்னைக - அதில் அன்பின் பண்பின் தர்மத்தின் பெருமைகள் பொலிந்து நிறைந்து சொரியும். அபயம் என்று சென்றவரை அவர் அரவணைக்காமல் விட்டதில்லை. தெல்லிப்பழையில் கல் ஏறிந்த மதுபானக் கடைக்காரனுக்கும் அவர் அருள்புரிந்தவர். யாழ்ப்பாணத்தில் தனது மண்டையை அடித்து உடைத்த பொலிஸ்காரரையும் மன்னித்து தன் பாதுகாவலராக வைத்துக் கொண்டவர். முன்று முறைகள் தன்னைச் சிறைக்கு அனுப்பிய மீர்மாவோ அம்மையாரின் குடியியல் உரிமையை 7 வருடங்களுக்குப் பறிக்கப் பாராளுமன்றத்தில் நடந்த விவாதத்தில் (1980) அம்மையாருக்குச் சார்பாக பலமணி நேரம் வாதாடியவர். அமிர்தவிங்கம் அவர்கள் ஈழத்து அரசியல் வானில் மக்கள் சுபீட்சங்களுக்கு முதன்மை கொடுத்துத் திருப் பணிபுரிந்த ஒரு புனித நட்சத்திரம்.

தமிழனைத் தேடிவரும் அபாயங்களை எடுத்துச் சொல்லி மக்களை அஹிம்சைப் போராட்டக் களத்துக்கு இழுத்து வந்தவர். ஈழத் தமிழருக்குத் தெய்வம் தந்த சொத்து அவர். மக்களை மையமாக வைத்து, மக்களின்

உயிர் உடைமைகளுக்குப் பேரழிவு ஏற்படாமல் இருக்கவே, தந்தை செல்வா வைப் பின்பற்றி அகிம்சை வழியில் விடுதலைப் பணியை முன்னெடுத்தார். அதனை இளைஞர்கள் உதாசனம் செய்து விடுதலைக்கு அவசரப்பட்டனர். அவர்கள் கால் நூற்றாண்டைக் கடந்தும் சமூகத்தின் பிரச்சினை ஒன்றைத் தானும் இன்னும் தீர்க்கவில்லை. பதிலாகப் புதிய பிரச்சினைகளை மக்கள் தலையில் கட்டியதித்துள்ளனர்.

தமிழ் ஈழ உரிமைப் போராட்ட வரலாறு என்ன பேசுகிறது? அரசியல் தீர்க்க தரிசனமும், அனுபவ முதுமையும், அறிவும் விவேகமும் உடைய தலைவர்களை அக்கிளியில் எரித்துச் சாம்பல் ஆக்கிவிட்டு, இளைமையின் துடிப்பையும் இரும்பையும் நம்பிய ஈழத் தமிழ் மக்கள் தாம் செய்த தவறுகளுக்கு நிரம்ப வருந்து கிறார்கள். தாம் செய்த தவறுகள் கொண்டு வந்த கொடுமைகளுக்குப் பயந்து வெளிநாடுகளுக்கு ஒடித்தப்ப முடியாமல் ஈழத்தில் எஞ்சி வாழ்ப் பாக்கள் கொடுத்த கொடுக்கின்ற விலை மிகமிக அதிகம்.

நான்கு தசாப்த விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றில் அண்ணல் அமிர்தவிங்கம் அவர்கள் என்ன செய்தார் என்று புரளிபண்ணும் மனிதர்களும் உண்டு. அவர்களின் இருதய கவனத் துக்கு அவர் வரலாற்றில் பதித்த அருங் சொத்துக்கள்:

1. தமிழ் மக்களை ஒட்டுமொத்தமாக விடுதலைக் களத்துக்கு இழுத்து வந்தது.
2. ஈழத் தமிழர் பிரச்சினையை உலக மயப்படுத்தியது.
3. இந்தியாவின் பேராதரவைப் பெற்ற தோடு, அந்த நாட்டை ஈழத் தமிழரின் விடுதலைப் போராட்டத்தில் பங்குகொள்ளச் செய்தது.

4. சமுத் தமிழர் இன்னலுற்றபோது தமிழ்நாட்டைக் கொதித்தெழுச் செய்தது.
5. இந்திய அரசாங்க - எதிர்க்கட்சி அரசியல் தலைவர்கள் யாவரையும் சமுத் தமிழர் உரிமைப் போராட்டத்துக்கு ஆதரவுதாச் செய்தது.
6. வடகிழிக்கிற்கு வெளியே உள்ள - குறிப்பாக மலையகத்தில் உள்ள - தமிழ்ப் பிள்ளைகளின் போதனா மொழி சிங்களமாக மாற்றப்படாமல் இருக்கச் சட்டப்படி ஆவண செய்தது.
7. பெற்றாரின் தாய் மொழியே மாண வனின் போதனா மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று சட்டம் இயற்றச் செய்தது.
8. வடகிழிக்கு மாகாணங்களின் நிர்வாக மொழியாகத் தமிழ் மொழியைச் சட்டப்படி அரசாங்கம் ஏற்கச் செய்தது.
9. வடகிழிக்கு நீதிமன்ற மொழியாக தமிழ்மொழியை சட்டப்படி ஏற்கச் செய்தது.
10. தமிழ் மொழியைத் தேசிய மொழி யாக அரசு ஏற்கச் செய்தது.
11. தேசிய அரசில் சேர்ந்திருந்த வேளை இந்திய வம்சாவழித் தமிழ் மக்களின் இன்னல்களின் சுமையை வெகுவாகக் குறைத்ததோடு, 75,000 பேருக்கு பிரசாவிரிமை வழங்கியது.
12. பல்கலைக்கழக அநுமதிக்கு மொழி மூலதரப்படுத்தல்முறை தொடராமல் செய்து 55.30.15 அநுமதி முறையை ஏற்படுத்தியது.
13. வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களின் எல்லைப்புற நிலப்பகுதிகளைப் பிடிக்கி எடுத்து சிங்கள மாவட்டங்கள் போடு இணைப்பதற்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்தது.
14. 1987 இல் யாழ்ப்பாண வீழ்ச்சி முற்றுப் பெறாமல் தடுத்துப் பாது காத்தது.
15. வடகிழிக்கு மாகாணங்களைத் தற் காலிகமாக இணைத்து ஒரு முன் மாதிரியை ஏற்படுத்தியது.
16. 'இந்த மன் எங்கள் சொந்த மன்' என்று உரிமை பாராட்டக்கூடியதாக வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களைத் தமிழ் பேசும் மக்களின் பாரம்பரிய தாயகம் என்பதை பேரினவாத அரசு ஏற்கச் செய்து வரலாறாக ஆவணப்படுத்தியது.

ஆவணப்படுத்திய அத்தனை சேவை களும் - அமிர்தலிங்கம் அவர்களைத் தமிழ் ஈழ விடுதலை வரலாற்றில் விஸ்வருபமாக அடையாளப் படுத்துகின்றன. தமிழ் ஈழ அரசியல் வரலாறு, அவர் சாத வீக வழியில் நின்று தமிழ் மக்களுக்கு ஆற்றிய அளப்பரிய சேவைகளை என்றும் சிரமேற் சுமந்து பேசும். ஒரு சமு தாயத்தின் எழுச்சியும், மேன்மையும், சீரும் சிறப்பும் - நேர்மை நீதி நியாயம், பாசம் பரிவு இரக்கம், கல்வி கேள்வி சானக்கியம் நிறைந்த தலைவர்களின் புனித பணியின் வழிவரும் விளைவுகளே. தனது சமுகத்தின் ஈடேற்றத்துக்காக, மனிதவரிமைகளுக்காக, விடுதலைக் காகத் தம்மை அர்ப்பணித்து - தர்மத்தின் வழிநின்று உழைத்த புனித தலைவர்களை மக்கள் வைத்தியங்களாக - மாணிக்கங்களாக - அவதாரங்களாக மதிக்கவேண்டும். அவ்வகையில் மதிக்கத் தெரிந்த சமுகமே அமைதியும் சமாதானமும் தர்மமும் செல்வப் பெருமையும் குறைவறப் பெற்றதாகத் தன் புகழ் தரணியில் நின்று நிலைக்கந்து வாழும். ◎

நன்றி - "அமிர்தலிங்கம் சகாப்தம்" அமிர்தலிங்கம் நினைவு அறக்கட்டளை ஸண்டன் - வெளியீடு - 2004

பாராஞ்சன்றல்

அமரர் அமிர்தலங்கரன்

- சீ.வி.கே. சுவானானம் -

வட்டுக்கோட்டை மற்றும் காங் கேசந் துறைத் தொகுதிகளின் பாராஞ்மன்ற உறுப்பினராகவும், எதிரக் கட்சித் தலைவராகவும் தமிழரசுக்கட்சியின் தலைவராகவும், தமிழர் ஐக்கிய விடுதலைக் கூட்டணியின் செயலாளராகவும் இருந்த அமரர் அப்பாபிள்ளை அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் தமிழ்பேசும் மக்களின் உரிமைகள் தொடர்பாக பல சந்தர்ப்பங்களில் காத்திரமான கருத்துக்களை தெரிவித்து உரையாற்றியுள்ளார்.

அமரர் அ. அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் ஸ்ரீஜயவர்த்தனபுர பாராஞ்மன்ற புதிய கட்டிட திறப்புவிழா நிகழ்வின் முதலாவது அமர்வில் 29 ஏப்ரல் 1982 ஆம் திங்கதி ஆற்றிய இரத்தினச் சுருக்கமான உரையும் ஒன்றாகும்.

தந்தை செல்வநாயகம் அவர்கள் ஆரம்பித்த இலங்கைத் தமிழ் அரசுக் கட்சியின் நோக்கங்களையும் இலட்சியங்களையும் ஏனைய முக்கிய உரைகளையும் போல இந்த உரையிலும் மிகத் தெளிவாக வரலாற்று ஆதாரங்களுடன் எடுத்துக்கூறியுள்ளார்.

சிங்கள தேசிய இனமும் தமிழத் தேசிய இனமும்

'நன்பாக்களாகச் சகவாழ்வு வாழ்வதற்கு சமத்துவம்,
குதந்திரம், சுய நீண்ய உரிமை ஆகிய வையே
அடிப்படையாக அமைய முடியும் என்பதையும்
அடித்துக் கூறியுள்ளார்.

இந்தக் கருத்துக்கள் கிணறும் பொருந்தும் என்பதால்

அமரர் அமிர்தலிங்கம் அவர்களின் மேற்குறிப்பிட்ட

உரையை கிளங்கைத் தமிழ் அரசுக் கட்சியின் 60ஆவது ஆண்டு நிறைவே யொட்டி

அப்படியே பிரசுரித்து வெளியிடப் படுகிறது.

(மேன்மைதங்கிய சனாதிபதி)

(His Excellency the President)

Mr. A. Amirthalingam, hon. Leader of the Opposition.

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம் -
காங்கேசன்துறை - எதிர்க்கட்சி முதல்வர்)

(Mr. A. Amirthalingam - Kankesanturai -
Leader of the Opposition)

அதிலுத்தம ஐனாதிபதி அவர்களே, வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்த

வைபவத்தில், சிறப்பு மிகுந்த ஒரு புதிய மண்டபத்தில் பாரானுமன்றம் கூடி இருக்கின்ற இந்த நேரத்திற் சில வார்த்தைகள் பேசுகின்ற வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தமைக்காக நான் மிக மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

எந்த நாட்டின் சரித்திரத்திலும் அந்த நாட்டின் பாரானுமன்றம் ஒரு புதிய கட்டடத்தில் கூடுவது தனித் தன்மை வாய்ந்த ஒரு நிகழ்ச்சியாகும். அதுவும் முன்னைய தலைநகரிலும் பார்க்க ஒரு சில மைல் தொலைவில் ஆயினும் ஒரு புதிய தலைநகர் நிர்மாணிக்கப்படும் சந்தர்ப்பம் இந்த நாட்டின் சரித்திரத்தில் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. 1972 ஆம் ஆண்டு இலங்கை குடியரசாகப் பிரகடனம் செய்யப்பட்டபோது, அது ஏகாதி பத்தியத்தின் பிடியிலிருந்து மக்கள் முற்றாக விடுவிக்கப்பட்ட ஒரு நிகழ்ச்சியாகவும் மக்களின் இறைமை பூரணப்படுத்தப்பட்ட ஒரு நிகழ்ச்சியாகவும் கூறப்பட்டது. இன்று நடைபெறுகின்ற இந்த நிகழ்ச்சி வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஓர் இத்திற்கு தலைநகர் மாற்றி அமைக்கப்படுகின்ற ஒரு நிகழ்ச்சி. இது வும் ஏகாதிபத்தியத்தின் தொடர்பில் இருந்து நாட்டை விடுவிக்கின்ற இன்னொரு படியாக எனக்குத் தோற்றுகின்றது. ஏனெனில் ஒருவர் பின் ஒருவராக இலங்கையை ஆட்சி செய்து ஏகாதி பத்திய வல்லரசுகள் - போத்துக்கீசரும் ஒல்லாந்தரும் ஆங்கிலேயரும் - தமது வசதிக்காக அமைத்துக்கொண்ட தலைநகர்தான் கொழும்பு. சமுத்திரங்களைத் தாண்டி இங்கு வந்த வல்லரசுகள் ஒரு துறைமுகத்திற்குச் சமீபத்தில் தங்கள் தலைநகரை அமைத்துக்கொண்டன. வர்த்தகத்திற் காக இங்கு வந்தவர்கள் வர்த்தகத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்த கொழும்பு நகரைத் தமது தலைநகராக ஆக்கிக்கொண்டார்கள். தமக்குத்

தேவையான பொருள்களையும் ஏனைய படைகளையும் இறக்குவதற்குப் பக்கத்தில் ஒரு துறைமுகம் இருக்கவேண்டிய தேவை அந்த அன்னிய வல்லரசுகளுக்கு இருந்த காரணத்தினால் அவர்களுடைய தலைநகராகக் கொழும்பு தெரிவுசெய்யப்பட்டது. வர்த்தகத்திற்கு மத்திய இடமாகவும் கப்பற் போக்குவரத்துத் துறை முகமாகவும் விளங்கிய இடத்தை ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகள் தமது தலைநகராக ஆக்கிக்கொண்டன.

இன்று கொழும்பிலிருந்து கோட்டை ரீஜியர்த்தனபுரத்திற்கு தலைநகர் மாற்றப்படுகின்ற இந்த நிகழ்ச்சி சிங்கள இனத்தின் பண்டைய பெருமையை மீண்டும் புதுப்பித்து ஒரு புதிய மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்துகின்ற நிகழ்ச்சியாகக் கூறப்படுகின்றது. உண்மையில் கோட்டே இராச்சிய காலத்தில்தான் சிங்கள இலக்கியம் அதி உனன்தமான வளர்ச்சியைப் பெற்றது என்பதை வரலாற்றை அறிந்த வர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்கள். சிங்கள மக்கள் தமதுபரம்பரைப் பெருமை பெற்ற ஒரு தலைநகரில் தம் பழம்பெருமையை மீண்டும் மறுமலர்ச்சி அடையச் செய்யக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கிய தைத் தமிழ் பேசும் மக்கள் எவ் விதத்திலும் ஆட்சேபிக்கவில்லை அதை வரவேற்றார்கள். 'வாழு, வாழுவிடு' என்ற ஒரு கொள்கையிலே நாம் நம்பிக்கை யுடையவர்கள். ஆனால், எம்மை ஓர் அடிமை இனமாக, இரண்டாந்தரப் பிரசைகளாக ஆக்கும் எந்த அமைப்பையும் எதிர்ப்போம். அதை எதிர்த்துப் போராடுவோம் என்று உறுதிபூண்டவர்கள் நாம் என்பதை இவ்விடத்திலே சுற்றிவைக்க கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம்.

கொழும்பு தலைநகராக இருந்த கால ஆரம்பத்தில் இலங்கை மக்கள் அனைவருமே அந்நிய ஏகாதிபத்தி

யங்களின் அடிமைகளாக இருந்தார்கள். அதன்பின்பு படிப்படியாக சிங்கள மக்களுடைய கைக்கு அரசு மல் அதிகாரம் மாறி, 1948 ஆம் ஆண்டு அவர்களுடைய ஆட்சி அதிகாரம் பூரணத்துவம் பெற்றது. தமிழ்த் தேசிய இனத்தைப் பொறுத்த வரையிலே, அந்த நிலைமை இன்னும் ஏற்படவில்லை. எஜமானர்களை மாற்றிக் கொண்டு ஒர் அடிமை இனத்தின் நிலையில் இன்றும் தாம் வாழ்வதாகத் தமிழ்மக்கள் உணர்கின்றார்கள். இதை வலியுறுத்திக் கூறுவதுபோல 1948 ஆம் ஆண்டு இலங்கைக்குச் சுதந்திரம் வழங்கப்பட்ட ஒரு சில மாதங்களுக்கிடையில் இலங்கைப் பாரானுமன்றத்திலே நிறைவேற்றப்பட்ட குடியுரிமைச் சட்டங்கள் இந்நாட்டில் வாழுகின்ற 10 இலட்சம் தமிழ்மக்களை நாடற்றவர்களாகவும் வாக்குரிமையற்றவர்களாகவும் ஆக்கின. ஏனைய தமிழ்பேசும் மக்களைச் சந்தேகப் பிரசைகளாக, தமது குடியுரிமையை நிருபிக்க வேண்டிய நிலைக்கு உள்ளாக்கின. எட்டு ஆண்டுகளுக்குப் பின் சிங்களம் தனி உத்தியோக மொழியாக ஆட்சிப் பீடத்தில் அமர்த்தப்பட்டது. தமிழ்பேசும் மக்கள் வெளியில் விடப்பட்டார்கள். அரசியலமைப்புக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட திருத்தங்களினால் பெளத்த மதம் ஏற்றதாழ அரசாங்க மதம் என்ற நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டது. இந்நாட்டில் வாழுகின்ற இந்து, முஸ்லிம், கிறிஸ்தவ மக்கள் தாழ்வுற்ற மக்கள் என்ற நிலைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டார்கள். இந்தத் தாக்கத் தினால் இந்தவிதமான நடவடிக்கைகளுக்கெதிராக தமிழ்பேசும் மக்கள் சில கோரிக்கைகளை முன் வைக்கத் தொடங்கினர். முதலில், மறைந்த தலைவர் திரு. ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் அவர்களுடைய தலைமையின் கீழ் சமபலப் பிரதிநிதித்துவம் வேண்டும் என்ற கோரிக்கை முன் வைக்கப்பட்டது. அதன் பின்பு

தலைவர் திரு. எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம் அவர்களுடைய தலைமையிலே ஒர் கிணப்பாட்சி முறை ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை முன் வைக்கப்பட்டது. இறுதியாக அவையெல் ஸாவற்றையும் நிராகரித்து, புறக்கணிக்கப்பட்ட சூழ்நிலையில் தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் இறைமையை அங்கீரித்து அவர்கள் சுதந்திரம் பெற்ற மக்களாகத் தமது சொந்த நாட்டில் வாழும் உரிமை வேண்டும் என்ற கோரிக்கை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த இலங்கைத் தீவினுடைய வரலாற்றிலே கோட்டே அரசின் காலம் விசேட முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. கோட்டே என்ற பெயரே அங்கு அழகக் கோணார் என்ற ஒரு தமிழ்மகன் கட்டிய கோட்டையின் பெயரையே தாங்கி நிற்கிறது ஒரு தமிழ்ச் சொல்லையே தாங்கி நிற்கிறது.

கோட்டேயில் அரசு அமைக்கப்பட்ட அந்தக் காலத்தில் இலங்கையில் மூன்று அரசுகள் நிலவின. கோட்டே இராச்சியத்தை விட வேறும் இரண்டு அரசுகள் இங்கே இருந்திருக்கின்றன. ஆரம்பத்தில் கம்பளையைத் தலைநகராகக் கொண்டு பின்பு கண்டிக்கு மாற்றப்பட்ட ஒரு சிங்கள அரசும் வடக்கே நல்லுரைத் தலைநகராகக் கொண்ட ஒரு தமிழ்அரசும் இலங்கையில் விளங்கின. என்பது வரலாற்றில் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட ஒரு உண்மை. சமீபத்தில் வெளிவந்த ஒரு வரலாற்று நூலில் பேராசிரியர் கே. எம். டி. சில்வா அவர்கள் "A History of Sri Lanka" என்ற அந்த நூலின் 84 ஆம் பக்கத்திற் பின்வருமாறு கூறுகிறார்: '14ஆம் நாற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் சிங்கள மக்களுடைய நிலை மிகவும் வீழ்ச்சியடைந்திருந்தது. கம்பளை மன்னர்களுடைய ஆணை ருஹ்னையிலும் மேற்குக் கடற்

கரை ஓரத்திலும் செல்லுபடியாக இருந்தது போலத் தோற்றினாலும் யூரியச் சக்கரவாத்தியின் கீழ் யாழ்ப்பாண அரசுதான் இந்தத் தீவில் மிகப் பலம் வாய்ந்த அரசாக இருந்தது' இது நான் கூறும் கூற்றல்ல.

பல்கலைக்கழகச் சரித்திரப் பேராசிரியர் கே. எம். டி. சில்வா அவர்கள் எழுதியிருப்பதைத்தான் நான் கூறுகிறேன். அன்றியும் தலைநகரை கோட்டேக்கு மாற்ற வேண்டிய தேவைக்கு அவர் கூறுகிற காரணம் மிகவும் ஆச்சரியமானதாக இருக்கிறது. அந்த நூலின் 86 ஆம் பக்கத்திலே "தலைநகர் மீண்டும் ஒரு முறை மாற்றப்பட்டது. இந்தத் தடவை மலைப் பகுதியிலிருந்து மேற்குக் கரையோரத்துக்கு கொழும்புக்குச் சமீபத்தில் நிலங்க அழகக்கோன் ஜயவர்தனபுர என்ற கோட்டையைக் கட்டிய இடத்துக்கு மாற்றப்பட்டது. மீண்டும் இப்படி மாற்றப்பட்டதற்கான காரணம் முக்கியமாகப் பாதுகாப்பு நோக்கந்தான். மேற்குக் கடற்கரை ஓரத்தை, அங்குள்ள கறுவாத் தோட்டங்களில் கண் வைக்கத் தொடங்கிய தமிழ் இராச்சியத்திலிருந்து பாதுகாக்கும் பொருட்டுத்தான் கோட்டேக்கு இந்தத் தலைநகரம் மாற்றப்பட்டது" என்ற பேராசிரியர் கிங்ஸ்லிடி சில்வா கூறுகிறார்.

இம் முன்று அரசுகளும் தம் ஆதிக்கத்தில் எழுச்சியும் வீழ்ச்சியும் கண்டன. கோட்டே இராச்சியத்திலிருந்து சண்பகப் பெருமாள் என்ற இளவரசன் - 'சப்புமல் குமரா" என்ற பெயரைத் தாங்கியவன் - யாழ்ப்பாண அரசை வெற்றி கொண்ட வரலாற்றையும் 6 ஆவது பராக்கிரமபாகுவின் ஆட்சியின் கீழ் இருப்பு ஆண்டுகள் யாழ்ப்பாண அரசு, கோட்டே அரசின் கீழ் இருந்ததையும் அதி உத்தம ஜனாதிபதி தமது உரையிற் குறிப்பிட்டார். இந்த ஆதிக்கம் இருப்பு

ஆண்டுகள் தான் நிலைத்தது. அதன்பின் யாழ்ப்பாண அரசு மீண்டும் சுதந்திரம் பெற்று 1619 ஆம் ஆண்டு வரையும் கோட்டே அரசு போர்த்துக்கேய ஆட்சிக்குக் கீழ்ப் படிந்ததன் பின்பும் - ஒரு சுதந்திர அரசாக மினிரந்தது. இது வரலாற்று உண்மை. இந்த மூன்று அரசுகளில் ஒன்றின் தலைநகராக விளங்கிய கோட்டே, மூன்பு பெற்றிருந்த பெருமையையும் சிறப்பையும் மீண்டும் பெற ஆரம்பித்து விட்டது. இதையொட்டிச் சிங்கள மக்கள் பெருமைப் படுகிறார்கள். நாழும் மகிழ்ச் சியடைகிறோம். இறுதியில் வீழ்ச்சியடைந்த தலைநகராகிய கண்டி அதனுடைய முக்கியத்துவத் தையும் சிறப்பையும் பாதுகாத்து வைத் திருக்கிறது. ஆனால், வடக்கே நல்லூரில் விளங்கிய கிராஜதானி - 18ஆம் நாற்றாண்டு தொடக்கம் 17 மூடு நாற்றாண்டு வரைக்கும் ஓர் இராச்சியத்தின் தலைநகராக இருந்த கிராஜதானி - முற்றாகப் புறக்கணிக்கப்பட்ட ஒரு நிலையில் இருக்கிறது. இந்த நிலையைத் தமது அடிமைத் தனத்தின் அறிகுறியாக - தாம் இன்னும் உரிமை பெறாத மக்களாக இருக்கிறோம் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதாக - தமிழ் மக்கள் கருதினால் யாரும் அதைப்பற்றி ஆச்சரியப்பட முடியாது. நல்லூரிலிருந்து கடைசியாக ஆண்ட தமிழ் மன்னன் சங்கலியனுடைய இந்த கிராஜதானியைப் பாதுகாத்து அதைப் புனரமைக்க வேண்டும் என சிச்சந்தரப்பத்தில் கேட்குகிறார்களேன்.

அதி உத்தம ஜனாதிபதி அவர்களே, தங்களுடைய அரசாங்கம் மாவட்ட அபிவிருத்தி சபைகள் மூலம் மக்கள் கைக்கு ஓரளவு அதிகாரத்தைப் பொடுத்து அதிகாரத்தைப் பரவலாக்க அச் சபைகளை மாவட்டம் தோறும் நிறுவியிருக்கின்றது. எனவே, யாழ்ப்பாண

மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைக்கு இந்த நல்லூர் இராஜதானியைப் பாதுகாத்துப் புனரமைக்கும் அதிகாரத்தை, வாய்ப்பை வழங்க வேண்டும். சிங்கள மக்களின் கலாசாரப் பெருமையை பாதுகாத்து அதைப்பேணும் ஒரு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் இந்நேரத்தில் அதே காலத்தில் சிறப்பற்றிருந்த தமிழ்க் காலாச்சாரமும் புத்துயிரளிக்கப்பட்டுப் பேணப்பட வேண்டுமென்று கோருவதை எவ்வரும் நீதியற்றுத் என்ற கூறமாட்டார்கள்.

கோட்டே அரச காலத்தில் இரண்டு தேசிய இனங்களும் சுதந்திரம் பெற்ற இனங்களாக விளங்கின. இரண்டு மொழிகளும் சிறப்பாக வளர்ச்சியடைந்தது விளங்கின எல்லாச் சமயங்களும் சிறப்பாக பெள்த மதமும் இந்து மதமும், பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்டு வளர்க்கப்பட்டன. கோட்டேயில் உருவாகும் இந்தப் புதிய சகாப்தம் அந்தக் கோட்டே அரச காலத்திற் கைக் கொள்ளப்பட்ட அதே புனிதமான கொள்கைகளை மீண்டும் நிலைநாட்டும் சகாப்தமாக மலர வேண்டு மென்று விரும்புகிறேன். சமத்துவம், சுகந்திரம் நிலைநாட்டப்பட வேண்டும். நாம் நன்பர்களாகச் சக வாழ்வு வாழ்வதற்கு ஒரு வழியைக் காண்போம் அந்த வழி சமத்துவம் சுதந்திரம், சுயநிர்ணய உரிமை ஆகியவற்றின் அடிப்படையிலேதான் அமைய முடியும் என்பதை இந்தப் புதிய பாராளுமன்றத்தில் நான் கூறிவைக்க விரும்புகிறேன். நான் கூறிய கருத்துக்கள் எவ்ராலும் தவறாகப் புரியப்படக் கூடாது என்பதற்காக ஆங்கிலத்தில் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

Your Excellency, I am very happy that I have been given this opportunity to speak a few words on

this unique and historic occasion. A change in the Seat of parliament from one building to another is a unique event, more so when it also means a change of capital however close to each other the old and the new capitals may be. This change of capital from Colombo to Kotte is doubly significant. The declaration of Sri Lanka as a Republic in 1972 was hailed as a break with imperialism and the realization of the full sovereignty of the people. This change of capital means another break with the traditions introduced by the European conquerors, the imperialist rulers who succeeded one another, the Portuguese, the Dutch and the British.

Colombo was made the Seat of Government by these foreigners from across the oceans who landed in the harbour and who wanted trade. Colombo was the harbour in which they could land their reinforcements of men and material to rule over the land and from which they could ship the merchandise for which they came. Colombo, the centre of trade and shipping, became the political capital as it suited the convenience of the foreign rulers.

The shift of the capital from Colombo to Kotte has been referred to as a prelude to the revival of the glorious heritage of the Sinhalese during the period of the Kingdom of Kotte, which was the high-water mark

of achievement in Sinhalese literature. The Tamil people do not grudge the Sinhalese the restoration of what was theirs. We believe in a policy of live and let live. We believe in co-existence with the Sinhalese on a basis of equality and freedom. We certainly resent and will fight against any set-up under which we are made second-class citizens and a subject nation.

The period when Colombo was the capital paved the way for the reduction of the whole population to a position of subjects of foreign imperialists, followed by the gradual emergence of the Sinhalese as the rulers leaving the Tamil - speaking people as they were, a subject nation under different masters. As if to rub it in, the grant of Independence in 1948 was followed by citizenship laws which decitizenized and disenfranchised half the Tamil population and made the rest doubtful citizens, by language laws which enthroned Sinha as the only official language, leaving the Tamil - speaking people out in the cold, and by amendments to the Constitution which made Buddhism virtually the State religion, leaving the Hindus, Muslims and Christians with a stamp of inferiority.

The parliament in colombo saw the emergence of the reaction to these measures in the form of demands for balanced representation put forward by the late leader Mr. G. G. ponnambalam, the demand for a federal form of government put forward by the late leader Mr. S. J. V.

Chelvanayakam, and ultimately and inevitably, in the face of the total rejection of all these demands, the demand for the restoration of the sovereignty of the Tamil nation.

In the history of this Island the Kotte period has special significance. The name "Kotte" itself is a Tamil word, meaning a fort and the city took its name from a fort built by a Tamil by the name of Alagakkonara.

At the time the capital was established at kotte in the 14th century there were two other kingdoms in the Island. There was a Sinhalese kingdom in the central hills with its capital at Gampola and later in Kandy. There had been a Tamil kingdom in the north with its capital at Nallur.

According to professor K.M. de Silva, in his latest book "A History of Sri Lanka" at page 84:

In the second half of the fourteenth century, the fortunes of the Sinhalese reached their nadir. True the writ of the Gampola Kings appears to have run in Rohana as well as on the western seaboard, but **Jaffna under the Aryacakravartis was much the most powerful Kingdom in the Island."**

Even the reasons for moving the capital to kotte which professor K. M. de Silva gives are rather interesting. This is what he says at page 86:

"The capital of the sinhalese Kingdom was moved once more, this time from the mountain to the west coast near Colombo where Nissanka Alagakkonara had built the fort of Jayavardhanapura (kotte) and once more the reasons for the move were essentially defensive, to protect the west coast with its rich cinnamon resources which the Tamil kingdom was so anxious to gain control of."

No doubt, these three kingdoms had their ups and downs. Reference was made in the former parliament to the conquest of Jaffna by sapumal Kumaraya who was known in Tamil as Sampaga Perumal, an adopted son of Parakramabahu VI, who was the greatest ruler of the kotte period.

This subjugation lasted only 20 years, and the Kingdom of Jaffna became independent again and continued to be independent till 1619. Even after the kotte kingdom had passed under portuguese rule, kotte or Jayavardhanapura, the capital, one otheingd tateexisting in this country contemporaneously, had come back to its own. The Sinhalese people are proud about it and we are happy.

Kandy, which was the last of all, has preserved its grand and importance; but **the third Capital, Nallur in Jaffna which was the seat of government from the thiteenth century to the seventeenth century**, for a much longer period than kotte, is completely neglected. Are you surprised if the Tamils regard this neglect a symbolic

of the subject status of the Tamil nation, of their not being free yet?

Your Excellency, under your Government, District Development Councils have been established in all the districts with power to look after certain matters at the district level. May I make use of this opportunity to ask that the District Development Councils established in jaffna be given the necessary authority to locate, revive and resuscitate the glorious palace and capital that was occupied by the last Tamil King of Jaffna, Sankili.

While there is an attempt to revive and resuscitate ancient Sinhalese greatness, let there be a similar revival of ancient Tamil greatness, both of which bloomed side by side. Let not one willt and wither while the other revives and blooms. Both nations were free during the Kotte period, Both languages flourished during thatpneriod. All religions, particularly Buddhism and induism, were thriving during that period. Let us hope that the new kotte era which is being inauguarated today will lead to the revival of the kotte spirit, the spirit of equality, the spirit of freedom for all. Let us find a modus vivendi a means of co-existence as friends, recognizing the equality and full right to self-determination, the right to freedom of the nations occupying this Island.

I thank Your Excellency. ◎

1952 - 1977 பாராளுமன்ற உறுப்பினர் பட்டியல்

தமிழரசுக்கட்சி உதயமான காலத்திலிருந்து வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் 1952 - 1977ஆம் ஆண்டுக் காலங்களில் தொகுதி ரீதியாக வெற்றி பெற்ற அங்கத் தவர்களின் பட்டியல் கட்சி ரீதியாக தரப்பட்டுள்ளது. விருப்பு வாக்கு நடைமுறை வந்த நிலையில் மிகுதி தரப்படவில்லை.

தமிழரசுக் கட்சியின் பாராளுமன்றத் தேர்தல் நிலவரம்

தேர்தல் ஆண்டு	போட்டியிட்டோர் எண்ணிக்கை	வெற்றி பெற்றோர் எண்ணிக்கை
1947	(கட்சி முரம்பம் 1949)	
1952	7	2
1956	14	10
1960 மார்ச்	19	15
1960 ஜூலை	21	16
1965	20	14
1970	19	13
1977*	21	18

* 1977 ஆம் ஆண்டு தமிழர் ஜக்கிய விடுதலை முன்னணியின் சார்பாக தேர்தலில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்றோர்.

(79) ஊர்காவற்றுறை தொகுதி

1947	A. L. தம்பிஜூயா	சுயேட்சை
1952	A. L. தம்பிஜூயா	த. காங்கிரஸ்
1956	V.A. கந்தையா	த. அரசு
1960 March	V.A. கந்தையா	த. அரசு
1960 July	V.A. கந்தையா	த. அரசு
1965	V. நவரத்தினம்	த. அரசு
1970	K. P. இரத்தினம்	த. அரசு
1977	K. P. இரத்தினம்	த. வி. சுட்டனி

(80) வீட்டுக்கோட்டைத் தொகுதி

1947		K. ச. எகரட்னம்	த. காங்கிரஸ்
1952		V. வீரசிங்கம்	சுயேட்சை
1956		அ. அமிர்தலிங்கம்	த. அரசு
1960	March	அ. அமிர்தலிங்கம்	த. அரசு
1960	July	அ. அமிர்தலிங்கம்	த. அரசு
1965		அ. அமிர்தலிங்கம்	த. அரசு
1970		ஆ. தியாகராஜா	த. காங்கிரஸ்
1977		T. திருநாவுக்கரசு	த. வி. கு (T. U. L. F)

1983 March 01இல் கலாநிதி நீலன் திருச்செல்வம் தி. திருநாவுக்கரசு மரணத்தை யடுத்து உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்டார்.

(81) காங்கேசன்துறை தொகுதி

1947		S. J. V. செல்வநாயகம்	த. காங்கரஸ்
1952		S. நடேசன்	U. N. P
1956		S. J. V. செல்வநாயகம்	த. அரசு
1960	March	S. J. V. செல்வநாயகம்	த. அரசு
1960	July	S. J. V. செல்வநாயகம்	த. அரசு
1965		S. J. V. செல்வநாயகம்	த. அரசு
1970		S. J. V. செல்வநாயகம்	த. அரசு
1977		A. அமிர்தலிங்கம்	த. வி. கு

தந்தை செல்வா தமிழருக்கட்சியின் முடிவுக்கிணங்க பதவியைத் துறக்கவே 06.02.1975ஆம் திகதி இடைத்தேர்தல் நடைபெற்றது. அத்தேர்தலில் திரு. எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம் அவர்கள் மீண்டும் தெரிவானார்.

(82) மாநிப்பாய்

(1960 இல் மாநிப்பாய் தொகுதி உருவாக்கப்பட்டது.)

1960	March	V. தர்மலிங்கம்	த. அரசு
1960	July	V. தர்மலிங்கம்	த. அரசு
1965		V. தர்மலிங்கம்	த. அரசு
1970		V. தர்மலிங்கம்	த. அரசு
1977		V. தர்மலிங்கம்	T. U. L. F

(83) கோப்பாய்

1947		C. வன்னியசிங்கம்	த. காங்கிரஸ்
1952		C. வன்னியசிங்கம்	த. அரசு
1956		C. வன்னியசிங்கம்	த. அரசு
1960	March	M. பாலசுந்தரம்	த. அரசு
1960	July	M. பாலசுந்தரம்	த. அரசு
1965		S. கதிரவேற்பிள்ளை	த. அரசு
1970		S. கதிரவேற்பிள்ளை	த. அரசு
1977		S. கதிரவேற்பிள்ளை	T. U. L. F

1982 ஆம் ஆண்டு திரு. எஸ். கதிரவேற்பிள்ளை காலமாகவே 10.2.1982 ஆம் திகதி திரு. ஏ. எம். ஆலாலசுந்தரம் அவர்கள் தமிழர் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணியினால் நியமிக்கப்பட்டார்.

(84) உருப்பிடி

(1960 லிருத்தாகுதி உருவாக்கப்பட்டது)

1960	March	M. சிவசிதம்பரம்	த. காங்கிரஸ்
1960	July	M. சிவசிதம்பரம்	த. காங்கிரஸ்
1965		M. சிவசிதம்பரம்	த. காங்கிரஸ்
1970		K. ஜௌயக்கொடி	த. அரசு
1977		T. இராசலிங்கம்	T. U. L. F

(85) பருத்தித்துறை

1947		T. இராமலிங்கம்	த. காங்கிரஸ்
1952		T. இராமலிங்கம்	த. காங்கிரஸ்
1956		P. கந்தையா	C. Party
1960	March	K. துரைரட்னம்	த. அரசு
1960	July	K. துரைரட்னம்	த. அரசு
1965		K. துரைரட்னம்	த. அரசு
1970		K. துரைரட்னம்	த. அரசு
1977		K. துரைரட்னம்	T. U. L. F

(86) சாவகச்சேரி

1947		வீ. குமாரசாமி	த. காங்கிரஸ்
1952		வீ. குமாரசாமி	த. காங்கிரஸ்
1956		வீ. என். நவரத்தினம்	த. அரசு
1960	March	வீ. என். நவரத்தினம்	த. அரசு
1960	July	வீ. என். நவரத்தினம்	த. அரசு
1965		வீ. என். நவரத்தினம்	த. அரசு
1970		வீ. என். நவரத்தினம்	த. அரசு
1977		வீ. என். நவரத்தினம்	T.U.L.F

நல்லூர்

(இத் தொகுதி 1960கில் உருவாக்கப்பட்டது)

1960	March	Dr. E. M. V. நாகநாதன்	த. அரசு
1960	July	Dr. E. M. V. நாகநாதன்	த. அரசு
1965		Dr. E. M. V. நாகநாதன்	த. அரசு
1970		C. அருளம்பலம்	த. காங்கிரஸ்
1977		M. சிவசிதம்பரம்	T.U.L.F

(88) யாழ்ப்பாணம்

1947		G. G. பொன்னம்பலம்	த. காங்கிரஸ்
1952		G. G. பொன்னம்பலம்	த. காங்கிரஸ்
1956		G. G. பொன்னம்பலம்	த. காங்கிரஸ்
1960	March	A. T. துரையப்பா	சுயேட்சை
1960	July	A. T. துரையப்பா	சுயேட்சை
1965		G. G. பொன்னம்பலம்	த. காங்கிரஸ்
1970		C. X. மார்மன்	த. அரசு
1977		V. யோகேஸ்வரன்	T.U.L.F

89 கிளிவூர்

(இத் தொகுதி 1960கில் உருவாக்கப்பட்டது)

1960	March	A. சிவசுந்தரம்	த. அரசு
1960	July	A. சிவசுந்தரம்	த. அரசு
1965		K. P. ரட்ஜன்	த. அரசு
1970		வீ. ஆனந்தசங்கரி	த. காங்கிரஸ்
1977		வீ. ஆனந்தசங்கரி	T.U.L.F

(90) மண்ணார்

1947		C. சிற்றம்பலம்	சுயேட்சை
1952		C. சிற்றம்பலம்	சுயேட்சை
1956		V.A அழகக்கோன்	த. அரசு
1960	March	V.A அழகக்கோன்	த. அரசு
1960	July	V.A அழகக்கோன்	த. அரசு
1965	July	V.A அழகக்கோன்	த. அரசு
1970		V.A அழகக்கோன்	த. அரசு
1970		S.A. ரஹ்ம்	U.N.P
"1977		P. S. குசைதாசன்	T. U. L. F

திரு. வீ. ஏ. அழகக்கோன் அவர்கள் காலமாகவே 25.2.1974ஆம் திங்கதி நடைபெற்ற இடைத்தேர்தலில் திரு. எஸ். ஏ. ரஹ்ம் (UNP) அவர்கள் வெற்றி பெற்றார்.

(91) முல்லைத்தீவு (புதியதேர்தல் தொகுதி)

1977	M. செல்லத்தம்பு	T. U. L. F
------	-----------------	------------

(92) வட்டியா

1947		C. சுந்தரலிங்கம்	சுயேட்சை
1952		C. சுந்தரலிங்கம்	சுயேட்சை
1956		C. சுந்தரலிங்கம்	சுயேட்சை
1960	March	T. சிவசிதம்பரம்	த. காங்கிரஸ்
1960	July	T. சிவசிதம்பரம்	த. காங்கிரஸ்
1965		T. சிவசிதம்பரம்	த. காங்கிரஸ்
1970		X. M. செல்லத்தம்பு	த. அரசு
1977		T. சிவசிதம்பரம்	T. U. L. FQ

கழக்கு மாகாணம்

(93) சேருவை

புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட இத்தொகுதியில் தமிழரசுக் கட்சி வேட்பாளர்கள் போட்டியிடவில்லை.

(94) திருக்கோணமலை

1947		S. சிவபாலன்	த. காங்கிரஸ்
1952		N.R. இராஜவரோதயன்	த. அரசு
1956		N.R. இராஜவரோதயன்	த. அரசு
1960	March	N.R. இராஜவரோதயன்	த. அரசு
1960	July	N.R. இராஜவரோதயன்	த. அரசு

1965	S. M. மாணிக்கராஜா	த. அரசு
1970	V. நேமிநாதன்	த. அரசு
1977	R. சம்பந்தன்	T. U. L. F

(95) முதுர்

தன்தொகுதி

1947		A. R. A. M. அ. பூபக்கர்	U.N.P
1952		M. E. H. முகமட் அவி	சுயேட்சை
1956		இரட்டை அங்கத்துயர் தொகுதி	சுயேட்சை
1960	March	T. ஏகாம்பரம்	த. அரசு
1960	July	M. E. H முகமட் அவி	சுயேட்சை
		T. ஏகாம்பரம்	த. அரசு
1965		A. L. அப்துல் மஜீத்	S. L. F. P
1970		M. E. H முகமட் அவி	த. அரசு
		A. L. அப்துல் மஜீத்	S. L. F. P
1977		A. L. அப்துல் மஜீத்	S. L. F. P
		A. தங்கத்துரை	த. அரசு
		M. E. H மகாறூப்	U.N.P
		A. L. அப்துல் மஜீத்	SLFP

(96) கல்குபா

1947		V. நல்லையா	சுயேட்சை
1952		V. நல்லையா	U.N.P
1956		A.H. மாக்கான்மாக்கார்	சுயேட்சை
1960	March	P. மாணிக்கவாசகம்	த.அரசு
1960	July	P. மாணிக்கவாசகம்	த.அரசு
1965		K.W. தேவநாயகம்	U.N.P
1970		K.W. தேவநாயகம்	U.N.P
1979		K.W. தேவநாயகம்	U.N.P

(97) மட்டக்களப்பு

1947		A.L சின்னலெப்பை	U.N.P
1952		R. B. கதீர்காமர்	சுயேட்சை
1956		C. இராஜதுரை	த. அரசு
1960	March	C. இராஜதுரை	த. அரசு
1960	July	A.H மாக்கான்மாக்கார்	சுயேட்சை
		C. இராஜதுரை	த. அரசு
		A.H மாக்கான்மாக்கார்	U.N.P

1965	C. இராஜதுரை	த. அரசு
	A.L. சின்னலெப்பை	U.N.P
1970	C. இராஜதுரை	த. அரசு
	P.R. செல்வநாயகம்	த. அரசு
1977	C. இராஜதுரை	T.U.L.F
	M.L. அகம்ட் பறீத்	U.N.P

(98) யீழிருப்பு

1947		S.U. எதிர்மன்னசிங்கம்	சுயேட்சை
1952		S.M. இராஜமாணிக்கம்	த.அரசு
1956		S.U. எதிர்மன்னசிங்கம்	சுயேட்சை
1960	March	S.M. இராஜமாணிக்கம்	த. அரசு
1960	July	S.M. இராஜமாணிக்கம்	த. அரசு
1965		S.M. இராஜமாணிக்கம்	த. அரசு
1970		S. தம்பிராஜா	U.N.P
1977		P. கணேசலிங்கம்	T.U.L.F

(99) அம்பாறை மாவட்டத்தில் தமிழருக்கூல் யோப்பியிடவில்லை

(100) சம்மாந்துறை புதியதொகுதி

1977	எம். ஏ. அப்துல்மஜீட்	U.N.P
------	----------------------	-------

தமிழர் ஜக்கிய விடுதலை முன்னணி சொற்ப வாக்குகளால் தோல்வி

(101) கல்முனை

1947		எம். எஸ். காரியப்பர்	UNP
1952		ஏ. எம். மேசா (A.M. Merza)	சுயேட்சை
1956		எம். எஸ் காரியப்பர்	த. அரசுகட்சி
1960	(மார்ச்)	எம். எஸ். காரியப்பர்	L.P.P
1960	(மூலை)	எம். சி. அகமது	த.அரசுகட்சி
1965		எம். எஸ் காரியப்பர்	சுயேட்சை
1970		எம். சி. அகமது	SLFP
1977		அப்துல் ரசாக் மன்குர்	UNP

102 பொத்துவங்கள்

1947		எம். எம். இப்ராகிம்	சுயேட்சை
1952		எம். எம். இப்ராகிம்	UNP
1956		எம். எம் முஸ்தபா	தமிழருக்கட்சி
1960	March	எம். ஏ. அப்துல் மஜீத்	சுயேட்சை
1960	July	எம். ஏ. அப்துல் மஜீத்	சுயேட்சை
1965		எம். ஏ. அப்துல் மஜீத்	சுயேட்சை
1970		எம். ஏ. அப்துல் மஜீத்	UNP
1977		இரண்டு அங்கத்தவர் தொகுதி எம். ஏ. எம். ஜூலால்தீன் எம் கனகரத்தினம் எம். ஏ. எம் ஜூலால்தீன் நீதிமன்ற விசாரணையின் பிரகாரம் பதவி இழக்க எம். ஐ. உதுமாலெப்பை நியமிக்கப்பட்டார் திரு. எம் கனகரத்தினம் அவர்கள் சுட்டுக் கொல்லப்படவே 1980.11.25 ஆம் திங்கதி பராளுமன்ற உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்டவர் திருமதி ரங்கநாயகி பத்மநாதன் அவர்கள்	UNP TULF UNP UNP

Source: Parliament of Sri Lanka
the Associated News Papers of
Ceylon Ltd, Lake House,
Colombo.

தொகுப்பு:
கே. திருவநுள்
கொக்குவில்.

